

திருக்கோவில்களும் பாண்பாடும்

Acc No: 28780
15-6.

திருவாவடுதுறை ஆத்தினம் 1995

3

எட்டாவது

உலகத் தமிழ் மாநாடு மலர்

திருவன்னவர் ஆண்டு 2025

1—1—1995

வினாக்கள்

សាស្ត្រ និង របៀប
រក្សាទុលាឯ និង របៀប រក្សាទុលាឯ
និង របៀប រក្សាទុលាឯ

திருவாவடுதுறை அரசு தொகை

22-01-96

வெளியீடு எண் : 426

எ^०
சிவமயம்

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும் TEMPLES AND CULTURE

இது

திருக்கயிலாய பராம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருப்பத்து மூன்றாவது குரு மகாசந்திரதானம்
சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சங்கிதி அவர்கள்
திருவளப் பாங்கின் வண்ணம் வெளியிடப்பெறுவது

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்,

திருவாவடுதுறை - 609003.

1995.

உரிமை பதிவு
விலை ரூ. 30 - 00.

குறைபாடு கொடுமீட்டு விலை

ஓராண்டு முழு விலை

ஸ்ரீ நமசிவாயர்முர்த்தி அச்சகம்,
திருவாவடுதூரை,

பிள்ளை கலைக்கலைகள்
கலை மன்றம்

ஆசிரியர் :

‘திருமூறை உறைமணி’ ‘செஞ்சொற்கொண்டல்’
‘நல்லாசிரியர்’

டாக்டர். சௌ. சிங்காரவேலன், எம். ஏ., பிஎ. டி., டபி. மயாழியல்,,
(முனினால் சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர் - தமிழியல்துறை,
அன்னூமலைப் பல்கலைக் கழகம்)
மயிலாடுதுறை.

—
விவமயம்

அருள்திரு நமசிவாய மூர்த்திகள் வாழ்த்து

இருதய நாப்பன் அஞ்செழுத்து உருவின்
இறைவணை உயிர்க்கொலை செயாமை,
அருள், பொறி அடக்கல், பொறை, தவம், வாய்மை,
அன்பு, அறிவு என்னும்என்ன மலர்கொண்டு
ஒருமையொடு அருச்சித்து இடுகென்று அடியார்க்கு
ஒன்னிய தீக்கைசெய்து உணர்த்தத்
திருஅமர் துறைசை உறைஅருள் குருவாம்
திருநமச் சிவாயர்தாள் போற்றி.

— பழம்பாடல்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
குருமுதல்வர்
அருள்தீரு நமசிவாயமுர்த்திகள்

சிவமயம்

குருமரபு வாழ்த்து

சயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணொய்
பயிலவாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்ஷோர
மெய்ஞ்ஞான பானு வாசிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநயச்சி வர்ய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீழே தழைக மாதோ.
— தவத்திரு மாதவச் சிவஞான முனிவரி.

—
வெம்யுக்

சிவப்பிரகாசக் குறள்

- விக்ஷிம சிங்க புரத்தில் தவம்பெருக்கும் 1
இக்குரவன் வந்தான் இனிது.
- துறைகைக் குருபிடம் துலங்கிடவே ஏற்றுன் 2
நிறைதிலையை நற்றுவத்தால் நின்று.
- ஆவுடைய பிள்ளை, அகத்தியனே டோன்றுகி 3
நீண்வில் வந்த நிலை.
- மயம், சமூகம், நலப்பணிகள் ஆற்றும் 4
இமயம் இவனே இயம்பு.
- ஆவுடையார் கோயில் குடமுழுக்கை ஆற்றியே 5
பாவுயரக் கொண்டான் பரிந்து.
- விவகான மாழுனியோ சீர்த்துறைசை போந்து 6
தவஞானம் சந்தான் தனித்து.
- ஆட்சி, நிர் வாகம், அருங்கலைகள் பேணுகின்ற 7
மாட்சிகள் கொண்டான் மலிந்து.
- திருக்குறள்போற் சொற்றுக்கம், தேர்ந்தபொரு ளாழும் 8
பெருக்கும் இவனுரைக்கும் பேச்ச.
- பஞ்சாக் கரமுர்த்தி பாதங்கள் எப்பொழுதும் 9
தெஞ்சடையான் இந்த நிலத்து.
- சிவப்ர காசத்தால், சீர்த்துறைசை தன்கை 10
உவந்திகுத்துப் போற்றும் உலகு.

அடியேச,
பிரா. சிங்காரவேலன்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
இருபத்துமூன்றுவது குரு மகாசந்நிதானம்
சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்நிதி அவர்கள்

உள்ளுடைய

முகவுரை

அருள்திரு நமசிவாயழுர் த்திகள் வரலாறு	
திருக்கோயில்களும் சமுதாயமும்	...
1. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும்	5
2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும் மக்கள் சமயப் பண்பாடு (நாயன்மார்களைப் போற்றுதல்)	12
3. திருக்கோயில்களைப் பேணிய தமிழ் மன்னர்களின் பண்பாட்டுத் திறன்	29
4. ஈலவெட்டுக்கள் உணர்த்தும் பண்பாட்டு நெறி - சில குறிப்புகள்	36
5. திருக்கோயில்களின் அமைப்பும், சிறப்பும் - ஒரு கண்ணேட்டம்	39
6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும்	48
7. நவக்கிரகத் திருக்கோயில்களும் மக்கள் வழிபாடும்	56

முன்னுடை

விவரங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக

வாழ்வதை வாழ்வதற்கிற வாழ்வது என்றும் என்றும் அந்தக் குறிச் சொல்ல உதவுவது இதுக்கொல்லும். அதனை ஆதையும் நெரியும் நூயதாக இந்தக்கலோன்கூடும். குறிக்கோள் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கும் இல்லை. “குறிக்கோள் இல்லை கேட்டேன்” என்பார் திருநாவுக்கரசர். அந்தாலும் கால்கோளை அறைத்து, இல்லை, கிழவை உமக்குத் தாழும். தமிழாந்தரைப் பொறுத்தவரை இந்த சொல்லுதலை கொடுக்க வேண்டுமென்றதைப் பிரதிகொடுத்து என்பது முற்றிலும் உண்மை.

“திருக்கோயில்க்கூடும் பண்பாடும்” என்ற இந்த நூல், நம் திருக்கோயில்கள் பண்பாட்டைக் காத்து நிற்கி கூடிய உண்மையாக விவரித்துப் பல்லோயு சான்றியக்குடும் விளக்கியின்றது. ‘மனம் ஒன்றிய வழிபாடே நிற்கி இனப்பற்று, அமைதியைத் தாழும்’ என்பதற்குத் திருக்கோயில்கள்தாம் தக்க சான்றுகள்.

திருக்கூவில் ஓவ்வொரு குற்றிலும் ஏழார்கள் அமைந்துள்ளது போலவும், உயர்க்க கர்நாடக சங்கீதம் எழு ஸ்வரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது போலவும், கை நாய்ஸ்மார் அருளிய தோத்திரப் பாக்கள் முதல் ஏழு திரும்புறைகளாகத் தொடர்க்கப்பட்டதுபோலவும் இந்த நூற் கட்டுரைகளும் ஏழு என்ற எண்ணிக்கையில் அமைந்துள்ளன. இது எண்ணிட எடுத்த முடிவு அன்று. இறைவன் திருவகுளால் வந்த ஒரு பொருத்தமே என்று வைத்து தனிக்காலு.

திருக்கோயில்க்கூடுதலும் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள கொருங்கிய பினைப்பை முதல் பகுதி சுருக்கமாக எழுஷ்டுக்கிறது. இங்கேயே இந்த நூலுக்கான முன்றுவரப் பகுதியாகவும் அமைந்து எண்ணாம். சமுதாய நலை அடிப்படையும், உற்புமையையும் வையமாகக் கொண்டே திருக்கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. திருக்கோயில் அங்குட பூர்வாகன், திருவிழாக்கள், திருப்பணிகள் முதலிய அனைத்தும் மக்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உறவுக்கு உத்திரவுத்துவமிக்க திருக்கோயிற் பொருளாதாரம் பெரிதும் பயன்படுகின்றது என்பது உண்மை.

திருக்கோயில்கள் காணப்பெறும் கல்வெட்டுக்கள் எனப்படும் சாசனங்களில் காணப்படும் இலக்கியப் பகுதிகள், திருக்கோயில்களில் பாடப்பட்ட தோத்திர இலக்கியங்களால் தமிழ் மொழிக்கு விளைந்த நற்பயன்களை முதல் கட்டுரை தக்க சான்றுகளுடும் விவரிக்கின்றது. . .

திருக்கோயில்களைக் கார்ந்த வெய்யழியர்கள், தோத்திரப் பாக்களை அருளிய தேவார மூவர், ஆகிய மூன்றாவது மூக்கள் எவ்வளவாகு பொற்றினர் என்பதைக் கல்வெட்டு உணர்வது உரைக்கும். ‘பெரியாரைத் திரும்புத் தோடல்’ என்ற திருவள்ளுவர் கடுத்திற்கும் மக்கள் பண்பாட்டிற்கும் உள்ள கொருங்கிய உறவு இதனுல் புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

திருக்கோயில்களையும், திருக்கோயில் தாழுஷ்டியும் சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் எவ்வாறு பேணிப் பாறுவதற்காக எண்பதையும், உச்சார்த்த ஏதே தாழப்பீய பண்பாட்டு உணர்வையும் விளக்குவது முன்னுருவது கட்டுரை.

திருக்கோயில்களில் உள்ள எண்ணற்ற கல்வெட்டுக்களால் உணர்ந்தப்படும் மக்களின் தூர்மிக உணர்வு, பண்பாட்டு நோலி, அரசியல் ஒழுங்கு, முதலியவற்றை அடுத்து வாநும் கான்காம் கட்டுரை விளக்கும்.

இவை ஆகமங்களின் படி அமைக்கப்பட்ட இத் திருக்கோயில்கள் எழுப்பப்படும் முறை, அவற்றின் அமைப்பு, அழுது, அவற்றின் பகுதிகள் வளர்ந்த வகை, தெய்வத் திருவுருவங்கள், அவற்றுல் விளங்கும் மக்கள் பண்பாடு ஆகியவற்றை ஆராயும் ஒரு கண்ணேற்றப்போக்கு ஜந்தாவது இயல்.

இவை வழிபாட்டுடன் சங்கி வழிபாடும் இணைந்த புதுமையை, இதனால் விளைந்த தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டு ஏராளமாற்றை இலக்கியம், நாட்பேப்புற மக்கள் வாழ்க்கையோடு ஒட்டிச் சுருக்கமாக ஆராய்வதே ஆருவது பகுதி.

இயற்கை வழிபாட்டின் ஒரு கூறுக விளங்கும் நவக்கிரக வழிபாடு, தமிழகத்தில் பரவியதையும், நவக்கிரகம் பற்றிய விளக்கங்களையும், நவக்கிரகத் தலங்கள் பற்றிய தத்துவங்களையும் பற்றி விளக்குவதாக ஏற்றாலும் பகுதி அமைகின்றது. மக்கள் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் இது ஒரு சிறப்பான இடத்தைப் பெறுவதை இது கூட்டுகின்றது.

இவ்வாறு திருக்கோயில்களும் பண்பாடும் பற்றிய இந்தச் சிறிய நூல், அறிமுகங்களே என்றாலும் தமிழ் ஆராய்ச்சி முடிவுகளைத் தொகுத்துக் காட்டும் முயற்சியாகவும், தமிழகத் திருக்கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாகமட்டும் அமையாமல், மக்களின் ஒழுக்கத்தை, கடமை உணர்வை, நம்பிக்கையின் உறுதியை உலகிற்குக் காட்டும் அற்புதமான பண்பாட்டுக் கருவுலங்களாகவும் அமைந்திருப்பதை எடுத்துரைக்கும் பதிவு ஆவணமாகவும் அமைகின்றது.

எட்டாவது உலகத் தமிழ் யானாடு தமிழகத்தில், பழம் பெருமை வாய்ந்த தஞ்சை மாங்காரில் கூடும் போது இந்த நூல், திருக்கோயில்கள் பலவற்றின் இருப்பிடமாக விளங்கும் தஞ்சை மாவட்டச் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் சான்று நூலாகவும் மலர்கின்றது.

இம்மாவட்டத்தில் திருவாவடுதுறை ஆதீனமும்; தநும்புர ஆதீனமும், திருப்பணந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடமும் ஞானப் பண்ணைகளாக விளங்கி ஞானப் பயிர் செழித்து வாரச் செய்து வருவதை உலகு அறியும்.

திருவாவடுதுறை, சூரியனுர் கோயில், ஆவுடையார் கோயில், திருவீழி மிழலை, மயிலாடுதுறை, திருவிடை மருதூர் முதலைய திருக்கோயில்களைத் தம் அருளாட்சியில் பேணி வகும், திருவாவடுதுறை யாதீனம் 23 ஆவது குரு மகாசங்கிதானம் சீர்வளர்ச்சிர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச் சந்திதி அவர்கள் தாம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று ஞான பிடம் ஏறிய பத்தாண்டுகளுக்குள் கண்ணேள்ள சமய, சமுதாய, இலக்கியப் பணிகள் கணக்கில் அடங்காதவை.

அவர்கள் இந்த மாங்காட்டிற்கு வருகைத்தும் உலகப் பேரினருக்குத் தம் திருக்கை வழக்கமாக வழங்கும் அருட்கொடையாக இந்த நூல் அமைகின்றது.

இந்திய அரசுக் கல்வெட்டுத்துறையினர் ஆண்டு பலவாக அரும்பாடுபோட்டு வெளியிட்டுள்ள ஆண்டு அறிக்கைகள், அபிதான கிந்தாமணி, கலைக்களாஞ்சியம் தொகுதிகள் மு. இராகவையங்கார், சீர்-வேங்கடசாமி, கே. எம். வேங்கடராமையா, தி. வை. சதாசிலப் பண்டாரத்தார், எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம், சு. அகுநூசலக்கவுண்டர், என். இராமகிருஷ்ண முதலிய அறிஞர்கள் அவ்வப்போது கண்ணேள்ள ஆய்வுகளுக்கும், சைவத்திருக்

வோர்ஸ் ஆகை முறைகள் ஆகியவை அமைத்தும் பண்பாட்டு நூற்றில், கூப்குது நோக்கப் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் வாயில் எடுத்தபெற்ற இங்கிலீசில், தமிழகம் இவர்களை என்றென்றும் கன்றி உணர்வுடன் எண்ணும் என்பது உண்மை.

இங்கீலக் கண் நூறும் உலக அறிஞர்கள், தமிழகத் திருக்கோயில்களைச்சார்ந்த பண்பாட்டு வளர்ச்சியை கூடிய களர்ச்சியை, இங்கிலிய களர்ச்சியை, இந்தி உணர்வர் என்பதுதான் சீர்வளர் சீர் குரு மகாசங்கிதானம் அவர்களின் திருவுள்ளம்.

‘திருக்கோயில் கட்டுப்பெறும் எட்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலராக இச் சிறு நூலை வெளியிட்டார்களே’ என்று சீர் வளர் சீர் குரு மகாசங்கிதானம் அவர்கள் திருவாழ்த்தாமரைகளில் என் வேண்டுகோளை முன் வைத்திருந்தனர். ‘21 ஆம் நூற்றுண்டுற்குத் தமிழ்மௌரியரின் பண்பாட்டுப் பண்ணப்பிபு’ என்பதையே கூடிய குத்தாக்க கொண்ட இம்மாநாட்டுல், திருக்கோயில் பண்பாட்டு வரலாகுக உள்ள இந்நால் கேள்விகள் போடுத்தும் என்று திருவுள்ளம் இரைங்கு அழற்ற அர்கிட்டு அருளியுள்ளார்கள்.

என் பியாறு சிறு காலிக்கையைத் தம் கருணைப் பேருக்கால் ஏற்றுக்கொண்டார்களும் ஸ்ரீ நமசிவாய பூர்த்திகளின் திருவாழ்க்காலத்தும் 23 ஆவது குருமூர்த்திகளாக விளங்கும் சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்பாட்டுப் பந்தித் அவர்கள் போன்று திருவாழ்க்காலத்தும் மன மொழி அமய்களால் ஆகிய என் வளர்க்கையைப் புலப்படுத்தக்கொள்கின்றேன்.

இங்குணம்,

சீர் வளர் சீர் குரு மகாசங்கிதானம் அவர்களின்
அருளாண்மையின்வண்ணம்,
சொ. சிங்காரவேலன்

“ஞானவேல்”
2. மாழுராதர் சந்திதீத தெரு.
மயிலாடுதூரை.
10—12—94

TEMPLES AND CULTURE

Life is to live. How to live? There should be a purpose. That purpose should also be one of the best. The Path to achieve it should be the purest. Life without a purpose has no meaning. Saint Thirunavukkarasar says "I am damned without aim". Purposeful life gives us, peace, happiness and satisfaction. As far as Tamilnadu is concerned it is true that such lofty ideals are made possible by the temples of Tamilnadu.

This book "Temples and Culture" highlights with numerous evidence, how our temples like a treasury preserves the tamil culture. Our temples are the standing evidence to point out that "concentrated worship gives Happiness and peace"

Like, "Thirukkural" where in every Kural has seven words, as in carnatic music wherein every song has seven swaras and as our hymns of Saiva Nayanmars also have seven parts of Saiva Thirumurais; so also the essays on this book are "Seven" in number. This is not a Planned decision. It may not be wrong to say that it so suited due to the blessings of God.

The first part putsforth in brief the close link between Temples and Society. This essay serves as the prologue to the book. Social Welfare and integration are the centre piece of the temples. The daily Poojas, construction of temples etc are all done to serve people. It is true that temple economics revolves round and utilised much by the probtariat.

The First essay reveals with relevant evidence how Tamil language benefited much from the pieces of literature and hymns sung in temples that are found in the temple inscriptions the magnacartas.

The second essay explains through temple inscriptions how people adored the devotees of the temple, the "Thevara trios" who sung the humns, and other "Nayanmars". This essay also Ponders with the evidence of inscriptions how human culture was embedded with celebrating the doyans of religion. The close relationship between human culture and "getting the support of greatmen" is revealed through this.

The third essay exposes the maintenance of the temples and temple dharmas by the great Chola, Pandya Kings as well as the Bhakti brimming cultural feelings of the Great Kings.

The fourth Chapter depicts the peoples' righteous feelings, cultural depths, political orderliness etc through the temple inscription.

The fifth chapter surveys the construction details as adumbrated in Saiva Agamas, structure, beauty, the growth of the various parts, image of idols and their effects in the culture of the people.

The sixth part of the book briefly deals with the combined worship of Siva-Sakthi, the consequential effects on the cultural history and literature of the Tamil people reflecting the daily life of the rural folk.

The last and the seventh chapter indicates worship of Navagraha which is an aspect of nature worship and how it spread in Tamilnadu. It is significant that this aspect of worship gains an important place in the growth of People's culture.

Thus, the small book on 'Temples and Culture' though introductory in nature, synthesises the results of Tamil research and emphasises that the temples of Tamilnadu serve not only as places of worship but also act as an instrument to discipline their life style feel their responsibilities and the impeccable faith and thus act as a wonderful treasure of culture.

While the eighth World Tamil conference meet in this historic Tamil city of Tanjavur, this book will serve as an authoritative evidence work on the city of Thanjavur which abounds in temples.

It is in this district the world renowned three South Indian Mutts viz. "Thiruvavaduthurai Mutt", "Durmiparam Mutt" and "Thiruppanandal Sri Kasi Mutt" do the Yeoman service of originating, spreading and perpetuating "Gana". His Holiness Sri La Sri Sivaprakasa Pandarasannidhi avargal is the 23rd Garumahasannidhanam in the holy order of the distinguished heads. Within 10 years of his enthronement in the Gnanaapeeth, as head of the biggest mutt he has been maintaining with all religious fervour and devotion, the temples in Thiruvavaduthurai, Suriyanarkoil, Avudaiyarkoil, Thiruveezhimizhalai, Mayiladuthurai and Thiruvidaimarudur with grandeur and glory. Besides, he is responsible for innumerable services towards religious, social and literary fields.

This book is presented by His Holiness as "prashad" to the scholars attending the World Tamil meet.

It is the ardent and genuine belief and expectation of His Holiness Sri La Sri Guru Maha Sannidhanam that the scholar of the world who chance to read this book will understand and appreciate the extent of growth of culture, religion and literature through the temples of Tamilnadu.

சிவமயம்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் குருமுதல்வர் அருள்திரு நமசிவாயமுர்த்திகள் வரலாறு

நீர் வளமும் நில வளமும் சிறந்தது தண்டமிழ்க் காலிரி பாயும் செந்தமிழ்ச் சோழ நாடு. அச்சோழ நாட்டின் ஒரு பகுதியாக விளங்குவது இன்றைய தஞ்சை மாவட்டம். அப்மாவட்டத்தில் திருக்குடமுக்கு என்ற பாடல் பெற்ற தலம் கும்பகோணம். அங்கிருந்து மற்கிரு பாடல் பெற்ற தலமாசிய திருமயிலாடுதுறை செல்லும் நெடுவழியில் திரு ஆவடூதைரக்கும் மயிலாடு துறைக்கும் இடையில் விளங்கும் செல்வத்திருப்பதி திருமுவலூர் என்னும் சிற்றுர்.

திருமுவலூரில், இன்றைக்கு ஏற்றதாம ரெ 500 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்துவந்த சைவக் குடிமக்களுள் சைவ வேளாளர் குடியில், பரம்பரையாகச் சிவபெருமானுக்கே திருத்தொண்டு புரிந்து வந்த சைவக் குடும்பம் ஒன்று, அக்குமும்பத்தில் நீண்ட நாளாக மகப்பேறில்லாது வருந்திய பெரியார் ஒருவர். அவர் தமக்குத் திருமணம் ஆகிப் பலநாள் சென்றும் மகப்பேறு இல்லாமையால் தாழும் துணைவியாருமாய் ஒருநாள் அங்கிருந்து தில்லை செல்லும் வழியில் உள்ள திருப்புள்ளிருக்கு வேளுர்ப் பெருமாணை வழிபட்டு வேண்டிவரச் சென்றனர். இன்று வைத்திசுரன் கோயில் என்று வழங்கப்படுவது புள்ளிருக்கு வேளுர். அதுவும் பாடல் பெற்ற சிவத்தலமே.

அங்குச் சென்ற பெரியாரும் அவர்தம் துணைவியாரும் அங்குக்கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் அப்பை தையல் நாயகி உடனுகிய வைத்தியாதப் பெருமாணை அன்பு கணிந்த மனத்தோடும் ஆராத வேட்கையோடும் வழிபட்டனர். வைத்தியாதப் பெருமான் திருவருளும் ஆவர்க்கு வாய்த்தது. மகப்பேறு கைஷடிற்று.

திருப்புள்ளிருக்கு வேளுர் வைத்தியாதப் பெருமான் இன்னுளோடும் திருமுவலூர் திரும்பிய பெரியோர்க்கு உரிய காலத்தில் சைவம் உய்யவும் தரணி ஒங்கவும் ஆண்மகவு ஒன்று பிறந்தது. வைத்தியாதன் அங்ஙால் பெற்ற அக்குழங்கதைக்கு வைத்தியாதன் என்றே திருப்பெயர்க்குடி மகிழ்ந்தனர் பெற்றேரும் பெரியோரும்.

நாளோரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும் ஆக வளர்ந்து வந்தார் வைத்தியாதனர். அவர் தோன்றிய நாள்தோட்டுத் தூய உள்ளத்தாய்ச் சிவசிந்தனை

அன்றிப் பிறவிந்தனை இல்லாது வளர்ந்து வந்தார். இடையிடையே பெற்றேரோடும் கூடிப் புள்ளிருக்கு வேளுர் சென்று வைத்தியாதப் பெருமாணை வணங்கி வந்தார் பின்னை வைத்தியாதார்

எழன்டு ஆயிற்று. ஒருநாள் வழக்கம் போல் வைத்தியாதனின் பெற்றேர் அவனை அழைத்துக்கொண்டு புள்ளிருக்கு வேளுர் சென்று பெருமாணை வழிபட்டு விட்றனர். இடையருது சிவசிந்தனையுடைய வைத்தியாதார் பின்னைக்குச் சிவவழிபாடு செய்து சிறப்பதற்குரிய பக்குவ காலம் வந்துவிட்டது அதனை அறிந்த வேளுர் வைத்தியாதப் பெருமானே அவர்க்குச் சிவாழை எழுந்தருளப் பண்ணத்திருவுள்ளாம் கொண்டார். தம்மை அருசுசிற்று வரும் ஆதிசைவருள் ஒருவர் போலத் திருமேனி கொண்டு அங்குத் தோன்றினார். தம் திருமுன்பு வழிபட்டு விற்கும் வைத்தியாதார் முன் வந்து அவனைத் திருநோக்கம் செய்து தய திருக்கைகளால் அவர் திருக்கைகளில் தம்மை வழிபடுத்துகிறிய அருவுநுவத் திருமேனியாகிய சிவசிங்கத் திருமேனி ஒன்றுக்கூட கொடுத்தருளினார். அவனை வழிபடும் முறையையும் வைத்தியாதார்க்கூச் செவியறிவுறுத் தருளினார் அவ்வளவில் அங்கு விண்ணும் மறைந்தருளினார்.

இவ்வாறு முவலூரில் தோன்றிய வைத்தியாதப் பின்னை உரிய பறுவத்தில் வேளுர்ப் பெருமானுலே திருக்கண்ணுலூம் திருக்கையாலும் திருவாக்காலும் தீக்கை பெற்றிருாகிச் சிவ வழிபாடு செய்தற்றும் தாதி பெற்றேர். இதனை அறிந்த அவர் பெற்றேரு அளவிற்கு மகிழ்ச்சியுடையராகி மீண்டும் பெருமாணை வணங்கி உரை திருப்பிளர். அன்றாமுதல் வைத்தியாதார் வேளுர்ப் பெருமானுல் எழுந்தருள்விக்கப் பெற்ற பெருமானைத் தம்மை உடைய வராகக் கொண்டு நான் தோறும் தவணுமல் வழிபட்டுவரலாயினார்.

அதைதே பொழியும் அன்போடு புறத்தேயும் சிவசிங்கத் திருமேனியில் பெருமாணைக் கண்டு இடையருது வழிபாடு செய்து வருவார்க்க மேஜும் யேலும் திருவருள் கருநது பெருவிவநம். அங்குல் அவ் உயிர்க்கு ஆகவேண்டும் ஆக்கங்களும் விரைந்து

வரும். மூலமூர் வைத்தியானார்க்கும் அச் சிறப்பு பெறுதற்றிய நானும் தத்தியும் பொருந்தினின்றன. அப்போது மின்நந்து ஒன்று.

திருக்கயிலைமலையில் கல்லால் மரம் ஒன்று. அம் மாத்தின் நிறமில் ஓர் ஆரியர். அவர் தென்முகம் நோக்கிய வடவுன். தங்களுமுத்தி. அத்தென்முகக் கடவுளா யிருந்தால் கீண்ட பரமோன். யாவர்க்கும் மேலாம் சிவபெருமானே தென்முகக் கடவுளாக விற்றிருந்தார்.

உயிர்கள் மெய்ப்பொருள் உணர்ந்து உய்தி பெறுத்தாகச் சிவபெருமானுல் அருளப்பட்டன சைவ ஆகாசங்கள். அவ் ஆகமப்பகளின் பொருளை அறிய மற்பட்டார் திருநங்கிதேவர். அவர்க்கு ஆகமப் பொருளைத் தெளிவிதில் மலைப்பு ஏற்பட்டது. அம் மலைப்பிலைத் தீர்த்தருளச் சிவபெருமானை வேண்டினார் நந்திபெருமான். அவர்க்கு உண்டான அம்மலைப்பிலைத் தீர்த்தருளத் திருவுள்ளன் கொண்டார் சிவபெருமான். மேற்கூறியதே ஆலமர் கடவுளாக அமர்ந்திருந்து நந்திபெருமாலுக்கு ஆகமப்பொருளில் உண்டான மலைப்பிலைத் தீர்த்து மெய்ப்பொருள் இதுவெனத் தெளிவுறுத்தருளினார். அவ்வாறு பொருள் தெளியுமாறு உணர்த்தியது சிவஞானபோதம் எனப்பட்டது.

மலைவு தீர்ந்து தெளிவாய்திய நந்திபெருமான் நாம் கேட்ட சிவஞானபோத்தை சனம் தமார மூலிகைக்கு அருளினார். அவர் அதனைச் சுத்தியானான தரிசனிகளுக்கு அருளினார். அவர் பரஞ்சோதி மூலிகைக்கு அதனை அருளினார். சிவஞானபோத்தை நந்திபெருமான் வழியில் கேட்டாலிய பரஞ்சோதி மூலிகை உலகத்தார் உய்யும் பொருட்டு அதனைத் தூக்கென்னையால்லூர் மெய்கண்டதேவர்க்குச் செவியறிவுறுத்தாலினார்.

மெய்கண்டதேவர் பரஞ்சோதி முனிவரி டாம் கேட்டுணர்ந்த சிவஞானபோதப் பொஞ்சைப் பன்னிருந்து கூடியதை தடுத்து தூல்சஷ்வாக்கி யானினார். அவர் ஆரியராகச் சொன்ட அங்கைநிசிவம் சிவஞானமைத் தேவபொருளைத் தெளிவுறக் கேட்டு உண்டால் அதனைச் சிவஞான சிற்தியார் என்ற பெயரில் விரிவான நூலாக்கீத் தட்டத்துளினார். சிவஞானபோதப் பொருளை அவர் தம் மானுக்கருள் ஒருவரான மறைஞான சம்பந்தங்கு அறிவுறுத்தாலினார். அங்காலத்தில் தில்லஸையு கந்தனைகள் ஒருவரான கேற்றவன்துடு உயாபத்தியம் மறைத்தன சம்பந்தனை ஆசிரியாகக் கொண்டார். சட்டப் சிவஞானபோதை தெளிவுறப் பெற்றார். சிவஞானபோதக் கேர்ப்பொருள் கட்டு நூலாக்கீத் யாவும் அரிச சீடக்கீத் யேற்றதாலினார்.

மெய்கண்டதேவர் மரபில் சந்தானகுரவர் நால்வரில் கடைசியாக வந்தவர் உமாபதிரிவனுர். அவரோடு மெய்கண்ட சந்தானம் ஸின்றுவிடவில்லை. உமாபதிரிவில் நந்திமரபில் வந்த ஞானங்களை உலகில் ஸின்று ஸிலவிடத் தமக்கொரு தக்க மானுக்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார், அவரே அருள்நாமச்சிவாயர். உமாபதிரிவில் அருள்நாமச்சிவாயருக்குச் சிவஞானபோதத்தைத் தெளிவுற்கியதும் அன்றி இறுதியில் தாம் வழிபட்டு வந்த அழகிய திருச்சிற்றம்பலம் உடையாரையும் அம்பலவாண ரையும் தம் மானுக்கர் கையில்கொடுத்து வழிபட்டு வரவும் அருளினார்.

அங்காலத்தில் நவகோடிசித்தபுரம் என விளங்கிய திரு ஆவடுறுறைக்கண்ணும், திருமறைக் காட்டின் கண்ணும் சித்தராய் விளங்கிவந்த சிவப்பிரிகாசர் என்பார், சைவத்தாந்த சந்தான மரபில் தொடர்ந்து வந்த அருள் நயச்சிவாயரத் தம் ஞானசிரியாகப் பெற்றுர். சிவஞானபோதம் முதலான சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களின் தெளிபொருளைக் கேட்டுணர்ந்தார். தம் ஆசிரியருக்குப் பின் உமாபதி சிவத்தினிடமிருந்து வரப் பெற்ற அழகிய திருச்சிற்றம்பலம் உடையாரையும் அம்பலவாணரையும் தம் வழிபடுமூர்த்திகளாகவும் பெற்றுர். திருஆவடுறுறையின்கண் திருமடம் ஒன்று அமைத்து அங்கிருந்து கொண்டு தம்பால் வந்த அன்பர்க்கெல்லாம் சிவஞானம் செவியறிவுறுத்தருளி வந்தார்.

பெருமை வாய்ந்த சித்தர் சிவப்பிரிகாசர் ஒரு நாள் தம் அடியார் குழாத்துடன் திருமறைக்காட்டுக்கு எழுங்கானினார். எழுந்தநூளியாவர் திருமலூர் வந்து சேர்ந்தார். அடியார் கைட்டத்தெதாடும் அங்கு எழுங்கானியிருந்த சித்தர் சிவப்பிரிகாசரை நம் வைத்திய நாதாகிய ஜீனாயார் கண்டு சுளிரக் கண்டு மகிழ்க்காதார். அவரது உள்ளம் அப்பெரியவர்பால் ஒருச் சென்றது. அவ்வழியே வைத்தியானார் சிவப்பிரிகாசர் திருவடிகளில் விழ்க்கு வணங்கி எழுந்துளினார். தம்மை ஆட்கொண்டருளுமாயு அவரா மனங்குறைந்து வேண்டினார். அவரது பக்குவசிலையை அறிக்க சித்தரும் வைத்திய நாதனு சோக்கி. ‘அப்பனே, நன்று, நீ நம்முடன் வருவாயாக !’ என்று பணிக்கநுளினார். அவ்வளவுதான், அடங்காத மகிழ்ச்சியைத்தியானாதாருக்கு. துள்ளிக் குதித் தோடினார். தம் இல்லத்துத் தாம் வழிபட்டுவந்த வைத்தியானதப் பெருமானை எழுந்தநூளச் செய்தார். பெற்கீருபால் விண்ணப்பித்தார். பெற்கீரும் மறுக்க விசை.

ஏற்கெனவே, முன்பு ஒரு காள் புள்ளிருக்கு வெளுப்ப பெருமான் அங்கால் சிவவிக்கத் திருமேணி பெற்றுமை சினங்நனர். அதற்கு ஒப்பவே இப்போது வாய்த்த இதுவும் திருவருளே என மயிழ்ந்தனர். பிள்ளை

யின் கருத்திற்கு இசைந்தனர். வைத்தியாதார் அடியார் குறாத்தொடும் கூடிச் சித்தர் சிவப்பிரகாசரைத் தொடர்ந்தார்.

சித்தர் சிவப்பிரகாசர் வைத்தியாதரொடும் மற்றும் அடியாரோடும் திருமறைக்காடு சென்று மீண்டும் ஆவடுதுறை அடைந்தார். அங்குத் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கும் அருள்மிகு மாசிலாமணிப் பெருமானையும் ஒப்பிலாமுலை அம்மையையும் வணங்கி வழிபட்டார். பின்னர் அங்கு சிவத்தொடும் பிரியாவகை திகழ்ந் திருக்கும் திருமாளிகைத் தேவர் திருமன் சென்று வணங்கினார். வணங்கிலிட்டுத் தமது திருமட்டத் தில் வந்து வீற்றிருந்து, முன்போலவே அடியார்க் கெல்லம் சித்தாந்த ஞானத்தைத் தெளிவு வரச் செய்து கொண்டிருந்தார்.

வைத்தியாதருக்கு மேன்மேலும் மிகுந்துமின்ற பக்குவம் நோக்கி அவர்க்கு ஞானத்தைக் கை செய்ததுரினி நயச்சிவாயம் என்று தம் ஆசிரியர் திருப்பெயரையே அவர்க்குத் தீக்கைத் திருப்பெயராகவும் தூட்டி மகிழ்வித்தார். சிவஞானபோதம் முதலான சித்தாந்த ஞான நன்றால்களின் பொருள்களைத் தெளியுமாறு செவியறிவுறுத்தருளினார்.

நல்லதோர் இனிய நாள் திருச்சுவடுதுறை, நந்தி பெருமானிடம் ஞானம் பெற்ற திருமூலதேவர் சிவயோகத்தில் தினைத்திருந்து தமிழ் மூவாயிரம் ஆசிய திருமங்தீரம் அருளிச் செய்த பெருமை வாய்ந்த திருத்தலம். நவகோடி சித்தர்கள் தயக்குச் சிறந்ததாகக் கொண்டமையால் நவகோடிசித்தர் புரம் என்ற சிறப்பிளைப் பெற்ற இடம், திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் திருப்பதிகம் பாடிப் பொற்கிழியருளப் பெற்ற பொற்பிளை உடையது. திருமாளிகைத் தேவராகிய மாபெருஞ்சித்தர் சிவமாய் அமர்ந்து திகழும் தலம். இத்தகைய சிறப் பெல்லாம் ஒருங்கே பொருந்திய இத்திருச்சுவடுதுறையே இனி எதிர்வரு காலத்தில் உலகெலாம் கைவும் தழைக்கச் செய்யும் சிவஞானியர் இருந்து திருஞானத்தை வாரி வழங்குதற்கு உரிய தகுதி வாய்ந்த இடமாகும் எனத் தெளிந்தார் சித்தர் சிவப்பிரகாசர். தமக்குப்பின் வழிவழி பின்று சிவஞானம் வழங்கிவரத் தக்கவர் நமச்சிவாயரே எனத் தேர்ந்தார்.

அன்று நமச்சிவாயர் காவிரிக்கு நீராடிவரச் சென்றிருந்த பொழுது, சிவப்பிரகாசர் தாம் எழுந்தளியிருந்த இடத்தைச் சூழ வரை கீறித் திரு அறை அமைத்தார். அங்கு பின்ற பிற தம் மானுக்களை நோக்கி ஒன்று கூறினார். “நாம், இப்பொழுது திருமறைக்காடு செல்கின்றோம். இன்று முதல் அழியித்துச்சிற்றம்பலவர் பூசையையும் அம்பலவாணர் பூசையையும் நமச்சிவாயர் ஏற்றுக் கொள்வாராக! நாம் கீறிய இந்த அறையில் அமர்ந்து கைவு சித்தாந்த

ம்பு தழைக்க அன்பர்க்கெல்லாம் ஞானத்தை வழங்கிவருவாராக! இது மைது ஆணை என்று நீராடிவரும் நமச்சிவாயரிக்கு உரைப்பிராக ”। என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார், பின்னர் அங்கு பின்றும் திருமறைக் காட்டிற்கு எழுந்தருளினார்.

காவிரிக்குச் சென்று நீராடி மீண்டார் நமச்சிவாயர். திருமடத்துக்கு வங்குதேர்ந்த நமச்சிவாயர் அங்குத் தம் ஞானுரியப் பெருந்தகையைக் காணவில்லை. அவர் திருமறைக் காட்டிற்கு எழுந்தருளினார். என்ற செய்தியையும் நமச்சிவாயர்க்குக் கூறுயாறு ஆணைத்தாந்த பிற செய்தியையும் அங்கிருந்தார் அறிவிக்க, அறிந்த நமச்சிவாயர் உள்ளம் கலங்கினார். ‘ஆசிரியப்பெருமானை இனி என்று காண்போம்’! என எண்ணி அலமங்தார் அவர் அருளாண்மையை மறுக்கவும் ஓண்ணாது திஷ்கத்தார். அச்சமும் உள்ள நெலிப்ச்சியும் பொருந்த மேனி நடுங்கிக் கண்ணீர் வார்ந்து ஆசிரியப் பெருமான் சென்ற திஷ்காகோக்கி நிலத்தில் வீழ்ந்து புரண்டு அலறினார், வணங்கி எழுந்தார், இருகையும் தலையேற்ற தொழுது பின்றார். இனி என் செய்வது! ஆசிரியர் ஆணையுள்ளதே.

அவர் அருளாண்மையைத் தலைமேற் கொண்டார். அன்று முதல் உமாபதி விவம் வழிபட்டு வந்த அழியித்திருச்சிற்றம்பலம் உடையாரையும் அம்பலவாணரையும் தம் உயிர்த் தலைவனுகிய வைத்தியாதப் பெருமானையும் சிவாகம நெறிப்படி வழிபாடாற்றி வாலானார். ஆசிரியர் சித்தர் சிவப்பிரகாசர் வகுத்தருளிய திருவறையில் அமர்ந்திருந்து தம்மை அனுகிவந்த அன்பர்க்கெல்லாம் ஞானப் பெரும்பொருளாக் செவியறிவுறுத்தருளி வரலானார்.

அக்காலத்து ஒருநாள் தூரியனார் கோயில் திருத்தலத்தில் திரு கந்தபரம்பரையில் வாமழுனி மரபில் வந்தருளிய சிவாக்கிர யோகிகள் நம் நமச்சிவாயரது பெருமையைக் கேள்வியுற்றார். நமச்சிவாயரைக் காண அவாவுற்றார். துறைகைக்கு எழுந்தருளினார். திருமடத்துக்குள் அவர் எழுந்தருளவது; கண்டநமச்சிவாயர் அவார எதிர்கொண்டமைத்து ஒடுக்கத்தில் சென்று அங்கு இருவருமாக இருந்து அவவளாவி இன்புற்றனர். யோகிகள் நமச்சிவாயர்பால் திகழும் திருஅருட் பொலிவிளையும் பத்திஞான வலிமை மையையும் கண்டார். அன்னாரைப் பிரியவெவாணுது சிலநாள் அங்கேயே தங்கிப் பின்னர் ஒருநாள் நமச்சிவாய தேசிகரிடம் பிரியா விடை கொண்டு தம்மிடம் சென்றார்.

ஒருபொழுது, தம் திருக்கூட்டத்து அடியவநான் ஒவர் குருபூசை, மாகேகவர் பூசைகளில் குறை நேராமல் இலை பறித்துக் கொள்ளக் கருதி திருமடத்தைச் சுதாந்த ஒடு மறைவிடத்தில் சில வாழைகள் வைத்து வளர்த்துவந்தாராம். அதனை உணர்ந்த தேசிகர் அவரை நோக்கி, “நீ இந்நாள் ஒருவகைக் கட்டுற்றுய். நீ யாத்திரை சென்று

அங்கட்டின் ஒழிந்து மீள்ளூயாகி” என்று அருளிச் செய்தார். அவ்வளறே அவ் அடியாகும் யாத்திரை சேன்று பற்று நீது மின்டூராகவும் சொல்லுவார்.

நடந்ததுமின் கைவேளாளர் ஒருவர் குருவருள் பேறுமாக்ட்டத்துடன் நூல்சிலாய் தேவிகரை அடைந்தார். தேவிக் அவசுக்கு குானத்திக்கை செய்து தம் ஆரியர் திருப்பெயர்க்கை அவசுக்குத் திருக்கைப் பெயராகச் செட்டார்.

அந்தாளில் வேறுப் பிரம்மன் விருபாட்சிராயின் ஆழனாவும் கடுமாட்டை ஆண்டுவந்த அதிகாரி சிதம்பரத் துங்க வந்தார். அங்கு அம்பலவாணர்க்கு நடந்து வந்த பூஷைச் சிறப்பைக் கண்டார். பொருமை கொண்டார். அங்கிருந்த கொடியாற்றை எடுத்துப் பெருமளவின் சிறுத்த ஏற்பாடு செய்தார். அம்பலவாணர்க்கு வந்த வருமானத்தைப் பெருமாகுக்கு உரித்தாக்கினார்.

இதோப் பொறுக்குழுயாத தில்லைவாற் அந்தனார் திருவாவடுதுறை வந்து நமச்சிவாய தேவிகரிடம் முறை பிட்டார். தேவிக் தம மானுக்காயிய சிவப்பிரகாரரை, அரசரிடம் கூறி முறை செய்துவருங்காலும் விடுத்தார். சிவப்பிரகார் வேறுமாக கொண்டார். அரசர் மாத்துவ சமயத்தினர் ஆதலால், சிவப்பிரகார் கைவைக்கை முறலமைச்சரைக் கண்டார். அவன் இல்லங்கணபத்தர். சிலவிஸ்க தாரனம் இல்லாதவரைக் கண்ணெடுத்தும் பாராத விர கைவர். அவர் வழியாகத் தாம் கருதிச்செக்கற நன்மையைச் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்றால், தாழும் இல்லங்கத்தைப் புறமும் திரித்துக்கொண்டு சென்று அமைச்ச ஈக் கண்டார். அவர்வறி அரசரிடம் ஏற்பாடுசெய்து சிதம்பரத்தில் சிகிஞ்சிக்குந்த மாற்றத்தைத் திருத்தி செய்து கொண்டார். அதிகாரியும் பணியிலிருந்து நீக்கப் பட்டார்.

பின்னர் சிவப்பிரகார் அங்குச் சிவநாள் தங்கி அமைச்சருக்கு விர கைவ உண்மைகளைப் போதித்தார். அமைச்சர் திருவண்ணாமலையில் தாம் அமைத்துத் தரும் திருமத்தில் சிவப்பிரகாரரை எழுக்குறுளியிருக்க வேண்டி ஆர். சிவப்பிரகார் அப்படியே தீவிலை வந்து அம்பல வாணரை வணக்கிட்டுத் து வை நைச அடைந்தார். கூர்ச்சிவாயிடம் செய்தியை விண்ணப்பித்தார்.

ஙமச்சிவாயர் நம் மானுக்கர் சிவப்பிரகார் பண்டை என்க வயத்தால் சித்தாந்த கைவ செறியைக் கடங்கு புறநோற்றியல் வீழ்க்க கீலையை எண்ணிருார். “தீவிலை பத்தால் கேள்வேனேனிப்படி அவசுக்கு குாலுரிசிவாக வயத்வாயாக !” என்று ஆணை தாந்தார். கூர்ச்சிவ சிவப்பிரகார் அங்குச் சென்று விரகை கொண்டு வேய்துவரவானால், இந்த யரிசில் பின்னர் வாச்சிக்கொடை நிலத்துறையூர் விர கைவ ஆதிகை வந்து கொண்டார்.

தம் வறிக்குச் சிவப்பிரகார் கே வரு க கே வை, நமச்சிவாயர் துறைகையிலே வாழ்ந்துவந்த கைவ வேளாளர் யரிசிவாயிய மறைஞானதேவிகர்க்கு ஞான ரீாட்டிஜீசர் செய்தறுவினார். ஆனால், சில நாளிலே மறைஞான தேவிகர் தனியிடத்தில் இடையெடுத் திட்டமிலே இனிது அமர்ந்துவிட்டார்.

பின்னர், தம் அடியார் திருக்கூட்டத்தில் இருவர்க்கு ஞானத் திருமுழுக்குச் செய்வித்தருளினார். அவ் இருவர் தட்சினுமர்த்தி தேவிகரும் அம்பலவாண கேவிகரும் ஆவர். அவருள் தட்சினுமர்த்தி தேவிகர் தசகாரியம், உபதேசப் பஃபுடை முதலான ஞான நூல்களை அருளிச்செய்து ஒரு மாறித் திஸ்கள் சித்திரை நாளில் சிவமிக்கவில் இரண்டறக் கலந்தார்.

பின், நமச்சிவாயர் அம்பலவாணருடன் நின்டகாலம் இருந்து மானுக்கர் பலருக்கு அநுள்ஞானம் வழங்கி வந்தார். தமக்குச் சிவத்துடன் கலந்து ஓன்றும் சிறப்பு நாள் வரவே நமச்சிவாயப் பெருமான் தம் மானுக்கர் அம்பலவாணதேவிகர்க்கு அநூளைண தந்து, தை அசுவதி நன்னான் ஒன்றில் இருப்புதவடம்பொடும் இருந்தபடியே இருந்து எங்கும் நிறைவான சிவபரம்பொருளோடு வேற்றக் கலந்து சிவமாகவே அமர்ந்தருளினார். நமச்சிவாயரது அருளெளாளியே அன்று அம்பல வாணதேவிகர் திருபேணியிலும் பின்னர் இதுகாறும் வழிவழி வந்து கொண்டு நூக்கும் குருமகா சங்கிதானங்களிடத்தும் விளங்கிவின்று கைவ உலகத்தை வாழ்வித்துக் கொண்டு வருகிறது.

திருக்கயிலைப் பெருமான் சீகண்டர் தொடர்க்கு நங்கிபெருமான் யரிசில் முறலாக வந்த மெய்கண்ட தேவராகவும் இன்று நமக்கொல்லாம் நமச்சிவாய முர்த்தியாகவும் இருந்து அநான் செய்து வருகின்றான் என்பது அருளாளர் அறிந்த உண்மை யாகும்.

கண்ணுதலும் கண்டக் கறையும் கரந்தருளி
மன்னிடையீன் மாக்கள்மலம் அகற்றும் –
வெண்ணெய்நல்லூர்
மெய்கண்டான் என்றெருகுகால் மேவுவரால்
வேறின்மை
கைகண்டார் உள்ளத்தின் கண்.

— அருணந்தி சிவம் :

இகுவினை தாம்கிவை மும்மலம் ஈங்கு இவை சதுசிவம் கருவறும் ஆர்சயிர் உண்மை இது என்று காட்டவெல்ல குபெரன் நீசுன்றி வேற்றி பேன் இக் குவலயத்தில் திருவெண்ணேய் மெய்கண்ட தேவே பஞ்சாக்கர தேவிகளே

— மாதவச் சிவஞானயோகிகள் நமச்சிவாயர் நற்றுள்ள வாழ்க !

திருக்கயிலாய் பரம்பரைத்
தீருவாவடுதுறை ஆதீனத்தீற்குச் சொந்தமான
அருள்மிகு கோழுக்தீசர் திருக்கோயில்
திருஇடபதேவர்

தோற்றுவாய்

திருக்கோயில்களும் சமுதாயமும்

1. உலகில் சமயம் என்று தோன்றிற்று என்று அறியிட்டுக் கூற முடியாது. தனச்கு மீல், தன் ஆற்றலுக்கு ஆப்பால் - தன் செயலில் தடுக்கும் திருத்தியும் வழிகொட்டும் ஒரு பொருள் இருக்கிறது என்று மனிதன் என்றைக்கு உணாத் தொடங்கி எடுத்து அன்றே சமயம் உண்டாகிவிட்டது. முதன் முதல் அச்சமய நெறி அச்சத்தாலேதான் உண்டாகி யிருக்கவேண்டும். வோதம் முதலியன் அதை உண்மை எனக் காட்டுகின்றன. பின்னரே அன்பு வழி - ஆண்டவனைக் காலை உணரவு பிறந்திருக்க வேண்டும் என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். எந்த வழியிலாவது ஆண்டவனை வழிபடவேண்டும் என்பது நல்லவர் வேண்டுகோள். எனவேதான் அப்பரடிகள் “அஞ்சியாகிலும் அன்புபட்டாகிலும் தெஞ்சம் வாழி நினைமின்” என நெஞ்சுக்கு அறி வறுத்துகின்றார். இவ்வாறு பண்டுதொட்டு மக்கள் இறைவனைப் போற்றி வந்தார்கள், பழங்காலத்தில் வழிபாட்டிற்கு இன்று நாம் காணும் பெருங் கோயில்கள் கிடையா. காட்டிலும் மலையிலும் மர நிழல்களிலும் அவ்வப்போது கோயில் அமைத்து மக்கள் கூடி வழிபடுவர். பின் நிலைத்த மர நிழல்களை இறைவன் தங்கும் இடமாகக் கொண்டனர், அந்த இடங்கள் தூய்மை வாய்ந்தனவாகப் போற்றப்பட்டன. அம்மரங்களை மையமாகக் கொண்டே பிற்காலத்தில் இன்று நாம் காணும் பெருங்கோயில்கள் உருவாயின. அதனாலேதான் இன்றும் அம்மரங்களை விட்டுவிடாது ‘தலவிருட்சங்கள்’ என்று போற்றிப் பாதுகாக்கின்றோம்.

2. சை சமயத்தில் மட்டுமன்றி உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு சமயமும் தனித்தனியே தன்தன் வழிபாட்டு முறை, பண்பாடு முதலியவற்றிற்கு ஏற்பக் கோயில்களை அமைத்துள்ளன. ஆயினும் நம் தமிழ்நாட்டில் சைவம் வைணவம் இரண்டும் மிகப் பழங்காலத்திலேயே தோன்றி வளர்ந்த காரணத்தால் பல எண்ணற்ற கோயில்களைத் தன்னிடத்தே கொண்டு அது மீப் பழங்காலந் தொட்டுச்சிறந்துள்ளது. பிற்காலச் சோழர், தம் காலத்தே இன்று காணும் இத்தலையை பெருங் கோயில்களை உருவாக்கி மக்களுக்கு அளித்தனர். இன்றும் உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் தமிழ்

நாட்டுக்கு வந்துசெல்லும் யாத்திரிகர்கள் இக் கோயில்களின் எழிலையும் அமைப்பையும் கங்கும் கேட்டும் உற்றும் உணர்ந்தும் போற்றிப் போற்றி வியப்பதைக் காண்கின்றோமல்லமோ!

3. இத்தகைய கோயில் தென்னட்டு மக்கள் வாழ்வில் பண்டுதொட்டு சிறந்த தொண்டாற்றி வந்துள்ளது. இதன் பெருமை அறிந்த இடைக் காலப் புலவர் ‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்று திட்டமாக எழுதிவிட்டே சென்றார் எனவே மக்கள் வாழ்வு கோயிலை மையமாகக் கொண்டது என அறியவேண்டும். மிகப் பழங்காலத்தில் கோயில்களாக விளக்கிய பரந்த நிழல்தரும் மரத்தின் அடிகள் நாட்டின் பல சிக்கலான வழக்குகளைத் தீர்த்து அமைத்தியை நிலை நாட்டின எனக் கண்டோம். இடைக்காலக் கோயில்கள் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுப் பெட்டங்களாக - கலைகளை வாழ்விக்கும் நல்விடமாக-மக்கள் தம் வேறு பாடுகளை மறந்து ஒன்றுகூடி மகிழும் தெய்வசபையாக - பொருளாதாரமும் சுகாதாரமும் கொண்டு ஊர் மக்களுக்கு உதவுவனவாகச் சிறந்திருந்தன என்பதை அறிய முடிகிறது. அத்துடன் கோயில்கள் தமது சுவர்களில் எண்ணற்ற கல்வெட்டுக்களைத் தாங்கிக் கொண்டு தென்னிந்திய வரலாற்றிற்கு ஊற்றுக்களை வற்றூது புதுப்புது உண்மைகளை உலகுக்குத் தந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களும் மக்கள் வாழ்வும் பிரிக்கமுடியாத வகையில் பின்னி வாழ்கின்றன,

4. பல கிராமங்களில் கோயிற் கிணறுகளே மக்கள் உணவுக்கு உதவும் தன்னீரைக் கொடுப்பது கணக்கு. ஊரில் விட்டுக்கு ஒரு கிணறு இருந்தாலும் அவற்றின் தன்னீர் நன்றாக இருப்பதில்லை. ஆயினும் கோயில் கிணறு நீர் மட்டும் நன்றாக இப்பதை அறிவொம். அதுவை ஊர் மக்களுக்கு உண்ணும் நீராகவும், உணவாக்கும் நீராகவும் பான்படுகின்றது. விடியற் காலையிலிருந்து நடு இரவு வரையில் கோயில்களில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். அவற்றின் நேரங்களின்து மக்கள் தத்தம் வாழ்க்கை முறைகளை

அமைத்துக் கொள்ளும் உண்டு. சில கோயில்களில் இருப்பவாறு வெளையிலும் பல வணவாசிகள் உண்டு பணியாளர்களுக்கும் பார்க்க வரும் யாத் திருக்கூடங்களுக்கும் பரிமாறுவதும் உண்டு. சில ஹர் ஸ்டி இக்கோயில் கூப்பாடு பல குடும்பங்கள் காக்கும் மருத்தாக அமைவதைக் காட்டிறோம். ‘உணவுக்கு என்ன செய்வோம்?’ என உங்கும் யாத்திரியில்கூட்டுக் கீதக் கோயில் உணவுவளை உதவியளவு அவர்கள் பரிசைப் போட்டன. இந்த நாட்டில் ஹர்தோறும் பல உணவுக் கடைகள் இருக்கின்றன ஆகலால் இக்கோயில் உணவுவைப்பற்ற யாரும் அதிகமாகக் கூடும்படிக்கிறார். உண்டுறும் எதை எதையோ உணவாக்கி அளித்தும் பல சேற்றுக் கடைகளில் உண்டு. பலகோயில்கள் செல்லுமிடங்களில் பெற விடும், கடவுளுக்கொன் ஆக்கப்பெற்ற இந்தக் தாய் உணவுகளைக் கோயில்களிலிருந்து பெற்றில் கொடி இல்லாமல் யாத்திரை செய்ய முடியும் என்று அறிந்தும் பறக்கும் காறுவர். இக் கோயில் உணவாக்கு துய்யமாக இருப்பதோடு விலை குறை வாகுவது இருக்கும். சிராமங்களில் பல குடும்பங்களை இல்லாவிடுவது பாதுகாக்கின்றன. இந்த நிலையை இருப்பும் இதுப்பதி, திதுவரங்கம், திதுப்பரம், மதுரை. புள்ளித்துக்குவேறார் போன்ற பெருங் கோயில்களிலும் பிறகுடிடங்களிலும் காணலாம். சில இடங்களில் குந்பிப்பிட்ட அனாவ வகுபவருக்கு இயாகவே உணவு அளிக்க ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பெற்றுள்ளன. இடங்களைத்திட்டில் வாழ்க்கூட பல செல்லுகள் தம் உடைமைகளுன் பலவற்றை இல் கோயில்களுக்கு இருமாக வழங்கி, அவற்றின் வாய்வாக இந்தைய ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையையும் இக் கோயில்களின் கல்வெட்டுக்களே நமக்கு எடுத்துக்கொட்டுகின்றன.

5. தமிழ் நாட்டில் இருப்பும் கோயில்களில் பல தான் கரும்ப்கள் தடப்பதைக் காணகின்றோம். சில கோயில்களில் விழாக் காலங்களில் இலட்சக் கணக்கில் மதிக்கதைக் கொண்டும் பொருஞும் டடவுளக்குத் தானிகளையாக வந்து சேர்வதைக் கண் முடிகின்றது. தமிழ்தாட்டு எல்லையாக இருந்த திடுப்பதையில் இந்றும் இக்காட்சி என்கொள்ளாம் காட்சியன்று! திருச்செந்தூரும், பழந்தெலும், புள்ளித்துக்கு வேறுறியும் பலப்பல அடியவர்கள் தம் வாழ்வில் பெறும் எண்ணாப் போகுங்களையும் கோயில்களுக்குத் தான் மாக அளிப்பதைக் காணகின்றோம். சில ஸ்டி விலையுமாக பொருங்களும் மட்டுமல்ல ஆகி மாடுக்கும் மற உயிர்ப்பொருள்களும் கூட அளிக்கப்பெறுகின்றன. ஹர்க்கோயில் மாடுகளை யாரும் திஸ்டைல,

துன்புறுத்தவோ கூடாது. அதன் விருப்பப்படித் திரிய விடுவர், ஹரில் தன் விருப்பம் போல் திரிபவணிச் ‘கோயில் மாடு’ என்று உருவக மாக்கிக் கூப்பிடுவது வழக்கம். எனவே கோயிலுக்கு நாட்டு மக்கள் அத்துணை மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள் எனத் தெரிகிறது. இவ்வாறு கணக்கற்று வரும் பொருள்கள் அனித்தும் திரும்பி அவ்வப்பகுதி மக்களின் நல்வாழ்வுக்கே பயன்படுத்தப் பெறும். இன்று இப்பொருள்கள் கொண்டு பல கல்லூரிகளும் பல்கலைக்கழகங்களும் கூட அமைத்து வருவதைக் காணகின்றோமான்று! இந்தக்கைய கோயில்கள் பல தமிழ்நாட்டில் உள்ளன.

6. ஹர்தோறும் உள்ள கோயில்களில் பலர் பணியாற்றுகின்றனர். சில ஹரிகளில் கோயிற் பணியிலேயே பல குடும்பங்கள் வாழ்வு நடத்து வதும் உண்டு. கோயிலின் பொருளாதாரம் அத்தகைய பல பணியாளர் குடும்பங்களைத் தாங்கும் நிலையில் இருந்தது. இன்றைக்கும் தமிழ் நாட்டில் கோயில்கள் பலவற்றிற்கு ஏராளமான நிலங்களும், நகரங்களில் வீடுகளும் உள்ளன. அவற்றைப் பயிரிடுவோரோ - அன்றி அவற்றில் குடியிருப்போரோ கோயிலுக்குக் கட்டவேண்டிய ஆஸ்துக்கடனைத் தானியமாகவும் பணமாகவும் தருவார். அத்தகைய வருவாயால் செல்வும் கோழிக்கும் கோயில்களில் நாற்றுக்கணக்கான பணியாளர்கள் உள்ளனர். ஆண்டுக்கு ஒரு முறையோ இருமுறையோ நடக்கும் விழாக்களில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் பங்குகொள்ளவார்கள். பண்டமாற்றும் பிறவாணிபங்களும் அக்காலங்களில் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு நாட்டின் பொருளாதார மண்றுகோலாக கோயில் அமைந்து நிற்கின்றன.

7. பொருளாதார நிலைக்களுக்கு மட்டுமின்றிக் கோயில்கள் கல்வெளர்க்கும் கல்லூரி களாகவும் விளங்கின; விளங்குகின்றன. இசையும் இயலும் நாடகமும் கோயிலில் இடம்பெற்றன. தேவாரம் போன்ற இனிய சமயப் பாடல்களை இசை பொருந்தப்பாடும் பல ‘ஒதுவார்கள்’ கோயில்தோறும் பண்ணுன்ற இசைபாடுவார்கள். வடமொழி வாணர்கள் வேதம் ஒதுவார்கள், இவ்வெதங்களையும், திருமுறைகளையும், பிரபந்தங்களையும் கற்றுக் கருக்க வகுகின்றன. இன்றும் சில இடங்களில் விளங்கி வருகின்றன. ‘இடைக்கால மன்றர்கள் தமிழ் நாட்டில் இத்தனை மண்டபங்களையும் கற்றுப்பிராகாரங்களையும் அமைத்து ஏன் இட்களில் பெருங்கோயில்களைக் கட்டினார்கள்’ எனச் சீர் குறைபுவதும் உண்டு. எனினும் இந்திட்டுப் பார்த்தால் அவை எவ்வாறு பயன்

பட்டுவருவின்றவ எனத்தெரியும். சில மண்டபங்கள் இத்தகைய கலைகல் ஹரிகளாக விளங்கின. நீண்ட சாஸ்போன்ற சுற்றுப்பிராகாரங்கள் நாடகசாலைகளாகவும், அரங்கேற்று மண்டபங்களாகவும் காட்சியளித்தன. ஆயிரக்கால் மண்டபம் போன்றவை பெரு மாநாடுகள் நடத்தவும், ஊர்மக்கள் மணிவிழா முதலிய செய்து கொள்ளவும் பயணபட்டன. இன்றும் காஞ்சிபுரம் ரகாம்பரநாதர் கோயில் பங்குனி உத்திரத்தில் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் பல நிருமணங்கள் நடப்பதைக் காணலாம். பல மண்டபங்களில் இசைக் கல்லூரிகள் பல விடங்களில் சொற்பொழிவுகள்; இப்படிக் கோயில்கள் பல்கலைக்கழகங்களாகவே அலைந்து உள்ளன.

8. இத்தகைய கல்லூரிகளுக்கு இடமளித்த தோடு கோயில்கள், கலைகளுக்கு நல் உதவி செய்து வளர்த்தன எனவும் காண்கின்றோம். பல அற்ஞர்களுக்குக் கோயில்கள் மாணியம் வழங்கியுள்ளன. இலசு பயிற்றுவார்க்கும். பயில்வார்க்கும் அப்படியே பிற கலையாளர்க்களுக்கும் கோயில்கள் இனுமாக நிலங்கள் வழங்கி இருந்தன. அவற்றின் வருவாயை அவரவர்கள் பெற்று, அதற்குப் பதிலாக அவரவர் தம் கலைத்தொண்டைத் திறம் பட ஆற்றிவந்தார்கள் என அறிகின்றோம். இன்றும் பலவிடங்களில் இந்திலையினைக் காணமுடியும். திருவொற்றியூர்க் கோயிலிலிருந்து இலக்கணப் புலவருக்கு மாணியம் வழங்கினார்கள் என்ற செய்தியை அறியமுடிகிறது. தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் பல இசைக் கருவிகள் முழங்கின என அறிகிறோம். இன்று அலை என்னென்ன என்று அறியக்கூடா வகையில் மறைந்துவிட்டன என்றாலும், அவற்றின் பெயர்கள் மூலம் அக்காலத்தில் கோயில்களில் அலை இடம் பெற்றுத் தமிழ் இசையைச் சிறக்க வளர்த்தன என அறியமுடிகின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றைத் தேவாரம் பாடிய சமயத் தலைவர்கள் குறித்துள்ளார்கள். இப்படியே பல கலை வளர்க்கும் காட்சிகளை நாட்டில் காணமுடியும். கலையையும், பொருளாதாரத்தையும், சமயத்தையும் வளர்த்த தோட்டமையாது. கோயில்கள் நாட்டில் நலத் துறையையும், சுகாதாரத்தையும்கூட வளர்த்தன என அறிகின்றோம். இடைக்காலத்தில் பாலாற்றங்கரையில் உள்ள திருமுக்கூடல் என்றும் கிராமத்தில் அக்கோயில் வருவாயைக் கொண்டு பெரிய மருந்தகமே நடத்தியதாகக் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன.

9. கோயிலில் செய்யப்படும் உணவுகள் நோயற்று வாழ வழிகொட்டும் வகையில் செய்யப்

பெற்றன. கோயில்களில் பலருக்கும் உணவளித் தார்கள் எனக் கண்டோமல்வா? அந்த உணவுகளில் பெரும்பாலும் மிளகே இடம் பெறும். நெய்வே பயன்படுத்துவார்கள். சில உயர்ந்த வாசனைப்பொருள்களை உடல் நலம் கெடாது வளர்க்கும் வகையில் பயன்படுத்துவார்கள். இவ்வளவு விலையற்ற பொருள்களே பயன் படுத்தப்பெற்றிரும் அவ்வணவினைக் குறைந்த விலைக்கோ அன்றி இனுமாகவோதான் மக்களுக்கு வழங்குவர். எனவே மக்கள் நலம் கெடுக்காத நல்லணவுக் களஞ்சியங்களாகக் கோயில்கள் விளங்கின.

10. கோயில் அமைப்பு ஊர் எல்லையின் உள்ளாகவோ அன்றி வெளியில் அமைந்திருப்பிரிவும் அது சுற்று உயர்ந்த காற்றோட்டமான இடத்திலை தான் இருக்கும். காற்றுப் புக்கூடிய புறத்தாழ் வாரங்களும், சாளரங்களும், அகன்ற வாயில்களும் அணி செய்கின்றன. கோயில்களின் மேல் குலங்கள் இருக்கும் எனத் தேவாரப் பாடல்களால் அறிகின்றோம். அந்தச் குலங்கள் இடி மின்னல் முதலிய வற்றைத் தாங்கிக்கொள்ளும் திறம் வாய்ந்தன என்பர் ஆராய்ச்சியாளர். அதுபோன்றே செம்பாலாகிய கலசங்களும் இயற்கையின் விளைவுகளைத் தடுக்க உதவுகின்றன. மற்றும் ஊர்தோறும் கோயிலை அடுத்து நல்ல குளங்கள் இருப்பது ஊரில் நீர்ப்பஞ்சத்தை நீக்குவதேயாகும்.

11. ஊரில் தீப்பிடித்தால் அந்தேரப் பெருவாயியாகப் பயன்படுத்தி அணைக்கும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. கோயிலுக்கென அமைந்த தோட்டங்களும், மலர் வணங்களும் பிறவும் ஊர் மக்களுக்கே பலவகைப் பழங்களையும், மலர்களையும் உதவுவதோடு இனிப் குழலையும் ஆகிகித் தந்தன. இவற்றையெல்லாம் உண்டாக்குவதற்கும், வளர்ப்பதற்கும், காப்பதற்கும் இடைக்காலத்தில் மன்னரும், மற்றவர்களும் பலப்பல நானங்களைச் செய்துள்ளமையைக் கல்வெட்டுக்களால் அறிகின்றோம். இவ்வாறு கோயில்கள் நாட்டின் நிலைகளுக்கு நின்று ஊர்தோறும் பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, நலத்துறை, அறிவியல் ஆண்மை இயல் ஆகிவாற்றைப் பேணிவளர்த்து, ஊர் கலை இயற்கைச் சூழலுக்கு உள்ளாக்கி, நாட்டையும் மக்களையும் வாழ்வித்த காரணத்தினால்தான் போலும் மக்கள் இவற்றை விடலாகது என்ற கருத்தில் ஒளவையார் ‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம்’ என எழுதிவைத்துச் சென்றனர்.

12. இக்கோயில்களில் ஆண்டுதோறும் நடத்துக்கும் விழாக்களைப்பற்றி முன்னமே குறித்தோம். ஆம்!

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்

அவை மக்கள் வாழ்வில் ஏதுமில்லோ வகையில் உறவுகின்றன. விழாக்களே நாட்டில் பண்ணும், மீண்டும் பரிசும் நங்குவதற்காகத்தான் உட்படாயின என்ற பாடுகளின் பழங்காலப் புதைகள்.

‘பசியும் பண்ணும் பண்ணும் நீங்கி
கூடியும் உடையும் காட்டுக்கொழுத்தி’

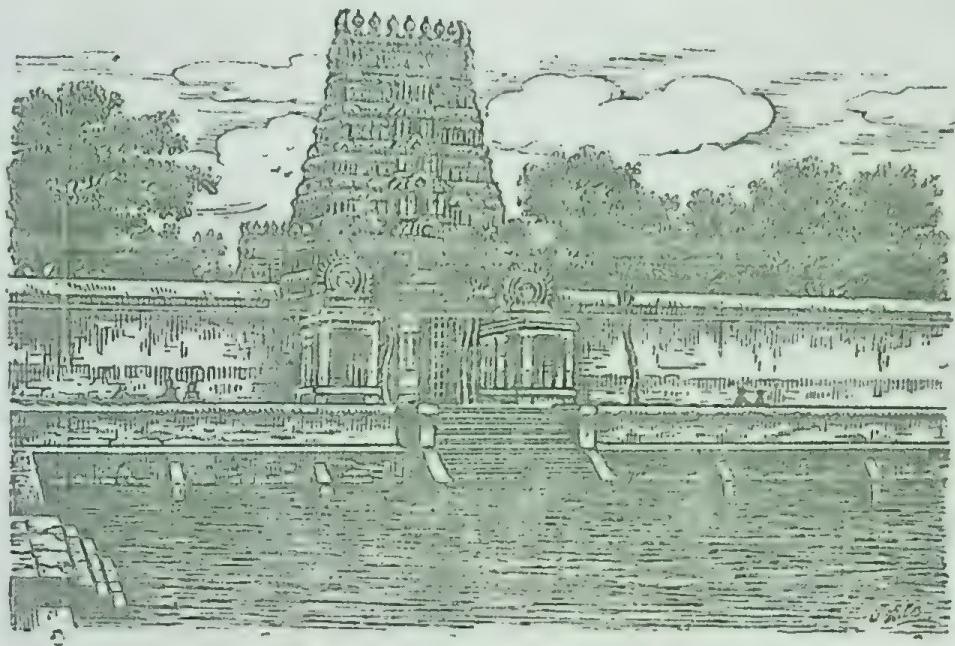
இதுபோன்ற விழாக்களையும் அவற்றின் நாட்களையும் எதிர்க்க முறைகள் நாட்டு மக்களுக்கு கூடியும் என்க காட்டுகின்றது மக்கள் கூடியும் விழா என்றால் அக்காலத்தில் நாட்டில் உள்ள பரி, பிள்ளை, பாகு ஆத்தென்றை மாற்று விடவேண்டும். தாங்களுக்குள் ஏதுமில்லை கோட்டை கோட்டைகள் இருப்பிரும் கோயில் யாழில்லையும் பிற போதுவாழ்வையும் மக்கள் அவற்றிலை விடும் மாற்று ஒரே உணர்வோடு பண்ணுவதேயிடும். அப்படியே நாட்டில் அக்காலத்தில் பரித்தவர் இருக்கக்கூடாது. இன்றும் காங்கோடூரும் விழாக் கான் வருகின்ற மக்களுக்கு நிறும் சோநும் அளிக்கத் தன்னீர்ப்பந்தாக்கும், உணவளிக்க ஏதிருக்கலும் இருப்பதைக் காண் விடும். அப்படியே பண்ணும் அக்காலத்தில் நாட்டில் உடலக்கூடாது. தமிழ்நாட்டு விழாக்களும், ஏறத்தங்களும் இருத்தோய் நிறும் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன. இவை நங்குவதோடு நாட்டில் மறை பெற்று வளம் கொழிக்கவேண்டும் என்றும் விழாக்கெப்பின்றனர். இன்றும் நாட்டில் மறை இல்லையாயின் ஏதுமில்லோ கோயில்களில் விழாவாற்றல் காண்கின்றோம். இப்படியே கோயில் என்ற நாங்கோடூரும் நடைபெறும் புதையும் விழாக்களும் மக்கள் வாழ்வை மறைச் செய்யப் பயன் படுகின்றன.

13. மற்றும் இடைக்காலத் தமிழ்நாட்டு வாலாற்றை விளக்கும் கிரிய வாலாற்று நிலைகளாக இல்லையில்லை விளக்குகின்றன. தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் கண்ணட்டு இல்லைத்தனவே இல்லை என்றால். அவை மன்றாறும் மற்றவராறும் ஏற்படுத்தப்பெற்றன. அவற்றின் மூலம் அக்கால மன்றாற் தம் வாழ்வையும் வளத்தையும் அறிவுதோடு நாட்டு மக்கள் வாநாற்றன வாழ்வையும் பண்பாட்டுத்துறை பிற இறுப்பியக்களையும் கூட அறிய முடிகின்றன. இவற்றைப்பெற்றால் படி எடுத்து ஆராய்த்து இந்திய அரசாங்கத்தார் அமைப்பினால் வெளியட்டு வருகின்றனர். அதற்கே ஒரு தனிப் பகுதியே உண்டு. அப்பகுதி

செய்த வேலை சிறிது, செய்யவேண்டிய வேலைகளோ கணக்கில் அடங்கா. அக்கல்வெட்டுக்களும், அவை போன்ற பட்டயாம். கலை, பிற பொருள்கள் ஆகியவையும் நன்கு எடுத்து ஆராயப்பெறவிட கோயில்களின் இன்றியமையாத தேவை இன்னும் உலகுக்கு நன்கு விளங்கும்.

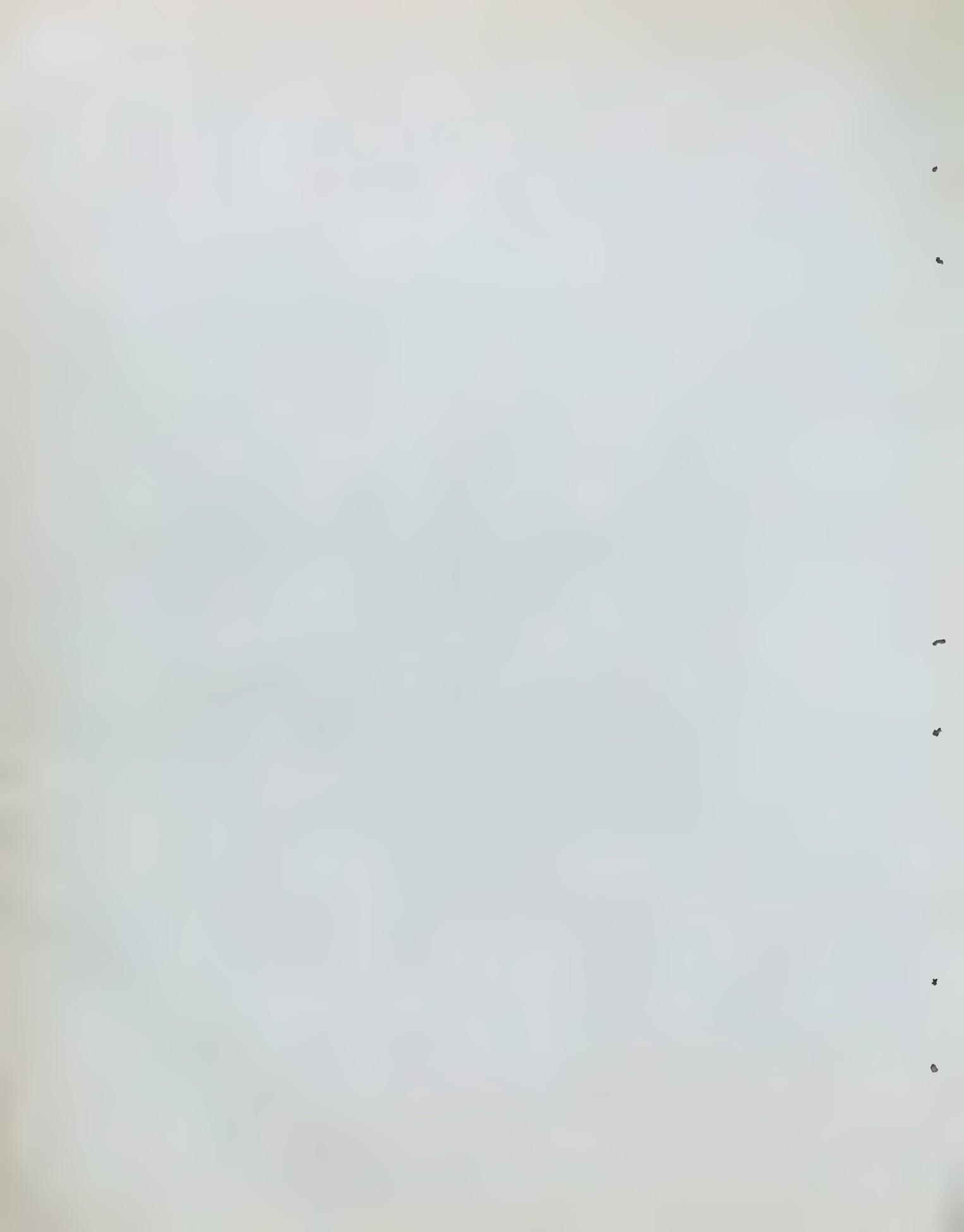
14. தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலிரும் இக்கோயில்களின் பங்கு மிகவும் அதிகமாகும். இன்று தமிழ்நாட்டில் உலகும் இலக்கியங்கள் அனைத்துமே மைய இலக்கியங்கள் எனக் காட்டி விடலாம், என்கோ தலை மனிதனையும் மன்னரையும் பாடிய ஒரிசு இலக்கியங்கள் தவிர்த்து அனைத்தும் சமய அடிப்படையில் கோயில்களை நிலைக்களஞ்சைக் கோண்டே ஏழத்தப்பெற்றுள்ளன. அப்படியே அந்த இலக்கியங்களைப் பயிலுவதற்கும் பண்ணேன்றப் பாட்டிசைத்துப் பயன் பெறுவதற்கும் இக்கோயில்களை இடமாக அமைந்துள்ளன என்பதையும் காண்கின்றோம். எனவே வானேன்கிய கோபுரத்தையும் வற்றூத தென்றலை வாரிவீசும் வாயில்களையும் பிறவிந்த மண்டபம் போன்ற அமைப்புக்களையும் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள தமிழ் நாட்டுப் பெருங்கோயில்கள் மக்கள் வாழ்வொடு ஒன்றி, அவர்தம் கூட்டுச் சமுதாயம் வளர்ந்தோன்கவே வழிகாட்டி நின்றன என நன்கு அறியமுடிகின்றது. இந்த உண்மையை மறந்து அக்கோயில்கள் மக்கள் வாழ்வுக்குப் புறம்பானது எனச் சிலர் என்னுகின்றனர். அந்த எண்ணம் தவறு என உணரும் காலம் தொடங்கி விட்டது. இடைக்காலத்தில் ஓரளவு தம்மை மறந்த தமிழ் மக்கள் இக்கோயில் வாழ்வை விடுவது மறக்க நினைத்தார்களென்றாலும், இன்று மறுபடியும் புத்துணர்ச்சிபெற்றுக் கோயில்களைச் செம்மைப் படுத்திச் சொக்கி அவற்றை இறைவாழிடங்களேனப் போற்றுவதோடு, இவ்விறைவன் உறையும் கலை வளர்ப்பங்களாகவும் ஆக்கி வருகின்றனர்.

15. “திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்” என்ற தலைப்பில் ஆராயப்படும்போது, அவ்வாய்வினைச் சிலவகைகளில் நிகழ்த்தல் வேண்டும். திருக்கோயில் களால் புலப்படும் மக்கள் பண்பாடு, மன்னர்கள் பண்பாடு, கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் திருக்கோயில் கண்பட்டு, திருக்கோயில் அமைப்பு முறையிலிரும், விழா, வழிபாடு நிகழ் முறையிலிரும் காணப்படும் பண்பாட்டு தெரிய மிலங்களில் கூர்ந்து கொட்ட வேண்டும்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தீர்க்குச்
சொந்தமான

திருவாவடுதுறை
அருள்மிகு கோழுக்தீசப் பெருமான் திருக்கோயில்

1. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும் :

1. அமைதி பெற :

உள்ளத்திற்கு அமைதி வேண்டும். இந்த அமைதியை எங்கும் பேறலாம்? விலைபோட்டு வாஸ்த இயலாத இந்தப் பேரவையினை மழுச்சி மனத்துக்கு உறுதியும், தெளிவும் தருவன திருக்கோயில்கள்; அங்குப் பாடப்பெறும் விழுமிய கல்லைகள் ஆகிய இலக்கியங்கள், வோறேங்கும் பேறவியலாத அமைதியை நேர்ச்சிற்கு வழங்குவன இவ்விரு பகுதிகளுமே. கோயிலில் உயிர் உலகத் துய ராகாலினின்று விடுதலைப் பெற்றுப் பரம்பொருளோடு ஒன்று பட்டு இன்புறும்; அதுபோன்றே உயர்ந்த சான்ஸூர் உரைத்தருளிய இலக்கியங்கள் புற உலகச் துழவினிரும் நட்சைப் பிரித்து அழற்றுச் சென்று அக்கலிஞன் பேற்ற ஒப்பற்ற ஆனம் அனுபவத்தினை நாமும் அடைந்து ஒன்றடச்செய்யும்.

2. கோயில் நாடு :

நமது நாட்டை விணைத்தால் அழகான கோயில்கள் மூன்றிலிருந்தான். மரங்கள் அடர்ந்த காடுகளில்-ஒங்கி விவந்த மலைகளிற் கோயில்; சலவைத்தோடும் ஆற்றங்கரைகளிற் கோயில்; ஆல், அரசு. புன்னை, வன்னி, வில்ல மரத்தழகளெல்லாம் கோயில். எங்கும் கோயில்; எவ்வாம் கோயில், உலகமே உயிர்மேனிப் பெருமான் உலாவும் கோயில்; உள்ளம் பெருங்கோயில்; ஊனுடல் ஆலயம். எல்லாவுயிர்க்கும் இறைவன் ஒந்வணை; எல்லாவுடலும் இறைவன் ஆலயமே. நமது நாட்டின் வடக்கெல்லையான இமாலயத்தில் கைலாயங்காதரும், கெளரி அன்னையும், கோயில் கொண்டிருக்கின்றனர்: தெற்கே குமரியின்னை தவம் புரிகிறார்; இராமநாதர் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். கீழ்க்கே காசி விசுவாநாதர் கோயில் கொண்டு காட்சியளிக்கின்றார். மேற்கே சொமநாதர் துலசுக்கிறார். திரைப்படங்கள் புன்களைக் கவநும் இங்காட்களிலும், கோயிலுக்குத்தான கூட்டம் வருகிறது. காசி, துவாரகை, காஞ்சி, திருப்பதி, சீரங்கம், சிதபாரம், மதுசா, பழி, வோன்று, ஆலுர், சிர்காழி, இராமேசாநாம், திருச்செந்தூர் விழுக்காளில் ஏராளமான மக்கள் கூடிக் குட்டிக்கிறார்கள். நமது நாடு புண்ணியக் கோயில் நாடு.

3. கோயில் பண்பாடே வாழ :

இந்தியப் பண்பாடே கோயில் பண்பாடு. ஒங்கியானின் பெருமை கோயிற் பெருமை; நாம் வணங்கும் ஆட்யாரும், குந்யாரும் கோயிலாக்களே; நாம் பாடும் பாதிப் பாடங்களெல்லாம் கோயிலிசைங்களே; நாம் காலையும் மாலையும் கேட்பது கோயில் மணிகளே; இந்தியர் வாழ்வு

கோயிலுணர்வில் கூடுக்குறைந்து விற்கிறது. கோயிலைச் சுற்றியே நமது வாழ்க்கை அமைந்து விளங்குகிறது. கோயிற் கருவறையிலிருந்தே நமக்க அறிவும் அமைதி இப்பழும் வருகின்றன.

“‘சிலைபெறுயாறு என்றுவிடேயெல். நெஞ்சே-ஆரூர் என்றென்றே அலரு விலாலே’” என்கிறு அப்பர். “‘ஆலயங்தானும் அரன் எனத் தொழுகே’” என்றார் மேய்கண்டார், “‘ஆலயமாக அமர்ந்திருந்தானே’”, “‘ஜங்கன் பெருமையே ஆலயமாவதும்’” என்று இறைவகைக் குறிக்கின்றார் திருப்பவர்.

3. ஆலயமே சமய விளக்கம் :

ஆலயமே சமய விளக்கம்; ஆலயமே ஆனம், விதத்தியா. சிவ - தத்துவ விளக்கம்; ஆலயமே உயிர் - திறை-தனை (பசு பதி பாசா) ஆசிய முப்பொருளியல் பிளைப்பு. வேதாகமபராண இதிகாசங்களிக், சமய சாத் திரங்களின், பாதுகாப்பு மிலைய் கோயில்களே. அப்பர் சுந்தார், சம்பந்தர், சேக்கிழர், திருமூலர் பாடல்களைச் சாம் கோயில் காப்பறைகளினின்றே நமக்குக் கிடைத்தன. திருத்தொன்டர்களைச் சாம் கோயில் கோயிலாகச் சென்றே பானிர்; ஆனிர்; தொண்டு பானிர். அநூட் பெருமையைக் காட்டி மக்களுக்கு இறைவன் உண்ணாயை விளக்கினர். மூர்த்தி தலை தீர்த்தம் முறையாகத் தொழு தால் வார்த்தை சொல்ல அங்காளா வாய்க்கிறார். கோயில் குஞ்சத் திழவிலோதா சிவகந் வாதாவுரை ஆண்டுகொண்டு, மாணிக்கவாசாராக்கிறார். மாணிக்க வாசகமும், சிதர்பாம் கோயிலில் எழுதப்பெற்று. பஞ்சாட்சரபபடியிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்தது. எச்சயத்திற்கும் இதயிலையமாயினுபாயது கோயில்.

4. கோயிலே பேரின்ப வாயில் :

இந்தை சமயம் சர்ச்சலேதான காந்தெகாளை உருக்கொண்டு பரவுகிறது. தீஸ்வாமியம் மதுரையிலிருந்து “அலயாறு அக்பர்” என ஆர்கிறது. செவத்த சாயம் அழகான அஹமதியரை ஸ்தாபாகாளியிலிருந்து உலகெல்லாம் பரவிப்பொகிறது. சமணம் தீத்தங்காரர் கோயில் களிலிருந்து திருப்பிற்கிறது. ஜால்லூர் தாலோஸ் மு கோட்டங்களில் எந்து பொலிக்கிறது, ஒவ்வொரு சாயத்தெரும் உள்ளவாழ்க்காகத் தயறா கோயில்களில் எழி கிடைறார். குாய்றாறு கிர்த்துவங்கை சர்ச்சலைச் சவுண்டுகிறது. மணியத்துறை காசி கைஷாக நட்சத்த சொறு கிர்த்துவங்கை ஜஸ்வாமியதும் கோயில் புத்து கூட்டமாகத் தொழுகிறார்கள். கூட்டத் தொழுகாயால் சமயம் வளர்கிறது. சுகமார்க்கம் வளர்கிறது.

5. அப்பு கலை நிலைமீல் :

திருத்தோன்றியிடப்பட கோவிலை விளைத்தால், சம்பந்தம்
இல்லைக்குச் சொல்க்கி புத்திய ஞானப்பால் கூம் ஆக்னமா
வில் உள்ளிலை. வெறுதை நினைத்தால் முத்துக்குமூரர்
என்கிற எக்கிள் கனல் பொறிக்கு மன்னோனையை வாட்டு
கிறது. அவையில் அக்கிளையை விளைத்தால், அவையில்
பட்டினம் அந்தாறி சென்றுவரி ஒலிக்கிறது. இதுவிட்ட
ஏனைத்தை விளைத்தால் கூறியிருப்பது வந்த கொடுக்கோய்
விஷாதிக்கிறது. “கோவையிலை ஆளுன்றி நாமாங்கும் கூறு.
ஏ கோவை” என்று கொஞ்சம் ஆக்கிறது. மிதம்பத்தால்
விஷாதியால் வைத்து விடுகிறது, அபைத்தார், உலகக்
கோவை மூலம் விடி வெளிவிடுவதை ஜெப்பாயிருடல் புதிய புதிய
கூறுவது காண்கிறது. ஆகவோயில் புது குலமெல்லாம்
விஷாதிக்கிறது. போது நாட்கேடு வழகும் பிரதாட்டாகும்
நானு கோவைக் கலையைக் கண்டே விஷாதிக்கிறதன். இது
நானு கோவை மக்கள் மனங்குமின்று விளைவாடுகிற
ஏழைட்ட காலத்தில்தான் நமது காடு சிகாற்ற நான்னுடைக்
விட விஷாதி; நானு காலி. கோவை, நாளிகு எல்லாம்
நாற்றாலும் விஷாதன். கோவை மக்கியை நமது மூவைப்
படையிட்டு வெற்றியை ஒலித்துக்காட்டியது. கோவை
விஷாது ஆற்றாலும் நானு வாற்கூரை என்றும், ஒத்தில்
கோவை. கோவை விஷாத்தை மன்னிம் பொலிவுத்திலை
நானு திருவெள்ளு செய்தான் இங்கில் ஒஞ்சல்கள்
மறைஞ்சுவதை,

6. સામાજિક ન્યાય:

தமிழ்த் திருக்கோவில்கள் அருள்பிள்ளை சேற்று
வளர்ந்தன இந்தியாவின் தோற்றுத் தயாவுணர்வு
இருந்தன; திருக்கோவில்கள், துயர்கள் குமி, துயர்
கோவில் உடைய தலையார் திருவூய் மாஸ்ந்த என்று
ஏற்ற நிறுப் பல்வொலை திருக்கோவில்களைச் சார்த்து
ஏற்றன. திருக்கோவில் தீர்மைப்பங்கள் (Devo-
tional Literature) என்ற பெயர்; சூல வைணவங்கள்
தமிழ்களை தமிழ் தீர்மைப் பல்வேறு பேற்ற
ஏன் என்று கூறவே அனுகிறுவது அதிகம்
ஏன்று கூறுவது.

7. *pat mij huij :*

“ திருவாரூபம்பேர், திருக்காவக்கரர், கந்தரர் அக்காவலரே மய சுறுபவத்தில் ராம் பேற்ற வளி என்னால் ராம் வசைநாயகியில் வழங்கியுள்ளார். அதை அடிக்காட்ட வேண, அக்காடியில் உலகத் தனிடு விவரங்கள் ஆகி, திருவாய்த்தின் தட்டுக் கணக்கிற நிற்கு வீட்டை தோங்கி கூடங்க கூடங்க தங்க சூரியன், மூர்தி, மூலப்பூ அபை உடனடக்க விரும்புகிற கண்ட தீவிரமான வேஷமின் இடிப்புரு மூர்த்தியை” எனது போற்றுர் தா. கெ.

ஏ. நீலகண்ட சாத்திரியார் எம். ஏ., அவர்கள் துமிழரது வரலாறும் பண்பாடும் என்ற நம் பெருநாலில் எழுதும் பகுதி இன்னே ரிஞ்சுக்கத்தக்கத்து.

உணர்த்தும் திறன் :

அருளியற் கவிஞர்கள் (Mystic poets) பற்றி மேலூ காட்டினரும் பெரிதும் சிகித்ததுத் தெளிந்து முடிவு போக்கியினர்கள். ‘பாட்டின் அனுபவம்’ என்றும் நூலூ ஜய்க்கெதூதிய கௌரங்கன் நெளல்கூ என்றும் புலவர், அருளியற் கவிஞர்களது அடிய சாத்தை அவர்களது உள்ளுணர்வு அறிவைப் பொறுத்ததென்றும், உலகை மற்றவர் கோக்கும் உணர்விலூம் அவர்கள் நோக்குவது வேறுபட்ட தெளியும், நாம் பெற்ற ஆஸ்திர இன்ப உணர்வினை எடுத்து வழிப்பதும் இவிய கவிஞர்களை எடுத்துரைக்கும் கிற கூடுதலேயே அவர்கள் அரிதின் பெற்றனராவர் என்றும் எழுதுகிற பகுதி இங்கே ஒப்பிட்டுரத்தக்கது.

8. கல்வெழுத்து இலக்கியம் :

திருக்கோயில்களைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு வியற்ற புலவர்கள் பாடிய பக்தி இஸ்க்கியிங்களைச் சுட்டி ஆராய்வதற்குமுன், திருக்கோயில் சுவார்களே ஒராறு பட்டு விளங்கும் கல்வெழுந்துக் கஷித்தகளை கோக்கி உணர்தல் வேண்டத்தக்கது ஆகும்.

நிருக்கோயில்களில் அமைந்த பல கல்வெட்டுக்கள் அரிய கந்த்துடைய இலக்கியப் பதுதிகளாகவே அமைந்திருக்கின்றன. காலங்தோழும் தொன் றி ய அவற்றில் பல இலக்கியக் கூறுபாடுகளைக் காணகின்றோ. சிறந்த கற்பணிவளர்ம் சொல்லாட்சி உடைய தனிப் பாடல்களாகவும் என்னற்றவை விளங்குகின்றன. பெநுப்பாலும் அரசர்களின் மேய்க் கிஸ்திகள் செய்யுளாகவே தீழ்கின்றன.

9. പുണ്യ അട്ടമി :

தமிழ்நாட்டுத்திருக்கொயில்களில் உள்ள இந்த
வகையான இலக்கியங்களைத் தொகுத்துக் காண்டல்
புதிய ஆய்வுக்குத் துணை விற்பதொன்றாகும். தென்
ஆர்க்காடு யாவட்டத்தில் இத்தகு செய்யுமைப்புக்கள்
பத்தொன்பது இடங்களிற் காணப்படுகின்றன.
புதுக்கொட்டை பகுதியிற் சிறப்பாகக் குறிக்கத்
தக்கவை பதினேழு உள்ளன. திட்சுசி மலைக்கோட்டைச்
சுவர்ப்புறத்தில் ஒரு தனி இலக்கியமே காணப்
படுகின்றது. இது சிராமில் அந்தாதி என்ற தலைப்பிற்கு
கணப்பெறும். ஏனைய மாவட்டங்களில் ஆங்காங்குத்
தலைப் பாடல்களாகவும், இணைந்தும் காணப்
படுகின்றன.

1. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும்

10. யாப்புச் செல்வாக்கு :

கவி விருத்தம், வெண்பா, (நேரிசை, இன்னிசை) கட்டினாக் கவித்துறை, எழுசிர் விருத்தம், என் சீர் விருத்தம், நேரிசை ஆசிரியப்பா, அறுசிர் விருத்தம், பதினூறு சீர் விருத்தம் முதலிய யாப்பு வகைகள் பெரும்பாலனவாகக் காணப்பெறுகின்றன. ஒருவகையிற் பார்த்தால் திருக்கோயில்கள் இந்து இவ்வாறு இவற்றைத் காத்தமை, இலக்கியாவாற்றில் இப்பா வகைகள் இனங்களின் சிலைபேற்றிற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்று கூறலாம்.

11. கவிவிருத்தம் :

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில், காஞ்சிபுரப் பகுதியில் திருப்புட்குழி என்னும் ஊரிலுள்ள விசயராகவுப் பெருமாள் கோயில் முன் மண்டபத்துக் கிழக்கு மேடைச் சுவரில், சுந்தரபாண்டியன் வாழ்த்தும் ஒரு கவி விருத்தம் காணப்பெறுகின்றது.

“வாழ்க் கோயில் பொன்வேய்ந்த மகிபதி
வாழ்க் செந்தமிழ் மாஸீ தெரிந்தவன்
வாழ்க் மண்டலம் யாவையும் கெசண்டவன்
வாழ்க் சுந்தர மன்னவன் தென்னனேய்”

பண்டைக்காலத்து வழக்குப்படி ஏகார ஈற்றெழுத்து யகரமெய் பெற்று இப்பாடல் முழங்குள்ளதை காணலாம். அழகான இங் கவி விருத்தத்தால், ‘செந்தமிழ் மாஸீ தெரிந்தவன்’ என்று சுந்தர பாண்டியன் போற்றப்பெறுகின்றனன். செந்தமிழிற் ரெடுக்கப்பெற்ற பல இலக்கியங்களை ஆராய்ந்த அருடுபுலமை உடையவன் இவ்வாழ்நி என்பது புலனுகிறது. அன்றியும் இலக்கியங்கள் பலவற்றைப் பாடுவதைத்துடன் அவற்றைக் கல்லெழுத்துக்களிற் கண்ட மன்னிய பெரும் புகழ் படத்துவன் இம்மன்னன் என்ற உண்மை குறிப்பாக விளங்குகின்றது.

12. சண்டேசர் புகழ் :

மதுராந்தகப் பகுதியில் பெங்மேர் என்ற சிற்றாரில் உள்ள சிறந்த சிவன் திருக்கோயில், தான் தோன்றிசுவர் திருக்கோயில் ஆகும். இங்கு முன் மண்டபத்துத் தெற்குச் சுவரில் உள்ள ஒரு நேரிசை வெண்பா அழகுடையது. அது பின்வருமாறு :

“சண்டேச் சரண்தூலை சாகரங்குழ் வையகத்தீர்
கண்மாச் சரண் கரும மாராய்க - பண்டேய்
அறங்கெய்தான் செய்தான் அறங்காத்தான் பாதம்
திறம்பாமைச் சென்னிமேற் கொள்க”

இது சண்டேசுவர் ஓலைச் செய்யுள்; தண்டசுவர் ஓலை என்றும் கூறப்பெற்றும். சிவன் கோயில் வரவு செலவுக் கணக்குகளைச் சண்டேசுவர் பேரினால் எழுதுவது பண்டைக்காலத்து மாபு. இந்தச் செய்யுள்

அந்த மரபைக் கூறுகிறது எவ்பார் மயிலை. திரு. சி. வேங்கடசாமி அவர்கள்.

தஞ்சை, தென்ஜூர்க்காடு மாவட்டங்களில் வேறு திருக்கோயில்கள் இரண்டில் இந்நேரிசை வெண்பாவே வேறு சில பாடவேறுபாடுகளுடன் காணப்படுகின்றன என்பத். ஆதலின் சண்டேசுவர் தேவகன்மியாகக் கொள்ளப்படும் மரபும் அவற்றைப் பெற்று இலக்கிய மரபும் இவ்வாறு திருக்கோயில்வழிக் காப்பாற்றப் பெற்றுமை சான்றுகளால் உறுதியாகக் கொள்ளக் கூடியதாகும்.

13. பொன்வேய்ந்தான் புகழ் :

திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயில் பல கல்வெட்டுக் களை உடையகு. அவற்றுள் மகதைப் பெநுமான் என்பாறைப் பற்றிய செய்யட்கள் ‘இலக்கியத்தாம்’ உடையவையாய் ஒளிர்கின்றன. திருவண்ணாமலைக் கோயிலுக்குப் பொன்வேய்ந்த அவன் புகழ் தமிழ்க் க வி தை யில் கல்லெழுத்தாகக் க வி து ற் று விளங்குகின்றது.

“ஆழந் தருகடல் வையத் தரச
செலுத்திய செங்கோ ரரசெல்லாம்
வேழந் தருகொடை வாணி திவாகரன்
விதிமுறை செய்வது மெய்கண்மார்
சமந் திறையிடு மாணிக் கப்படி
யடுமின் தென்னரீ ரிமராகிற
சோழன் திறையிடும் யானைக் குங்களை
யிடுமென்றிருமிது சொன்னேமே”.

இந்த அழகிய எழுசிர் ஆசிரிய விருத்தம் க்ஷபாட்டி முதலிய கவியரசர் கான்யாண்ட ஒஷா நுப்பழும் பிற நலமும் உடையதாய்ப் பிறங்குவது கண்கடு. இவ்வாறே.

‘தென்னவர் முதலா உலகாண்ட செம்பொன்முடி மன்னர் பெருவாழ்வும் வான்வெவியும் - மின்ஜு முருவத் திகிரி யுயர்நெடுந்தேர் வாணன் புருவக் கடைவளையப் போம்.’

என்பதுபோன்ற கருத்து நுட்பம் உடைய கவிதைகளும் இத்திருக்கோயிற்கண் காணப்பெறுதல் இலக்கிய உலகு இரும்புது எழுதுதற்குரிய சிறப்புச் செய்தி என்று கூறலாம்.

14. சங்கநூல்களும் கல்வெட்டுக்கூறும் :

கடலாளப் பிறந்தான் கோப்பெருஞ்சிங்களும், அவனுடைய மகன் ஆட்கொண்ட தேவனும் திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிலுக்குச் செய்த அறக்கட்டளைகளைப் புகழ்ந்து கூறும் கவிதைக் கல்வெட்டோன்று, திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயில் முதலாவதில், மேல்புறச் சுவரில் காணப்பெறுகின்றது.

“கார்வளர் மேனிக் கமலக் கண்ணன்
பார்வளர் உந்தி பல்வர் பெருமான்”

எனது சொட்டு 136 வரிகள் மிகவும் ஒரு, பின்னால் இறைவரினுடன் மூடுகிறது இது.

“திருவரு விவசமேல் வைத்து
மிருநிலை நன்னி வினியுவாற் கொவே”

இதுவும்

“ஞ. தினங்க குந்தர் தெங்குலம் குறுகவும்
உ. தினங்க தெங்குலர் வடக்கிருந் தழியவும்
பொர்பல டட்டு பொருந்தா மன்னை
நாமுயிற் போர்ந்தார் மஸ்யர ஸமித்து
நன்னினங்க கடாம்புமை நன்னை வெற்பில்” (47-51)

என்னும் உரிசில், மனிபடுகோடும் என்ற நூல் ‘நல்லிகைக் கடாம்’ எனது திறுப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது, பற்றுப்பாட்டுள் ஒன்றுள் இதிலீப் பாடு மங்கப்புலவர் இரண்ணிய முட்டத் தீர் பெருந்துறைப் பெருங்கெளுகின்கித்துர் என்பலாவர். பங்குதாக்கோட்டத்துச் செங்கணமாத்துவேன் நான்னன் கேய் நான்னை இப்பாட்டாற் திறப்பிக்கப்பெற்றவன் அவன். பற்தப்பாட்டு இப்பிரதியாயிருந்து அழிந் தோழிக்கு போய்க்குப்பினும், கல்வெட்டில் இவ்வாறு கண்டுபோகுப் பதித்திருப்பதனால், அது அழியாது நின்று தமிழ்த்தோன்னம் அந்தப்புக்கூடுப் பறைநாற்றுவதற்குத் தாக்க வைய்யபாலும் அதே ! இக்கல்வெட்டின காலம் கி. பி. 13 ஆம் நூற்றுண்டு ஆகும். இதிற்குத்திருக்கப்பெற்ற கூளன்கேற்பு’ எப்பது கல்வெட்டியே குறிக்கும் என்பது திரு. ராஜசீல பண்டாரத்தார் கருத்து ஆகும்.

இல்லாறே ‘பட்டினப்பாளை’ என்று கூறப்பெறும் சங்கால பற்றிய சேய்தியும் தீர்த்தோப்பள்ளிப் பகுதி யில் உள்ள திருவெள்ளறையில் காணப்பெற்றிருந்து.

“வெறியார் தனவத் தோடைச் செய்யாறன்
வெகுங்டதொன்றும்
அறியாத செயியின் காவிரிதாட்டில்
அரமியத்துப்
யறியாத தாவில்லை கண்ணன்செய்
பட்டினப் பாளைக்கன்று
வெறியால் வீட்டுதான் பதினாறுமேயங்கு
நின்றவே.”

இதோல் பற்றிக் கூட நூலும் கல்வெட்டின் வழக் கால்க்கப்பெற்ற திறப்பினை அறியலாம். பட்டினப்பாளை அங்கேற்றியதை நின்றால் சோழாட்டில் காலை போகுவதற்கான் கீற வியைநை அப்பற்றுத்தால்முக்கப்பம் கிடைக்க பற்ற அலைத்தும் அந்தப்பட்டின் என்ற நீரிப்பிலை இது ஒழிப்பிக்கிறது.

16. காரிகை நூல் :

மிழலை நாட்டு வேள் கந்தன் மாதவன் என்ற சான்னேர் ஒருவர், தஞ்சை மாவட்டம் மயிலாடுதேறைப் பகுதியைச் சேர்ந்த கீட்டர் விவன் திருக்கோயிலிற் செய்த திருப்பணி கலைப் பற்றிய செய்யுள் ஒன்றை இத்திருக்கோயில் தென் பூர் வெளில் காணலாம். இத்தந்தன் மாதவனின் முன்னேர் அமிருதசாகரரைக் கொண்டு யாப்பாந்ஸலக் காரிகை, யாப்பாந்ஸலகம் என்ற அரிய யாப்பிலக்கணக் கருவுலங்களை இயற்றுவித்த சிறப்பை இச்செய்யிற் காணலாம். இதனால் திருக்கோயில் கல்வெட்டுக்களில், தாழீ இலக்கிய இலக்கண வரலாற்று நுட்பம் விரிக்கும் அருஞ்செய்திகள் பல உள்ளன என்ற உண்மையை அறிவைகு அறிந்து மசிழ் வாய்ப்பு உண்டு.

‘நிகளிலாக் கற்றவி நீட்டர்
நிலவினாற் கமைந்த நிலாவினு எழுத
சாகரணெடுத்த தொகுத்த
காரிகைக் குளத்தூர் மன்னவன் தொண்டை
காவலன் சிறுகுன்ற நாட்டுக்
கற்பகம் மிழலை நாட்டு வேளாண்
டவன் கந்தன் மாதவனே’

என்பது இப்பகுதி, இதைத் தொடர்ந்த பாடலில்,

தண்டமியுமித சாகர முனியை
சயங்கெண்ட சோழ மன்ட லத்துத்
தண்சிறு குன்ற நாட்டகத் திருத்தி
... ... நூற் காரிகை அவனாற்
கண்டவன் மருமான் காரிகைக் குளத்தூர்
காவல் நிலாவினுன் எவர்க்குங்
கருணையும் தியாகமும் காட்டிய மிழலை
நாட்டுவேள் கந்தமா தவனே.’

என்று வருவதும் நோக்கி உணரத்தக்கது.

16. கட்டளைத் தலைத்துறைப் பெருக்கம் :

கட்டளைக் கல்த்துறை என்ற புதிய யாப்பு வகையிலைத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டுக்களில் இனிது பேணி யிருப்பதற்குப் பலசான்றுகள் காட்டலாம்.

பல்லவ அரசன் ஒருவளைச் சோழன் வென்று ஆண்ட நைக் குறிப்புது, திருக்கடவூர் அமிர்தகடேகவரர் திருக்கோயில் வாயில் வலபுறச் சுவர்க் செய்யுட் கல்வெட்டு. இது கட்டளைக் கல்த்துறைகளால் ஆகியது.

“கிவனன்று நல்லிய செஞ்சின வெற்றுக்
கொடியுயர்த்த
தவனந் தகுபரிக்கசியர் கோன்பச்சை
யேயுயர்வித்
தவனங் குவபதி தன்னுடன் போந்துதன்
காவிரிநீர்ப்
புவனங் கொடுத்துக் கொண்டான் வண்பால்
வெம் புவிக்கொடியே.”

I. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும்

திருத்தனி வீரட்டானேசுவரர் கோயில் தென்புறச் சுவரில் உள்ள ஒர் அழகிய கோபிசை வெண்பா, பெருமா னாடிகள் என்று குறிக்கப்பெற்ற, பல்லவ குலத்துக் கடைசி அரசனும் கவிசால வனும் ஆன அபராசிதவருமனே பாடியநாடும். அழகிய தமிழ்ச்சொற்களால் இனிய வழவும் பெற்றுள்ளது இது, திருக்கோயில் வளர்ந்த தெய்வத்துமிகு நடையினாலும் என்று பாராட்டத்தக்கந்து ஆடும். இவ் வீரட்டானேசுவர் திருக்கோயிலில் கட்டி முடிந்த நம்பி அப்பி என்பாரை ஏத்துகிறது பாட்டு.

“திருந்து திருத்தனியில் செஞ்சடை யீசர்க்குக் கருங்கல்லாற் கற்றளியா நிற்க-விரும்பியே நற்கலை ஜெல்லாம் நவின்றசீர் நம்பி அப்பி பொறப்பைய(ச) செய்தாள் புரிந்து”

இதன் அடியில் “இவ்வெண்பா பெருமானாடிகள் தாம் பாடி அருள்ந்து” என்ற சொற்றெடுரோன்றும் காணப்படுகின்றது.

17. நில்லைக் கோயில் :

இவ்வாறே தொடர்ந்த பல அழகிய வெண்பாக்காக வடிவில், (38) சிதம்பரம் நடராசர் திருக்கோயில் தெற்குத் திருச்சுற்றில் வெளிப்பக்கம் வடபுறச் சுவரில் அமைந்துள்ள கல்வெட்டடைக் காணலாம், முதற் குலோத்துங்க னின் படைத் தலைவனுகிய நரலோக வீரன் என்பவன் தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்துச் செய்த எழில்மிகு திருப்பணிகளை இலக்கிய மதிப்புடைய அருந்தமிழ் வெண்பாக்களில் காட்கீறிறது இது.

“எவ்வுலகும் எவ்வுமிகு மீன்று மெழிலழியாச் செவ்வியாள் கோயில்” (2)

“ஆடுந் தனித் தேனுக்கு அம்பலத்தே கற்பூரம்” (9)

“ஆடுந் தெளிதேனை ஆயிரநாழி நெய்யால் ஆடும் படிகண்டான்”

“தில்லைவளருந் தெளிதே னெளிதழைப்ப” (33)

முதலிய நல்ஸ் பொதிந்த நொடர்களைத் தள்ளகத்தே கொண்டு விளங்கிசொறு, இத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டு.

18. நிரிச்சிராமலை அந்தாதி :

இவ்வாறே, தென்காசி விசுவாநாதர் திருக்கோயில் முன்புறம் இடுந்துள்ள கோபுரச் சுவரில் எழுதியுள்ள கல்வெட்டுக் கவிதைகள், கற்றன உங்ககம் உடைய கவிதை மிக்கவை. இறுதியாகத் திருச்சிராஜ்பள்ளி மலையின் மேலுள்ள துகைச் சுவர்களில் எழுதப்பட்டுள்ள 104 பாடல்கள் கொண்ட ஒர் இலக்கியமாகிய சிராமலை அந்தாதி குறிக்கத் தக்கதாகும்.

திருக்கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்கால், தனிப் பாடல்களால் இலக்கியத்தால் பெற்று சிகிபேறு எய்தியவுடன், ஒரு சிறு இலங்கியமே சிகிபேறு எய்திட முடியும் என்பதற்கு இது ஒர் எடுத்துக்காட்டுத்தோறு கூறிடல்லம். இச்சிராமலை அந்தாதியைப் பாடுவார் நாராயணன். காலம் சி. பி. 9 ஆலது 10 - ஆம் நூற்றுண்டு என்பர்; சிராமலைச் சிராமலை மிகு பாடப்பட்ட அந்தாதி இலக்கியம் இது, சி. பி. 7 ஆம் நூற்றுண்டுல் வாழ்ந்த அப்பா அடிகள் காலத்தே, திருநிதிந்தம் என்ற பெயாடன் திருந்த கட்டளைக் கல்த்துறை இப்புலவாறு இவ்விலக்கியத்திற்கும் பொருந்தி உள்ளது.

இந்நாலின் நலட, சொற்கள் முதலியன் அந்தாதி இலக்கியங்களுள் மிகப் பற்றவொய்க்கத்து இது என்று உரைப்பதற்கு உறுதுணை புரிகின்றன.

அகப்பொருள் துறைகள் பலவும் இங்குக் கையாளப் பட்டுள்ளன ; 4, 9, 16, 27, 36, 45, 61, முதலியவை இந்நோக்குடையவை.

“உறைவாய் சிராமலை யுள்ளுமென்
சிந்தையுள்ளுமென்றும்
பிறைவாய் மழுவாட் பெரியவனே
நுங்பியற்கணிந்த
கறைவா யரவங் கடியாவகை
யடியே எறியே
ஙைறவா யழுவுமிழும் புரிந்தாடி
யலகுமே” (29)

என்பது முதலிய பாடல்கள் உருக்கம் உடையவை.

“மதியும்பகை முன்னை வாயும்பகை
மனையும் மனைகுழு
பதியும்பகை பகையன்றில் என்றும்
பகை பான்மை தந்த
விதியும்பகை யெனிலு மன்பரன்பினர்
வெள்ளக் கங்கை
பொதியுஞ் சடையன் சிராமலை போலுமெம்
பூங்குழற்கே” (33)

என்பது சொல்லாயாட் போல்வையும் மிகங்கு ஒரு பாடல்.

“நெஞ்சம் துணையுண்டு நீர்
நிலத்துண்டு நிழலுமுண்டு
தஞ்சப் பெருக்குச் சான்து
சிராமலைச் சாரலுண்டு
துஞ்சந் துணையுஞ் சிவனைத்
தொழுது தறக்க மெய்தார்
பஞ்சந் நவியப் பலிதிரிவார்
சிலர் பாவியரே” (42)

என்பது கொயக் மாந்தர் போகுட்டுக் கள்ளுர் வருக்கும் பகுதிகளுள் ஒரை.

“ இயக்கிய காலு தெரும் எரியும் இருக்கிம்பும் மயக்கிய நிரும் மதையும் பிறவும் மருவியறந் தயக்கிய சோதியும் நானும் நிருமலைத்
தத்துவங்களுள்

முயக்கிய சித்தையி ஸுகள் எத்தானும்
முடிவில்ரே ” (58)

என்று அ.ட. முற்றாக் கொள்ளுத் தத்துவத்தை அறி ஏற்றும் அநையைத் திருவிழுத்தும் ஆக உள்ளது.

“ பொய்கினைப் பேரிப் பொருளினாத் தெடிப் புழுப்
பொதிந்த
கேய்கினைக் காத்து வெறுத்தொழிற்சேன் வியள்
பொன்மலைமேல்
ஒய்க்கத் தேவாத்துக்கோளை மெய்மாணை யம்மான்
மறி சேர்
கையினைக் கால்மைக் காய்ந்த பிராணைக் கழல்
பணிந்தே ” (97)

என்பது அப்பு திருவிழுத்துமே என்று ஜபுறும் வண்ணனம் திருது திருவிழுத்து.

“ ஏற்பந்தனீரிக் கைத்த கலித்துதை நாறுங்
சுற்பார் ” (103)

“ ஏற்பந்தாள் சோன்ன கவி ” (104)

என்பவற்றும் கல்விலையுந்த கலிகையாகவே இதனை ஆசிரியர் வேண்டுப் பாராயனன் இயற்றினர் என்பது விளைங்கின்றது. கூங்கங் கூறுகின், திருக்கோயில் கல்லூட்டுக்களால் ஒரு இலக்கியமை வைஷ்வ பெற்றிடும் என்பதற்கு ஒரு சிறுமை யந்தாதி தங்க ரான்றும் அமை விற்று எனவாம்.

19. பாறி இலக்கியக் காலம்:

சி.பி. 7.ஆம் ஆற்புத்தால் வாழ்க்கை விவகைநியைச் செந்துமிழ் இன்னிலையைப் போர்த்துப் பரப்பிய திருநாளன் கூடங்கள் தாம் பாடிய திருப்பதிசங்கள் பலவற்றையும் ஒருமையாகவிடுவதைக்கீட்டுப் பேரிடும் பயன்பட்டு வருகிறது. பாடியுள்ளமை இங்கூட் கருத்தக்கது. கிள்ளுப்பு திருநாவக்கரசர் பாடிய திருத்தாண்டகம் புதிய தீர்க்கிய வகையாகும். இவையளைத்தும் பாடப் புற்றுவது திருக்கோயில்களிலையே என்பதை மற்று விட்டுக்கொண்டு.

20. சூர இலக்கியமும் கோயில்களும்:

சேங்கூர், திருவாசம்பந்தர் பாடிய புதிய தீர்க்கிய உக்காக்கை சிற்றிக்கவ்களைப் பற்றிக் காரிப் பிடுங்களை, ‘ஸு இலக்கியம்’ என்று கூறுதல் விசைத்து கூறுதல் தாக்கி. ஆற்கிழவையில் இலக்கைகளை சூரு பூரு இலக்கிய உக்காக்கை இலக்குறவு, சூருபேண்டு என்று போக்கியும் திருவுக்கூடம் ஆருட்,

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்

திருஞானசம்பந்தர் இறைவளைக் களின்து போற்றிப் பாடிய திருப்பதிசங்கள் பலவும் இவ்வாறு தமிழ்மொழிக்கும் புதிய பல இலக்கிய வகைகளில் அமைந்துள்ளனம் என்றாலும்தோறும் பெருமிதம் விளைவிப்பாததும்.

“ சக்கரம் சீர்த் தமிழ்விரகன் சொன்னதமிழ் ”

“ மாவின்பாச்சல் தம்மானைன்றிய
ஞானசம்பந்தன் தமிழ் ”

“ வழிமுடக்கு ஞானசம்பந்தன் தமிழ் ”

“ தமிழ்விரகன் வழிமொழிகள் மொழித்தையவே ”

என்பன திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கில் வரும் தொடர்கள். ஈரடி மேல் கைப்பு, ஏகபாதம், கூட சதுக்கம், கொம்பிலாப்பாட்டு, சக்கரமாற்று, நாளச்சதி, திருவிருக்குக் கறுள், நாலடி மேல் கைப்பு, மாலைமாற்று, முக்கால் மொழிமாற்று, இயமகம், வழிமொழித் திருவிராகம் ஆகிய அடைத்து வகைகளும் தமிழ்மொழி இவ்வாறு பெற்ற இலக்கியப் பாவகைகளே என்று கூறலாம்.

திருநாவுக்கரசர் கண்டு கையாண்ட புதிய இலக்கியப் பாவகையாகிய தாண்டகம் தமிழகத்துத் திருக்கோயில் களினின்றும் பெருகிச் சொற்கது: திருவிநத்தம் எனும் பெயில் அப்பரடிகள் கண்டு களித்து இசைத்த பாடல்கள் அனைத்தும் கட்டளைக் கலித்துறை என்ற பாவகையைச் சார்ந்தனவே. எழுத்து வந்தக்கோளை என்ற புதிய அமைப்பு அமைய ஒரு திருப்பதிகமும் அப்பரடிகள் பாடியுள்ளார். இவற்றுல் இந்தப் புதிய இலக்கிய வகைகள் செல்வாக்குப் பெறவும் பிற்காலத்தே என்னற்ற பாடல்கள் இவ்வகையில் தழைக்கவும் காரணம் ஆயிற்று.

பிற வகைகள் :

சேரமான் பெருமாள் பாடிய திருக்கைலாய ஞானங்கள் ஆதியுலா எனப்படுவது: இது தோன்றிய பின்னாலே, இதே வகையில் பல உலாக்கள் பல்கிச் செழித்த பாங்கினையும் காண்கின்றோம். மாணிக்கவாசகர் தீவிலைத் திருக்கோயிலில் பாடிய திருக்கோவையாலே தமிழ்க்கிருந்திய முதல் கோவை இலக்கியம் என்று மொழியலாகும்: இதன் பின் அளவற்ற கோவைப் பனுவங்கள் தமிழில் தோன்றிச் செழித்தன. திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசராகும் பாடிய தூதுப் பதிக்களைப் பின்பற்றி எழுந்த தூது என்ற இலக்கிய வகைகள் தமிழகத்திற் பெருகி வளரவரித்து. இவ்வாறே மாணிக்கவாசகர் அந்தாதி யாப்பில் பாடிய திருச்சதகம் கூற ஒன்றே என்னற்ற சதக இலக்கியங்கள் தமிழ்க் கால வாய்ப்பாயிற்று.

I. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும்

திருப்பள்ளியெழுச்சி, தசாங்கம், முதலிய பிறபகுதிகளும் திருக்கோயில்களினின்று பெருமிச் செழித்தவைகளே யென்று கூறலாம். திருக்கோயில்களில் பக்தி இலக்கியங்கள், தலபுராணங்கள் படித்து அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டன. ஆனாடபிள்ளையார் ஸ்ரீபூராணம் படிக்கப்பட்டமைக்குத் திருவொற்றியுர்க் கல்வெட்டுத் துணைபுரிகின்றது. காஞ்சிக் குமரக் கோட்டத்தில் கந்தபூராணம் பாடிக் கச்சியப்பர் அரங்கேற்றிய மண்டபம் இன்றும் உள்ளது. புள்ளிருக்குவேஞுர் போன்ற

தலங்களில், கலம்பகம், தனிப்பாடல்கள் முதலிய பல இலக்கியவகைகள் எழுந்து விளங்கின்றன. குமரகுபரர், சிவப்பிரகாசர், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், மகாவித்துவான் மின்டிசின்தாம் பிள்ளைபோன்றேருடைய பிரபந்தங்களும் பிற புராணப்பனுவல்களும் கி.பி. 17 - ஆம் நாற்றுண்டு முதல் எண்ணத்தக்க விழுமிய இலக்கியங்களாய் விளங்குதலை மறுப்பார் யாரோ !

2. திருக்கோயில்களால் - அறியப்படும் மக்கள் சமயப் பண்பாடு :

(நாயன்மார்களைப் போற்றுதல்)

1. திருக்கோயில்பாட்டார்:

தொற்கோயில், தோணிபுத் தோன்றலும், எந்தரும் திருக்கோயிலையும் பாடச் சைவம் பரப்பிய வாயன். இம் முறையும் பல்லவப் போகை நிகழ்ந்த காலத்தில் திருநந்தர், எந்தார் நம் காலிலேயும் தமக்கு முன்னும் இருந்து வருமார்களைத் திருக்கென்றான்டத் தொகையால் திருநந்தர்.

அந்தாள்ழுதல் பேரியபுராணம் பாடப்பெற்றது வரையிலேயும் அதற்குப் பின்னும் செந்தமிழ்நாட்டுச் சால்லேர் அவளிலாத பெருமையுடைய அடியார்களை அமையும் வாய்ப்புறி எல்லாம் போற்றியுள்ளனர் என்று கல்லெடுத்துக்கொல் அறிய வகுகிறது.

திருக்கோயில்பாட்டார் பற்றிக் கல்வெட்டுக் கூலிலை அறியப் படிவுவதற்குள் வில காணபோம்.

திருக்கோயில்பெற்ற பிள்ளையார் :

“போதொயார் போற்கிண்ணத்து அடிசில்பொல் வாதெனத்

தாந்தயார் முனிவுரத் தானென ஆண்டவன்”

என்ற சம்பந்தர் வாக்கு.

அதையும் அப்பஜும் இங்கொம் பாலமுதைச் சுதாந்தராக்கு அவிந்து ஆட்கொண்டமையால சம்பந்தர் ஆட்கைய பிள்ளையார் ஆயினுர். சேக்கிழர் பெரு முறை.

“ஷாக்குலம் தாந்தயாக் கையும் இவர் இப்படியளித்தார் ஆவதனுக் குதுகடைய பிள்ளையாராய்...
...” திருக்கோயில்பந்தராயினுர்”

என்பது.

இறைவியார் பாலமுதை அவிந்த செய்தியை சிலையு கூந்து, கழுவதற்கு குதுகடைய பிள்ளையாகுக்கத் தாந்தர் போன்கம் செய்தற்குவாற்றால்த் திருக்கடைப் பல புறமாகத் தலைச்சங்கள்டைச் செந்த திருந

சோழபாண்டிய நல்லூரில் கீ வேலி நிலம் அளிக்க பெற்ற தாக ஒரு சாசனம் கூறுகிறது.

முதற் குலோத்துங்க சோழன் காலத்திய, சிதம் பாத்தில் உள்ள வடமொழிக் கல்வெட்டுச் சுலோகங்களுள் ஒன்று.

“ மலைமகளின் ஸ்தனத்தில் இருந்து பாலைப் பருகிக் கலைமகளின் அருகைப்பெற்று ஆனந்தக் கூத்தாடி ஸ்ரீ கண்டன் புகழைப் பாடிய ஆளுடைய பிள்ளையாரன் திருக்கோயில்பந்தப் பெருமானுடைய பொன் திரு மேனியை நிறுவி அதற்குப் பாயசம் நிவேதிக்க (நாலோக வீரன்) ஏற்பாடு செய்தான்” என்று கூறுகிறது.

“யத்வாணீ கிரிஜா குசப் பிரகளிதம்
பித்வா ப்ரந்தருத்தம் பயோ
மாதுர்யாததிகாம் ததோ விகவித
ஸ்ரீ கண்ட சீர்த்திக் கிர மா
மூர்த்திம் தல்ய த்ருசாம் மத்சவகரீம்
காந்யா குமாரஸ்ய தாம்
க்ருத்வா யாம்ச சாதகும்ப கடிதம்
தல்யாதி சத் பாயசம்”

என்பது சாலன வடமொழிப் பாடல்.

இங்கொம் சிவஞானம் பெற்றமையால் திருக்கோயில் சம்பந்தர் “திருக்கோயில் பெற்ற பிள்ளையார்” என்று பல சாசனங்களில் குறிக்கப் பெறுகிறார்.

‘அநுபாக்கிழான் மணவில் கூத்தனுன காலிங்க ராயன்’ என்ற ஓரசியல் தலைவன் முதல் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தியிலேயும், வீக்கிரைசோழன் காலத்து முதற்படியிலேயும் காந்தவன். இவன் தில்லையிலேயும் தாந்தகையிலேயும் சேய்த திருப்பணிகள் பல. அவை தில்லையில் 31 டெபோழிச் சுலோகங்களிலேயும் 36 தமிழ் வெண்பாக்களிலேயும், திருவத்தைக்கையில் 25 வெண்பாக்களிலேயும் அவைந்துள்ளன.

வேலி தில்லையில் தேவாரம் ஒதுவதற்கும், அப்பங்கள் இந்து செம்மடுத்து இன்புறுவதற்கும் ஆக ஒடு அண்டப்பற்றைச் செய்தான்.

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடு

13

“நட்டப் பெருமானு ஞானம் குழுத்தளித்த
சிட்டப் பெருமான் திருப்பதியம்- முட்டாமைக்
கேட்போர்க்கு மன்டபத்தைச் செய்தான் தென்
வேந்தர் கெட
வாட்போக்கும் தொண்டையர்கோன் மன்”

என்பது அவ்வெண்ணா. இதில் “ஞானம் குழுத்து அனிந்த சிட்டப் பெருமான்” என்ற பாதியில், சம்பங் பங்கநாக்க இறைவன் ஏவலால் சிவஞானப் பால் கொடுக் கப்பேற்ற செய்தி குறிக்கப்பெற்றது.

2. தாளம் பெற்றுவாம்:

ஈசன், “நானும் இங்கிளிச்யால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசபங்களுக்கு உலகாளர்முன் தாளம் ஈந்து அவன் பாடவுக்கு இரங்கும் துவ்வையாளன்” எனபர் சுக்தரர். சம்பந்தர் திருக்கோலக்காவில் தாளம் பெற்ற செய்தியை நிலைப்பூட்டும் நெறியில் முதல் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியனுடைய அமீரியாளமலைக் கல்வெட்டில், “தாளம் பெற்றுன் குடிக்காடு” என்று ஒரு நிலப்பகுதி குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

3. ஆஜீனா நமதே :

திருஞானசம்பந்தரது முதலாவது தலயாத்திரை, திருக்கோலக்காவுக்குச் சௌறது, இரண்டாவது தலயாத்திரை, திருநீரி பள்ளிக்காச் சென்றது. இது இவரது தாயாகிய பகவதியாரின் பிறந்தவுராகும். அங்குக் “காரைகள் கைகை முல்லை” என்ற திருப்பதிக்குத் திறுதிப் பாடவில் “திருநீரி பள்ளியை நினைப்பவந்தைய விஜைகள் கெடும்-ஆஜீனா நமதே” என்று பாடியுள்ளார்.

“இடுபறை யொன்ற அக்கர் பிரான்மேல் இருந்து
இன் இசையால் உரைத்த பனுவல்
நடுவிருள் ஆடும் எந்தை நனிபள்ளிசள்க
விஜை கெடுதல் ஆஜீனா நமதே”

என்பது குப் பாடல்,

சப்பந்தர் திருவேநி குடிக்காச் சென்று பாடிய பதிகத் தின் இறுதிப் பாடவிலேயும் இவ்வாஜை குறிக்கப் பெற்றுள்ளது,

“சிந்தை செய வல்லவர்கள் நல்லவர்கள்
என்ன நிகழ் வெய்தி இமையோர்
அந்தவுல கெய்தியர சானும் அதுவே
சரதம் ஆஜீனா நமதே”

சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசர் நம் திருமறைக்காட்டில் இருந்த பொழுது, சப்பந்தர் மதுவுக்கு வாலேண்டும் என்று அழைக்கப் பெற்றார். திருநாவுக்கரசர், “கோள்கள் திமை பயக்கும் நிலையில் உள்ளன. செலவற்க” என்றார்.

சப்பந்தர் ஜோஸு திருப்புறிவும் பாடுதார். ஆநால் எற்றுப் பாடல் வருமாறு :

“தென்மர் பொறில் கொளாலை விஜை செந்தெநல்
வளர் செம்பொன் எங்கும் நிகழ திருங்கி
நான் முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறை ஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோரும் நானும் அடியாரை வந்து
நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆன சொன் மாலை ஒதும் அடியார்கள் வாயில்
அரசாள்வர் ஆஜை நமதே”

சீர்காழிந் திருப்பதியில் அவர் பாடிய பநிகங்களில் “மடல் மலிகோர்வைறு” எனும் திருப்பதிக்கத்தின் “காவலன் கழனி” என்றும் பாடவில் ‘ஆஜீனாயும் நமதே’ என்றுள்ளது.

இங்கஙனம் நாள்கு இடப்பகளில் ஆஜை நமதே என்று சம்பந்தர் பாடியுள்ளமையில், நாபியாண்டார் நாபிகள் தாம் பாடிய ஆளுடைய பிள்ளையார் திருத்தொண்மையில், சம்பந்தரை “ஆஜீனாமது என்ன வல்லான்” என்று குறுப்பிட்டுள்ளார்.

“முத்திப் பகவன் முதல்வன் திருவதியை
அத்திக்கும் பத்தர் எதிர் ஆஜை நமது என்னவல்லான்” என்பன அவ்வாரிகள்.

4. ஆஜீனா நமதென்ற பெருமாள்:

“ ஆஜீனா நமது ” என்றமையின் திருஞான சம்பந்தரை “ஆஜீனா நமதென்ற பெருமாள்” என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

“ ஆஜீனாமது என்ற பெருமாள் ” என்ற பெயர் பிரான்மலைக் கல்வெட்டில் காணப்பெறுகிறது. இத்தன்ம சாசனத்துள் கையெழுத்திட்டவருள் ஒருவர் “ஆஜீனாமதென்ற பெருமாள்” ஆவர்.

திருமையம் வட்டம் விராச்சிலை பிஸ்வனோசாரர் கோயில் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் 16 ஆம் ஐண்டுக்காரிய சாசனத்தில், பெரிய திருக்கூட்டத்துத் தலைண முதலியார் மாணிக்க வாசகர் ஆஜீனா நமதென்ற பெருமாள் ஆவ கோயில் வாசகப் பிச்சாஷ முதலியார்” என்று ஒருவர் குறிக்கப்பெறுகிறு.

நார்த்தாமலையில் உள்ள திருமலைக் கடப்பர் கோயில் முதல் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் ஒஸ்பதாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் கையொப்பமிட்டவருள் “ஆஜீனாயான் ஆஜீனா நமதென்ற பெருமாள்” என்பதை ஒருவன் ஆவன்.

5. திருப்பாடும் :

இது குனசம்பந்த புனிச்வாரம் செய்தற்ற அல்லது பொதுவாக கொள்ளிடக்கூடியதில் கோவிந்த முறையில் ஒரு சில வகையில் உள்ளது. அந்த முன்னும் இராசோந்த சோந்தம் இரண்டாமாண்டுக்குறிய ஒரு கல்வெட்டும் ஓரை கூறுகிற திருப்பாடும் பாடல் சிலாசாரனமாக அமைகிறது.

வேந்தலும் உங்கலும் :

திருப்பாடுக்கில் “வேந்தலும் உங்கலும்” என்ற பாடலுமிழுவால், கூவி பால்வழியறுவடைய கூவி நிரிச்சுறு அல்லது இந்தியாற ஏ அபிசுந். இந்தைச் சேக்கிறார்,

“எங்கிராள் விவசே எல்லாப்

பொறுதலும் என்று எழுதும் ஏட்டில்

திருப்பாள் அனளால் வேந்தல்

தல்லை முன் ஒங்கப் பாட

அம்புய மலராள் மார்பன்

அபாயம் என்றும் சிரித்திக்

செம்பியச் செங்கொ ஜென்வத்

தென்னைச் சூன் நிமிச்த தண்டே ”

பால்வழியறுவடைய வூவை நிரிச்த இவ்வற்புதும் யூங்கல் வூந்தன் கால்சிராயாவின் நீலையில் கண்ட வெள்ளைச் சாலைங்களுள் பிள்ளையுடு குறிக்கப்பெற அல்லது.

“தென்வேந்த கூ நிமிச்த செந்தமிழு தென்

கோயில்

பொல்வெய்து திளைப் புது வேய்த்தான்

—உன்னார்க்குக்

குற்றம் பாகங்கோடாம் கோவிஞமுக்கும் வேற்கக்கதன் நிற்றம் பலத்திலே சென்று ”

பீட்டால்பல் பால்வழிய வூக் கிரிச்தவாயியும் குனசம் ஸ்தா வோயில் போன ஜோய் பேற்றார்யூ கூறப்பெற நீாடு. கூடுதல் “கோட்டீ” என்று சம்பந்தனா. “பால்வழியும் தமிழ் குனசம்பந்தர்” என்று குறிப் பிடிப்பு இருப்பது என்று கூறுகிறது.

6. பராமய கோளி:

சம்பந்த மதுவாக்கு ஒழுந்தலையிபோது, “பேர் கல் கூவி கூவி” என்கிணங்கம் பராமய கோளி எந்தான் எனது பரிமை” என்கிறேன். பிரகாரச் சாலைக் கோட்டீ என்கிற சாலை கூந்தானுடேது, பால்வழிய வோயிலை சிராட்ட என்கிற சாலைக் கோட்டீ எந்தான் எனது அதை” என்பது.

சம்பந்தர் ‘பராமய கோளி’ எனப் பெயர்பெற்றுள்ள என அறியலாம்.

ஆச்சாள்புரம் (திருநல்லூர்ப் பெருமண்ணத்து) கல்வெட்டில் “பராமய கோளி நல்லூர்” என்று ஒரு குறிக்கப் பெறுகின்றது. ஆச்சாள்புரத் தில் “பராமய கோளி மடம்” என்று ஒரு மடம் இருந்ததாலும் அறியப் பெறுகிறது.

7. திருநானராமபந்தன் குடை :

முனிவர் வாழும் இடங்கள் குடைகள்: பிங்கலங்கத விகங்குடு, ‘முனிவர் இருப்பிடம்’ எனக்கூறும். திருப்புத்துறை தாலுக்கா சுற்றுவீதி மங்கலம் என்ற ஊரில் முன்னும் குலோத்துங்க சேஷான் காலத்திலும், கும்பக்காணம் தாலுக்கா முனிவியர் திருவக்குந்தீஸ்வர முடையார் கோயிலில் தெற்கில் திருமதனிளாகந்தில் முன்னும் இராசராசன் மாலத்திலும் ‘திருநானராமபந்தன் குடை’ இருந்தமையைக் கல்வெட்டுக் கூறும்.

8. திருமறை தேவாரச் செல்வன் குடை :

முன்னும் இராசேந்திரனில் நான்காம் ஆட்சி ஆண்டுக்குமிய (கி. பி 1250) திருவிடைவாய்க் கல்வெட்டு, திருக்கழுமலத்தில் திருத்தேநானிபுரமுடைய நாயனார் கோயிலில் “திருமறை தேவாரச் செல்வன் குடை” என்ற குடை இருந்ததைக் கூறுகிறது. இக் குடை முனிவியரில் உள்ள முன்னும் இராசராச சோழனது இருபத்தேழுவத்தின் எதிராமாண்டு (1244 க்குரிய) கல்வெட்டிலும் குறிக்கப் பெறுகிறது

9. காழிக் கற்பகங் குடை :

மேற்படி முனிவியர் கல்வெழுத்தில், ‘காழிக் கற்பகம் குடை’ என்று ஒரு குடை பேசப்பெறுகிறது. இக்குடை திருமறை தேவாரச் செல்வன் திருமத்துந்திலைவால் ஸிறுவப்பெற்றா. “காழிக் கற்பகம்” என்பது குனசமபந்தனைக் குறிக்கும்.

“தன்புனல் விளைவயல் காழிக் கற்பகம் நன் புனல் அருமறை குான் சம்பந்தன்”

என்பது திருப்பைஞ்சீலித் திருப்பதிகப் பகுதி.

முதல் ராசராசனுடைய 27 ஆம் ஆட்சியாண்டுக்குரிய அல்லது கல்வெட்டில் முதல் தில், “திருவெண்ணானுவல் பூச்சோட்டத்தில் பெருந்திருவரித்து செய்தருள் வரக்கிண வில்ல ஸ்ரீ யாழிக் கற்பகம் அனரா” என்ற பகுதியால் இதொடர் ஒரு விலத்தின் பெயராக அமைக்கப்பட்டு அறிய வருகிறது.

2. திருக்கோயில்களால் - அறியப்படும் மக்கள் சமயப் பண்பாடு

10. சம்பந்தர் மனைவி :

முன்னால் இராசராசனின் 2ஆவது ஆண்டுக்குரிய ஆச்சாள்புரக் கல்வெட்டில் ஞானசம்பந்தர் திருமணம் செய்துகொண்ட அம்மையாளின் பெயர் காணப் பேறுகிறது.

‘இந்நாயனுர் கோயில் ஆண்டைய பிள்ளையாரும் சொக்கியாரும் காவேரிக்குத் தெற்கே வடக்கூர்களில் திருவெண்ணாட்டிலும் திருநனிபள்ளியிலும் திருவாக்காரினும் எழுந்தருளிப் பிள்பு பெரும்பற்றப் புளியூரிலே எழுந்தருளிகிற இடத்து’ என்பது சாசனம். இதனால் ஞானசம்பந்தப் பேருமான் கைப்பற்றிய அம்மையார் பெயர் சொக்கியார் என அறிய வரும்.

விக்கிரம சோழனரு திருநல்லூர்ப் பெருமணத்து ஆரூமாட்சியாண்டுக் கல்லெழுத்தில், “இக்கோயில் உடைய பிள்ளையார் திருக்கல்யாணம் பண்ணின திருமாளிகையும் திருவீதியும் திருந்தவனமும் திருமடை விளாகமும் நிலம் ஆறுமாவும்” என்பது காணப் பேறுகிறது.

11. பிரம்மபுரிசர் :

இரண்டாம் ருலோத்துங்க சோழனுடைய திருவாரூர் வடமோழிக் கல்வெட்டில் திருஞானசம்பந்தர் பிரம்புரிசர் எனப் பெற்று.

“பூநிமத் பிரம்ஹபுரிச வாகாதிபதி: ஸ்வஸ்வாமி மித்ர” என்ற பகுதியில் தேவார முவரும் குறிக்கப் பெறுவர்; பிரம்புரி என்பது சீகாழியைக் குறிக்கும். பிரம்புரிசர் என்பது காழியர் கோவான் ஞானசம் பந்தவரக் குறிக்கும்.

ஸ்ரீ காழி நாடுடைய பிள்ளை ஞானசம்பந்தர் திருக்கேதிச்சுரத் தியாப்பத்தில் “காழிநாடுளார்க்கிறங்கானசம்பந்தன்” எனக் குறித்துக் கொள்கிறார். “கன்னி நாடுடையான் கோ யில் காழிநாடுடைய பிள்ளை” என்பது சேக்கிழர் வாக்கு.

முதற் தலோத்துங்கனுடைய 49ஆம் ஆண்டுக் குரிய திருமாளிக்குழிக் கல்வெட்டு, “உதவி திருமாளிக்குழி உடைய யகாதேவர் கோவில் திருமடை விளாகத்தில் ‘ஸ்ரீகாழி நாடுடையான திருமடம்’ என்னும் மடம் இருந்தது என்று கூறும். இது ஸ்ரீகாழி நாடுடைய பிள்ளையார் திருமடம் எனவும் கூறப்பெறுகின்றது. திருவோத்தாருடைய மஹாதேவர் தேவதானங்களுள் ஒன்றுக், “ஸ்ரீகாழி நாடன் விளாகம்” என்னும் பகுதி முன்னால் குலோத்துங்கனின் 33ஆம் ஆண்டுக்கல் வெட்டில் உள்ளது.

12. பூம்பாவை வழிபாடு :

சம்பந்தர், சித்தம் இன்புற சிவனேசர்பால் திருவருள் கொண்டு, யயிலை கபாலிச்சா மறிப்புறத்தே பூம்பாவையின் எவும்பினை ‘மட்டிட்ட புஷ்ணையங்காகல்’ எனும் பதியம் பாடிப் பெண்ணுக்கினார். இப்பூம்பாவை மயிலையில் எழிபடப் பட்டமையைக் கல்வெட்டுக்கள் காட்டுகின்றன. பதின்மூன்றாம் நூற்றுண்டுக்கு உரிய ஏழுத்தமையி கொண்ட விருபாட்சீஸ்வர் கோயிலில் உள்ள பாண்டிய வேந்தன் கல்வெட்டொன்று திருப்பூம்பாவை உடைய நாய்க்காக் குறிக்கின்றது. செயின்ட தாமஸ் மாவண்ட் ஹோவி அப்பாஸ் காள்வெண்டல் உள்ள துண்டுக்கல்வெட்டு ஒன்று திருமயிலாப்பூரில் உள்ள பூம்பாவைக்குக் காகு, கட்டமை, நால்லாயம் முதலியவற்றில் இருந்து விலக்களிக்கப் பெற்றதைக் கூறுகிறது.

13. கொத்தலர் குழவி :

“கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு குணமாய வேட விகிர்தன் மத்தமு மதியு நாக முடி மேலணிந்தென் உளமே புகுந்த அதனால் புத்தரொடமணை வாதிலழிவிக்கு மன்னை திருநீறு செம்மை திடமே அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல அடியா ரவர்க்கு மிகவே”

என்பது கோளறு பதிகத்தின் பாடல்; தீவிலையில் உள்ள கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலக் கல்வெழுத்துக்கள் முன்றனுள் “பிராமணி அம்பலத்தமுது கொத்தலர் குழவி” என்று ஒருந்தி குறிக்கப் பெறுவார். இவள் “பெரும் பற்றப் புலியூர் பெரும் காவி சி யன் திருக்காழிப் பாலையுடையான் இரவி” என்பவள் மகைவி ஆவன்.

14. நாறுசாந் திளமுலை :

“தாறுசேர் கடலையிற் கடரெரி யாடுவர் துளங்கொளிசேர் நீறுசாந் தெனவுகந் தணிவர் வென் பிறைபுலகு சடை முடியார் நாறுசாந் திளமுலை அரிவையோ பொருபுகல் அமர்ந்தபிரான் விறுசேர் துருத்தியார் இரவிடத் துறைவர் வேள் விக்குடியே”

என்பது “ஒங்கிமேல் உழிதரும் ஒலிபுணல்” என்னும் திருப்பதிகத்தின் இரண்டாம் பாடல், இப்பாடலைப் படையாக காமக் கோட்டமுடையாச்சியார் ‘நாறுசாந்தின முலை நாச்சியார்’ எனக் கல்வெட்டுக்களில் கூறப்படுகிறார். திருத்துநூத்தியுடையார், ‘விங்குளித்

திருத்தியுள்ளது என்ன வைத்திடவர்? “எனக் கூல செடி, மே பழத் தீடும் பொழில் ஒரு விஷாதித்துறிந்து இனித் துறைவு வேள்விக் கூடியு” என்று முறையில் புதியை கீழெழுப்பு கொடுத்து அடித்.

15. கையார வள்ளுவாளர் :

திருவிழையூர் கையார தேவான்தை நாட்டேற் ற வைத்து உடைய. இது என்ற என்று இந்தாளில் வாழுமிருந்து. இதைத் திருத்துவதோடுமொத்தம் பாடிய பாட்டுத்துறை முறை என்று.

“ ஜூயின்றுல் விதியாள் அயன் வின் ஜேஞ் கொழும் கோயாயி கண்டாறி வாண்ணம் வாண்ணவான் பையர வள்ளுவாள் பாகம் ஆகவும் செய்வன் உறைவிடம் திருவிற் கோலமே ”

என்பதாகும். இப்பாட்டில் குறைஷி, ‘பையரவள்ளுவாள்’ என்ற ஏற்கெட்டிப்பு கிடை. திருக்கூவப் புராணத்தில் வாழுதான் வேஷ்யவி.

“ எழிலுடை பையரவள்ளுவாளம் பதம் வணக்கம் செய்வாம் ”

ஏறத் தாற் பாதியில் இந்தோபர் பயின்றுவிடாது. சேஷங்கல் குறைஷி காச்சத்தில்,

“ பொருவில் தங்கை யிற்கோலத்தன் எனும் பெயர்புதுக்க உருவம் முன் வரித்து ஒரு கையூத் தங்கு முன் வள்ளுத் திருவிறைந்து பொற்பையரவள்ளுவாள் சிரிப்பத் தரும் கூர் நம் மனையிடப் புதுத்தன் தலைவன் ”

எழுதும் பாடங்கூர இந்தோபர் பயின்றுவிடவையைக் கொடுவார்.

1912 நில 30 வது என்னுப் படி எடுக்கப் பெற்ற கல்லோட்டில் பையரவள்ளுவாளமக்க இன்னிக்கிழமை வழியாடாரத் தற்கோயில் ஊராள் கிடந்து அவித்தநாகச் செய்துப்பற்றுவதனால்.

16. நனி நின்று வென்குன் :

என்னம் கோழிக் கூட்டுவாடையாச் சோயிச் கற்றுத் தேடுவில் “ நனி விசை வென்றுக் கடத்தி ” திருவிழுச் சேஷக்க காந்த யெகேவாட்டி உடலுட்டேவதற்கக் கோகிக்கப் போற்ற வேட கோகையை ஏதிக்கிறது. கூர்க்காறு வேலைகள் கைபத குடும்பங்களாக குறிப்பாகவாம். ஒரு பகுதி என்னுயரா சமை முன்வது அங்கை எதித்தற் காலியாக கூறு யென்கூடிய வெள்ளுவாளம்

திருகுன சம்பந்தனாத் தனிசின்று வென்குன் என்று கூறல் தாழு

17. இளவென்மாதி தூதுவுர்:

திரு அவையைக்கூல்லூர் என்பதும் சம்பந்துர் பாடல் பேற்ற கல்வெளுவில் ஒன்று; பெள்ளினயாற்றில் கரையில் உள்ளது, இங்காலில் கருகண்ட கல்லூர் என்று வழங்கப் பெறும் இந்தலப்புதிகப் பாடலுள் ஒன்று பின் வருமாறு.

“ பீடினால் பெரியோர்களும் பேதமை கெடத் தீதிலா வீடினால் உயர்ந்தார்களும் வீடிலார் இள வெண்மதி குடினால் மறை பாடினார் சுடலை நீறனிந்து ஆரமல் ஆடினார் அறை யணிநல்லூர் அங்கையால் தொழுவார்களே ”

பெப்பாடலில் இறைவன் “இளவென்மாதி தூதுவுர்” என்று குறிக்கப் பெறுகிறார். இப்பெயர் இவ்வுர்க் கல்லெழுத்தில் ஒருவனுக்குப் பெயராக வந்துள்ளது. அவ்விர வரலாறு வருமாறு:

“ இவ்வுரில் நின்ட காலமாக ஒரு மண்டபம் முற்றுப் பெறுமல் இருந்தது. ஒருவன் இம் மண்டப வேலை நிறைவற்றும் என்னுயிரைப் பலியாகக் கொடுப்பேன் என்று பிரார்த்தனை செய்துகொண்டான். மண்டப வேலை முடிவற்றது. அவன் தன்னுயிரைப் பலி கொடுத்தான். இவ வீரச் செயலைப் பாராட்டி அவன் சந்ததியார்க்கு 1000 குடி சிலம் உதைப்பட்டியாகக் கொடுக்கப்பெற்றது. உயிரை ஈந்தவன் பெயர் இளவெண்மதி தூதுவுர் என்பது அக்கல்வெட்டிற்க கண்டது ”.

18. எம்பிரான் சம்பந்தன்:

திருத்தொண்டத் தொகையில் சம்பந்தர்,

“ வம்பரு வரி வண்டு மணம் நாற மலரும் எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன் ”

எனச் சுந்தரால் பாராட்டப் படுவார். இதிற் கண்ட ‘எபிரான் சம்பந்தன்’ என்ற தொடர் திருமழுவாடியில் (திருமழபாடு) மகேஸ்வரர்களில் ஒரு பெயரால் அமைந்துள்ளது அறிக்கு மகிழ்தற்கு உரியது.

19. திருதுவாசபந்த நல்லூர்:

திருகுனசபந்தர் பெயரால் சில ஹர்கள் இருந்தன. நவையாக்கமான திருகுன சம்பந்த நல் ஜூ ரைத் திருத்தெந்துர் பாஜாராயன் சாபுஷாயர் கலவெட்டுக் கலை, துவக்கிற்கியான சபந்த கல்லூரைக் காளையார் கோசுவி உள்ள சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் கலவெட்டுக்கள் இரண்டும் குறிப்பிடுகின்றன,

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடு

17

“திருஞானசம்பந்த சதுரவேதி மங்கலம்” என்பது திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் இராசராசனின் 22 ஆம் ஆண்டுக்குரிய மன்னார்குடி கைவாசநாதர் கல்வெட்டு ஒன்றுள் கண்டது. போகிள்வரமுடையார் கோயில் திருஞான சம்பந்தன் தளத்தில் இருந்தது என்பது சடையவர்யன் விக்கிரபாண்டியனின் நான்காம் ஆண்டுக்குரிய தேவிப்பட்டணக் கல்வெட்டு ஒன்றுல் அறியப் பெறும்.

20. திருஞானசம்பந்தன் நாழி:

திருவலிதாயத்தில் உள்ள சோழ அரசன்ஒருவனின் பதினாறும் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் “திருஞானசம்பந்தன் நாழி” என்னும் பெயருடைய அளவைக் கலன் குறிக்கப்பெறுகிறது.

21. ஆரூடையபிள்ளை வழிபாடு:

மாசி வைகாசிக் திருவிழாக்களின்போது ஆரூடையபிள்ளையார் திருமேனி திருடூதுறையில் இருந்து திருமாற்றபாடுக்கு எழுந்தாரும். இவ்வாறு எழுந்தாருங்கால் இவருக்கு அழுது செய்தாருளும், பட்டடப் பொதிசோறு வழங்கவும் சேக்கிழான் பாலகுருவாயன் ஆயின் களப்பாளராகன் முன்றும் இராசராசனின் 19 ஆம் ஆண்டில் விவந்தம் தந்தான்.

22. திருவிடைவாய்த் திருப்பதிகம்:

“பண்புற்ற திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் முன்னாற்று என்பத்து நான்கு” என்பது திருமுறை கண்ட புராணம். ஆனால் அச்சிட்ட நூல்களில் காணப்பெறுபவை 383, ஆனால் திருவிடைவாய் என்னும் ஊரில் சாசனாக இருந்து சம்பந்தர் பதிகம் 1918ல் படி எடுக்கப் பட்டுள்ளது. இது “மறியார் கரத்தெந்தை” என்ற துவங்குவது. பதினெடு பாடல்களை உடையது.

23. திருஞானம் ஒதுதல்:

திருநெல்வேலி மாவட்டம் திருவால்வெரம் என்ற தலத்திலுள்ள கிவாலயத் திருமதில்களில், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டியனது 3 ஆம் ஆட்சியாண்டில் அமைந்த சாசனம் ஒன்றில் “திருஞானம் விண்ணப்பம் செய்வதற்குச் சிவப்பிராமணர் எண்மர் கோளகிமடத்து ஞானமிர்தாசாரிய சந்தானத்தைச் சார்க்க புகவிப் பெருமாள் என்பாருடன் உடன்படிக்கையில் பேரில் விலம் விற்றனர்” என்று வரையப்பெற்றார்களது. இதனால் சிவப்பிராமணர் திருஞானம் விண்ணப்பித்தார் என்று அறியலாம்.

திருநெல்வேலித் திருக்கோயிலில் திருஞானா ஒத விக்கிரபோழிதொர் கண்ட தவசிகளில் பதினெடு பேர்க்கும் அவர்கள் வர்க்கத்தில் திருஞானம் ஒதும் பேர்க்கும் பதினெடு மக்கள் யாண்டு 15 வது முதல்

மடம் எடுத்திருக்கக் காணியாகத் தாப்பெற்றா என்று ஒரு கல்வெட்டு விவரிக்கின்றது. இனிப் போஜுனம் உள்ளிட்டு வேண்டுவதற்றுக்கு சிலம் ஒங் வேவியும் எட்டுமா கோமாறவர்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் சுந்தரபாண்டியரது ஆட்சியாண்டு பதினெட்டாவது முதல் திருஞானப்புற இறையிலியாகத் தாப்பெற்றது என்று இன்னேரு சிலமேல் எழுத்துச் செப்புகின்றது.

திருச்செந்தூர்த் தாலுக்கா ஆற்றார் கல்வெட்டில் திருஞானம் ஒதுவதற்றத் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோ நேரினமை கொண்டான் காலத்தில் விவந்தம் தொடுக்கப் பெற்றது என்று பாக்கிக்கேறும். இக்கல்வெட்டுக்குரிய அரசன் 1239ல் பட்டம்பெற்ற மாறவர்மஸ் சுந்தரபாண்டியன் 11 என்றும், விக்கிரம சோழதோர் எப்பார் கொங்குச் சோழர் என்றும் இச்சுந்தரபாண்டியர்க்கு மச்சனான் என்றும் ஆராய்ச் சியாளர் கூறுவர்.

திருஞானம் என்பது தேவாரம் போலச் சமயருவங்கள் ஒருவரால் அங்குப் பெற்ற பக்தி நூலாக இருத்தல் கூடும் என்று ஆராய்ச் சியாளர் கூறுவார். எனினும் சம்பந்தராதிய மூவாப்பாடிய தேவாரத்தைக்கீய திருஞானம் என்பது குறிக்கும் எனக் கொள்ளுதல் தகும். சீகாழிப் பகுதியில் இறையிலியாளித்த பாலு ஸில் உண்டு.

“சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம் பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிவோங் கியஞானம் உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞானம் தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாழுணர்ந்தார் அத்திலையில் ..”

என்று சேக்கிழார் பகர்வர். இதனால் ஞானம்பந்தர் தேவாரத்தையே திருஞானம் என்று குறித்தனரோ என்று ஜயம் எழும்.

தலைஞாயர் என்னும் இடத்தில் உள்ள முன்றும் இராசேந்திரனுடைய 3 ஆம் ஆட்சியாண்டேக் கல்வெட்டும் இவ்வரசனரு 23 ஆம் ஆட்சியாண்டுக்குரிய (சோவிழூர்) திருவசாத்தானக் கல்வெட்டும் சம்பந்தராச் திருஞானம் பெற்ற பிள்ளையார் எனக் குறிப்பிடுகின்றவையின் இவ்வகையம் பிரசுரம் மிகவும் மிகவுமிருந்து. ஆனால் சாபந்தர் முதலிய மூவர் அநுளிச் செய்த தேவாரத்தை கூழித் தாண்டவராயர் எப்பார், தாம் எழுதிய திருவா வியாக்யானத்தில், திருமெய்ஞானத் திருவெரித் தேவாரம், ‘திருமெய்ஞானத் திருவெரித் தமிழகிய தேவாரம்’ என்றும், உறுபுள்ளமையால் திருஞானம் எப்பது மூவர் தேவாரத்தையே உரித்தாகக் கொள்ளலாம்.

2. திருவாவுக்கரசர் :

திருவாவுக்கரசர் பற்றிக் கல்வெட்டுக்களினின்று அஸியர்ஸ்களுடையவற்றும் சில கான்போம்.

1. பெயர் :

திருவாவுக்கரசர் என்றும் கொசர் என்றும் கூன் குந்தப்படுகிறார். தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கட்டப்பெற்று முறை ஸ்ரீகாரியம் ஆராய்கின்ற அறைவாகத் திருவாவுக்கரசர் பொய்க்காடு கிழவன் ஆதிராச குரியது நென்னவன் முவேந்த வேளான், கூன் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் ஏழந்தருளுகிறது பிரதியானதும் ஒன்று திருவாவுக்கரசர் பிரதிமம்.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் முதல் ராஜாராஜனுது 29 மூல ஆட்சியாண்டில் (வி. பி. 1014 ல்)

“ உடையார் ஸ்ரீராஜாராஜிஸ்வர முடையாருக்குத் திருப்படியம் விண்ணப்பம் செய்ய உடையார் ஸ்ரீராஜாராஜிதவர் நடுத் பிடாரர்கள் நாற்பத்தெண்மூர் ”

என்று ஒது கல்வெட்டில் உள்ளது. இந்நாற்பத் தெண்மூர், 8 பேர் திருவாவுக்கரசர் பெயரைப் படித்து என்பது அக்கல்வெட்டில் அறியப்பெறுவது ஒது.

முற்றலோத்தங்கள் காலத்திலும், அவன் மிகன் சிரம சோஷ வாதத்திலும் படைத் தலைவனுக்கத் தீவிரமான மனம் கூற்று காலியிகாயன் எனப் பெறுவான். இவன் திருப்பையிலும், திருவதிகையிலும் செய்த திருப்பணிகள் அனப்பில இவன் திருவதிகையில் ஆற்றிய திருப்பணிகளைத் திருவதிகை வீர்ட்டானத்தில் சார்வம் செய்யப் பெற்றுள்ள 25 வெண்பாக்களால் அறியலாம். இவன் திருவதிகையில் திருவாவுக்கரசருக்குத் திருக்கோயில் கட்டுள்ளது.

“ சன் அதிகையில்வா சௌன் ஏழந்தருள மாசில் பெருஸ்கோயில் வத்தகைமத்தான் - பூசல் விளைத்த வேணுமே வெற்பளைத்தும் செந்தி விளைத்தான் தொன்டையர் மன் ”

வைப்பு திருவதிகைச் சாரைக் கவியாகும். இவ்வுரிம் ‘கோசர் திருமூர்தி’ இதுதகையை முதல் குலோத்துப் போன் வாய்ப்பத்தான்கூம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு வட்டாரங்களிறு. இவற்றில் திருவாவுக்கரசர் வாகீர் எனப் பெற்றும் என்றா.

திருவாவுக்கரசர் கவிமுன் திருக்கானகம்பங்களா விரிவில் தூதை தூதை போடுது என்றாகத் திருவாவுக்கரசர் கூடிய கூறுதலைத்தான்கூடுப் போன்று, கூம் பக்கும். என்றாகத்தூதை என்றாகத்தூதை கூடுகிறது; தேவான் கூடு யானா பத்தெட்டாகத்தூ

:அளித்து கில்லமங்கலம் ஆகுமாசிவினவர் கோயில் கல்வெட்டில் கைமூந்திட்ட மகேசுவரர்களில் ஒருவர் பெயர் அப்பர் என்று அறிய வருகிறது.

இரண்டாம் குலோத்துங்கஞ்சிய அநபாயன் கைவ சமய குரவர் மூவரிடத்தும் மிக்க பற்றடையவன், அவன் தம் படிவங்களைத் திருவாளூர் திருமூலட்டான முடையார் கோயிலில் எழுந்தருளுவித்தான். தனது ஏராவது ஆட்சியாண்டில் ஆளுடைய நம்பிக்கும் பரவை நாச்சியாருக்கும் அர்ச்சன போகமாக அநபாய நல்லூர் என்ற மருகல் நாட்டுத் திருவாதிகை மங்கலம் என்ற ஊரை அளித்தான், ஆளுடைய பிள்ளையார்க்கும் திருநாவுக்கரசர் தேவர்க்கும் வேண்டும் அர்ச்சனை களுக்குமாகப் பன்னிரண்டாவது ஆட்சியாண்டில் மருகல் நாட்டுக் கங்கை கொண்ட சோழ நல்லூரான விபாத சேகர நல்லூரா அளித்தான்.

இத்தமிழ்க் கல்வெட்டோடு தொடர்ந்த வடமொழிக் கல்வெட்டில் தேவார மூவர், ப்ரஹ்மபுரீச (சம்பந்தர்) வாகதிபதி (திருநாவுக்கரசர்) ஸ்வஸ்வாமி மித்ர (சுந்தர்) என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளனர். இதனால் திருநாவுக்கரசர் வாகீர் (வாகதிபதிபதி) என்று வழங்கப் பெற்றுர் என்றும் அறியப்பெறும்.

மேற்படி கல்வெட்டில் சுந்தர் ஆளுடைய நம்பி என்றும், சம்பந்தர் ஆளுடைய பிள்ளை என்றும் கூறப் பெற்றதினின்று திருநாவுக்கரசர் ஆளுடைய அரசு என்று பெற்றிருந்தல் கூடும் என்று ஊகித்து அறியலாம்.

தாராசரத்து இராசராசேச்சரத்து இகறையகப் புறச்சவலில் கண்ட சிற்பக்கிழக் கல்லெழுத்துக்களில் “ திருநாவுக்கரசாண்டார் ” கைத் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இகறையன் திருவடை தூட்டும் நிலையில் அச்சிற்பம் அமைந்துள்ளது. திருப்பாந்தாள் செஞ்சுடையப்பர் கோயிலில் உள்ள திருத்தொண்டத் தொகைச் சிற்பங்களில் திருநாவுக்கரசர் உழவாப் படையுடன் இருத்தல் கவனத்திற்குரியது.

திருவிழிமிழலையில் திருநாவுக்கரசர் தேவர் திருமட்ட என்று ஒரு மடம் இருந்ததாக ஒரு கல்லெழுத்து நிவல்கிறது. அதில் திருமடத்திற்கு நிலங்களின் பெயர் கூறப்பெற்றுள்ளது. இன்னேநு திருமடத்திற்குரிய நிலங்களின் பெயர் கூறப்பெற்றுள்ளது. இன்னேநு சாரனம் மகேசுவரருக்கு உணவளித்தற் பொருட்டு மேற்படி திருமடத்திற்கு, விலமனித்த செய்தியைக் கூறுகிறது. பல ஊர்களிலும் திருநாவுக்கரசர் திருமடங்கள் இருந்தன.

2. சொற்றுணை :

திருவாவுக்கரசர் கல்வெட்டில் பின்னிக்கப் பெற்றுக் கடலிற் பாய்ச்சப்பெற்ற பொழுது பாடப்பெற்றது “ சொற்றுணை

வேறியன்” என்ற (நமசிவாய) திருப்பதிகம் ஆகும். “ மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட கோப்பர்சேரி பஸ்மற்றுயான் டி 41 ஆவது ... திருவாமாத்தூருடைய மகாதேவற்று ... தேவன் சொற்றுணை அகமுடையான் செட்டங்கை வைத்த திருநொந்தா விளக்கு ” என்ற திருவாமாத்தூர்க் கல்வெட்டிலும் “ விக்கிரமசோழ தேவற்கு யாண்டு முன்னுவது வாக்டருடையான் சொற்றுணை கங்கை சடைக் கரந்தாவிடை நாங்கள் கொண்ட காசாவது ” என்ற திருச்செந்துறைக் கல்வெட்டிலும் சொற்றுணை என்பது மக்கட் பெயராய் அமைந்திருத்தலைக் காணலாம்.

3. கங்கை சடைக் கரந்தான் :

மேற்கண்ட திருச்செந்துறைக் கல்வெட்டில் கண்ட, வாக்டருடையான் சொற்றுணை என்பானுக்குக் கங்கை சடைக் கரந்தான் என்றும் பெயரிருத்தலைக் காணலாம். மேற்படி, திருச்செந்துறைக் கல்வெட்டின் இறுதியில் பிற்கண்ட வெண்பா உள்ளது.

உண்ணலாம் நெய்யொடுசோ ரோவாதே
எப்பொழுதும்
பண்ணெனலாம் பாடி இருக்கலாம் - மண்ணெனலாம்
அகன்மாட நீடுர் ஆர் கங்கை சடைக்கரந்தான்
பொன்மாடத் தெப்பொழுதும் புக்கு.

கங்கை சடைக்கரந்தான் என்ற பெயர் திருநாவுக்கரசுருடைய “வங்கமலிக்டல்” என்ற தேவாரத்து.

“கங்கை சடையுட் கரந்தாய் அக் கள்ளத்தை
மெள்ளுமை
நங்கை அறியிற் பொல்லாது கண்டாய்
என்கள் நாயகனே.”

என்ற பகுதியை நினைவுட்டும்.

“கங்கைவார் சடைக்கரந்தர்க் கண்பராகில்
அவர் கண்மூர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே ”
என்பதும் அப்பர் தேவாரம்.

நற்றுணை :

“ சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
கற்றுணை பூட்டியோர் கடவிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே ”

என்பர் அப்பர். இப்பாடலைப்போல பின்வருவதும் உள்ளது.

“ முற்றுணை ஆயினை முவர்க்கும் முதல்வர் தன்னை
சொற்றுணை ஆயினைச் சோதியை ஆதிரித்து
உற்றுணர்ந்துருகி ஈறி உள்ளில் வடைய வர்க்கு
நற்றுணையாவர் போலும் நனிபள்ளி
அடிகளாரே ”

இது அப்பர் திருநிபள்ளியில் பாடியது. திருநிபள்ளி இறைவன் பெயர், “நற்றுணையப்பர்” என்பது. இவ்வுர்க் கல்வெட்டோன் றில், ‘நற்றுணையாண்டார் நந்தவனம்’ என்று ஒரு நந்தவனம் காணப்பெறுகிறது.

4. சிலந்தியைச் சோழனுக்கினுள் :

பண்டொருகால் ஒரு சிலந்தி திருவாஜைக்கா எம்பெரு மாற்குக் கூடுகட்டி வழிபட்டு வந்தது. அப்பெருமானை ஒரு யானையும் வழிபட்டு வரலாயிற்று. சிலந்தி கட்டும் கூட்டை அநுசிதம் என்று கருதிய யானை அக்கூட்டை அழிக்கலாயிற்று. யானை தன் கூட்டுணை அழித்ததனைப் பொருத சிலந்தி யானையின் துதிக்கையிற் புக, யானை உயிர் நித்தது. சிலந்தியின் உயிரிழும் பிரிந்தது. எனினும் சிலந்தி மறு பிறவியில் அரசனையிற்று. அவ்வரசனே கோச்செங்கட் சோழன். இங்ஙனம், சிலந்தி சோழனுன மையைத் திருநாவுக்கரசர்,

“சிலந்தியும் அனைக் காவில் திருநிழற் பந்தர்
செய்து
உலந்தவன் இறந்த போதே கோச்செங்க யை
மாகக்
கலந்தநீர்க் காவிரிகுழ் சோணுட்டுச் சோழர்
தங்கள்
குலந்தனில் பிறப்பித் திட்டார் குறுக்கைவி-
ரட்டனாரே ”

என்று திருக்குறுக்கை வீரட்டானத்துப் பதிகத்துப் பாடு யுள்ளார். சிலந்தியைச் சோழனுக்கிய அநுப்பேசைலை, வியந்து போற்றினர் அந்நாட்டுப் பெருமக்கள். இறைவளைச் “சிலந்தியைச் சோழனுக்கினுள்” என்று வாயார வாழ்த்தினர். திருவாஜைக்காவில் ஒடு தோப்புக்குச் “சிலந்தியைச் சோழனுக்கினுள் திருதோப்பு” என்றும் பெயரிட்டனர். இது “தேர்போல்” என்று தோடங்கும் குலசேகரபாண்டியனது திருவாஜைக்காக் கல்வெட்டில், காணப்பெறுவது. அத்தோப்பு ஒரு சிலந்திக்கு எல்லை கூறுங்கால் கூறுப்பெற்றது. அக்கல்வெட்டுப் பாடு பின்வருமாறு :

“இவர்க்கு விற்றுக்குடுத் தீவ்யாவது உள்ள
திருப்புடை வினாகத்துச் சிலந்தியைச் சோதுறாகினுள்
திருத்தோப்புக்கு நீர் பாய்கினற வாய்க்காலுக்கு மேற்று ”

5. நல்வராமம் உடையான் :

மேற்பட கல்வெட்டும் கூவையுற்று இட்டவர்களில் ஏழவர் “நல்வராமம் உடையான்” என்ற பெயருடையான். கால நாமநடையான் என்பது சிவபெருமானின் நற்கரும். சிவபெருமானானுடைய திருநாமல்களில் ஒன்று திருநாமல் தெழுத்தாமும். “திருநாமல் அஞ்செழுத்தும் ஊப்பாகவீம்”, “எங்குதொயார் திருநாமல் நாமச்சிவாய்” என்ற அப்பு கூற்கே இதை வெளியிருத்தும். இத்துறை பெயங்கீவி “நல்வாமல்” என்று அப்பர் இல்லாமல் போல் என்று நியந்தார்.

“கல்வி ஜூட்டெஸப் பூட்டி அமன்கையா
ஷுப்பை நிபுக நாக்கவெள் வாக்கினால்
நெங்கு நீவையும் நலக குடியான்
நல்வாமல் நலிற்றியும்ப் போன்றே”

6. நல்வரது செய்தான் :

திருநாவுக்கரசர்க்குர் மௌனர்கள் நஞ்சு கலந்த பாற்காறுடியும். நஞ்சும் அழுதாயிற்று நாதனை யாகவீம் திருநாவுக்கரசுக்குத்.

“தலுகிரின் காலி மாலி தொடர்ச்சியை மறந்திராதே அஞ்செழுத் தோதிநானும் அரவடிக் கன்ப தாகும் வலுஞைப் பாற்கோரூக்கி வழக்கிலா அமனர் தந்த வஞ்சு முதாக்கு வித்தார் நலிபள்ளி அடிகளாரே”

என்று இத்துறை அதன்தன்று, இப்பெய்தினை விளைப் பின்பு போல், ஒங்கு பேயர் ‘நல்வரது செய்தான்’ என்பதாகும் என்று சிறப்பாக்கில் உள்ள குலசேகர நேவி கல்வெட்டு ஒன்று கூறுகிறது, அவரது முழுப் பேயர் ‘பெரும்பற்றுப் புலியுர் குலப் பஞ்சையாரில் வாச்சியன் திருவெள்ளுமிழுடையான் நஞ்சஞ்சுது செய்தான்’ என்பதாகும்.

7. தோன்றுத்துணை :

கல்வெடைப் பேப்பாக்கான்டு கரையேறிய திருநாவுக்கரசர் திருப்பாதிப்புமியீல் பாடுங்கால் திவைநாள் நள்குத் தோன்றுத்துணையாய் திருந்தமையை பின்வருங்கூறு கூறியுள்ளார்.

“நல்வரது மாயேங்க கெத்ததுப் பாடுடன்
தோன்றிவராய்
மூன்றுயிலகம் படைத்து எந்தா வென்மனத்
ஆன்மிகுக்க
என்றுள் இமயவர்க்கென்பன் திருப்பாதிரிப்
புலியுர்த்
தோன்றுத் துணையாயிருந்தான் தன்மாடி
போக்கஞ்சீக”

இவ்வரிய செயலை நினைவு கூரும் வகையில் இங்நாட்டுத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் திருப்பாதிரிப்புவியூர் இறைவளைத் “தோன்றுத் துணையாண்டார்” என்று கூறினர், கோயிலில் “தோன்றுத் துணையாண்டார் கோயில்” என்றும் கூறலாயினர். இதைப் பின்வரும் கல்வெட்டுத் தொடர்களால் அறியலாகும்.

விக்கிரம் சோழதேவர்க்கு யான்டு ஏழாவது ராஜராஜ வளாட்டு பட்டான் பாக்கை நாட்டுத் திருப்பாதிரிப்புவியூரான பர சிருபதூராக்கிரமச் சதுரவேதி மங்கலத்துத் தோன்றுத் துணை ஆனுடையார் கோயில்.

‘வீரமே துணையாகவும்’ என்று தொடங்கும் வீர உசேந்திர சோழனது ர் ஜுவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுனின்று திருப்பாதிரிப் புலியூர்க் கோயிலில் இந்த சிவபெருமானன் ஒருவன் பெயர் “தோன்றுத் துணை பட்டன்” என்பது அறிய வந்திருக்கும். இதனால் தோன்றுத்துணை என்பது மக்கட் பெயராயமைந்ததும் அறியலாயிற்று.

8. தோன்றுங் கொன்றையான் :

மூன்றும் இராசாச சோழனது பதினாறுவதின் எதிரா மாண்டுக் கல்வெட்டோன்று, தி நுவாஜைக்காவில் உள்ளது, இக்கல்வெட்டில் கையெழுத்திட்டவருள் ஒரு வர் தேநாநும் கொன்றையன் என்ற பெயநடையவர் ஆவர். இப்பெயர் திருநாவுக்காச திருவாஜைக்காவில் அருளிய திருத்தாண்டகத்தில் காணப்படுகிறது.

“ ஊனுகி உயிராகி அதனுள் நின்ற
உணர்வாகிப் பிறவளைத்தும் நீயாய் நின்றுய
நானேதும் அறியாமே என்னுள் வந்து
நல்லனவும் தியனவும் காட்டா நின்றுய
தேனுகும் கொன்றையனே நின்றியுராய்
திருவாஜைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம்
ஆனுயன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லகண்டம் கொண்டடியேன் என்
செய்கேணே”

9. தருகேண்டது சேகரன் :

“சங்கரன் கான் சக்கரம்மாற்கருள்
செய்தோன் கான்
தருகேண்டது சேகரன்கான் தலைவன்
தான்கான்”

என்பது திருவாகுர்த் திருத்தாண்டகப் பதுதி. இளப்பிறை தூய தீவிரவளைத் தருகேண்டது சேகரன் என அப்பர் கூறிய தீவிரகாடர் மக்கட் பெயராக அழகங்குள்ளது. திருக்கூக்கூறைத்தில் உள்ள சுடையவர் மன் கண்ணடலமும் கொண்டருளிய சுந்தரபாண்டியனின்

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடு

21

ஒன்பதாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் திருக்கழகமுக் குன்றமுடைய நாயனார் கோயிற் பூசகர் “தருணேங்கு சேகர் பட்டர்” என்று ஒருவர் தறிக்கப்பட்டுள்ளார்.

10. என்னுணைக் கன்று :

போள மன்னன் வீரராமனுது திருவாணைக்கா சாசனத்தில் திருவாணைக்காவுடைய நாயனுரைப் பூசிக்கும் திருவெள்ளறைக் காச்சியபன் என்னுணைக் கன்று பட்டன் என்று ஒருவன் குறிக்கப் பெறுகிறான். திருநாவுக்கரசர் திருவாணைக்காவில் பாடிய திருத்தாண்டகத்தில் இறைவனை “என்னுணைக் கன்று” என்று குறிப்பிட்டார். இதுவே திருவெள்ளறைக் காச்சியபனுக்குறிய பெயராய்றற்று. அத்திருத்தாண்டகம் பிளவருமாறு.

“முன்னுணைத் தோல்போர்த்த மூர்த்தி தன்னை
முவாத சிந்தையே மனமே வாக்கே
தன்னுணை யாபபன்னி ஏறி னுணைச்
சார்தற் கரியாண தாலை தன்னை
என்னுணைக் கண்றினைன் ஈசன் தன்னை
எற்றிந்த திரையுகரும் காவிரிகுழி
தென்னுணைக் காவாண தேளைப் பாலைச்
செழுநிர்த் திருணைச் சென்றுடி ஞேஞே

செப் போற்சோதி :

“திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி”
என்பது திருநாவுக்கரசர் தீவார ஷி. முதலாம் இராச ராசன் தஞ்சைப் பெரியகோயிலில் வியாசித்த நாற்பத் தெண்பர் பிடாரர்களிடையில் கூறார் பெயர் ‘திருவையானுவல் செம்பொற் சோதியான தகைணமேநு விடங்கப் பிச்சஞை ஞானசிவன்’ என்பதாகும். ‘பூமாகுபுணப்’ என்ற விக்கிரம் சோழர்து திரு நேயத்தானைக் கல்வெட்டில் “செம்பொற் சோதி உய்ய வந்தால்” என்பது ஒருவர் பெயராகக் காணப்படுகிறது.

11 காக்குநாயகன் :

“முக்கு வாய் செவி கண்ணுடல் ஆகிவந்து
ஆக்கு மைவர்தம் ஆப்பை அவிழ்த்தருள்
நோக்கு வானமை நோய்வினை வாராமே
காக்கும் நாயகன் கச்சியே கம்பனே”

என்பது திருநாவுக்கரசர் திருக் கச்சியம்பத்தில் பாடிய திருக்குறுங்கொகையாகும்.

திருப்பாலைத்துறை ஆதிகேசாவர் கோயிற்காலில் ஒரு திருமடம் இருந்தது. அதற்குப் பெயர் “காக்குநாயகன் திருமடம்” என்பதாகும் என்று ஒரு கல்வெட்டு நூலாகிறது. இது திருக்கச்சியேமபத்துத் திருக்கறுங்கொகைச் சொற்றெடுதின் அடிப்படையில் அமைந்ததே ஆகும். தென்ஆர்க்காடு மால்டம் பெருமுக்கில் என்ற

ஹாலில் முக்யாசலேகாவர் கோயில் சில கட்டியவன் கனராயன் என்ற சிறப்புப் பெயருடையவர். அவருக்குத் தாக்குநாயகன் என்பது இயற்பெயர்.

மதுராந்தகம் தாலூகா பெண்ணகரத்தில் உள்ள வீர பாண்டியனின் நான்காம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில்,

ஜெயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து வெண்குன்றக் கோட்டத்துப் பெருநகர் நாட்டுப் பெருநகர் பிரமிகளை முடைய நாயனார் கோயிலில்

“இவ்வூர் இருப்பைப் பாக்கியூன் தாயிகாக்குநாயகன் எறியருளப் பண்ணினா முதலியார் காக்கு நாயகர்க்கு காக்கு நாயகன் விஶயன் செம்பிய தரையன் வைத்த திருவிளக்கு ஆறு”

என்று காணப்பெறுகிறது. இதில் மூவர் காக்குநாயகன் என்ற பெயருடையவராகக் காணப்படுகின்றனர். இம் மூவரும் உறங்கினாதலும் கூடும்.

12. கருவனுயகர் :

‘நெற்குன்றக் கிழார் களப்பாளராயர்’ என்பவர் முதல் குலோத்துங்கன காலத்திலும், விக்கிரம சோழன் காலத்தில் சில ஆண்டுகளும் வாழ்ந்தவர். திருப்புகழுவில் உள்ள முதற் குலோத்துங்க சோழனான் 49 வது ஆட்சியாண்டுக் குரிய கல்வெட்டோடிரு.

“ஸ்ரீ புகலூர்க் தேவர் மத்தீயான்னம் அழுதுசெய்து அரங்குபோகு... ஸிதுநா பன்னிரண்டு பிராண்டு உண்பதாக ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் புசியுர்க் கோட்டத்துப் பேரூர் நாட்டு நெற்தாறத்து நெற்தாற்றக் கிழார் அரையன காவுணுயகரன் களப்பாளராஜர் செய்தது சாலைக்கு... சாலைப் புறாக இறையிலி செய்து” என்றுள்ளது. இப்பத்தியிலி நாக்கு ஜோர் செற்குறும் என்றுயை ஊரினர்; வோன்ன் மரபினர்; அராயன் என்னும் சிறப்புப் பெயருடையவர். கருவனுயகர் என்பது இவருடைய இயற்கையர். திருநாவுக்கரசர் கச்சி ஏகபத் திருக்கறுங்கொகையில் இறைவனைக் “கநுவ ஞாயகன்” எனக் குறிப்பார்.

“திருவின் நாயகன் செம்மலர் மேவயன் வெருவ நீண்ட விளங்கொலிச் சோதியான் ஒருவ ஞாயனர் வாயுனர் வல்லதோர் கருவ ஞாயகன் கச்சியே கம்பனே”

13. எடுத்த பொற்பாதம் :

“குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின் சிபிப்பும் பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியில் பால் வெண்ணிறும்

இவு திருவாந்தாவில் தீவித்தம் என்பது யாவரும் அறிந்தார். தீவித்தம் உள்ள பஸ்வரன் கோபி பேரால் சிங்கஞ்சிய முப்பத்தாறும் ஆண்டுக் கல வேல்கூல், "இனவு அதனால் கொக் கணக்கு எடுத்த பொறுப்பு விரிவாக ஏழாகு" என்றுள்ளது.

14. தூ மூலமேற்றி கூத்து:

¹¹ ஆகவே புரிந்த நிலையில் அனாமில் அதைத் தட அரவும் பாட்டு வழிக்குப் பூதம் பல்லாயிரம் கொள் கருவி நாட்டு வளியுதோர் குற்றும் நன்குயார்

விரட்டஞ் குழந்து
ஒனிச் செயலப் புள்ளும் உடையார் ஒருவர் தமர்நாம்
அஞ்சல தியாதோன் யுமில்லை அஞ்சவருவது மில்லை”

என்பது திசைவிக்ஞானிக் திறவறிகளுக்க் காந்தாரப் பண்டியாடலாகும். இந்ல கண்ட நாட்ரசரியநோர் கூத்தினை அடியவள இறைவனே யாவன. அவ்விறைவனை நாடற் கிய வழங்க எனவாம். இப்பெயர் மாறவார்மனுன் திரி புவனைச் சீக்காரன் விக்ரிய பண்டிய தேவனின் ஆரூப் பூட்சீயான்டுக் கல்வெட்டில் வந்துள்ளது. திரு வத்சாத் திருக்கோயில் நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் “முறையார் நாடற்கிய வழங்கும்” நாயகநும் எழுங்குகின்கால முற்பாடு நினைவுத்தால் பதியிலார் ஆடவும் பீ. ஒ தினவெழுத்தால் தேவநாயகர் ஆடவும் கடவுள் வேண்டும் என்பது கல்வெட்டுச் சேய்தி.

15. Өзбек тили:

திருவாவுக்காசல் திறமைறக்கூட்டில் தமிழ்மத் “நீண்டப் பாடியல்” என்று வரித்துக் கொண்டார்.

நிறுவேற்றியும் ஒரு கல்வெட்டில் இத் தொடர் வகையுமிருந்து. பழங்குடியோசி சம்பவாயும் தமிழ்மூர்க்கிளியில் சில விவக்களையும் மனைகளையும் நிறுவேற்றியும் கோயிலுக்குக் கொடுத்தார். படம் பற்றிய சில விவக்காத்திற்கூப்பாலோர் மனைக்குக்கூடுத்துக் கூடினார்.

பிரதிவிளை - இவ்வார் தாழுக்கா - தென்னங்கூ - சிலமுறை வீரவிஜ் உள்ள வீரசுந்தர மண்ணால்தோல் பாலோடி திருவாசா - தீர்த்தாவி ஸாமீ தகுவுவிடை அப்போமாகவும் என்றுகூறுது. ராமார் திருநால்துறையிலும் தீட்டு ஒரு முத்தாழுக்குப் பொருத்தக வண்ணமிடுகிறது. தீட்டுவாற்றியுடைய “கஜை சேவ வீதாவும் பந்தாவும் கந்து தாழுக்கா வீதாக

திறந்த” அப்பராடு அற்புத்தத்தைக் குறிப்பதாகவே கொள்ளலாம்.

16. தவப்பெருந்தேவி செய்தார் :

“ குவப்பெருந் தடக்கை வேடன்
 கொடுஞ்சிலை இறைச்சிப் பாரம்
 துவர்ப் பெருஞ் செருப்பால் நீக்கித்
 தூயவாய்க் கலசம் அட்ட
 உவப்பெருங் குருதி சோர
 ஒரு கணை இடந்தங் கப்ப
 தவப் பெருந்தேவு செய்தார்
 சாய்க்காடு மேவினாரே ”

என்பது திருச்சாம்பக்காட்டில் திருநாவுக்கரசர் பாடிய திரு நேரிசை. இதில் கண்ணப்பரை இறைவன் ஆண்டு கொண்டருளிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பாடவிற் கண்ட ‘துப் பெருங்கேவு செய்தார்’ என்பது சகர யாண்டு 1342 க்குபிய திருக்காளத்திக் கல்வெட்டில் ஒருவர் பெயராகக் காணப் பெறுகிறது. திருக்காளத்தீத் திருமணிக் கெங்கையுடைய நாயனு கோயிலில் திருமணிக்கங்கை சீயன் என்ற அசிகாரி அவ்வுரீல் உள்ள சில நிலங்களின் உரிமைகளை மாற்றியமைக்கின்றார். அச் சாகனத்தில் பலரும் கையொப்பமிடுகிறார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் திருக்காளத்தியாண்டார் தவப்பெருங்கேவு செய்தார் எனபவராவார். இதே நாளில் இன்னெழுந அறக்கட்டளை பிறப்பிக்கப் பெறுகின்றது. திருக்காளத்தீத் திருமணிக் கெங்கையுடைய நாயனு கோயிலின் வடக்குத் திருவிதித் தெற்கையைப் பாதியில் தவப்பெருங்கேவு செய்தார்க்குரிய ஸிலம் திருநாமத்துக் காணியாகக் கொடுக்கப்பெற்றது.

17. குளிச்செழுந்த நாய்கள் :

தினாவுக்காரர் கயிலையில் எம்பெருமானைத் தரி சிக்கச் சென்றவர் அவு கூடாமையின், ஆஸ்கொரு குளத்தில் முழுகி திருவையாற்றில் ஒரு குளத்தில் எழுந்தார், இதைச் சேக்கியார் சுவாமிகள் பினவநும் பாடலில் கூறியுள்ளார்.

" சுதி தேவர்தம் திருவகுட் பெருமையார்
அறியாதார்
போத மாதவர் பளிமலர்ப் பொய்க்கையில்
மூந்தி
மாதோர் பாகனூர் மகிழும் ஜயாற்றில்
ஓர் வாவி
மீது தோன்றி வந்தெழுந்தனர் உலகெலாம்
வியப்ப "

த்துப்புக்குறில் ஒரு கல்வெட்டில் குளிச்செழுந்த சுயனுர் எனு கணப்பெறுகிறது. இது மேலே உறியவுடு திருநாவுக்கரசரைக் குறிப்பதாகவே உள்ளதாயா?

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடு

18. திருநாவுக்கரசு நாழி :

மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் 16 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் :கல்வெட்டில் 'திருநாவுக்கரசு நாழி' என்னும் அளவையின் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

19. வட்டஜை காட்ட வந்த நாயகர் :

"பட்டுடுத்துப் பவளம்போல் மேனி யெல்லாம் பசுஞ்சாந்தம் கொண்டனிந்து பாதம் நோவ இட்டெடுத்து நடமாடி இங்கே வந்தார்க் கெவல்லுரீர் எம்பெருமான் என்றேன் ஆவி விட்டுடுமா நதுசெய்து விரைந்து நோக்கி வேறேர் பதிபுகப் போவார் போல வட்டஜைகள் பலநடந்து மாயம் பேசி வலம் புரமே புக்கங்கே மன்னினுரே "

என்பர் நாவுக்காசர். வலம்புரத்தில் இரண்டாம் ராஜாத் ராஜன் காலத்தில் வட்டஜைக் காட்ட வந்த நாயகர் என்னும் திருமேனி எழுந்தருளுவிக்கப் பெற்றுள்ளது.

20. திருநாவுக்கரசர் திருவிதி :

திருவத்திகையில் பிடாரி கோயிலின் வட பக்கத்தில் காடு கெடுக்கப்பெற்றுப் புதிய தெரு ஒன்று உருவாக்கப் பெற்றது. இத் தெருவுக்குத் திருநாவுக்கரசர் திருவிதி எனப் பெயர் தூட்டப்பெற்றது.

21. திருநாவுக்கரசு குகை :

குகை என்பது முனிவர் இருப்பிடம். தேவார மூவர் பெயரால் தமிழ்நாடேங்கும் பல குகைகள் இருந்தமையைக் கல்வெழுத்துக்கள் கூறுகின்றன. திருக்குறுக்கையில் உள்ள முன்றும் குலோத்துங்கனுடைய 29 ஆம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1201) க்குரிய கல்வெட்டு திருநாவுக்கரசு குகை என்ற ஒரு குகையைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இக்குகை கட்டுவதற்கும் இக்குகைக்கு வரும் அபூர்வி களுக்கும் திருவைகாசித் திருநாளஞ்சும் வரும் மாகேசவர் களுக்கும் உணவு அளிக்கவும் நெல் தானம் செய்யப் பெற்றது. திருத்தாண்டகம் ஒதுவது குறித்தும் இக்குகைவெழுத்து அறிவிக்கிறது.

22. திருநாவுக்கரசர் திருவிழா :

வடவார்க்காடு மாவட்டம் தீர்த்த நகரி (திருத்திஜை நகர்) யில் உள்ள மாறவர்மான திரி புவன ச் சக்கரவர்த்திகள் வீரபாண்டியனுடைய ஒன்பதாவதாட்சியாண்டுக்குரிய முடிவு பெறுக கல்வெட்டால் திருநாவுக்கரசருக்கு விழா எடுத்தமை உணரப் பெறுகிறது.

3. சுந்தர மூர்த்திகள் :

சுந்தரரைக் குறித்துக் கல்வெழுத்துக்களினின்றும் நம்மால் அறியப் பெறுவனவற்றைக் காணபோம்.

1. ஆலூல சுந்தரர் :

ஆலூல சுந்தரர் என்பது சுந்தரர் திருக்கபிலையில் இருந்த பொழுது கொண்ட திருப்பெயர் ஆகும். இது திருவொற்றியூர்க் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டொன்றில் ஒரு விளாகத்துக்குப் பெயராயமைந்திருந்தது.

"ராஜாராயனைச் சம்புவராயற்று யான்டு ஏழாவது சிவத் துரோகிகளை ஆராய்ந்து ... இவர்கள் மஜையும் காணியுமாய்ச் சண்டேகூவரப் பெநுவிலையாக விற்று அம்மஜைகள் நீக்கிளின்ற மஜைகளும் காணியுமாய்க் கல்வெட்டினவிடத்தில் நங்காம்புலமான ஆலால் சுந்தர விளாகம் மூன்றில் ஒன்று "

அன்றியும் சோன்னுடு கொண்டு முடிகொண்ட சோழ புரத்தில் விராபிஷேகம் செய்தருளிய ஸ்ரீ சுந்தரபாள்மையே தேவரின் 17 ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1233ல்) திருநெல்வேலியில் ஆலூல சுந்தரர் திருமடம் என்று ஒருமடம் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

முதற் குலோத்துங்க சோழனின் 49 ஆவது ஆட்சியாண்டுக்குரிய காளத்திக் கல்வெட்டில் ஆலூல சுந்தரன் நந்தவனம் என்று ஒரு நந்தவனம் குறிப்பிடப் பெறுகிறது.

ஆச்சாள்புரத்திற்கு அருகில் ஆலூல சுந்தர நல்லூர் என்று ஒரு இருந்தமை கல்வெட்டொன்றில் அறிய வருகிறது.

முன்னும் ராசாசனின் ஆரூவதின் எதிராமாண்டுக் கல்வெட்டு, "பூண்டி என்னும் ஊரினராகிய புகவி வேந்தர் என்பார் தங்குவதற்கு ஆலூல சுந்தரன் குகை " என்னும் குகை கட்டுவதற்கு நன்கொடை வதுவித் தமையும் குறிக்கிறது. (புகவிவேந்தர், என்பது சம்பந்தர் பெயரை விணவுட்டும், புகவி - சீகாழி) எனவே ஆலூல சுந்தரர் என்ற பெயர் போற்றப்பட்டமை தெளிவு.

2. இசை ஞானியார் :

இவர் சுந்தரரின் தாய். இவ்வம்மையாரின் பெயரை இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழருடைய (1113 - 1150) திருவாரூர் வடமொழிக் கல்வெட்டினில் அறியலாம். "ஆளுடைய நம்பி என்று குறிக்கப் பெறுதலும், அவர் தாயார் இசை ஞானியார் என்பதும், அவ்வம்மையார் ஞானசிவாசாரியார் என்பவருடைய மகள் என்பதும், அக்கல்வெட்டினின்றும் சைவ கௌதம கோத்திரத்தில் அவ்வம்மையார் பிறந்தார் என்பதும்" அறிதற் பாலனவாம்.

3. நம்பியாருர் :

ஆளுடைய நம்பி என்றமைபோல், நம்பி ஆரூர் என்றும் சுந்தரர் குறிக்கப்பெறுகிறார். இதை வீர

பாந்திய தேவரு சிறுகிள்ளெனிக் கல்லெழுத் தினில்லை, இராசாரனது தஞ்சை இராசாரேசுவரத்து வல்லெழுத்துக்களினில்லை, அறிவிழேம், முதலாம் இராசேந்திரன் 20.ஆம் ஆட்சியாண்டுக்கு உரிய திருமுறைக் கல்வெட்டு நாட்சியாரூருான் பழமத்தைத் திருவாண்மீத் தாங்கிசென் எழுந்தருளுவிற்கு மிலமளித் தாக்க கூறுகிறது.

முதல் ராசாரனின் பத்தாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுத்துறை கூர்க் கோயிலில் சித்திரைத் திருவிழா நடந்த சிரந்தம் அவித்தாதை அறிவிக்கிறது. இராசாரன் திருவாய்தீர் தூ சிரந்தை 48 பிடார்களில் இருங்குக் குழாய்கள் என்ற பெயரும் மேற்கூறுகிறது. ஆட்சி என்ற பெயரும் மேற்கூறுகிறது. நம்பி யாழூர் எதற் பெயரும் அமைந்திருந்தமை அறிகிறோம்.

4. திருத்தாட்கொண்டருளிய நாயனார் :

கந்தர்க்கால் திருமணம் சிறாவிழுக்ககயில், சிலவிதூண் விலையில் ஏழாயிய வண்ணம் தடுத்தாட்கொண்டு வேண்டிய கிழவுறுாக எங்கு சுந்தரனா கோவித் தமக்கு அறங்கம் செய்யவேண்டும் என்றார். இவ்வாக்கம் காலு சிறந்தது. திருவெண்ணெய் கூழூரில் இல்லாந்தக விராரிக்கப்பெற்றது. கிழவுறுாக வேறை பணிசெய்ய வேண்டும் என்றார்.

இவைசும் சிலவிப்புரை தடுத்தாட்கொண்டார், ‘திருத்தாட்கொண்டருளிய நாயனார்’ என்றும், ஏழாயிய வண்ணத்து வெல்லும் சொல்லான் ‘என்றும் மழுவகர்ப்பெற்று. இவ்வாறு எது அரிய வழக் கு என்பதை காம்பிக்கொம். இவ்வாயிய வழக்கை வெற்றாலையின் சிலபெருமான அயிவான ஒருநடி பொது அதிகமான எனப் பெறுதல் பொருந்தும். இதை நிலையில் குமையில் தீவிவெண்ணெய்யை காழுத்து அதிகரித்து, ‘அயிவான் மழக்கு என்ற பெயரான காழூர்’ எனப் பெற்றது. மேற் கூறியன யாழும் இராசாரச் சபுதாயனது கல்லெழுத்து ஒருங்கு அறியவாம். மூன்றும் ஏலோத்தாங்களிலும் மூன்றும் கண்ணா கல்வெட்டுச், மழும் கூண்டே கல்வெட்டும் கூறு. ‘ஆட்கொண்ட தேவார்’ என்று சிறப்பிக்க கூடும்.

திருத்தாட்கொண்டருளிய நாயனார்கள் திருவெண்ணெய் கூழூரில் கொட்டிட்டு, திருத்தாட்கொண்டருளிய வழும் கூப்பியவரும், ஆவால் சுந்தரப் போன்ற கூடும் கூழூர் பெயரும் அறிய வருகிறது.

நாயனார் திருவெண்ணெய் காம்பிக்கு கூடும் கூழூர் பெயரும் கூப்பியவரும் ஆவால் சுந்தரப் போன்ற கூடும் கூழூர் பெயரும் அறிய வருகிறது.

குறிக்கப்பெற்றுள்ளனர். இவை சுந்தரர் வரலாற்றை மிகவுமிகில்பண்ணாம்.

5. வழக்கு வென்ற நிருவம்பலம் :

வெண்ணெய்க்கல்லூரில் விளங்கு பேரவையில் இறைவன் போருளைக் கூறுகில் வென்றார்.

திருவெண்ணெய் கல்லூரில் “வழக்கு வென்ற நிருவம்பலம்” என்னும் மண்டபம் இருந்ததைக் குலேத்துங்க சோழனின் இருபத்தொன்பதாவது ஆட்சி யாண்டுக்குரிய நிருவெண்ணெய்க்கல்லூர்க் கல்வெட்டொன்று கூறுகிறது.

6. வழியாடமை கொண்டான் :

இறைவன் வெண்ணெய்க்கல்லூர்க் கபையில், “அருமறை நாவல் ஆதி சைவன் ஆரூரன் செய்கை பெருமளி வெண்ணெய்க்கல்லூர்ப் பித்தனுக்கியானுமென்பால் வருமறை மரபுளோகும் வெறித்தொண்டு செய்தற கோலை இருமையால் எழுதி கோங்கேன். இதற்கிலை என்னெழுத்து” எனும் மூல ஒலை காட்டி வழக்குவென்று ஆட்கொண்டார். இறைவன் வழிவழி யாழிமையாகக் கொண்டதற்குல் “பிரியாடமை கொண்டான்” என்னும் திருநாமம் பெற்றுர். கோப்பெருஞ் சிங்கனுஷடய 19.ஆம் ஆண்டுக்குரிய தில்லைக் கல்வெட்டு ஒன்று, “ஆன்தைய நாயனார்க்கு வழியாடமை கொண்டான் என்னும் பெயரால் விக்கிரம சிங்கபுத்தில் திந்தோப்பு” செய்வித்தமையைக் குறிக்கிறது.

7. பழ ஆவணச் சொக்கன் :

“வெண்ணெய்க்கல்லூரில் அற்புதப் பழ ஆவணம் காட்டி இறைவன் தங்கள் ஆட்கொண்டான்” என்பார் சுந்தரர்.

“கற்ப கத்தினைக் கணக்கால் வரையைக் காம கோபனைக் கண்ணுத வாணைச் சொற்ப தப்பொருள் இருள் அறுத் தகுஞம் தாய சோதியை வெண்ணெய் நல்லூரில் அற்பு தப்பம் அவனம் காட்டி அடிய ஞானைகை ஆனது கொண்ட நற்பத்தைதநள் எாற்னை அழுதை நாயி னென்மறந் தென்நினைக் கேளே”

என்பது திருநள்ளாற்றுத் திருப்பதிக்கப் பாடல்,

திருவெண்ணெய் கல்லூரில் உள்ள கோப்பெருஞ் சிங்கனின் 26.ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு ஒன்றில் சிறபுத்துக்குடையான் பெருமாள் ‘பழாவணச் சொக்கன்’ என்பவன் வெள்ளித் தனிக் காளங்கள் தாங்கை கூறப்படுகிறது. பழாவணச் சொக்கன் கை தோப்பு மூலவோலு மாட்சியிற் காட்டிய, இலுவண்ணையை குறிப்பது.

8. பிச்சன் என்று பாடச் சொன்னால் :

சொற்றுமிழ் பாடுக என்றார் தூமறை பாடும் வாயார்; யாதினை அறிந்து என் சொல்லிப் பாடுகேன் என்றார் சுந்தர்; முன்பெளைப் பித்தன் என்றமையின் பித்தன் என்றே பாடுக என்றார் பெருமான். இதை விளைப்பிக்கிறது ஒரு கல்லெழுத்து; உதயன் ஸ்ரீ கயிலாய முடையான் என்ற ஒருவர் “பிச்சன்” என்று பாடச் சொன்னால் என்று பெயரிட்ட காளங்களை வழங்கியதாகக் கோப்பெருஞ்சிங்களாக இருபத்தேழாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்லெழுத்து நுவல்கிறது.

9. வன்றெண்டர் :

சுந்தர் வன்மைகள் பேசிய பின் வன்றெண்டர் எனப் பெற்றார். இவ்வன்றெண்டப் பெயர் பூண்டவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்துக் கீழே மடல்தானத்து இருந்தனர் என்று கோனேரின்மை கொண்டானது கல்லெழுத்தினின்றும் ஸ்ரீ சுந்தரபாண்டி ய நேவர் கல்லெழுத்தினின்றும் அறிகி கிறும்.

10. தம்பிரான் தோழர் :

திருவாரூரில் உள்ள வடமொழிக் கல்லெட்டில் சுந்தர் ஸ்வஸ்வாமி மித்ர எனக் குறிக்கப்பெறுவர். தம்பிரான் தோழர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் நேர் வடமொழி ஆக்கப் பெயரே இது; ஜடாவாரமன் சுந்தர பாண்டியன் காலத் திருக்கச்சினம் (கச்சனம்) ‘சிறு கிழுரான் முடிமான் தம்பிரான் தோழர் சதுர்வேதி மங்கலம்’ என்று ஊரின பெயரைக் கூறும்.

11. நங்கை பரவையார் :

சுந்தர் நங்கை பரவையாரைத் திருவாரூரில் வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் கொண்டவர். நங்கை பரவையாரது திருவுநூலும் நம்பியாருது திருவுநூலும் தஞ்சை இராஜாசேஷ்வரத்தில் எழுந்தருளுவிக்கப் பெற்றன என்று ஒரு கல்லெழுத்துக் கூறுகிறது. நங்கை பரவையார்க்குத் திருவையாற்றுக் கோயிலில் விளக்கு ஏரிக்க நிலம் வீட்டிப்பெற்றிருந்த செய்தியை “நங்கை பரவையார் திருவிளக்குச் செய்” என்ற கல்லெழுத்துப் பகுதி அறிவிக்கிறது. இரண்டாம் குலோத்துந்கனுடைய 7 ஆம் ஆட்சியாண்டுக்குரிய திருவாரூர்க் கல்லெட்டு திருவாரூர் கோயிலில் எழுந்தருளுவிக்கப் பெற்ற ஆளுடைய நம்பி பரவை நாச்சியார் படிலங்களுக்கு அங்பாயங்கல்லூர் என்ற ஊர் அளிக்கப்பெற்றதாகக் கூறுகிறது.

முதல் இராசேந்திர சோழன், இராசாதிராசன் காலக் கல்லெட்டுக்கள் சிலவற்றில் “அனுங்கியார் பரவை நங்கையார்” என்பவன் குறிக்கப்பெறுகிறுள். பரவை நாச்சியாரின் பெயரைப் பூண்ட இவள் திருவாரூர் திருக்கோயிலில் பல திருப்பணிகள் ஆற்றினுள்,

முதல் ஆற்றீத் சோழன் காலத்திற் எனக் கருதப்பெறும் வேதாண்யக் கல் வட்ட டோன் நு “திருவாரூர் நங்கை பரவை” என்பவன் குறிக்கப் பெறுகிறுள்.

முதல் இராசாராசன் சோழமண்டலத்தின் பல நளிச் சேரிகளின்றும் கொண்டு வந்து தஞ்சைத் தளிச்சேரியில் பெண்டிரைக் குடியேற்றினான். திருவாரூரில் இருந்து தஞ்சைத் தளிச்சேரிக்கு மாற்றப்பெற்ற நாற்பத்து நால்வருள் பாவையின் பெயரைத் தாங்கியவன் இருந்தி யாவாள்.

12. திருத்தொண்டத்தொகை :

“ஈசனாடியார் பெருமையினை எல்லா உயிரும் தொழிலெடுத்துத் தேசமுயயத் திருத்தொண்டத் தொகை” பாடினார். இப்பதிகம் பெரிய புராணத்துக்குப் பதிகமாக விளங்கியது. இது மக்கள் மாத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது என்று கல்லெழுத்துக்களின்று அறிகிறோம்.

திருத்தொண்டத் தொகை சின்னவாக திருவிடை வாயிலில், “திருத்தொண்டத் தொகையான் குகை” என்று ஒரு குகை இருந்தது என முன்றும் இராசேந்திர சோழனுடைய நான்காம ஆட்சியாண்டுக் (கி. பி 1250) குரிய கல்லெழுத்து கூறுகிறது. இக்குகையுள் திருமுறைகள் வைக்கப்பெற்றிருந்தன.

திருச்சி மாவட்டம் கோவந்தபுந்தாரில் உள்ள முன்றும் இராசேந்திரனானு 2 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்லெட்டு கோவந்தபுந்தாரில் திருவிசையமங்கை என்ற திருக்கோயிலின் திருமடைவினாகத்தில், “திருத்தொண்டத் தொகையான் திருமடம்” இருந்தது என்று கூறுகிறது. இக்கல்லெட்டில் சிதம்பரத்திலும் திருத்தொண்டத் தொகையான் திருமடம் இருந்தமை கூறப்பெற்றுள்ளது. குலசேகரபாண்டியனானு 13 ஆம் ஆட்சியாண்டுக்கு கல்லெட்டோசாறிவிருந்து திருத்தொண்டத் தொகையான் திருமடம் ஒரு நூற்று திருப்புந்தாரில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

சிதம்பரம் நடராசப் பெருமான் திருக்கோயிலின் வடக்குக் கோபுரத்தை அடுத்து திருத்தொண்டத் தொகை சுச்சவரம் என்றெருந திருக்கோயிலில் தொகை அடியார்கள் சிவலிங்கத் திருமேனி வாயிலாக வழிபடப் பெற்றனர் என அறிகிறோம். இவ்யாலயம் நவலிங்கம் கோயில் என இங்காளிலும்வழுங்கிறது. இக்கோயிலில் சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளின் திருவுநூறும் அமைக்கப் பெற்றிருந்தது எனக் கல்லெட்டுக்கள் புக்கிரை. முன்றும் குலோத்துங்க சோழனது இரண்டாம் ஆட்சியாண்டுக்குரிய கல் வட்டு நீத்திக்கோயிலிக் குறிக்கிறது.

... திரும்பாற்றில் உள்ள இராசேந்திர சோழனது திடும் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெழுத்தொன்று தல்லியில், "திருவாசித் திருவாளில் திருப்பொன்டத் தொகை என்னையாக்கு செய்வூர்க்குக் காச ஜஞ்சு" மொந்தம் அளித்ததாகவும் பல்கிறது.

13. பொன்னுரை மேனியன் :

ஒந்தரி திரும்பாற்றில் பாடியருளிய திடுப் பதிகம், "பொன்னுரை மேனியன்" என்றால் தொடக்க முனையது. பொன்னுரை மேனியன் என்றால் தொடர் கீழை இற்றுங்கிற வாற்றத் தநு சேஷபதியின் மாற்றதாக கவர்க்காது. அப்பு "சேஷபதி அரையன் கடக்கஸ் கொண்ட சோழன் அணிமுரி நாடாற்கான்" என்பதே பேற்று. அப்பு திரும்பாற்றி கோயிலில் செம்பு நாடாகல் போன்னுரை மேனியன் என்றால் திருமேனியை எடுக்கதூங்கிறது, அதற்கு நான் வழிபாட்டிற்கு ஸபந்தம் அளித்தோடு சில அணிகலன்களை அளித்ததாக இண்டாம் இராசேந்திரங்கடய கல்லெழுத்து உடனாகிறது. இவி இத்தோடர் 'பொன்னுரை மேனியட்டர்' என்று ஒரு பட்டர் பெயரில் அமைந்ததாகச் சந்தை பாண்டியனது கல்வெழுத்து உரைக்கிறது. அந்தியும் மூன்றாம் குலோத்துங்கனது 34 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டினின்று ஊரின் உட்பகுதி யோன்று "பொன்னுரை மேனி விளாகம்" என்று பெயரிடப் பெற்றிருந்ததாக அறிகிடும்.

14. கிழி பெற்றங்கள் :

ஒந்தர் திரும்பாற்றியிலோமத்தில் பொற்கிழி பேற்று. குரு விராமாசாடு தீருப்பதோம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெழுத்தில் 'கிழி கோடுத் தருளிய திருவாசல்' என்று ஒரு வகை குறிக்கப் பெறுகிறது.

15. உலோம் போகி :

ஒந்தர் திருவோற்றியில் எங்கிலியாரை மணங்கு, மெஜை திடுவாருங்கு வரப் புறப்பட்டார். துள் ஓலேக்காலை இடு கண்களையும் இழந்தார். என்னிட்டு செல்பவர் திருவெண்பாக்கத்துக்கு வகுக்க. சிலபேருமான கோகி கண் வேண்டித் 'திருவோற்றியில் உலோம் போகி' என்று பாட்டார். திருவெண்டும் 'உலோம் போகி' என்று கூற்றார். தித்திக் கீலை கூடும் அங்கே திருவோற்றியாக்கம் என்றால் திருவோற்றியாக அங்கையில் 'திருவெண்பாக்கத்துரை' என்று கூடும் 'உலோம் போகி பாடு' என்று அங்கையில் போற்றும் எனக் கொண்டபடிகிறது.

16. நொந்தா ஒண் சுடர் விளாகம் :

"நொந்தா ஒண்கட்டரே நுண்ணே நினைந்திருந்தேன் வந்தாய் போயறியாய் மனமே புகுந்து நின்ற சிந்தாய் எந்தைப்ரோன் திருமேற் றளி உறையும் எந்தாய் உன்னையல்லால் இனி ஏத்த மாட்டேனே"

என்பது திருக்கச்சி மேற்றவித் திருப்பதிக முதற் பாடலாகும். சுந்தரர் திருவாய் மவங்கத்துளிய இத்திருப்பதிக முதற் குறிப்புச்சாற்றுக்குடும் ஒரு விளாகத்தற்குப் பெயராய் அமைந்திருந்தது. இராச நாராயண மல்விநாத சம்புவராயனின் கச்சித் திருமேற்றவிக் கல்வெட்டில், "நொந்தா வொன் சுடர் விளாகம்" என்பது குறிக்கப்படுகிறது.

17. சேரமான் பெருமான் :

சேரமான் பெருமானுயனுர் சுந்தரங்கடய உற்ற நண்பர். ஆகவே சுந்தரவரச் சேரமான் தோழர் எனல் பொருங்கும். ஸ்ரீ வீரபாண்டிய தேவரது முன்றும் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் கையொப்பம் இட்டவர் ஒவர். "சேரமான் தோழர்" என்று இப் பெயரைப் பூண்டிருந்தார். ராஜ நாராயணச் சம்புவராயரது காஞ்சி புரத்துக் கல்வெட்டு உடையார் ஏகாம்பர நாதர்க்குரிய திருத்தோபுக்களில் ஒன்று, "சேரமான் பெருமான் திருத்தோபுபு" என்ற பெயரால் அமைந்திருந்ததென அறிவிக்கிறது.

18. அவிநாசியில் :

சுந்தர் அவிநாசியில் ஸிக்முத்திய அற்புதம் முதலை யுண்ட பாலகணை அழைத்ததாகும். வீரபாண்டிய தேவரது. அவிநாசியில் உள்ள பதினுண்காம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு தென் பள்ளியிலிருந்த சுந்தர நாயனுர்க்கு அமுது அளிப்பதற்காகப் பாப்பாப் பூண்டியாகிய வீர ராசேந்திர நல்லூர் அளிக்கப் பெற்றதெனப் பகிர சின்றது. இக்கல்வெட்டில் கையொப்ப யிட்டவருள் ஒருவர் "தம்பிரான் தோழர்" என்ற பெயருடையவர் என்று அறிகிடும். தம்பிரான் தோழர் என்பது சுந்தர குடைய பெயர்களில் ஒன்று. "தம்பிரான் தோழர் மானக்கஞ்சாரர்" என்று ஒருவரைக் குறித்துக் கிரு முட்டம் கோயிலில் உள்ள அவரது படிமத்தின் கீழ் உள்ள கல்வெழுத்தினின் றறியப் பெறுகிறது. இங்கான் தம்பிரான் தோழர் என்று சுந்தர் திருப்பெயர் மக்கட் பெயராய்மங்கு போற்றப் பெற்றும் அறிந்து இன்புறத் தக்கது.

இவி, சுந்தரபாண்டிய தேவரது இருபத்தொன்றுவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டோன்று திருப்புக்கொள்கிழர் குளக்கரையில் சுந்தர் திருமேனி அர்சனால் எழுந்தருளு விக்கப்பெற்றது என்றும் அதற்குப் பாண்டி மண்டலத்து

வியாபாரி அலுகிய பாண்டிய நேவர் ஸிபந்தமாக 220 ஸ்ராகன் புள்ளிக்குளிகை அளித்தார் என்றும் கூறுகிறது. குளக்கரையில் சுந்தர் திருமேரியை எழுந்தருளச் செய்துமை முதலீடியுண்ட பாலகளை அழைத்த அற்புத்ததை வினா வு கூர்தல் பொருட்டேயாம் என்பது ஊகித் தறிதற்பாலது.

19. திருவடிப் போது நாறிய திருவிதி :

சிவபெருமான் சுந்தரர்க்காகப் பரவை நாச்சி யாரிடத்து ஒருமுறைக் கிருமுறை யாகுத் தூது சென்றுர்.

'படர்ந்த பேரொளிப் மன்மணி விதிபார்
இடந்த ஏனமும் அன்னமும் தேவுவார்
தொடர்ந்து கொண்டவன் தொண்டர்க்குத்
தூதுபோய்
நடந்த செந் தாமரையடி நாறுமால்'

எனத் திருநகரச் சிறப்பில் சேக்கிழார்பாடுவார். திருவாரூரில், திருவடிப் போது நாறிய திருவிதி, என ஒரு திருவீதியின் பெயர் கல்வொட்டிற் காணப்பெறுவது இவ்வாலாறு காட்டுவது ஆகும்.

20. ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீபுராணம் :

இரண்டாம் இராசாதிராசன் தன் ஒன்பதாம் ஆட்சி யாண்டில் திருவொற்றியூர் கோயிற்குச் சென்றிருந்தான். அப்பொழுது திருவொற்றியூர் இறைவற்றுப் பங்குனி யுத்திரப் பெநுலீஸ் நடந்து கொண்டிருந்தது. அத்கிரு விழாவின் ஆரூர் திருநாளான புதன் கீழமையும் ஏகாதசியும் பெற்ற ஆயிலிய நாளில் படம் பக்க நாயக தேவர் திருமக்ஷின் கீழ் எழுந்தருள்விக்கப் பெற்றார். இராசாதிராச தேவனும் அப்பொழுது அக்காட்சியைக் காணச் சென்றனன. அங்கு அரசனேடு மட்டுமட்டய சதுரங்கு பண்டி தன், மாகேசுவரக்கண்காளி திருவீதி வேயிடம் கொண்டான் ஸ்ரீ காரியம் அரிய பிரான்பட்டான் சோம சித்தாந்த வக்காணிக்கும் வாக்கவர் பண்டிதன் காலும் பிடாரும் செயல்கொண்ட சோம மண்டலப் பிடாரன். திருவொற்றியூர்ப் பிச்சன், கோயில் நாயகம் படம்பக்க நாயகப்பட்டன். கோயில் கணக்குத் திருவொற்றியூர்கடையான் உறவாக்கினுன் ஆகியோர் வந்திருந்தனர். இறைவன் திருமுன் ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணம் படிக்கப் பெற்றது. எல்லாரும் புராணத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர் அப்பொழுது அரசன் அமுதங் கீழவன் பெரியான் சோழன் " என்பவனுக்கு வடுகப் பெரும்பாக்கத்துக் காணியிமையை அளிக்குமாறு உத்தரவீட்டான் எனக் கி. பி. 1172 -73க்குரிய திரு வெர்றி யூர் க் கல்வெட்டோன்று கூறுகிறது.

சோம சித்தாந்தம் வக்காணிக்கும் வாக்ச பண்டாரே ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணத்தை விவிவார செய்தார் என்று கருதுபவரும் உண்டு. அது பொருந்தாது. இவரும் பிறநூடன் இருந்து ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணத்தைக் கேட்டார் எனக் கல்வெட்டுத் தெளிவாக கூறுகிறது.

ஆனுடைய நம்பி என்பது சுந்தரரைக் குறிக்கும். சுந்தர் வரலாற்றைக் கூறும் புராணம் ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணம் எனப் பெற்றது போலும். சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், கழறிற்றறிவார் புராணம், ஏயர்கோன் கவிக்காமர் புராணம், வெள்ளாலைச் சருக்கம் என்ற நான்கு பதுதிகளில் சுந்தர் வரலாற்றை மிக விரிவாகப்பாடியுள்ளார். ஆகவே பெரிய புராணத்தில் கண்ட இப்பதுதிகளேயே ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணம் என்றனர், கேட்கவும் விளக்கவும் நக்கதாக இருப்பதனாலும், முன் வேறு நூல்கள் இல்லாமையாலும் பெரிய புராணத்துள் அடங்கிய சுந்தர் புராணமே இந்த ஸ்ரீ புராணமாக இருத்தல் வேண்டும் எனக் கூறுகிறது.

21. மகிழ்ச் சேவை :

சுந்தர் புவியுள் சிவலோகம்போலத் திகழும் திரு வொற்றியூர் அடைந்தார். திருக்கயிலையிலிருந்து அனிந்திதையார் ஞாயிறு என்ற ஊரில் ஞாயிறு கிழாரின் திருமகளாக அவதரித்திருந்தார். சுங்கிவியார் என்று திருநாமம்பெற்றார்.

சுங்கிவியாருக்குத் திருமணப்பருவம் வந்தது. யாரையும் மணக்கவிழும்பாமல் கண்ணியாடத்தில் தங்கித் திருவொற்றியூர்ப் பெநுமாற்குத் திருத்தொண்டு புரிந்திருந்தார். திருவொற்றியூர் அடைந்த சுந்தர் பூமண்டபத்தின் உள்ளே சுங்கிவியாரைக் கண்டு அவரைக் குறித்து வினவினார். செய்தியறிந்து சுங்கிவியாரைத் தந்தருளுமாறு இறைவனை வேண்டினார். இறைவனும் "சுங்கிவியை உனக்குக் கொடுக்கின்றேயும். கவலை ஒழி " என்ற நளினார்.

பின்னர் சிவபெருமான் சுங்கிவியார் கணவில் தோன்றி, "நம்பியாருவா் உன்னை மணங்கு செய்ய விரும்பி என்னை வேண்டினார்" என்றார்வி, "உன்னைப் பிரியாதவாறு சபதம் செய்து கொடுப்பான்" என்றும் கூறினார்.

பின்னர்ச் சுந்தரரிடம் எழுந்தருளிச் சுங்கிவியிடம் "உன்னைப் பிரியேன் என்று சபதம் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும்" என்றார். சுந்தர், பெருமாலை சோக்கி "இக்காலை சபதம் செய்து கொடுக்கச் சங்கித்து வரும்போது நாங்கள் திருமகிழின் ஸ்ரீ எழுந்தருள வேண்டும்" என்று வேண்டினார். சிவபெருமான் இக்காலை கூறினார். சுங்கிவியாரிடம் சென்றார்.

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்

“ சங்கிலியை மலினி கீழ்ப்பதம் செய்து கொடுத்தால் பேருமானால், சங்கிலியில் வேண்டாம் என்று கூறுவாயாக ” எனக் கூறி மறைந்தருளினார்.

மறுநாள் கந்தர் பதம் செய்து கொடுக்கச் சுங்கில்து வந்தார். சங்கிலியார் இறைவன் திருமுன் பதம் செய்து தானு, மலினி கீழ்ப்பதம் செய்தால் போதும் என்றார். சாதம் செய்து கொடுத்தார். மறுநாள் திருமணம் சிற்கிறது.

ஒர்க்கநாள் வைஷ்ணவ விஶேஷங்கள்ந்து திரு கோற்றியும் பேருமானால் திருமகிழ்க் கீழ் எழுந்தருள் எற்று விராக்கொண்டபடுவது மாமிட சேவை எனப் பொறும். இது ஒற்றியூரில் மட்டும் கொண்டாடப் படுவது. இந்திரனாரா, “ பங்களி உத்திரப் பெரு விழுவில் ஆரூபம் திருக்காவிலும் ஆயிலிய நட்புத்திரம் கூடிய நாளில் நான் பெற்றது. என்று இக்கல்லெழுத்திலிருந்து அறியப்பெற கிறது. தற்போது மாரி மக்கத்தைத் திருத்தவாரி யாக கொண்ட நீண்டாற்றில் ஒப்பதாம் நாளில் ஆயிலிய நட்புத்திரில் இங்கிரு நட்பெறுகிறது.

22. நாராயாத்துர் சுற்பங்கள் :

உம்பலோனாத்துர் அண்மையில் உள்ள நாராயாத்துர் கோயில் இரண்டாம் இராசாசனால் கட்டப் பெற்றது. இது கோயில் இராயகத்துச் சுற்றியுள்ள பதினால் காயங்களை விளக்கும் திறப்பாளர்கள் என்ன. அத்துறைகளைச் சேல் அவ்வர் சிற்பத்தை விளக்கும் சொற்பெறுக்கள் காணப்படுகின்றன. கந்தருடைய வைஷ்ணவத் துரிக்கும் சொற்பெறுக்கள் ஏதுமாறு.

1. உடையாயி ஏழந்ததுக்கிரு.
2. ஆண்வோலை கட்டினபடி
3. உடைய காபித்து ஒலை வெங்கறுளினபடி
4. யெங்கோன் கல்காஷாண்டார்
5. உடைய நம்பி வேடர் வந்பறித்தபடி
6. திருமூருகன் பூண்டியில் பேற்றபடி
7. அஷ்வத்யாண்டார் குத்திலாய்ப்பிள்ளை
8. சேரமான் பேருமான் கை.

23. நாராயப் பெருவடையார் கோயில் குடியங்கள் :

நாராயப் பெருவடையார் கோயிலில் கருவறையை தூண்டித்து குத்துக்கற்றின் உட்புறத்தின் பல வண்ண ஒல்லாட்டும் கட்டிய கணக்கிறப்பங்களும் உள்ளன. இவை கிடையான கோழி காலத்தவா. இவற்றுள் கந்தர் வைஷ்ணவத்தை பேற்றுப் புறக்கில் காலத்தை கொடுக்கிறார்கள். இவற்றுள் முன்று பத்திரங்கள் உள்ளன.

திருத்தாடு கொள்வதாக :

முறை ஒன்றும் ஒன்றால் உடுத்தாடு கொள்ளப்படுத்து வார்.

கிழவேந்தியர் கோலத்தில் சிவபெருமான் அமர்ஸ்த விலை; ஒரு கையில் ஆவணவோலீஸ்; மறுகையை உயர்த்திச் சுபையவரை கோக்கி வழக்குரைத்தல். எதிரில் சுந்தரர் நிற்கிறார்.

அடுத்து கிழவேந்தியர், கையிலே ஆவண ஓலையுடன் எழுந்து சிற்க. ‘அந்த ஓலையுள் உள்ளதென்ன’ என்பதனை அறியும் பேராவுடுடன் அருகில் நிற்கிறார் சுந்தரர், நெஞ்சத்து உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் முகம் உடையவராகச் சான்றேர் காணப்படுகின்றனர்.

லழக்கில் வென்றுபிள் அணைவரும் கோயிலுள் நுழைவதாக ஒவியத்தொடரின் இறுதிப் பகுதி அமைகிறது.

இவ்வோவியத்தின் கீழ்ப்புறம் மகளிர் சிலர் உணவு சமைப்பவராகக் காணப்பெறுகின்றது அது சுந்தரின் திருமண ஏற்பாட்டினைக் காட்டுவது ஆகலாம்.

ஓலையில் எழுத்து :

ஒவியத்தில் காலும் ஆவண ஓலையில், “ இப்படி நான் ரிவேன் ” என்னும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று ஆய்வாளர் அரிசிற் கண்டு கூறுவார். இப்பகுதி ஓலையில் முடிவுப் பகுதியால்ல வேண்டும்.

“ இந்மையால் எழுதி நேர்க்கேள் இதற்கிடை என்னெழுத்து ” என ஓலையமைந்தாகச் சேக்கிழார் கூறுவார்.

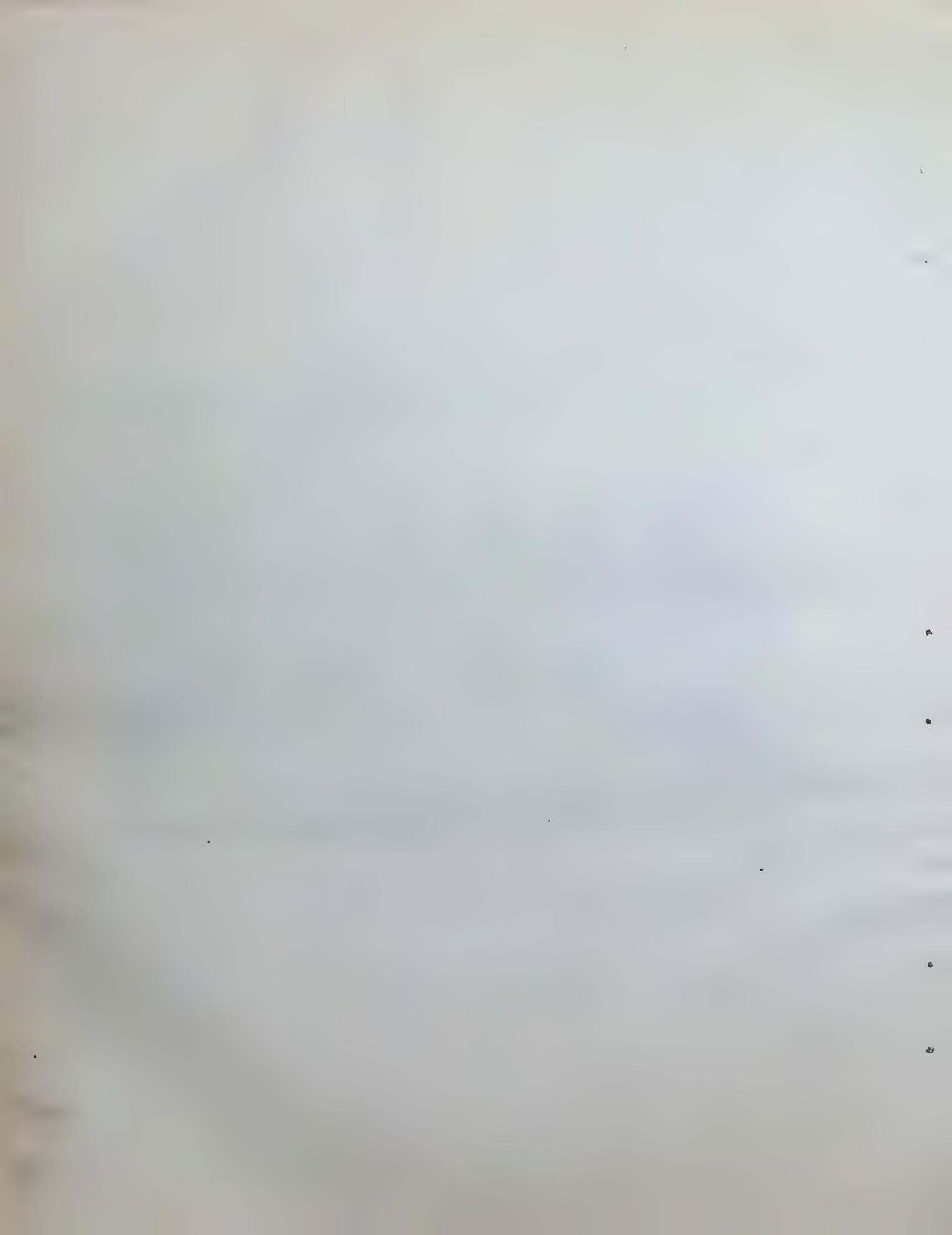
கயிலை செல்லுதல் :

தடுத்தாட்கொண்ட காட்சி ஓவியத்தின் மேல், “ சுந்தரரும் சேரமான் பெருமாளும் கயிலை செல்லும் காட்சி ஓவியமாக உள்ளது. நடுநாயகமாக வெள்ளாணையின் மீது சுந்தரர் செல்கிறார். வலப்புறம் சேரமான் பெருமான் வெண்துதிரயின் மீது ஏறி முகில் மண்டலத்தில் பறக்கிறார் சேரமான் பெருமான் குடுமியும், மிகையும் தாழியும் உடையவராகவும். நெஞ்க்கமான கழுத்தனியும் ஒர் உருத்தீராக்க யாலையும், உடையவராகவும், அரையில் மட்டுமே ஆடை உடையவராகவும் காட்சி தருகிறார். வெண் புரவியின் சேணம் கழவாளம் முதலியன மிக அழகாகச் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. ஓவியத்தின் வலப்புறம் காந்தருவர் இசைக்கந்தவிகளால் இன்னிசை ஓலிக்க நேவமாதர் நாட்டியமாகின்றனர். இடப்புறம் பல முனிவர் உள்ளனர்.

இவ் வோவியத்துக்கு மேலே உள்ளது கயிலைக் காட்சி. சிவபெருமான் புவித்தோலின் மேல் யோகாசன நிலையில் அமர்ந்திருக்கிறார். நாதி இவர்க்கு முன்னுள்ளது. பல முனிவர்கள், நேவ மகளிர் உருவங்கள் எதிரே உள்ளன. சிவபெருமான் உருவம் செங்கிறத்திலும் முனிவர் உருவங்கள் நீல நிறத்திலும் உள்ளன.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடேதுறை ஆதனத்தீற்குச் சொங்குமான
திருவிடைமருதூர் அருள்மிகு மகாலிங்கப்பெருமான்
திருக்கோயிலும் காருணியாமிருத்த் திருக்குளமும்

3. திருக்கோயில்களைப் பேணிய தமிழ் மன்னர்களின் பண்பாட்டுத் திறன் :

1. திருக்கோயில்கள் பொது நிலை :

கோயில் என்பது மக்கள் வழிபடும் கடவுளின் இல்லம், பண்டைக்காலம் தொட்டு பல சமயத் தாளின் கோயில்கள் இருந்ததாகச் சங்க நூல்களி லிருந்து அறிகிறோம். கிராம தேவதைகள், முருகன் சிவன், விஷ்ணு, இந்திரன், ராமன், தூர்க்கை முதலிய இந்துமதத் தெய்வங்களின் கோயில்கள் பலவற்றைத் தமிழ் மக்கள் நிறுவி வழிபட்டு வந்தார்கள். தலவிருட்சங்களின் அடியில் பல கோயில்கள் விளங்கின. தில்லை - (சிதம்பரம்), மா (ஏகாம்பரம்). ஆல் - (ஆலங்காடு, ஆலந்துறை). மருது - (திருவிடைமருதூர்) என்பவை சில. பஞ்சபூதத் தலங்களாவன. திருவாரூர், திருவாணக்கா, திருவண்ணமலை, திருக்காளத்து, சிதம்பரம் என்பவை.

சிவனுடைய எட்டு வீரச்செயல்களை விளக்கும் கோயில்கள் :- திருக்கண்டியூர் (பிரமன் சிரம கொய்க்கு). திருக்கோவலூர் (அந்தகாசர வதம்), திருவதிகை (திரிபுரம் எரித்தது), திருப்பறியலூர் (தக்கன் சிரங்கொய்க்கு). திருவிற்குடி (ஸலந்தராசர வதம்) வழூர் (கஜாகரன் வதம்) திருக்குறுக்கை (காமணை எரித்தது). திருக்கடலூர் (காலணக் காலால் உடைத்தது).

இவைகள் தவிர சப்தவிடங்க தலங்கள், புளியூர்கள், நாகர்ராஜன், குரியன், குரங்குத் தலைவர்கள், பலவிதத் தாண்டவ விசேடங்கள், புராண ஐதிகங்கள் இவைகளை விளக்கும் பல கோயில்கள் தமிழகத்தில் இருந்தன; இருக்கின்றன.

சங்க - காலத்தின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த கோச்செங்கணைனை “என்தோள் சசற்கு எழில் மாடம் எழுபதுசெய்து உலகாண்ட திருக்குலத்து வளச்சோழன்” என்று திருமங்கைஆழ்வார் போற்று கிறூர். யானை அழிக்கழியாமல் இரண்டாம் தளத்தில் மூலத்தானம் உடைய கோயிலுக்கு மாடக்கோயில் என்று பெயர்

விண்ணியிலிமானம் உள்ள திருவீழிமிழலையும், தேர் உருவில் அமைந்த விமானத்தை உடைய கரக்கோயிலும் (மேலைக்கடம்பூர்) தனிச்சிறப்புடையவை. மன்னர்கள் பல கோயில்களைக் கட்டியுள்ளனர். பல்லவ மகேந்திரவர்மன் செங்கல், மரம்,

உலோகம், சண்ணைமுபு இல்லாமல் ஓர் குடைவரைக் கோயிலை மண்டகப்பட்டில் எடுப்பித்தான். (கி. பி. ஏழாம் நாற்றுண்டு) தமிழகத்தில் பல குடைவரைக் கோயில்கள் குடையப்பட்டன.

பிந்திய பல்லவர் காலத்தில் எடுப்பிக்கப்பட்ட குடைவரைக் கோயில் நார்த்தாமலையிலுள்ள பழியி லீசுவரம். “ஸ்ரீ கோவிலை நிருபதொங்க விக்கிரம வன்மற்கு யாண்டு ஏழாவது விடேல் விடுகு முத்தரையன் மகனுள சாத்தம் பழியிலி குடைவித்த ஸ்ரீ கோயில். இக்கோயிலுக்கு முகமண்டபமும், இஷுவமும், இஷுவக் கொட்டிலும், பலிபீடமும் செய்வித்தான் சாத்தம் பழியிலி மகள் மீனவன் தமிழதியரையளை பாலன் அளத்தனுக்குப் புக்க பழியிலி சிறிய தங்கை”.

இக்கோயில் அரச்சனா போகத்துக்கு காற்சேய் நிலமும் வழங்கப்பெற்றது. பண்டைக் கோயில் கள் மண்டளிகளே.

2. பல்லவர்கள் பணி :

தேவாரத்தைப் பாடிய சௌ சமயாசாரியர் கள் வாழ்ந்த காலத்தில் 274 கோயில்கள் பாடல் பெற்ற கோயில்கள். அவைகளில் 190 கோழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவை - பாண்டிய நாட்டில் 14ம், நடுநாட்டில் 22ம், தொண்டை நாட்டில் 32ம் இருந்தன. பல்லவர் காலத்தில் சில மண்டளிகள் கற்றளிகளாக ஆக்கப்பெற்றன. காஞ்சியிலுள்ள கைலாசநாதர் கோயில் மாமல்லபுரத்துக் கடற்கரையிலுள்ள இருதளிகள், பணமலையிலுள்ள தாழுபூரீசுவரர் கோயில் என்பன நரசிம்மவர்மன் என்ற இரண்டாம் இராசசிம்மன் காலத்தில் கட்டப் பட்டவை.

விஜய அபராஜித பல்லவ மண்ணளின் 18ஆம் ஆண்டில் திருத்தன்னியில் திருவீரட்டானத்து தேவர்க்கு அழிய கற்றளியை நம்பி அப்பி எடுப்பித்து திருவமிர்துக்கும் இரண்டு சந்திவிளக்குக்கும் நிலதானம் செய்தான்.

மண்டளிகள், கற்றளிகளைத் தவிர மாமல்லபுரத்தில் பல மலைத்தளிகளும் பல்லவ மன்னர்கள் செய்வித்தனர். இவைகளை இரதங்கள் என்று மக்கள் வழங்குகின்றனர்.

3. சோழர்களின் பணி :

கோயில்கள் கட்டுவதில் சோழ மன்னர்களின் பணி போற்றப்பால்து. முதலாம் ஆதித்தன் வாயிலியில் இருவனாசல்லும் வானேங்கும் பல உற்றுளிகளைச் சூழத்தால் என்று அன்றில் செய்திபடு புதிகிடைது. இம்முறைகள் காலத்தில் கொரி கும்பது கோயில்களாலும் கட்டப்பட்டன என அறிகிறோம். இவைகளில் முக்கியமானவை கண்ணால் குப்பியமணியாக கோயில் திருக்கட்டினா ஏதுபோகவர்க் கோயில், திருச்செந்துறைக் கோயில், காந்தி. கோயில், சிறியாசல்லுர் கோயில், கோயில், மன்றா பெருங் பழுஷர் (இது தனிகள் கொண்ட) அல்லிக்குத்தாப்ப சுகவரம், திருவெறும்பியூர் ஆதித்தவாஸம், குட்டித் தாடுகோவர்க் கோயில், திருவெந்தாலூர் சேந்த சப்தஸ்தானக் கோயில் கூடு, கோயில் கோவாயனப்பட்டை, திருப்புறம் பயம், நக்கோலம், திருக்கழுக்குன்ற திருமூலத் தாஸப் பெருமானத்தின் கோயில் என்பனவை.

தொண்டை நாட்டை வெள்ள பிறகு முதலாம் ஆதித்தன் திருக்கழுக்குன்றத்துத் திருமூலத்தானப் பெருமானத்தின் கோயிலைப் புதுப்பித்தான். இம்முறையில் 27 ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டின் வார்கள் பின்வருமாறு.

“ ஸ்வல்திபூ’ கோ இராஜகேசரி வர்மர்கு யான்டு இருப்பதீநாவது களத்தார்க் கோட்டத்து களத்தார்க் கற்றத்துத் திருக்கழுக்குன்றத்து ஸ்ரீ ஸுலத்தானத்துப் பெருமானத்துக்கு இறையிலியாக ஸ்வல்த சிவபங்க கொடுத்தமையில் அப்படியே வாதாரி கோண்டை நாடிமப் போத்தரையரும் அப்பரிசே ரஷ்ட்தமையில் அந்தரையன் குணவன் மான் புக்கள் விவராப்பத்தினால் பூர்வ ராஜாக்கள் வைத்தபடியே வைத்திடன் இராசகேசரி பள்ளினென்று இருத்தப்பட்டு ரஷ்ட்தான் அடி என் தலை மேலன் ”.

முதலாம் பராந்தனான் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட கோயில்களில் முக்கியமான கோயில்களாவன.

1. உய்யக்கோண்டைக் கிருமிலை (கற்குடி) உய்யெநாதர் கோயில்,
2. கோடும்பாளூர் - முககுந்தேசவரம்
3. செழுப்பழுஷர் - திருவாலந்துறை மகா உதவர்
4. தங்கவரம் - கந்தரேகவரர்
5. புள்ளமங்கல - பிரமபுரீகவரர்
6. ஏறும்பூர் - கடம்பவரேகவரர்
7. திருவாவடுதை - கோமுக்தேசவரர்
8. ரீராமம் - சிவவோதாதர் (முங்கூவரம்)

9. திருநாமல்லூர் - திருத்தொண்மைசுவரம்
10. காட்டுமன்னுர்குடி - ஸ்ரீ ரநாராயணப் பெருமான் (2) அனந்தேசவரம்
11. தொண்டைமாநாடு - ஆதித்தேசவரம்
12. திருவாமாத்தார்-அபிராமேசுவரர் கோயில் முதலியன்.

திருவாவடுதைக் கோயிலைக் கற்றளிப்பிச்சன் கட்டுவித்தான். இக்கோயிலைக் குடப்படைக்கு மேற் பட்டு விமானப்பகுதியைப் பூர்த்திசெய்ய முதலாம் பராந்தக சோழ மன்னரே 500 கழஞ்ச பொன்னை வழங்கினார்

எறும்பூர் (தென்ஆர்க்காடு மாவட்டம்) கோயிலின் ஸ்ரீ விமானத்தையும். அட்டப்பரிவாரக் கோயில்களையும், கோபுரத்தையும். முதலாம் பராந்தகனின் 28 ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடித்தார்.

முதலாம் ஆதித்தனுடைய பள்ளிப்படை கோயில் (ஆதித்தேசவரம் அல்லது கோதண்டராமேசுவரம்) பராந்தக மன்னரால் அவருடைய 34 ஆம் ஆண்டுக்குச் சற்று முன்பாகவே கட்டப் பட்டது.

வரலாற்றுக் காலத்தில் எடுப்பிக்கப்பட்டு கல்வெட்டுச் சான்றேருடு உடைய கோயில் சோழ புரத்தில் இருந்தது. இது பிந்திய பல்லவர் காலத்தது. அக்கல்வெட்டுப்படி கோவி சய கெபவர்மற்கு எட்டாவது பிருதிலீகங்கரையர் அதிதர் ஆயின பிற்பாடு தம் புத்திரர் ராசாதித்யன் மகாதேவன் தம் அப்பனுரைப் பள்ளிப்படுத்த இட்டது சகவர ஆலயமும் அதிதகிரிகமும் எடுப்பித்துக் கண்டு சேவித்தான்.

தொண்டைமானுட்டில் கட்டப்பட்ட கோயிலும் ஆதித்தனின் பள்ளிப் படைக்கோயிலே. முதல் பராந்தக சோழனின் மகனான அரிஞ்சிகை சோழ நாட்டெல்லையிலுள்ள மேற்பாடியில் (போரில்) இறந்ததால் அரிஞ்சிகை சகவரம் என்ற பள்ளிப் படைக்கோயில் ஒன்றை அவன் பெயரனு முதலாம் இராசராசன் (அவனுடைய 20 ஆம் ஆண்டில் எடுப்பித்தான்)

சந்தர்சோழன் காலத்தில் கொடும்பாளூரில் மூவர்கோயிலைப் பூதிதிக்கிரமகேசரி தன் பெயரலும். தன் இருதேவியர்கள் பெயராலும் மூன்று தளிகளைக் கட்டிவைத்தான்.

உத்தமசோழன் காலத்தில் சில கோயில்களைக் கண்டராதித்த. தேவரின் தேவியாரும் உத்தமசோழனின் தாயாருமாகிய செம்பியன்மாதேவியார் ஸ்ரீகண்டராதித்த தேவரின் திருநாமத்தால் திரு

நல்லம் (தேவாரகாலப் பெயர்) உடையார்க்கு திருக்கற்றளி எழுப்பித்தார். நாகைக்கருகில் புதியதோர் ஊர் நிறுவினார். அவர் பெயரால் செம்பியன்மாதேவி என்று இவ்வூர் நிலவுகின்றது. அங்கே ஒரு புதிய கோயிலையும் கட்டுவித்தார்.

முதலாம் இராசராசர் தஞ்சையில் இராஜராஜேஷ்வரமும், திருவையாற்றில் வடக்கெலாசமும், தாதாபுரத்தில் (தென் ஆர்க்காட்டு மாவட்டம்) ராசராசன் தமக்கை குந்தவையாரால் எடுப்பிக்கப்பட்ட இரவிகுல மாணிக்க சுசவரர் கோயிலும், குந்தவை... விண்ணகர் ஆழ்வார் கோயிலும், அவருடைய மகனார் முதலாம் ராசேந்திரன் (கங்கை கொண்ட சோழன்) எடுப்பித்த கங்கைகொண்ட சோளீசுவரமுங், கூழம்பந்தலிலுள்ள கங்கை கொண்ட சோளீசுவரமும். திருவொற்றியூரிலுள்ள கங்கை ஆதிபுரீசுவரர் கோயிலும், இரண்டாம் இராசராசனுல் கட்டப்பட்ட ஜூராவதேசுவரமும், மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழரால் கட்டப்பட்ட திருபுவன சுசுவரமும் (கம்பகரேசுவரம்) சோழ மன்னர்கள் கட்டிய தலைசிறந்த கோயில்களாகும்.

கட்டிடக்கலையும், சிற்பக்கலையும் சோழர் காலத்தில் விழுமிய நிலையில் இருந்தன. ஒவியக் கலையும் தக்க இடம் பெற்றுள்ளது. தஞ்சை இராசராசேஷுவரத்து கர்ப்பக்கிரகத்துச் சுற்றிலுள்ள சுவர்களில், அக்காலத்து ஒவியக் கலையின் சிறப்பை அறியலாம்.

4. கொடைகள் :

மன்னர்களும், மக்களும் வழிபாட்டிற்குப் பல வித கொடைகள் கொடுத்தனர்.

1. விளக்கு :

(அ) திருப்பழனம் (143 - 1928) 2 ஆம் ஆண்டு ஆதித்தன் 1. “ஸ்வஸ்திபூர்ணோ இராச கேசரிபன்மற்கு யாண்டு 2 ஆவது மிறைக்கூற்றத்து தேவதானம் திருப்பழனத்து மகாதேவர்க்கு சோழப்பெருமான்டிகள் பெரு நற்கிள்ளி சோழர் நிசதம் ஒரு நொந்தாவிளக்கு இரவும், பகலும், சந்திராதித்தவல் எரிவதற்கு வைத்தபொன் 30 கழஞ்சு”

(ஆ) புள்ளமங்கை - (548 - 192.) சுந்தர சோழர்” கோ. இராசகேசரிபன்மற்கு யாண்டு 15 ஆவது திருவாலந்துறை மகாதேவர்க்கு வீரசிகா மணிப் பல்லவரையர் வைத்த நொந்தாவிளக்கினுல் சாவா மூவாப் பேராடு நிசதம் உழக்கு நெய்யால் எரிவதாக்க குடுத்த ஆடு 90 ”.

(2) ஸ்ரீபணி திருவிளாக்குடி : - 116 - 19 26.

கோவிராஜகேசரி பன்மற்கு யாண்டு 3 - ஆவது வடக்கரைக் குறுக்கை நாட்டு பிரமதேயம் முருகவேன் மங்கலத்து ஸ்வைபயோம் இவ்வூர் மஹாதேவர் மங்கல நக்கர்க்கு ஸ்ரீ பலிகொட்டிக்காளமுத இரண்டாரூக்கும், செகண்டிகை கொட்ட ஓராளுக்கும் நிவந்தம் செய்துக்கொடுத்த நிலமாவது.”

(3) அபிடேகம் (நிருமஞ்சனம்)

கோயில்லாதேவராயன்பேட்டை (238 - 1923.) கோ இராசகேசரிபன்மற்குயாண்டு மூன்றாவது.

“இச்சேய் திருச்சேலூர் மாதேவர்க்கு காவிரி நீர் குணந்து திருமஞ்சனமாட்டுவதாகக் குடுத்தேன்”

(4) போன்றும் அழுது திருச்சோற்றுத்துறை (192 - 1931)

“கோ இராஜகேசரிபன்மர்க்கு யாண்டு 3-ஆவது “பயற்றுப் போனகம் அழுது செய் அரிசி நாழுழியும், பருப்பு நாழியும், நெய் ஆழாக்கும் பொரிக்கறி ஒன்றும் நிசதம் சைச்சபடி இவை இற்றுக்கு குடுத்த நிலம். பிரமதேயத்தில் படுநிலம் மேலை அலைமாவும் இந்நிலம் ஆக அரரயே இரண்டுமா பானைக்கும் அடைக்கா யழுதுக்கும் நல்லு இருநாழி மத்தியானத்து அழுது செய்ய வைத்தேன்.

5. திருநந்தவனம் கழுகு திருநந்தாவனம் சிதம்பரம் :

பல்லவ கோப்பெருஞ்சிங்கனின் 15-ஆம் ஆண்டு (262 - ஆம் நாள்) வேசாலிப்பாடி பற்று பூபால சுந்தர சோழநல்லூரில் சொக்கச்சையன் மூகு திருநந்தாவனம் என்ற ஓர் பூந்தோட்டை திறுவப் பெற்றது. இதற்கு உடலாக 63 மா-நிலம் திருநந்தவனக்கு உடலாகவும் 247 மாநிலம் தோப்புக் குடிகளின் சிவிதத்துக்காகவும் குடுக்கப்பட்டன.

5. திருப்பணிகள் :

விக்கிரமசோழனின் மெய்க்கீர்த்தியால் முதலாம் பராந்தகன் தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தைப் பொன் வெய்ந்தான். இம்மன்னன் தன் 10-ஆம் ஆண்டில் சிற்றரசர்கள் சொரிந்த நிறைப் பொருள்களைக் கொண்டு தன் குலநாயகன் (சிதம்பரம் - நடராசர்) தாண்டவம் பயிலும் செம்பொன் அம்பலம் குழி திருமாளிகையும் (மேஜை) கோபுர வாசலையும் கூடசாலைகளையும் பலிபிடத்தையும் பொன் வெய்ந்தான்.

2 கோப்பெருஞ்சிங்கலூல் சிதம்பரம் நடராசப் பெருமானுக்குத் திருப்பள்ளித் தாமதத்துக்கு வெள்ளும் பூக்கோட்டங்கலூக்காவும் (412-1912) சௌமிக்காவும் (466-1932) செங்கலூந் மலர் குத்து வெள்ளும் திருவோண்டகலூக்காகவும் (460-1902) நாக்கூச் சாமியர்களின் குடும்பிற்கு நாதத்திரகாவும் (திருப்பவிவட்டம் வழங்கு வதற்கு) தில்லையமலூக்குக் குஞ்சுமயமுங்கு வகு காகவும் (396-1903) திருத்தேர் விழாவிற்கும் (455-1905) பல நிவந்தங்கள் விடப்பட்டன.

"ஒவ்வொபதி பொ, சர்வகாரிய, சர்வகால நிலைகள்" என்று போற்றப்படும் கோப்பெருஞ்சிங்கலூல் குத்தாம் ஆண்டில் தில்லையமிபதியில் தெற்றுக் கோபுரத்தைக் கட்டும் திருப்பணிக்கு உடலாக (செங்கறப்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள) ஆற்றார் என்ற இராசஇராசநல்லூரில் 301 3/4 (லெல்) தேவநான் இறையியியாக இட்டான். இவன் பேரரால் இது கோக்கர்தியன் திரு எழுநிலைக் கோபுரம் என வழங்கலாயிற்று. (கி. மி. 1248) கோப்பெருஞ்சிங்கலூம், அவன் மகனும் திருவண்ணா மலைப் பெருமானுக்குச் செய்த பல திருப்பணிகளை ஒரு ஆழிய அவைற்பாவால் அறியலாம் (480-1902).

6. நுலயாரம்:

மன்னர்கள் நுலயாரம், இரண்யகர்ப்பம் என்ற சிறந்த விழாக்களை நடத்தினர். திருக் கோட்காலில் திருப்பதுங்க பல்லவ மன்னவின் 22-ஆம் ஆண்டில் அவருடைப் பேரியாரான வீரமா தேவியார் இரண்யகர்ப்பமும் நுலயாரமும் புகுத்த பொன் 50 முற்கை போனத்துக்கும் நந்தா விளக்கும் அறித்தார்.

உத்தாமேஹா துண்ண சுதநாவரதப் பெருமான் வோயில் நுலயாரக் கோயில் என்று வழங்கப் பெற்றது.

தில்லையூரில் குத்தாம் இராசஇராசகோழனும் (கி.பி.ஏ. 215-1907) உலோகமாதேவயும், தில்லையூரிலை இல்லோயிலில் நடத்தினார்கள்.

7. அடியின் கோயில் வருடங்கள்:

திருவிடையார்க்கு (215 - 1907) முதலாம் தில்லையூரில் குத்தாம் பஞ்சவன்மாதேவி டி. குத்தாமையாக உத்துக் குண்டில் திருவிடையார்க்கு (திருவிடையூரில் குத்தாமையார்) அட்சம் டி. குத்தாமையார்க்கு வழங்கப்பட்ட கோயில் நூற்று நூற்கு நால்காடை முத்துக்கு ஆட்சமையும் திருவிடையார்க்கு அட்சம்

யம் ஆராய்கின்ற சிற்றூயில் உடையாகும். தேவ கண்மிகளும், வைப்பும் திருவிடைமருதில் நகரமும் கூடி இருந்தனர்.

8. முடிரூடு விராக்கள் :

மன்னவர்கள் கோயில் மண்டபங்களில் முடிகுட்டுவிழாவும் விசயாபிடேகமும் வீராபிடேகமும் நடத்தினர். சிதம்பரத்தில் உள்ள நூற்றுக்கால மண்டபமும், ஆயிரக்கால மண்டபமும் இவ்வாறு விழா மண்டபங்களாகத் திகழ்ந்தன. அனபாய சோழனு இரண்டாம் குலோத்துங்கள் தில்லையில் முடிகுட்டிக் கொண்டான் என்பது திருமாணிகுறி கல்வெட்டால் அறியலாம். "தில்லைமாநகர் சிறப்புடைத்தாகத் திருமுடிகுடிய ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழ தேவர்."

9. அணிகலன்கள் :

திருவெண்காட்டு மாதேவர்க்கு உத்தமசோழர் ஆடிசிக்காலம் முதல் முதலாம் இராச இராசரின் 6-ஆம் ஆண்டுவரை வழங்கப்பட்ட அணிகலன்களின் விவரங்கள் ஒரே கல்வெட்டில் பல கொடைகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. செப்புக்கலசம்-செப்புக் குடம், செப்புக்கரகம் இவைகளை மூட செப்பு அகல் — 2048 பலம் நிறை
2. பொன்னின் கொள்கை இதில் சிகரத்திலும் நாலு முகத்திலும் ஏறின மாணிக்கம் 5 வைரம் 52 முத்து 3261 — (1500) கழஞ்சு
3. கோயில் மேல் ஒரு பொற்குடம் செம்பி யன் மாதேவியின் கொடை — 1500 கழஞ்சு
4. பொன்னின் சந்திர சேரத் திருமேனி — நிறை — 4898 3/4 கழஞ்சு
5. இத்தேவர்க்குச் செம்பினல் செய்த பாத பிடத்தின்மேல் போர்த்த தட்டு நாலும் ஆண்டும் உள்பட போன்றிறை — 111 கழஞ்சு
6. இத்தேவர்க்கே செம்பினற் செய்த பத்மத் தின் மேற்போர்த்த தட்டு இரண்டுக்கும் ஆணிக்கும் பொன் நிறை 29 3/4 கழஞ்சு

7. இத்தேவர்க்கே செய்த வெள்ளிப்பிரபை வெள்ளி 286 கழஞ்சு, 3 மஞ்சாடி.
8. இதிற்மேற் போர்த்த பொன்றிறை 159 ½ கழஞ்சு
9. இத்தேவர்க்குச் செய்த ஆபரணங்கள் குப்பி 2, உழுத்து சரணை வாலி. பொன்றிறை - 2 கழஞ்சு. முத்து 5.
10. ஏவல்லி வடம் 2, முத்து 28, பவழம் 2, ராஜாவர்த்தம் 2.
11. மாணிக்கமாலை 1, பொன் 9 கழஞ்சு, இதின் மேலேறின் மாணிக்கம் 6. பளிங்கு தடவிக் கட்டின 36, வைரம் 23, முத்து 38. மரகதம் 21
12. நெத்திரத்தின் பொற்தாணிச்ச பட்டினை 1, பொன் 5, கழஞ்சு, மாணிக்கம் 1, பளிங்கு மாணிக்கம் 19, பளிங்கு வைரம் 10. பொத்தி 3, முத்து 212
13. இத்தேவருடைய பாகுவளையம் 2, பொன் 1 கழஞ்சு, மாணிக்கம் 2, வைரம் 6, முத்து 92.
14. வெண் சாமரை ஒன்று. இதில் கை - பொன்றிறை 31 கழஞ்சு 1 மஞ்சாடி செப்புப்பீடம் 1, நிறை 160 பலம்
15. பொற்பூ நிறை 3½ கழஞ்சு.
16. தாம் எழுந்தருளிவிச்ச சந்திரசேகரப் பெருமாளுக்கு அமுது செய்யக் குடுத்த வெள்ளித் தளினை 1 நிறை 351 கழஞ்சு
17. திருபுவன மஹா தேவியார் குடுத்த வெள்ளித் கலசப்பாணை 1 நிறை 27 பலம். தநவித் கூறிக்கால் 1 பொற்பூ 1 நிறை 25/8 கழஞ்சு.
18. உடையார் சிவசிராத்தஞ் செய்ய நிலவியாகக் குடுத்த பொற்பூ ஒன்றினால், நிறை நாற் கழஞ்சே முக்கால் 2 மஞ்சாடி.
19. உடையார் ஆபரணத்துக்கும், பொற்பூவுக்குமாக பொற்பூ 23 முத்தின் ஸ்லோடு நிறை 118 கழஞ்சு.
20. நம்பிராட்டியாருக்குச் செய்த தாலியும், தாலி நூலுமாய் நிறை 5 கழஞ்சு.
21. பள்ளித்தொங்கல் : 1. இதில் பச்சை மொட்டு 1. பற்ளை 1. நிறை 40 கழஞ்சு,
22. கோயிற் பிள்ளையார்க்கு பொன்னின் பட்டம் நிறை 4 கழஞ்சு, 8-மஞ்சாடி 1 குன்றி தராநிலை விளக்கு 4.

23. செம்பியஸ்மா தேவி க்ஷட்ரா தித் திய தேவரின் இரண்டாம் ஆண்டு திருவெள்காடு தேவர்க்கு திங்கள்தொறும் சங்கராந்தி ஸ்நபனங்கு செய்வதற்காகக் (திருமஞ்சோம்) கொடுத்த 400 காசுக்குப் பதிலாக தாங்கள் சபையார் கொடுத்த ஏழுமா - சேய் நிலம் இம்மாதிரி பல கோயில்களுக்குப் பல கொடைகள், கொடுக்கப்பட்டன.

தஞ்சை இராசராசேகவரத்திற்கு முதலாம் இராசராசரும் அக்கண் குந்தவையும். அவருடைய பெண்டுகளும். (தேவிமார்களும்) சேனைப்பதிகளும் மற்றவர்களும். கொடுத்த நிவந்தங்களும், ஆபரணங்களும், செப்புத் திருமேளிகளும், படிமங்களும் அளவற்றவை. ஆபரணங்களின் மதிப்போ கணக்கில் அடங்காது.

10. கல்வி நிலையம்:

கோயில்கள் தேவாரம், திருவாய்மொழி, வேதம், வேதாந்தம், இராமாயணம், பாரதம், முதலிய சமய நூல்களைப் பறப்பிவந்தன. வால்குடி. திருவெறுப்பியூர், தஞ்சை, தாராசரம் முதலிய பல ஊர்களிலுள்ள கோயில் கல்வெட்டுக்கள் இதை விளக்கும்.

நம்பியாண்டார் நம்பியின் உதவியால் முதலாம் இராசராசர் தில்லைக் கோயிலில் புதைந்து கிடந்த தேவாரங்களுக்கு உலகு உய்ய புக்குதியிர் கொடுத்தார். திருவிடைவாயில் கல்வெட்டு மூலம் தொகுக்கப்பட்டுள்ள தேவார நூல்களில் கிடைக்காத சம்பந்தத்தின் புதிய தேவாரப் பதிகம் ஒன்று கிடைத்துள்ளது. தேவாரம் விண்ணப்பம் செய்யக் குருபர்களுக்கும். அவர்களுக்கு வழி காட்டுவோகுக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது என்பது திருவாமாத்தூர் கல்வெட்டு நெரிவிக்கிறது. இது மாபெரும் சமூகத் தொண்டு.

11. கல்லூரி:

திருமுக்கூடல் என்ற ஊர் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பாலாறு. வேகவதி செய்யாறு என்ற மூன்று நதிகள் கூடும் இடத்திலுள்ளது. இங்கு வெங்கடேசப் பெருமாள் (மஹாவிஷ்ணு) கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு பல சிறந்த அம்சங்கள் உடையது இது சோழ வீர ராஜேந்திர மன்னின் 6 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது (கி.பி. 1069). வழிபாட்டுக்கும், கோயில் விழாக்களுக்கும், மன்னரின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம் ஜனநாத மண்டபத்துக்குப் புதுக்குப்புறம் (Repairs) முதலிய பல சௌலினங்களுக்கும், கல்லூரிக்கும், ஆதுவர் சாலிக்கும், (Hospital) 3243 கலம் நெல் வகுவாடுடைய நிலமும்

2167 காலம் தானமாக வழங்கப்பட்டது, நிக்வெதம் மற்றுவேதம், ஒருவிப்பாச்சும், வியாகரணம், மூபாவதாரம் மற்றுபாஞ்சாத்திரம், சிவபிராமணர் வைகாஸம் என்ற அகம நூல்கள் நெபிக்கும் பட்டாச்சுக்கும் ஈடு யம் வழங்கப்பட்டது. ஒதுவாழும் ஒத்துக் கேட்பாரும் ஆக அறுபதின் மாச்சு உணவுவத்திற்கு கிடைக்கப்பாயும், இராசாரியம் விளக்குக்கு என்னொயும், ஓராண்டில் 51 சனிக் கிழவும் தோறும் என்னொய் தேய்த்துக்கொள்ள என்னொயும் பணிசெய்யும் பெண்கள் இருவருக்கும் முதல்டு இருப்பப்பட்டது.

தேவாநாக்காட்டு எண்ணோயிம் என்ற ஊரில் கண்ணகைாட்ட சோழர் காலத்தில் 4 வெளி நிலங் நிலமிடையாக வழங்கப்பட்டது. 14 ஆசிரியர் 70 சாத்திரிகள் 270 பிரம்சாரிகள் அடங்கிய கல்வி ஸ்தாவும் ஒன்று இங்கே இருந்தது அதேபோல் புதுவைக்கு அதுவிலுள்ள திரிபுவனியில் 12 ஆசிரியர் மீண்டும் கோட்டைக்குக்கும் கல்வி பயில்வித்தனர்.

தென்னடிடில் ஆய்வு மன்னரான கருந்த நடக்கள் பார்த்திபவேர புத்தில் 85 கட்டார் மூக்குச் சாலை ஒன்று நிறுவினான்.

12. ஏர்ஸ்வை பண்டாரம் (நூல்நிலையம்):

புத்தகாசலையும், கோயிலிலே இடம்பெற்றது. தில்லையூள்ள சடாவரம் கந்தரபாண்டியனின் இரு கல்வெட்டுக்கள் இல்லையில்லூள்ள சால்வதி பண்டாரத்தில் 20 வித்தான்கள். அரிய வடமொழி, நெறி நூல்களைப் படிக்குக்கும் வேலையில் கடுபட்டிருந்தனர் என்று தெரிவிக்கின்றன.

13. ஆதாரச்சாலை

சிவபோயிங்களில் ஆதாரச்சாலைகளும் இருந்தன. எஞ்சைகோட்டை சோழரின் காலத்தில் அவருடைய அத்தையரான குஞ்சவைப் பிராட்டி யார் நம் தந்தையாரின் ராபகார்த்தமாகத் தஞ்சையில் சுதாசோழ விஸ்வாகர் ஆதார் சாலையை நிறுவி அந்தக் கால கோயில் தெயாயங் பெட்டையில் வைத்திப் போகமாக நிறுவும், வடும் அதிநார்.

மற்றும் முனியமான ஆதாரச்சாலை திரு முத்தையில் சாப்கப்பட்டிருந்தது. அந்தக் கீர்த்தாங்கள் என்று பெயர். வைத்தியன், சல்லியக் கிளைய செய்வார். (Surgeon) மகுந்துகளுக்கும், வெள்ளும் மகுந்த பரித்தும் விறகு இட்டும் பரியாரம் பண்ணுவார். ஆதாரங்கு வேண்டும் பரியாரம் செய்வார். பணி செய்யும் தாவிதங்

(Barber) என்ற பலருக்கும் பல இனங்களுக்கும் நிவந்தம் செய்யப்பட்டது. இருபது விதமான ஆயுர்வேத மகுந்துகள் சேகரித்து வைக்கப் பட்டிருந்தன.

14. நிர்வாகச் சபைக்கட்டம் :

ஊரின் நிர்வாகபை கோயில் மன்றபத்திலேயே கூடியறி, திருச்சி மாவட்டம் காமரசவல்லியில் லுள்ள கார்க்கோடக்கால்வரர்கோயிலுள்ள சுந்தரசோழரின் ர ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு கூறுவதாவது ;

“கோஇராஜகேசரிவார்மற்கு யாண்டு ர வது வடக்கரை பிரம்மதேயம் ஸ்ரீ காமரசவல்லி சதுர்வேதி மங்கலத்து பெருங்குறிசபைக்கோல் இவ்வாட்டை மகாநாயிற்று வெள்ளிக்கிழமை பெற்ற புனர் பூத்திநான்று இரட்டைக்காளத்து முதி மன்றக்கத்தின் முன்பே எழுந்தருளி பெருங்குறிசுடியிருந்து ஆதனூர் பாலாசிரியன் பட்டன் விவன் கூத்தன் இவ்வுரில் திருநல்லூர் மஹா தேவர்க்கு சிதாரி உத்தமொத்தமம் அகிலும், சந்தனமும், கற்பூரமும் நெரியாசமும், தேனும், மற்றும் வேண்டுவன வெல்லாம் குறைவறுத்து கொண்டு சிதாரி எப்பொழுதும் முட்டாமே இவுதற்கு விலைக்கு கொண்டு கொடுத்த நிலம் ”.

உத்தரமேஞர் வைகுந்தப்பெருமாள் கோயிற் சவலில் உள்ள முதலாம் பராந்தக சோழரின் இரு கல்வெட்க்கள் (12 - 14 ஆம் ஆண்டுகள்) ஊர் நிர்வாகத்தை சீரிய முறையில் நடத்த வாரியங்களை (கமிட்டிகள்) குடவோலை முலறப்படி தேர்ந்தெடுக்க வகை செய்தனர். இத்தேர்தல் முறையைப்பற்றி ‘விளக்கும் கல்வெட்டும் மிகவும் அருமையானது.

15. அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் :

கல்வெட்டுக்கள் மூலம் சில அரிய அரசியல் சம்பவங்களும் கிடைத்துவதன், பிந்திய பல்லவன் கோப்பெருஞ்சிங்கள் சோழ மூன்றாம் இராசராசனை ‘வென்று அவனுடைய தலைநகரான சேந்த மங்கலத்தில் சிறையில் வைத்ததை வாயலூர் சாசனப்பா வர்ணிக்கிறது :

“பொன்னி நாடனு முரிமையமைச்சரு மிருப்பதுன் சிறைக்கூடம் பொருப்பி ரண்டென வளர்ந்ததோள் வனியினுற் கொண்டது சோண்டு கண்ணி காவி பரிதி நின்பரியாடுதன் உறை வாவி காவன் மன்னவர் திறையுட ஜனங்குவ துன்பெருந் திருவாசல்,

வென்னிடாத போர்க் கன்ஸ்டார் வென்னிடப் பொருத்துன் பெருஞ்சேலை விளங்கு செம்பொனின் அம்பலக் கூத்தனை விரும்பியதேவாக்டற் பின்னி காவல! அவனி நாராயண! பேணுசெந் தமிழ் வாழப் பிறந்தகாடவ! கோப்பெருஞ்சிங்க!

நின்பெருமையார் புகழ்வாரே”

போசள மன்னன் இச்சோழ மன்னை விடுதலை செய்வித்ததைத் திருவசிந்திரபுரத்துக் கல்வெட்டு விளக்குகின்றது.

போசள வீர நரசிம்மதேவன் தன் தன்ட நாயகர்களை அனுப்பி கோப்பெருஞ்சிங்கன் நாட்டின்மீது படையெடுத்து சில ஹர்களையும் கைப்பற்றிக் கொள்ளை கொண்டும் “சேந்த மங்கலத்தை எடுத்துவிடப்போகிற அளவிலே கோப்பெருஞ்சிங்கன் குழந்து சோழச்சக்ர வர்த்தியை எழுந்தருளிவிக்கக் கூடவதாக தேவனுக்கு விண்ணப்பம் செய்ய இவர் விட்டு நமக்கும் ஆள்வரக் காட்டுகையிலே, சோழ சக்கரவர்த்தியை எழுந்தருளிவித்து கொடுபோந்து ராஜ்யத்தை புகவிட்டது “ உ ”

சோழமன்னர் திருவசிந்திரபுரத்தில் விடுதலை பெற்றார்.

கோயிலுக்குக் கொடைகளும், சபைத் தீர்மானங்களும், கோயிற்கூவர்களில் பொறிக்கப் பட்டன. இவைகளில் காணும் மன்னர்களின் மெய்க் கீர்த்திகளும் அவைகளில் காணப்படும் சம்பவங்களும் தென்னிந்திய வரலாற்றுச் சிறந்த ஆதாரங்களாகும்.

இவைகளின் அருமையும், பழைய பண்பாட் டெட்யும் அறியாமல் கோயில்களைப் புதுக்குவோர் கல்வெட்டுக்களை அழிப்பதால் மாபெரும் இழப்பை விளைவிக்கின்றனர்.

இசை நடனம் (காக்கைக்கூத்து, ஆரியக்கூத்து) என்ற கலைகளுக்குக் கோயில்கள் வளர்ப்புப்

பண்ணிகளாகும். இக்கலைகளுக்கு மன்னர்களும் பேராதரவு அளித்தனர்.

ஒருவகுப்பினருக்கு மாத்திரம் அல்லாமல் சமூக மக்கள் யாவருக்கும் நன்மை பயந்த மாபெரும் தரணம் கோயிலாகும்.

கோணேரிராஜபுரத்து உத்தமசோழர் ஏழாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டிலிருந்து பலவித மக்களுக்கு அளித்த கோயிலின் பல பணிகள் தெரியவரும். தம் தாயாரான செம்பியன் மாதேவியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க உத்தமசோழர் கொடுத்த நிலக் கொடையிலிருந்து பல செலவினங்களுக்கு வகை செய்யப்பட்டது.

நைவேத்தியம், சந்தனம், தீபம் ஸி பவித் தேவைக்கு வேண்டிய பொருள்கள் பற்றியும், செம்பியன்மாதேவியின் பிறந்த நட்சத்திரமான கேட்டையன்றும், மார்கழித் திருவாதிரை வைக்கி விசாக நட்சத்திரங்களிலும் நிகழும் திருவிழாக்கள் பற்றியும், அவற்றிற்கு வேதம் ஒதுவோர், சந்தனம் அறைப்போர், திருப்பதிகம் ஒதுவோர், மேன்தாளம் சங்கு முதலிய கருவிகளோடு இசைபாடுவோர், கோயில் தளத்தைச் சாணத்தால் மெழிகிச் சுத்தம் செய்வோர், அபிஷேகத்திற்குக் காவிரியிலிருந்து நீர்கொண்டவோர், கோயில் காரியம் செய்வோர், கணக்கர், மண்கலம் இடுவோர், ஆடை வழங்கு வோர், கணக்குப் பரிசோதனை செய்யும் அரசாங்கத் ததிகாரிகள் நாள்கோள் நிலையின் ஒலையை வாசிப் போர், ஸ்தபதி, தச்சன் கொல்லன் ஆகியோருடைய ஊதியம் பற்றியும், ஏனைய செவ்வுகள் பற்றியும் விரிவான விவரங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இக் கோயிலில் செம்பியன்மாதேவியால் செய்யப்பட்ட திரிபுரவிஜயர் (திரிபுராந்தர்) விருஷ்ப வாகனர், கணபதி முதலிய திருமேவிகளின் விசேஷ பூஜைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

மன்னர்களின் சமயப் பண்பாடும், அறம் நிரம்பிய நெஞ்சமூம், நாடுகாவல் தாய்மையும், செங்கோற் பண்பும் இவற்றூல் விளக்குகின்றன.

4. கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்தும் பண்பாட்டு நெறி சில குறிப்புகள் :

1. கண்ணிழுதோக்கு உதவி:

திருக்கோயில்களில் உடல் அனுமதிற்காக விளக்கும் உதவியியும் பண்பாடு சில கல்வெட்டுக்களில் விளக்குகின்றது. கண்பார்வையற்ற பழந்துறை பேர்கள் தேவாரத் திருமுறைகளை முன்று ஏற்றிகொள்கிற விளைப்பம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட செய்தியும், அவர்களுக்குக் கண்காட்டுவார் திருவாருக்கும், வேலை நியமனம் செய்யப்பட்ட செய்தியும், திருவாமாத்தூர் கல்வெட்டுச் செய்திகள். அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு விளக்கும் தெலு பதக்கா-நாள் ஒன்றிற்கு முக்கூமாக - 360 நாளுக்கு மூலம் ஆயிரத்து எண்பது விளக்கும். புதைவை முதலும் குறிப்பு போல் காக்குவிரும், காக பதிகெட்டுக்கு, காக ஒன்றுக்கு நீங் கிருபதுவைம் ஆக வந்த 1440 வெத்திற்கு, வேலி ஒன்றிற்கு நெல் 120 கைமாக ஆமாத்தூர் தேவதானம் கடுவனுமில் 12 வேலி நியம காணிபாக்கொடுக்கப்பட்டது. இந்திலையில் “பூமிய வளர் திருப்பொன் மார்வு புனர்” என்ற கொட்டக் கடைய மெய்க்கீர்த்தியை கடைய இராசாலை திரியுவன க்கரவர்த்தி குடைந்துங்கொமுக் கால் ஆட்சியின் இரண்டாம் ஆண்டு. கால தேவாரத்து திருப்பதியம் பாடிய, பொற்யாதப்போடு தேவனை நாகஞா இராசராசப் பிர்மையும், அவன் வர்க்கத்தாரருயும் இந்திரக் கோவிலில் திருப்பதியம் பாடுவித்துக் கொண்டு, முன்பில் ஆண்கூன் குடைந்குக் கிட்டு வரும் நிலத்தப்படி இவர்களுக்கும் கொடுக்குமாறு கட்டினாயிட்டுள்ளன.

இக்கல்வெட்டு, சமுதாயத்தில் கண்பார்வை இருந்து வலைப்படுவாரருயும், கடவுள் பக்தியில் கடுபடுத்திப் பயன்படுத்த அருதெநிப் படுத்துவதில் அங்கூவரப் பெருமானர் காட்டிய ஷக்கத்தை விளக்குவதாக உள்ளது. (எ. ஆ. எண். 433 - 1933 - தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுத் தொகுதி எட்டு-எண் 749 காலக.)

இவ்வாறோ திருந்தா விளக்கு எரிப்பதற்குக் குறித்து சேம்போன், ஆடுள் இவைகளையும்

தருவதற்கும் ஆக நிலநிலவந்ததங்கள் தரப்பெற்ற கை தட்டும் இக்கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன. சமுதாயக் கண்ணேட்டத்துடன் அறம்புவிந்த மாமன்னர் பண்பாட்டைத் திருவாமாத்தூர்க் கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன.

2. இலக்கியங்களில் காணப் பெறுத

உண்மைகள் சில:

இலக்கியங்களில் காணப் பெறுத அரிய உண்மைகளைக் கூடத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன. எடுத்துக் காட்டாகத் திருவாருர்க் கல்வெட்டின்வழி, சுந்தரமூர்த்தி நாயனுரின் அரும்பெறல் தாயார் இசெஞ்சாவியார் என்பதையும் அவ்வம்மையார் கௌதம கோத் தீரத்தைச் சேர்ந்த ஞான சிவாசாரியாரின் மகளார் என்பதையும்: அவர் திருவாருர்ப் பதியினர் என்பதையும் அறிகின்றோம். இது சேக்கிழார் பாடிய பெரிய புராணத்தில் இசெஞ்சாவியார் புராணத்தில் இல்லாத குறிப்பு என்பதைக் கற்றோர் உணர்வர். (திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் - இரண்டாம் திருமுறை, தருமையாதீஸம் (1954) - தலங்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பு - 22 ஆம் பக்கம் காணக)

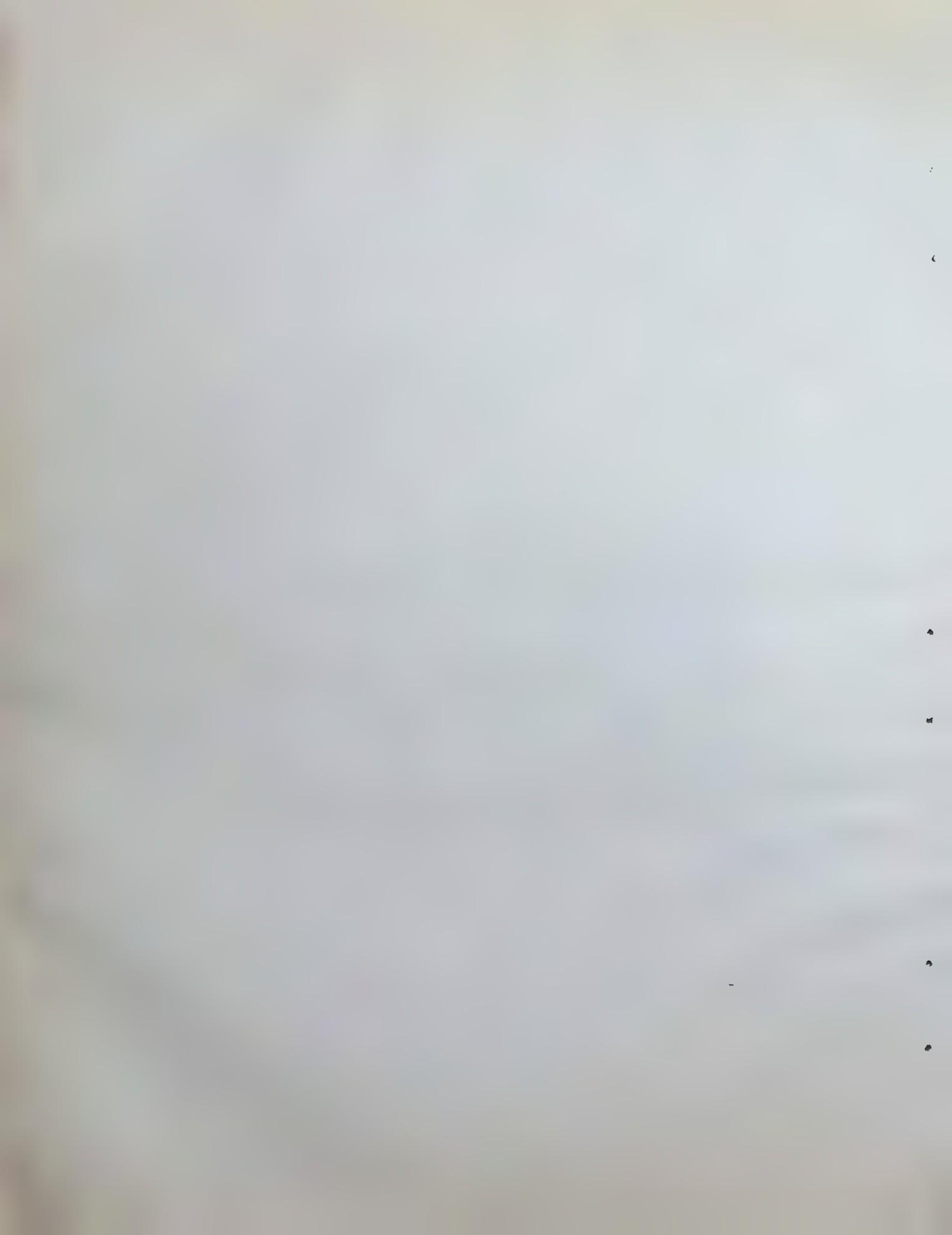
இவ்வாறே மனுநீதிச் சோழன் சீயலை உறுதிப் படுத்தும் கல்வெட்டு, திருவாருர்த் திருக்கோயிலில் பொறிக்கப்பெற்றுள்ள விக்கிரம சோழப் பெருமன்னின் ஜந்தாம் ஆண்டில் தோன்றிய ஒன்றுகும். மனுநீதிச் சோழனின் அமைச்சராக இருந்தவன் பெயர் உபய குலாமலன் என்பதையும், அவன் சோழன்ஸ்டலத்தில் இங்கள் நாட்டு பாலையூர் சேர்ந்தவன் என்பதையும், அவ்வமைச்சரின் வழியில்வந்த பாலையூர் உடையான் சந்திரசேரனுதி வீதி விடங்களை குலோத்துங்க சோழ மாபலி வாளராயன் என்பவன் விக்கிரம சோழன் காலத் தலை என்பதையும் அறிகின்றோம்.

(மேற்படி நூல் - பக்கம் 2. கு. காணக.)

பெரிய புராணத்தில் காணப்பெறுத உயவஞ்சாமலளர் பிஸ்குத்தன், என்ற பெயர்களை இங்குக் காண கிட்டிறோம்

தீருக்கயிலாய் பரம்பரைத் தீருவாவட்டுறை ஆத்னத்தீர்குச் சொந்தமான
திருவீழிமிழலை அருள்மிகு வீழிநாதசுவாமி திருக்கோயில்,
திருக்குளம், வெளவால் நத்தி மண்டபத் தோற்றம்.

3. ஏழை மக்களுக்குக் கான் உதவி :

வறட்சிக் காலத்தில் நிலத்தைப் பழுது பார்க்கக் கூடன் கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளமையைத் திருக்கிரும்பை என்ற திருத்தலக் கல்வெட்டில் காண்கின்றோம். மக்களது துன்பம் அறிந்து அரசு காவல் புரியும் மன்னர் களின் பண்பாடு இன்றைய ஆட்சிமுறைக்கும் வழிகாட்டுவது அன்றே: (மேற்படி நூல் பக்கம் 2 எ குறிப்பு)

4. கலைஞர்களுக்கு உதவி :

கலைஞர்களைத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டுக்களின் வழி, அரசர்கள் பாதுகாத்து வந்த செய்தி அறியப் படும். ஆடல்வல்ல.-ஆடல், பாடல் ஆகிய பணிகளைப் புரியவல்ல பதியிலார் முப்பத்திருவர் பற்றியும், அவர்கள் அரசனால் கொடுக்கப்பெறும் மிகச் சிறந்த எருது ஆகிய ‘தலைக்கோல்’ பட்டம் பெற்றவர்கள் என்பதையும் திருவையாற்றுக் கல்வெட்டுக்களால் அறியமுடிகின்றது. (மேற்படி நூல்)

5. ஒதுவார்களுக்கு உதவி :

தேவாரங்களுக்குக் “திருமுறை” என்ற பெயர் வழங்கிய பண்பாட்டுச் செய்தியைத் திருக்காறுயில் கல்வெட்டுக்களால் அறியலாம். (ஏ. ஆர். 1909 / 431 - 454) திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராஜராஜ தேவரின் இருபத்தெட்டாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு, இக்கோயில் திருக்கை கொட்டியிலிருந்து “திருப்பூராக்கு” நிவந்தம் அளிக்கப்பெற்றமையைக் குறிக்கிறது.

6. திருக்காயில் மேற்பார்வை, தக்கார் நியமனம்

சிவபூசை குருபூசை, முதலிய சமய ஒழுக்கங்களில் சிறந்த சான்றேர்களைத் திருக்கோயிலில் மேற்பார்வையாளராக நியமித்து அறம் பூரப்பதில் தனிக்கவனத்தை ஆட்சியாளர் கொண்டிருந்தமையைச் சிக்கல் கோயில் கல்வெட்டுகளிலிருந்து அறிகின்றோம். (ஏ. ஆர். 1911 / 102 - 107) இத்திருக்கோயிலில் ஜடாவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டியன் காலத்தில் பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டு ஒன்று முதலாக ஏழு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. சதாசிவ மகாராயர் கல்வெட்டு (சகம் 1482 ரெளத்திரி ஆண்டு) திருவாரூர் நூனப்பிரகாச பண்டாரம் கிருஷ்ணமாராசன் கட்டனப்படி சிக்கல் வடக்குதி, கேட்சுகேரி முதலிய வற்றிற்கு மேற்பார்வையாளராக நியமிக்கப்பட்டிருந்ததைக் குறப்பிடுகின்றது. இக் கமலை

நூனப்பிரகாச பண்டாரம் தருஷமயாதோ முதலாரிரியனின் குருநாதர் ஆவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்பாடும், நல்லொழுக்கமும் உடைய பெருமக்களையே திருக்கோயில் நிர்வாக மேற்பார்வையாளராக அமர்த்தவேண்டும் என்ற கருத்து, கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. அவர்கள் மேற்பார்வையில் ஒழுங்கீனங்கள் நிகழ வாய்ப்பு இல்லை என்று அக்கால அரசு கருதியது. அது எக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் அன்றே !

7. நீதித்துறையில் களங்கம் வராதபடி ஏற்பாடுகள் :

நீதித்துறையில் களங்கம் வந்துவிடாதபடி மன்னர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பண்பாட்டின் காவலர்களாக விளங்கினர் என்பதை எண்ணற்ற திருக்கோயிற் கல்வெட்டுச் செய்தி களால் அறியலாம். எடுத்துக்காட்டாக இராசராசன் 24ஆம் ஆண்டுக்கல்வெட்டு திருமங்கலக் குடியில் உள்ளது. “முந்திய ஆண்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டதால் கோயில் சொத்தைச் சுறையாடிய சிலரை நீதிபதிகள் பரிசாரம் கேட்டதைச்” சுட்டுகின்றது (மேற்படி நூல்) இவ்வாறே கிருஷ்ண தேவராயர் 1439 - ஆம் ஆண்டில் கோயில்களின் நிதி நிலைமை கருதி வரி தள்ளுபடி செய்தமையும் அக்கல்வெட்டால் அறிகின்றோம்.

திருமாந்துறைச் சோழர் கல்வெட்டுக்கள் காரும் செய்திகளும் இங்கு நோக்கத்தக்கவை. இராசராசன் 15ஆம் ஆண்டில் வானவ நாயக்கன் பெருந்திதக் குடிகள் வரி கொடுக்க முடியாமல் வெளியேறவே மீண்டும் அவர்களைக் குடியமர்த்தியப்பை இராசராசன் 16ஆம் ஆண்டில். நந்தவனம் வைப்பதற்காகப் கொடுத்த நிலத்தின் வரியைத் தள்ளுபடி செய்தமை - ஆகியவை நோக்கத்தக்க திறம் உடையவை (மேற்படி நூல்)

8. புரசரயத்தாறையும் மறித்தல் :

தஞ்சை நாயக்க மன்னரில் சேவப்ப நாயக்க ஐயன் காலத்தில், திருமலை ராசபுரத்துப் பிராமணர்கள். தாங்கள் வாய்க்கால் ஒன்றை வொட்டிக்கொள்வதன் பொருட்டு. திருவாலத்துறை புத்தர் கோயிலுக்கு உரை நிலத்தைப் பயண்படுத் திக் கொண்டதற்கு அப்புத்தர் கோயிலுக்கு வேறு நிலம் விட்டதைத் திருக்குடுமுக்குத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டு குறிக்கிறது. வேறு சமயத்தவர் மனம் புண்படாத வகையில் பெருந்தல்மை உடைய

பண்பாடு அக்கால மாந்தர்க்கு இருந்தமையை இது காட்டுவதாக உள்ளது.

(திருஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகள்கள்-ஏன்றாலும் திருமுறை(1955)தலஸ்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பு)

9. ஆக்கரைப் பழங்குடியினர் நியாயம் :
காலையான விதிகளை:

திருச் சுக்ரைப்பிள்ளைக் கிருக்கோயில் கல்வெட் கலைகளிலிருந்து (அ. ஆர். 1928/ 113-120) அறியப் படும் செய்திகளில் மிகக்கிறப்பான பண்பாட்டுக் கேட்கி ஒன்று காணப்படுகின்றது. மூன்றாம் குலைத்துங்க சேழைன் 12 ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் இல்லூர் சபைக்கு நாற்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட ஊதாம் உறுப்பினராக நிற்கவேண்டும் என்றும், அவர்களும் பத்து ஆண்டிற்குள் நிற்காதவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் விதிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளனமையைக் காண்கின்றோம்.

இவ்வாறு விதிக்கூடி பெற்றதனால், எல்லாரும் அங்கூரைப்பட்டுத் தோஷதெடுக்கப்பெற வாய்ப்பு ஏற்படுவதுடன், இரண்டு பகுவத்தினரும் அலுபவ முதிர்ச்சி இல்லாதவர்கும் உறுப்பினராக நிற்பதைத் தடுக்கவும் வழி காணப்பட்டது. இதனால், நிதிகு மாருவாத - அனுயாவ முதிர்ச்சி உடைய தக்கோரே நிர்வா கந்திருந்த நல்தி உடல்வோடாவுட் என்ற உண்மையை அக்கால மாந்தர் உணர்த்து பின்பற்றியமை இதழை தெளிவாகும். (மேற்படி நூல்)

10. குற்றாடை விதிகள் :

திலம் குற்றாடை விடப்படுவதற்குச் சில விதிகளை உணர்த்தும் இத்திருக்கோயில் மூன்றாம் குலோத் துங்க சேழை 30 ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு நில விழைம் உடையவர்களும் நிலத்தை உபுது பசிரிடு வோகும் குழப்பமின்ற அமைதியும், பண்பாடும் வோகு வாழ தேநி காட்டுகின்றது. இதுவும் பண்பாட்டு வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு கேட்கி ஆகும்.

11. வகுப்பு உற்பத்தி பேணல் :

வேற்றுச் செய்தாரின் உள்ளம் நோகாதபடி பண்பாடு எந்த செயலைப் போன்றே, இரண்டு வகுப்பாரிடையே ஒற்றுமை நிலவும், பண்பாடும் தலைவர்களும் பண்வும் சேத ஒரு நடைமுறை வைத் திருப்பட்டக்காரத் திருக்கோயிலில், இரண்டு

பாம் கோபுரத்தின் உட்புறம் உள்ள நாயக்கர் காலக் கல்வெட்டு குறிக்கின்றது. அவ்வுரிமை உள்ள செட்டியார், பட்டு நால்காரர் ஆசிய இரு வகுப்பாரிடையே எவருக்கு முதலில் தாம்பிலம் கொடுப்பது என்ற தகராறு எழுந்தபோது முடிவில் அக்கோயிலில் எழுந்தகுளியுள்ள அம்மனுக்கு ஒரு புடனவையும், தாம்பிலத்தையும் கொடுத்துவிட்டுப் பின்னர் அவ்விரு வகுப்பாரும் எடுத்துக்கொள்வது என்று தீர்மானிக்கப்பெற்றது. இந்தக் குறிப்பு வகுப்பு ஒற்றுமை பேனுவதில் உள்ள உயர்ந்த நோக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளதன்கோரே. (மேற்படி நூல்)

12. புறத் தூய்மையும் போற்றுதல் :

திருக்கோயில் வழிபாட்டிற்குச் செல்ல வும் மக்கள் அதை தூய்மையுடன் புறத் தூய்மையும் உடையவர்களாக விளங்க வேண்டும் என்று அக்காலச் சான்ஸ்ரோ கருதினர். கழுவாத கால்களுடன் படுக்கைக்குக்கூடாத் செல்லக்கூடாது என்பார் வள்ளுவர். இல்லாமியத் திருக்கோயில்களிலிரும் இந்த மரபு பின்பற்றப்படுகிறது. சைவ வைணவத் திருக்கோயில்களும் அமைந்துள்ள திருக்குளங்கள் இல்லாமலிரும் பயணப்பட்டு வந்தன. திருமழபாடி கூலவெட்டிலிருந்து இது தொடர்பான ஒரு விளக்கம் காணலாம். மலை மண்டிலத்து ஒருபுறம் என்ற ஷாரஸ் சேர்ந்த வனிகின் ஒருவன் அத்திருக்கோயிலின் மூன்றாம் திருச்சுற்றில் தென் வாயிலில் ஒரு சின்றிறைத் தோண்டினான். அதன் அருகில் ஒரு தண்ணீர்த் தொட்டியை அமைத்தான். வேலையாளர் ஒருவன் அங்கு நிறுத்திக் கோயிலுள் வருவோருக்குத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தினான். அப்பணிக்காக வாயிலாகக் குறிப்பிட்ட ஒரு நிலத்தைக் கோயிலுக்கு வழங்கினான். இதனைக் கூர்ந்து நோக்கினால் திருக்கோயிலிலுக்கு வரும் மக்கள் தம் தூய்மை காப்பதில் எவ்வளவு கண்ணும்கருத்துமாக இருந்தனர் என்று அறியலாம். (திருமழபாடி-மா. இராசமாணிக்களுர்ச்சதேசமித்திரன் வாரப் பதிப்பு - 19-6-37)

இவ்வாறு பல்வேறு நிலைகளிலிரும் அக்கால மாந்தர்களை ஒற்றுமை, நல்விணக்கம் முதலிய பண்பாடுகளைப் பேனுவதில் சமுதாயம் மேற்கொண்ட வெளியும், குபுபாடுகளும் என்னற்ற திருக்கோயில் கல்வெட்டுக்களால் விளங்குகின்றன, ஒரு சில சான்றுகளே இங்குக் குறிக்கப் பெற்றன.

திருக்கயிலாய் பரம்பரைத் தீரவாவடிதுறை ஆசீனத்தீற்குச்
சொந்தமான
திருப்பெருந்துறை
அருள்மிகு ஆத்மநாதப்பெருமான் திருக்கோயில்

திருக்கயிலாய் பரம்பரைத் தீரவாவடிதுறை ஆசீனத்தீற்குச்

சொந்தமான
திருப்பெருந்துறை

5. திருக்கோயில்களின் அமைப்பும், சிறப்பும் - ஒரு கண்ணேட்டம் :

1. பெயர்கள் :

கோயிலைக் குறிக்கும் சொற்கள் பல விற்ப நூல்களில் காணப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் இறைவனிங் உறைவிடம் என்னுங் கருத்தைச் சூட்டுவனா, இவை தேவகிழுகம், தேவாகாரம், தேவாயதனம், தேவாலயம், தேவகுலம், தேவமந்திரம், தேவபவனம். தேவஸ்தானம், தேவலோஸ்யம், சைத்யம், சேஷத்திரம் முதலானவை. அர்ச்சாகிழுஙம் என்னுஞ் சொல் வழி படேம் இடம் என்னும் பொருளையும், சைத்யம் என்பது அடுக்குக்காகக் கட்டி எழுப்பப்பட்ட கட்டிடம் என்னுங் கருத்தையும் உணர்த்துகிறன. விமானம், பிராசாதம் என்பவையும் கோயிலைக் குறிக்கும் சொற்களே. மா என்னும் வடமொழி விணையடி அளத்தற்பொருளை உணர்த்தும். வீ-மானம் என்பது விசேடமாக அளங்கு அமைக்கப்பட்டது என்னும் கருத்தைக் காட்டுகின்றது. இறைவன் பெருமையினை அளத்தற்குச் சிறந்த கநவி என்பதனால் இதற்கு விமானம் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. என்னுங் கூறலாம். நம் அறிவிற் கெட்டியவாறு இறைவனை எல்லைக்குட்படுத்த நாம் கற்பித்துக் கொண்ட ஒரு வகை அளவு என்றும் இதை விளக்கலாம். சிற்பத்தின் ஒவ்வொரு அம்சமும் அவனது இயல்புகளை ஒவ்வொன்றுக்கூட்டி சிற்றும். அமர்கோசம் என்னும் வடமொழி நிகண்டு நூல் தேவர்களின் ஊர்தி விமானம் எனக்கூறுகின்றது. ஒவ்வுர்திகளில் தலை சிறந்தது தேர். புட்பக விமானம் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. தேரின் அமர்களைக் கொண்டு கோபில்கள் அமைந்திருப்பதை இந்தியச் சிறப்பங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. விமானம் என்னுஞ் சொல்லிக் கோயிலைக் குறிக்கப் பெரும்பாலானேர் எடுத்து வழங்கிவருகின்றனர்கள் அண்டத்தில் உள்ளது பிண்டத்தில் உண்டு என்பார்கள் தத்துவ நூல் வல்லார். பிண்டம் என்பது நம்முடல். அண்டம் உலகமாகும். எங்கும் பரங்கு வீயாபித்து நிற்கும் இறைவன் குழுகொள்ளுவதாகக் கூறப்படும் கோயிலும் உலகமே.

பிராசாதம் என்னுஞ் சொல் வேறு கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கோயிலைக் குறிக்க வந்தது. நம் அழிவில் தேவர்களதும் மக்களதும் உள்ளங்கவர்க்கு அகமைவில்கினை எய்துவிப்பதனால் இது இப்பெயர் பெற்றது எனச் சிற்பாத்தினம் என்னும் சிற்பநூல் கூறும். அழகுக்கலை பொலியும் அமைப்பினேட்டன்றித் தாம் மறை

பொருளாய் சின்று பல தத்துவங்களைத் தெளியலைத்து அகம் மலரச் செய்யும் கோயிலுக்குப் பிராசாதம் என்னும் பெயர் பொருத்தம் உடையது. அரசர்களும் தெய்வங்களும் உறையும் இடம் பிராசாதம் என சிக்கண்டு எடுத்துவர்க்கின்றது. கோயில் என்னுங்களிலிருந்து சொல். கருத்தன வில் பிராசாதத்தை நிகர்த்துவிற்கிறது. அளவைக் கேற்ப உருவாக்கப்பட்ட தோட்டமையாது, பிரயோகிக்கப் பட்டும் பிராசாதம் முதலான மங்கிரஸ்களினுல் நன்றா மங்கிரருபமாகவும் நெருங்கிச் செறிந்து அமைவதனால் திருக்கோயில் பிராசாதம் எனப்பட்டது என்று சிலர் விளக்குவர். யோக நெறி சிறப்பவன் பிராசாதம் பெறு விருஷ் என்று கைத் கூறும். இது புலன்களை யொடுக்கி யோகப் புனர்ப்பெற்றுபவன் பெறும் அமைதியைச் சுட்டு கின்றது, யோக நெறியில் முன்னேறுபவன் புலன்களொடுங்கப்பெற்று மனங் கட்டுப்படவனும் அல்லற படாது அடங்கிப் பேரமைதியைப் பெறும்தூஷ் சிலையிகைத் தோற்றுவிக்க வல்லதால் பற்றிக் கோவில் பிராசாதம் எனப் படாலாயிற்று எனலாம்,

கோயில் என்னுஞ் சொல் கோவில் எனவும் வழங்குகின்றது. கோ என்றால் அரசன். இல் என்பது வீடு. ஆகவே கோயில் என்பது அரசனது வீடு ஆயிற்று. முன்னாக் கூறிய பிராசாதம் என்னுஞ் சொற்பொருள் இதே வகையாக அமைந்திருப்பது சோக்கற்பாலது. இதனால் அரசனது வீடும், தெய்வத்தினது வீடும் ஒரே சிலையில் கைத்து மதிக்கப்படுவதைக் காண்கின்றோம். அரசனாக் கண்கள்ட தெய்வமாகப் பகழை நூல்கள் வருணிக்கின்றன. இந்திரன், அங்கினி, யமன், தூரியன் வடு, சங்கிரன், குபேரன் ஆகிய தெய்வங்களின் அம்சங்களை எடுத்துச் சேர்த்து இறைவன் அரசனை உருவாக்குகிறுன் என மலு நீரி நூல் கூறுகின்றது, எனவே தெய்வமும், தெய்வாம்சம் பெறும் மன்னனும் வசிக்கும் இடம் ஒரே பெயரால் குறிப்பிடப்படுவது பின்ற யாகாது. அரசன் தெய்வங்களின் உயர்சிலையினை வகிப்பதை இதிகாச புராணங்கள் தெளிவாகச் சுட்டு கின்றன.

கோயிலைக் குறிக்கும் இன்னேநு சொல் 'ஆவயம்'. இதுவும் பொருளாவிற் பிராசாதத்தை நிகர்த்து கின்று ஒடுக்கத்தையும், அமைதியைத் தரும் சிலையாக விளக்குவதைக் காட்டுவின்றது.

2. உறுப்பிகள்:

கோவிலின் அமைப்பினால் கூந்து கோக்குவோமே யானில் அங்குப் பல உறுப்பிகள் இருக்கக் காண்கின்றேன். இந்துள் மூலவிசிரைம் எழுந்தருளியிருக்கும் கட்டிடம் முழுவதும் விரைவில் என்பதும், இதன் மேற் கூடை கூடும் என்றும் ஸ்தாபி என்றும் போய் பெறும். ஸ்தா பீந்த கீழ் உள்ள கருவறை உறுப்பிகளில் எனப்படும் இருந்த வாயில் கிழக்கு கோக்கியதாகவே பெறுப்பாலும் அனுமதி. இதை வாயிலுக்கு மூலம் இருப்பது என்டபம். மண்டபம் அரையாக்கன் கூடி வழிபவதற்காக அகைக் கூடப்படு, மண்டபமும் கருவறையும் ஒரு காலத்தில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன என்பதைக் காஞ்சி கைலாசநாதர் கோவில், மாணவர்கள் சிறப்பங்கள் முதலியலற்றும் உற்று உணர்விடையும். இன்னிடு யண்டபங்களையும் ஒன்று சேர்த்துப் பிரினாப்பற்றாக இடையே தொடுக்கும் வகையில் அமைந்த கட்டிடமும் தனிமன்றப்பாயிற்று. ஜூக்கும் இக்கட்டிடம் அந்த மண்டபம் எனப் பேசுவது விரும்புவதற்கு.

இருவெளி காப்பக்கிடும், அந்த மண்டபம், மூல மண்டபங்களை மூலம் மண்டபங்களாகக் கருப்போடுவாய் அமைந்த கருவறை விரிந்த விலை. இதை மீத்து இவ்வகை என்கிற உறுவும் கோயிலில் கூற்றும் பல அறங்கள் அடிக்காடு விரிவாய்க் காற்புறங்களிலும் அனுமதி வாங்கிய கோயிற் கட்டிடத்தை வைக்கும் வழக்கம் கோவறாயிற்று. கோயிலில் கூற்றால் அனுமதி அறங்காளி விரிவாக்கள் வாட்டுவில் கால்களை உடையின. இவ்வாறு உடைவான மற்ற வாட்டுக்கள் கோயிலுக்கும் இடையில் கூறுவறையும் கற்கி அனுமதி கூட்டவேணி. கோயிலை வாங்க வாடுவதற்குப் பயிற்செய்து வழியிற்று. இவ்வழியை விதி என்றும் பிரிவாரம் என்றும் எழுந்தார். சுற்றும் ஏவபது முதலில் ஒன் மதிற்காலாகக் கருவறை கோட்டானிற்று. கால்களையில் இவ்வாறு விதியையே உறிஞ்சலாயிற்று. திருவிழுக் காலங்களில் விதிவழியை உற்சவ விதிவிஷ்களை வலமாக எடுத்துவரும் வழக்கம் இருக்கிறதா. மக்களைப் பிரிவாக அவை கோயில் தீவிரவள்ளுக்களைத்தெருப்பிடம். அதுக்கும் தீவிரவளை எம்பிரான உறையும் பதியில் கூறுகிற உற்றிவால் புதியும் பசிவாங்களும் இடம் பெறுவது தீவிரவாய்யானதாக இருக்கலாம். நாம் புதியகோயிலைச் சுற்றிப் பல சிறு கோயில்கள் அமையாம். அங்குள்ள அமையாது இது தனிக் கோயிலாக மட்டும் இருக்கலாம். ஒரு கோயில் கிராமத்தின் நடு இடத்தில் காவர்களாலும், கோபுரங்களாலும் தூய்ப்பட்டு மிகவும் போர்தாக உயர்க்கு விளங்கலாம். எனினும், விவாதத்திற்கு உள்ளுழைப்பும் கருவறையும் ஒரே தாழைத்தாய் விளங்கும் தனி சிலையினையே பலவகைப்பட்ட கோயில்களில் பொதுவாகக் காணகின்றேன்.

கூடுவெளியில் விக்கிரக்கள் இடம் பெற்றன. இக்கூடுவெளி 'பஞ்ச கோஷ்டங்கள்' எனப்படுவன.

3. கோயில் கட்டும் முறை தொன்றுதொட்டு கூட கூட்டில் வழங்கி வருகின்றதெனினும் இது சி. பி. 8 ஆம் நூற்றுண்டில் சிறந்து விளங்கியதற்குக் கல்வெட்டுகள் முதலான சரித்திர ஆதாரங்கள் பல உண்டு. இதற்கு எவ்வளவு காலத்திற்கு முன் இக்கலை சூற்றும் பெற்று என்பதை ஆதார பூர்வமாக விளக்குவது எவ்விதன்று. எனினும் இவ்வெட்டாம் நூற்றுண்டையும் யதேதுப் பல கோயில்கள் புதிதாக உருவாயின. ஏற்கனவே இந்த கோயில்கள் புதுப் பிக்கப்பட்டுப் புத்துநவம் பெற்று விளங்கின. இக் கலை மேல் மேறும் ஒரு வளர்க்கத்தற்குல் பல கற்கோயில்களும் மலிகளைக் குடைந்தெடுக்கப்பட்ட கோயில்களும் ஆயிரக்கணக்காகத் தென்னுடெங்குக் தோற்றுவாயின. ஒவ்வொரு விராமத்திலும் ஒரு கோயிலாவது இடம் பெற்றது.

வைத்த நூல்கள் கூறும் வேதியின் அடிப்படையின் கோயில் உருவாகி இடப்பதைப் பலவாறு பல நிலைகளில் கூம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. கோயிலின் அந்தளை - அதாவத் அதில்தான், பீப் - எப்புறங்களிலும் நன்கு மூடப்பட்டிருக்கும் கருப்பற்கிரகம், அதன் பேல்லாங்களும் விளங்கும் விமானம், அதன் கீற் விமானத்திற்கு ஆதாரமாயுள்ள கருவறை ஆகியன, லோதி கோயில் ஆசிரி இரண்டிற்கும் பொதுவான அங்கங்கள். இவ்வழிப்படுகளைத்தும் கோயிற் கட்டிடக் கலையில் நீங்கநாரமான இடம் பெற்று இரண்டிற்கும் விளங்கிய அங்கங்களைய் விளங்குவன. பாத மெங்கனும் சென்று கோக்கிறுங் இக்கட்டிடமில் விவிதங்களுக்கு விளங்குவதைத் தெரிவிவாகக் காணலாம். இவ்வாறு காணப்படும் கட்டிடங்களுட்கீல பிரயிக்க வைக்கும் பிரமண்டமான கோயில்களாக இருக்கலாம். கீல போகும் வழியில் நாம் கானும் சிறுசிறு கோயில்களாகவும் இருக்கலாம்.

4. பெருங்கோயில் ஒன்றினுள் நுழைங்கு கருவறையை கோக்கிச் செல்வும் போமுத தூண்கள் பல விரலிய மண்டபங்கள் பலவாற்றை நான்டிச் செல்லல் கூடும். சில கோயில்களிலோவெனின் இம் மண்டபங்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவானதாக இருக்கலாம். நாம் புதிகோயிலைச் சுற்றிப் பல சிறு கோயில்கள் அமையாமல். அங்குள்ள அமையாது இது தனிக் கோயிலாக மட்டும் இருக்கலாம். ஒரு கோயில் கிராமத்தின் நடு இடத்தில் காவர்களாலும், கோபுரங்களாலும் தூய்ப்பட்டு மிகவும் போர்தாக உயர்க்கு விளங்கலாம். எனினும், விவாதத்திற்கு உள்ளுழைப்பும் கருவறையும் ஒரே தாழைத்தாய் விளங்கும் தனி சிலையினையே பலவகைப்பட்ட கோயில்களில் பொதுவாகக் காணகின்றேன்.

5. கருவறை :

வாயில் நலிந்த எனைய நாற்புறங்களும் மேலும் கீழும் ஆகிய பக்கங்களைத்தும் அடைப்பட்ட இடம் கருவறை. கோயில்கள் அனைத்திலும் இக் கருவறைகள் சாதாரணமான அமைப்பினைப் பெற்றதான். தென்னிந்தியச் சிறப் ரூஸ்கள் இதை அதிள்டானம் (தங்கு சமூசையம் I-II 87, காச்யப சில்பம் X-I) எனவும் பிடம் (சமாங்கண துத்தீ தாரம் LXI) எனவும் பலவாறு கூறும். நன்கு கொருங்கி விசாலமாக விளங்கும் பிடத்தின்மேல் வேதியிற் போன்று குருப்பக்கிரகத்தின் ரூஸ்கள் அமைக்கிறுகின்றன. இதன் அடித்தளம் வேதிகை என்னும் பெயர் பெறுவதும் கோக்கற்பாலது. இவ்வாறு வேதங் கூறும் வேதியே கோயிலின் அமைப்பாக உருவாகக் காண்கிறோம். கோயில், சிதி ஆகிய இரண்டுமே வெளியே இருந்து நோக்கும் பொழுது ஏன் ரின் மேலொன்றுக் வரிசையாய் அடுக்கி உருவாக்கப் பட்டவையாய்த் தோற்றுமளிக்கின்றன. இது வெறுங் கட்டிடம் மட்டுமல்ல. பிராசாதம் முழுவதுமே சிதியாக அமைந்து விடுகின்றது. சொல் வைப்பினைக் கொண்டு நோக்கும் பொழுது சிதி, பிராசாதம், சத்ம, சதனம் ஆகியவை அனைத்தும் இக்கருத்திலையே வலியுறுத்துவன.

6. கோயில் சைத்தியமாக விளங்குவதற்குல்கோயிலின் வெளித்தொற்றும் மக்கள் கண்டு தரிசிப்பகற்கு உரியதாக விளங்குகின்றது. வழிபடுத்துவதற்கு உரியதாக கோயிலை அமைப்பதற்கு இஷ்டகா எனப்படும் செங்கல் இன் நியமம் யாதாகின்றது. மரக்கட்டடைகள் தாழும் மரத்தால் முழுவதும் அமையுங்கட்டிடத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் வேலை இஷ்டகா எனப் பெயர் பெறுகின்றன. வழிபடுதல் என்னுங் கருத்தைக் குறிக்கும் யுஜ் என்னும் வினையடியிற் பிறக்க இஷ்ட என்னும் பெயரேச்சும், ‘வழிபடப்பட்ட’ என்னுங்கருத்தை உணர்த்திச் செங்கல்லைக் குறிக்கின்றது. கோயிலுக் குறிக்கும் சைத்தயம் என்னுஞ் சொல் சிதி என்னுமூடியிற் பிறக்கது. மகாபாரதத்தில் ஸுத்யங்களும் யூபங்களும் நிறைந்தாக நாசர்கள் வருணரிக்கப்படக் காண்கின்றோம். இராமாயணமும் தேவாயதனத்தையும் சைத்தயத்தையும் குறிப்பிடுகிறது. இது தேவர்கள் வசிக்கும் கோயிலாகவும், அக்கிளியின் உறை விடமாகவும் விளக்கம் பெறலாம், இராமாயணத்தில் வீடு (கிழுகம்) என்ற சொல் இறுதியில் பொருந்தி பிரயோகத்தில் வருமாறு சைத்தயகிருகம் என்னுஞ் சொல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

7. வகைகள் :

இந்தியற் கோயிற் கட்டிட வகைகளை முன்று பிரிவுகளாக வகுப்பார்கள். அப்பிரிவுகள் நாகரம், வேராம், தீராவிடம் என்பன. நாகரம் என்னும் பிரிவைச் சார்ந்த கோயில்கள் வட இந்தியாவில் உள்ளனவு, இவ்வகைக் கோயில்கள் அடியில் இருந்து உச்சிவரை

நாற்கூரமாக அமையும். வேராம் என்னும் இனத்தைச் சார்ந்தவை, பெளத்தக் கோயில்கள். மில அமைப்பிலும், விமான அமைப்பிலும், கட்டிடத்தைப் பொறுத்த அளவிலும் வட்டவடிவாக அமைப்பதை. இவற்றுட் சில அரைவட்ட வடிவமாகவும் காணப்படுவன. தென்னிந்தியக் கோயில்களுள் சில இவ்வாறு இருக்கக் காணலாம். தீரா விடம் என்னும் பிரிவைச் சார்ந்த கோயில்கள் தென்னிந்தியாவில் பெருகிக் காணப்படுவன. கன்னியாகுமரி சிறுகூட தென்னிந்தியக் கோயில்களும் வழங்குவது தீராவிடச் சிறப் முறையே. தமிழ்களும் ஹூய்சலர்களும், சாலுக்கியர்களும், இவ்வகைக் கோயில்களையே எழுப்பியுள்ளார்கள். இவ்வகைகளைப் பல்லவர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள், விஜய நகர மன்னர்கள் தமிழ் நாட்டை ஆண்ட மன்னர்களே,

8. நடுவில் அமைந்திருப்பது கருஅறை. இதன் வெளிப்புறச் சுவர்களில் முன்று பக்கங்களிலும் கோவிடப்பஞ்சாங்கள் உண்டு, இவை விக்கிரங்கள் வைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டவை. தென்புறச் சுவரில் உள்ளகோவிடப்பஞ்சாத்தில் தட்சினாமுரத்தி இடம் பெறுவர், மேற்கேயுள்ளகோவிடப்பஞ்சாத்தில் இவைக்கோர்ப்பவரை விறுவுவார்கள். வடக்கேயுள்ளகோவிடப்பஞ்சாத்தில் பிரமன் அல்லது நாராயணி (தூர்க்கை) ஆகியோரின் விக்கிரங்களைப் பிரதிட்டிப்பார்கள். வடபக்கத்தில் சுவரிலிருந்து வடக்கு நோக்கியவாறு கோழுகை இடம் பெறும். கருவறையை அடுத்து அதனுடன் தொடுக்கப்பட்டவாறே முன்னே இருப்பது அந்த மண்டபம். இதன் வாயிலில் துவார பாலகர்கள் இடம் பெறுவார்கள். அந்தமண்டபத்தின் இரு பக்கச் சுவர்களிலும் புறத்தே, இநு கோவிடப்பஞ்சாங்கள் உண்டு. அந்த மண்டபத்தின் முன்னர் இநுப்பது மகா மண்டபம், கருப்பக்கிருக்கிறதிற்கு இடது பக்கத்தில் தெற்கு நோக்கியவாறு தேவியீர் ஆலயம் அமையும். இதற்கும் கருவறையும் அதன் முன் அந்த மண்டபமும் உண்டு. இறைவன், தேவி ஆகிய இருஶாது அந்த யண்டபங்களின் முன்பாக இருஶாத்தும் பொது வாக்கை மகா மண்டபம் பெரும்பாறும் அமையும். இநு வருக்கும் தலைத்தனி மகா மண்டபங்கள் அமையும் இடங்களும் உண்டு. தேவிக்குத்தனி ஆலயம், அமைக்கும் வழகு பிற்காலத்தில் ஏற்றுப்பட்டது என ஆராய்ச்சியினர் கூறுவர் மிகப் பழைய கோயில்களில் கருவறையிலேபெறு வகுக்கில் இடம் பெறுவார். அதற்குக் காஞ்சியில் காமரட்சி அம்மை ஆலயம் விளங்குவது போன்று தேவி யின் ஆலயம் இறைவன் ஆலயத்தைக் காட்டிலும் தோலை வில் புறம்பாறக் காணப்பட்டது என்று கூறு கூது இடம் உண்டு.

9. மூவகைகள் - வேறு வகை :

கேவலாலயம், மிச்ராலயம், சங்கிரூபம் என மூவகையாலயங்களை ரூஸ்கள் கூறுகின்றன. கேவல மூக்கு மட்டும் கோயில் அமையும்பொழுது இது கேவலாலயமாலும். முனைர்க் கூறியபடி இவ்வகைக் கோயில்கள் வடாந்தியாவிலேயே பெரும்பாறாக காணப்படுவன,

நிலைங்களும் குறைங்காலத்தே கோயில் அமையும் பொழுது மிருவையெல்லாம். விரிவாக்கஞ்சுடன் இறைவன் நோயி இருஷாப்பாம் அனாயு முன்னும் வகைக் கோயில் நூல்தீர்மூலம் இலாகாவையிலும் பெருகிக் காணப்படுகிறது.

10. இறைவன் ஆயாத்தில் உட்பிரகாரத்திலே அநை என்னிடீசு, உட்பிரகாரத்தை நோக்கியிருந்து வெள்ளுத்தீடு விளாய்கள் ஆயாத்தும், இடப்புறத்தில் ஒத்தன ஆயாத்தும், இடம் பெறும். இவைகளும் ஒரு வகையிலே நிலைங்களில் கோயில்களாக விளங்கியிருக்கின்றன. நாள்காலை விளாய்களும், கந்தனும், பிலார தொய்க்காலை இடம் பெற, இவை தனிக் கோயில்களாக ஏதுமிகு நிலைங்களிலே நிலைங்களாக இருப்பன. இன்னளை வெப்பதை ஆராய்ச்சியான ஆதாரங்களைப்படுத்துவது.

11. மண்டபங்கள் :

இறைவன் திருக்கோயிலில் பல்லாகை மண்டபங்கள் இடம் பெறுவது. இறைவன் முக்கியமானவை அர்த்த மண்டபம், மா மண்டபம், விருத்த மண்டபம், பதினுறு கல் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம் என்பது. இறைவன்தீடு ஸ்வப்பனமண்டபம், கோயமண்டபம், வத்யமண்டபம், முக மண்டபம், கோபானமண்டபம், கோபாத்வாரசாலை மண்டபம், ஆஸ்தான மண்டபம், யாக மண்டபம், புஷ்பமண்டபம், பூஜாமண்டபம், விஜய மண்டபம், பிரதாஷ்ணமண்டபம், உற்யாணமண்டபம், ஶ்ரீவாண்மண்டபம், பூதுருஷ்ணகந்த மண்டபம், ஜூலிடோமண்டபம். சதுரஷ்டலோடை வர்ஷப மண்டபம், ஏதுஷ்வாஸ்துஷ்டம்ப மண்டபம், ஏதுஷ்வாஸ்தம்ப மண்டபம், ஏதுஷ்வாஸ்தம்ப மண்டபம், கல்வைமாசபம், அபிசேக மண்டபம், அலங்காரமண்டபம், வசந்தமண்டபம், உபகாரமண்டபம், கோவோவோஹாமண்டபம், அந்திய யாமண்டபம், அகமண்டபம், புராணமண்டபம், நிலாமண்டபம், வனுமன்டபம், துவாகை மண்டபம், அவை மண்டபம், இராமோஜனமண்டபம் முதலிய மண்டபங்கள் ஆகவே விளை நூல்களில் உரிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

12. பிலாரக் கோயில்கள் :

விருதுபு நோய், அக்கிளி, அதார்கள், கணேசன், ஓதை, சூப்பிழைதோனி, நூர்க்கா, அடியவர்கள், மூர்க்கா, அயின, சுத்தாக், வராஜ, கோயால்கங்கர், சுத்தாக்கா, சுத்தி, சுத்தாஷ்டி, சுத்தி, சித்தி, சுத்தி, சுத்தி. வடை, பந்தானி, கெளரி முகவை பிரபு கோயில்கள் இடம் பெற்றது, பாதானி, யாகாலி, சோராஜ, சூப்பாகி, வத்யாகாலி; முகவை பாதானி, சுத்தாஷ, நூர்க்கா, வார்தாகி, சுத்தாஷம் முதலிய ஆயாத்தும் இருஷாப்பாம் இறைவன்

திருக்கோயில்களும் யண்பாடும்

திருக்கோயிலில் உரியவாறு இடம் பெறுவன். காவக்கிர கூங்களின் ஆலயமும், சனிக்கவரானுலயமும், பிற்காலத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

13. ஆறு பத்திகள் :

கோயில் கருவறையின் அமைப்பைக் கொண்டு அதற் கூறு வகுக்களாகப் பிரிக்கலாம். இதை அதிவிடானம், மர்தம், மஞ்சம், பங்காஷை, ஸ்தாபி என்பதுவன். அதிவிடானம், மதுரகம், ஆதாரம், தலம், பூசி, முதலியன் ஒன்றையே குறிக்கும் பல பெயர்கள். கருப்பக்கிரகத்து சடல், கருவறை, கால், பாதம், ஸ்தம்பம், கம்பம், முதலிய பெயர்கள் குறிப் பிடுவன். மஞ்சம் என்பது தளவரிசை. இதையே தோன் என்றும், பிரஸ்தாம் என்றும் கபோதம் என்றும் கூறுவார்கள், கண்டம் என்றும் நான்காவது உறுப்பிற்கக் களம். கர்ணம், கருத்து என்றும் பெயர்கள் உண்டு: ஜநாவது உறுப்பு பண்டிகை. இது கூரையாக அமையும் பகுதி, இதற்குச் சிளம், மஸ்தகம், சிரம், தலை என்றும் பெயர்கள் உண்டு. ஆருவது உறுப்பான ஸ்தாபி, மூடி, விதை, குளம் எனப் பெயர்ப்பிடும்: கூசம் என்றும் பெயர் : இதற்குச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. கரு வறையின் முக்கிய அம்சங்களை பாதபந்தம், பத்மபந்தம், பத்மாஸ்ரய பந்தம், பக்த புஞ்ச பிரதி கம்பு கண்டம், ஸ்தி கண்டம், பட்டிகை, ஸ்தம்ப மகாபட்டிகை, தள வேதிகை, பாதம், தோரணம், கபோதம், கீற் போதிகை, உற்தரகபோதிகை, மேல் வியாளம், நாசிகை, கூடசாலை, பஞ்சங்கள், முதல் தளம், இரண்டாங்கதளம், முன்றுங்கதளம், நான்காங்கதளம், ஐந்தாம் தளம், ஆரும்தளம், ஏந்தாங்கதளம், ஒன்பதாங்கதளம், விருஷ்வ பதளம், கர்ண நாசி, அநு நாசி, மகாநாசி, அக்ரசிகரம், ஸ்தாபி என அடித்தளத்திலிருந்து ஸ்தாபி வரை தனித் தனியே சிறப் நூல்கள் கூறுவன்.

14. அமைப்பு ஆக்கம் :

கோயிற் கட்டிடங்களுக்கு நான்கு பொருள்கள் முக்கிய யாகப் பயன்பட்டன. இவை யரம், சுண்ணாம்பு செங்கல், கல் என்பன. இவற்றுள் மரத்தால் அமைந்த கோயில்கள் மிகப் பழங்குயினாலை. கட்டிடம் முதலிய ஆக்க வேலை களை யாத்தைக் கொண்டே அமைத்தனர் என்பது இருக்கு வேதத்தில் உள்ள ஒரு பாடலுக் காட்டி, தெளிவுறுத்தலைம். எந்த முறைதை வெட்டிப் பயன்படுத்தி விண்ணும், மன்றும் கேரங்க்காயும் இவ்விலக்கத்தை ஸ்துவி யுள்ளங்கள் (இருக்கு வேதப் X 81 4) என்றும் விறுவடன் இப்பாடலின் தொடக்கம் அமைவின்றது. கூதாத்தையை பிரமணத்தில் இதற்கு விண்ட கூறுவது பிரமண பகுதி காணப்படுகின்றது. பிரமம் என்ற முதல்கூதுக் கோயிலே ஆகாயமுழுமிழுவ உருவாக்கப் பட்டினங்களை ஸ்தாபி பிரமணம் விணக்கிக்க கூறும்.

5. திருக்கோயில்களின்-அமைப்பும், சிறப்பும்-ஒரு கண்ணேட்டம் :

கோயிற் கட்டிடம் மரத்தாலாவது, செங்கல்லாலாவது வள்ளலாவது அமையினும் அவு அளவுக்கு மிகவும் கீட்டூப் படுத்தப்பட்டே ஆக்கப்பவேது. இணைக்கும் பொருள்கள் இல்லாத தொடக்க நிலையில் கற்களை அப்படியே அடுக்கி வைத்தனர். மரங்களைப் பின்னப் பற்று இருப்பு, 'அன்னு' களைப் பயன்படுத்தினர். இதைத் தொடர்ந்து வற்றலேபம், அதாவது சண்னும் பினால் அமைந்த சாந்து பயன்படத் தொடர்வியது சண்னும்பை வேலை செய்வதற்காகச் சேகரிக்கும். முறையினாச் சிறப் ரூபங்கள் கைறுயின்றன. சுட்ட சங்கிலைப் போங்யாக்கிய தூர்ணமும், வெள்ளை மணலும், படச யுள்ள இன்னும் சில பொருள்களும் கலக்கப்பட்டு சாந்து உருவாகின்றது. வற்றலேபம் என்றால் மிகவும் வைரமாக நெடுங்காலம் சிறையாது இருக்கத் தக்க பூச்சி எனச் சிலப ஏதனம் (XIV 58 75) கூறுவின்றது. இதைக் கலங்கு இரண்டு மாதங்களாவது நான்கு மாதங்களாவது பக்குவழுமும் வண்ணம் வைப்பார்கள். இவ்வாறு செய்தல் கட்டிடம் நெடுங்காலம் கொட்டுகிறுப்பதற்கு உதவும். இதைக் கொண்டு செய்யப்படும் சுதை வேலை மிக எளிதாகவும், நன்கு பிரகாசமுடையதாகவும், மெரு வைப்பட்டப்பட்டதாகவும் விளங்கும். செங்கல்லாலும், கல்லாலும் சாந்தை இணைப்பிற்குப் பயன்படுத்திக் கட்டிடம் கட்டுங்கலை, தென்னிந்தியாவில் நன்கு வளர்ந்து வந்தது.

கோயிற்கட்டிடங்களின் மேல்உருவங்களை இவ்வாறு நம் முன்னேரான சிற்பிகள் பண்ணெடுங்காலத்திற்கு முன்னாலே அமைத்திருக்கக் காண்சின்றோம். காஞ்சிபுரம் கைலாச நாதர்கோயில் கல்லால் அமைந்த சிற்ப வேலைகளில் நூட்பமாக உருவாக்கப்பட வேண்டிய பகுதி மட்டிலும் சாந்தால் அமைந்து வீளங்குதிலின்றது. சாந்தால் அமைந்து வெள்ளொளி படிப்பி சிற்றும் நோயில்களைப் பற்றிக் கூறுப் பல இவ்வெண்ணமை சாத்துவிக் குணம் மிகுந்த சிலையிலையே கூட்டுகின்றது. அடியிற் பரந்த கன்ற விமானம் பழப்படியாகச் சுருங்கி ஒடுங்கித் தனிச் சிகரமாக வீளங்கும் கேவல சிலையை அடைவதும் இச் சாத்துவிக் கிலையையே கூட்டும் எனச் சிற்பம் வல்ல தத்துவ ஞானிகள் கூறுவார்கள். முக்குணங்களுக்குரிய நிறங்கள் முறையே வெண்ணமை, செம்மை, கருமை ஆகியன இவற்றின் இயல்பும் அவ்வாறே உயர்தல், அகலுதல், இறங்குதல் (தாழ்தல்) என்னும் முன்றுமாம். இவை பிரகீழ்தியின் உள்ளுறுப்புக்கள், இவற்றைக் கோண்டு அமைவதே உலகிற இயற்கை.

இல் கட்டிடங்கள் கல்லாலும், செங்கல்லாலும் கலந்து கட்டப்பட்டிருக்கக் காண்கின்றோம். கோயிற் கட்டிடத்தின் பெருமயத்து செங்கல்லாலனமயம். வாயிலில் பொருத்தப்படும் நிலையும், கருவறையின் சுவர்கள் முதலிய பெரும் பகுதியும் கருங்கல்லால், ஆக்கப்படும். கருவறையின் மேல் வீளங்கும் - வீராளம் - முதலியனவற்றின் அமைப்பு செங்கஞ்சால்லூருவாழும் என்று.

மரம், செங்கல், சாந்து, கல் ஆசிய போருள்க
வெல்லாம் கருத்தில் தோன்றுவதை உருவாக்கத் தருவி
களாய் விளங்கும். சிவாறுஞ் சாதனங்களாதும். இவற்றை
அடிப்படைப் பொருள்களாகக் கொண்டே கட்டிடங்களும், தட்டிடங்களில்
இடும் பெறும் உருவங்களும் உருவா
கின்றன. எனினும் இப்பொருள்கள் கட்டுத்தில்
அவ்வாறு அறிந்திய: இடங்களில் பொருந்தி உறைந்து
விடுகின்றன. இவ்வாறு உறைதல் பற்றி பிராசாதயாய்
உருப்பெறுகின்றன. இவை கோயிலை உருப்பெறா
செய்வது மட்டுமிக்கு அதற்கு உயிர்கட்டும் உள்ளுயும்
புக்களாயும் விளங்குவன. ஈற்றில் இறைவன் உறை
விடமான கோயிலை உருவாக்கப் பயன்படும் இப்பொருள்
கள் உள்ளுறையும் இறைவனுக்குப் புற உடலை
உருவாக்குவினாறன். இங்கிலையில் சின்று நாம் கோயிலை
நோக்கும்போழுது, எவ்வெப்பொருள்களால், கோயில்
அமைக்கப்படுகின்றது என்ற விசாரணைக்கு இடமே
இல்லை. இது பல பொருள்கள் கலந்து உருவாயிற்கு,
அன்றேல் இது ஒவ்வொரு மேல் ஒன்றாக பொருள்கள்
அடுக்கிப் பொருத்தப்பட்டதனால் கட்டிடம் ஆயிற்று
எவ்வாறு உருவம் பெற்றது என்ற கேள்விகளை
ஒன்றன். மேல்கூரை ஒன்றாக அடுக்கி விசாரணை
செய்ய இடமில்லை, சிறைவு பெற்ற நிருக்கோயிலைக்
கண்டதும் அக்காட்சி அமைக்கவேண்டும் நிறைச்சு
செவ்வனே சிற்பி கையாண்டதனால் ஒரே தோற்றும்
வாய்ந்து ஒரே பொருளாக விளங்கும் கோயிலை ஒடுதனி
உருவாக மனிதத்திற் பதிய வைக்கும் நிலையே தரிசிப்ப
வர்களுக்கு ஏற்படும். இங்கிலையில் செங்கல், மண், சாந்து,
கல் ஆசிய பொருள்கள் மறைந்து விடுகின்றன. இந்
தோற்றும் விளங்குத்தாக இப்பொருள்களைச் செவ்விதாகக்
கையாணும் சிற்பிக்கு முவக்கப் பண்புகள் வேண்டப்படும்
என்பன சிற் நூல்கள். இவை, பரம்பரையாக வழிவந்த
அறிவு, உண்மையினை உய்த்துத் தாமே உணர்தல்,
இறையன்பு என்னும் முன்றுமாம்.

செங்கல்லால் அமைக்க கட்டிடங்களையுடைய கோயில்கள் பல. கற்கவர்களை உடைய கோயிலின் மேல் தளங்களின் மட்டும் செங்கல்லால் அமைக்க வேலூப் பாடுடைய கோயில்களும் உண்டு. செங்கல்லும் யரமும் கலந்த கட்டிடங்கள் அனேகமாக மறைக்கு விட்டன. இவை மிகப் புராதனமானவை. இந்தியாவில் இரு திட்டங்களில் மட்டுமே இவை பேணிப் பாதுகாக்கப் பட்டுள்ளன. மலையாளமும், இமயமலையை அடுத்த பகுதிகளும் இப் பிரதேசங்களாகும். மயமதம் என்னுடு சிற்பநால் (XV, 114 - 120) செங்கல் அமைக்கும் முறையை குறிப்பிடுகின்றது. இங்குக் கூறப்படும் முறையினாப் பற்றிய அறிவுடன் பரம்பரையாக வரும் அறுபவழி மேல்கீதே இலத்து திறம்பட நுழைக்க உதவுகிறது. செங்கல், மாஞ்சின் உடல்களுக் கூறப்படும் (தைத்திரிய சங்கிளத / IV, 4 - 9 (யாக உடலை உருணக்குவதற்கு

கேள்வல் இன்றியமையாதது. மன்றஞம் நிரும் அதன் உறுப்பினர்கள். பல ஏதென் சென்று வேறி உருவாரும் பொழுது சென்கல் என்றஞம் நிலை மறைஞ்சூ விடும். ஒன் நின் கேள்வன்று அடுக்கின்பட்ட செங்கற்கள் இதன் நிலைங்க வட்டாரத்தை சமாப்தி சூப்ளைய் விளங்கும். அவற்றின் சார்புமான ஓராற்றும் புலத்துவது. இதே போன்று அவைவிடே நிருக்கோயிலின்றும், கருப்பக் கிழாற்றின் சீத்தாணயின் நடுவில் விளங்கும் நிறு ஜூஸுத்தினை (இருமத்தினால்) உடுமையாகக் கொண்டு நாலா பங்கறும் அதன்று வளர்வது கோயில், வளர்ந்து நிலையில் அது ஒர் ஒழுங்கிற கேற்ப அக்கறு கொண்டு செல்லக் கூடுமின்றும். இச் செங்கற்கள் இங்குமேயைத்தி விடுக்கே அக்கறு சென்று முறையே இடம்பெறுவன. நடுமையின் நிறுவப்பட்ட தொன்று அகல்தலைம் சுருங்குத்த ஜூஸு வட்டால் நிலைக்கேற்ப வேறுபடலாம். அக்கறும் போறுது ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் தனித்துவிப்பெயர் உண்டு.

15. மாண்பும் :

மண்டபங்களின் பல்வேறு பிரிவுகள் கூறப்பட்டன. தெற்றுள் தூண்கள் முக்கிய நீட்டம் பெறுவன, மண்டபமாக நூத்துந் தங்களையு தூண்களின் எண்ணிக்கை வேறு படும். தூண்கள் சிற்பி நன் கைவண்ணத்தையும், சிற்ப நூற்புலம் கவரிய நுண்ணிறவையும் புலனுக்க வாய்ப்பு அளிக்கின்றன. தூண்கள் கல்லினாலும் மாத்தினாலும் செங்கல்லினாலும் அழையலாம். இப்பொருள் கொாக் கொண்டு வட்டு தூண்கள் வேறுபடுமாற்றை மாங்காரம் வட்டுகின்றது. கத்தம், மிச்சரம் சங்கிளனம் எனத் தூண்களின் மூலக்கைப் பாதுபாடுகள் இவ்வேறு பட்டால் எழுகின்றன. நனி ஒரு பொருளைக் கொண்டு சுட்பீப்படும் போது தூண்கள்தம் என்றும் வகையைச் சார்ந்தாலும். இது போருள்களைக் கொண்டு கட்டப் படுத்துகின்ற மிச்சரம் என்றும் வகையின்றாலும், மூலம் போதுவதனைக் கலந்து உதவுக்கப்படும் தூண் மூர்குங்களை சங்கிளன் வகுப்புப் பற்றியது. இதைத் தூண்துத யட்டுமூல்யால் போயில்லை முழுக் கட்டிடத் தற்கை போகுற்றங்கள் வருவார்கள்.

அரசுகளின் அறிவுபானம் பதில்லூ பிரிவுகளை
யுலையுது. பாறைந்தம், உருபுந்தம், பிரதிக்ரமம்,
குழுதபந்தம், ஸி பஞ்சம், மஞ்சபந்தம், சிடோணிபந்தம்,
பதமபந்தம், குபபந்தம், (வெசபந்தம்) வெரபந்தம்,
வழுபந்தம், தணபந்தம், பட்டபந்தம். கம்பபந்தம்,
நஷ்டிபந்தம், ஸ்ரீ வந்தம் என்பதை இப்பிரிவுகள். ஸ்தம்ப
வல்லுவாஸ் காறும் மாங்காரம் (XV) குதன் அளவு,
ஏதாம், குதுப் பொலை, யுண்ணிய வேலைப்பாடு, அப்
புக்கள், துண்டேய்வூற்றுக்கால் மாங்களைத் தேர்ந்தெட்ட
லூ, துண்களை நாட்டுதலை முதலியன பற்றியும் எடுத்த
உயர்விளைவு.

தூண் சுதா வழியாகவேறும், என்கோண வழிவாக வேறும், பதினாறு கோண வழிவாகவேறும், அறுகோண வழிவாகவேறும், உருவாகலாம். இவ்வகைத் தூண்கள் முறையே பிரமகாந்தம், விஷ்ணுகாந்தம், உருத்திரகாந்தம், ஜஸ்கோணம், அறுகோணம் எனப் பெயர் பெறுகின்றன. தூணில் அதில் டானம் சுதா வழினதாய் அமையலாம். தூணில் அடியும் முடியும் உரியவாறு ஒரே தன்மையனவாய் இருத்தல் அவசியம். மேற்கூறிய ஜவகைப் பிரிவுகள் தாழும் குறிப் பிடப்பட்டவாறு அலங்கார வேலைப்பாடுகளை உடையன வாவதையொட்டி சித்ரகர்ண ஸ்தம்பம், பத்மகாந்த ஸ்தம்பம், சித்திரகும்ப ஸ்தம்பம், பாலிசா ஸ்தம்பம், கும்ப ஸ்தம்பம் எனப் பெயர் பெறுவன். ஆரூபது வகையான கோஷ்ட ஸ்தம்பத்தையும் சிற்ப நூல்கள் கூறுவன். இதற்கு குட்யல்ஸ்தம்பம் என்ற பெயரும் உண்டு. முதற் கூறிய ஜவகை தூண்கள் தூணினது கம்பங்கள் எனப் படும் பகுதியின் ஆகிருதியைக் குறிப்பால். பின்னர்க் கூறிய ஜந்தும் தூண்களின் தலையில் உள்ள நுண்ணிய வேலைப்பாட்டினைப் பற்றியவை. மண்டப பங்க எல் தூண்கள் பலவாகப் பெரும்பொழுது அவை வரிசையாக அமைதல் அவசியம். மண்டபங்களில் சிறு தூண்களும் இடம்பெறுவன். இல்லறிற்கு உபஸ்தம்பங்கள் எனப் பெயர் உண்டு. இச் சிறு தூண்கள் பெருங் தூண்களின் அளவைக்கு ஏற்றதா யமையும் வகையை நூல்கள் கூறுகின்றன. ஒரு பெருங் தூணுடன் சிறு தூண் சேரும் பொழுது ஏககாந்தம் எனவும், இரு சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது துவிகாந்தம் எனவும், மூன்று சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது திரிகாந்தம் எனவும், நான்கு சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது பொழுது பிரமகாந்தம் எனவும், ஐங்கு சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது எங்கந்தகாந்தம் எனவும் எட்டுச் சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது வொழுது விஷ்ணு காந்தம் எனவும் பெயர் வழங்கும். கோயிற் சிற்பங்களில் சிறப்பாகத் தென்னிடியச் சிற்பங்களில், தூண்களின் அமைப்பே பல்வகைச் சிறப்புவாய்ந்தது. தூணகளின் தலை, பாதம் இண்டும் நீங்கிய நடைக் கமபத்தில், நாள்கு பக்கங்களிலும் தெய்வங்களினா உருவங்களையும், யாளி, சிங்கம் முதலிய வற்றையும் திறம்பட அமைக்கும் மரபு தென்னுட்டுத் தேவ ஆலயங்களில் உண்டு.

16. பிராகார்ஷ்கள் :

கோயில்களுக்கு அழுகாக் கொடுப்பவை பிராகாரங் கள். இப் பிராகாரங்கள் வளரும்பொழுது நோயிலூச் சுற்றித் திட்டமிட்டு அனமக்கப்படும் நகரம் ஒன்று பல வனப்புகளுடன் உருவாகிவிறந்து. சிற்பநூல்களும் ஆக மங்களும் கூறும் இந்தத் திட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு விரிந்த நகரத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு, பாண்டி காட்டின் சிரமாக விளங்கும் மதுரை மாநகரம், இங்காரம் ஆலயத்தை கடுவக்காய்க் கொண்டு விரிந்தது. பல பிராகாரங்களைக் கொண்டது. நாகரிகப்போக்கில் விதிகளைக்

கடைப்பிடிக்கும் முறை தளர்த்தப்பட்டிருக்கக் காண் கிடையும். எனினும், கோயில் அடிப்படையிலேயே தோன்றி பிராகாரங்களாக விரிந்து பெரு நகரம் உருவாகி அழு பொலிந்து விளங்குவது கவனிக்கற்பாலது.

கருப்பக்கிரகம் பிராகாரங்களால் கூறப்பட்டு விரியும் முறையைக் காரணமாக விரிவாகக் கூறியுள்ளது. அந்தர் மண்டபத்தையுடேது முதல் பிராகாரமும், இரண்டாவதாக அந்தர் துவாரத்தையுடேது இரண்டாம் பிராகாரமும், மத்யபிராகாரம் முன்றாவது பிராகாரமாகவும், மர்யாம் நான்காம் பிராகாரமாகவும், மஹாமர்யாம் ஜங்தாம் பிராகாரமாகவும் அமையும். இவற்றின் அளவைத் தனித்தனி ஆகமங்களிலும் சிறப்பால்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. பிராகாரங்களைச் சுற்றிச் சுவர்கள் அமையும். இச் சுவர்கள் பிறத்தி என்றும், மதில் என்றும் பெயர்பெறும். ஜங்கு பிராகாரங்களையாவது, முன் று பிராகாரங்களையாவது அல்லது ஒரு பிராகாரத்தையாவது கொண்டு கோயில் அமையலாம். ஒவ்வொரு பிராகாரத்திற்கும் தனித்தனி கோபுரம் அமைவதே முறை. இவ்வாறு நான்கு திக்கு களிலும் கோபுரங்கள் எழும் பொழுது அவற்றின் எண்ணிக்கை பெருகும். இவ்வாறு அமையும் பிராகாரங்களிலும் அவற்றைச் சார்ந்த இடங்களிலுமிலும் நகரம் விரிந்து கொண்டு வருகிறது. அக்கிளி திக்கில் அமைவது பனவாலயம். இரண்டாம் பிராகாரத்தில் வடக்கிழக்கு மூலையில் கிணறு-இடம் பெறும். கிழக்குக்கும் வடக்கிழக்குக்கும் நடுவில் இருக்கவேண்டியது வாத்தியசாலை. கிழக்குக்கும் தென்கிழக்குக்கும் நடுவில் போக்கிழூசாலையை ஸிர்மானித் தல் வேண்டும். தெற்குக்கும் தென்கிழக்குக்கும் இடையில் புஷ்ப மண்டபம் இடம் பெறும். தெற்குக்கும் தென்மேற்குக்கும் இடையில் குளிப்பதற்கு என் அமைக்கப்பட்ட திருக்குளம் இருத்தல் வேண்டும். தென்மேற்குக்கும் மேற்குக்கும் இடையே விளங்குவது தர்ம சிரவண மண்டபம். மேற்குக்கும் வடமேற்குக்கும் நடுவில் ஜயத் மண்டபம் இருக்கும். வட மேற்குக்கும் வடக்குக்கும் நடுவில் பள்ளியறை அமையும். வடக்குக்கும் வடக்கிழக்குக்கும் இடையில் யாகமண்டபம் இடம் பெறும். கோயிலின் முன்பு நடுவதாக அமைவது ஆஸ்தான மண்டபம்.

17. ஓவிய மாண்பு:

அரசர்களுடைய அரண்மனைகளிலும், செல்வர்களின் இல்லங்களிலும் உள்ள கட்டிடச் சுவர்களில் ஓவியங்களை வரைந்து அழுகுபடுத்தும் வழக்கம் நெடுநாளாக இருந்து வருகின்றது. இவ்வாறு விளங்கிய சுவரோவியங்கள் தான் தொன்மை மிக்கவையாக நெடுங்கால வழக்கில் இருந்துவந்ததற்கு இலக்கியங்கள் சான்று பக்குகின்றன. இவ்வாறு ஓவியங்கள் பொலிந்து விளங்கிய ஜீடங்கள் சித்திரமாடங்கள் எனப்படுவன. இங்கிலீ கோயிலிலும் காணப்படுவதோன்றுக்கும்.

காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயிலிலும், புதுக்கோட்டை சித்தன்ன வாசலிலும் பழைய ஓவியங்கள் இடம் பெறக் காணகின்றன. குகைக் கோயில்களிலும் சித்திரங்கள் சுவரில் தீட்டப்பெற்றுக் கவர்ச்சி மிக்கனவாய்த் திகழ்கின்றன. குகைச் சுவர் மட்டமாயமெந்த பின் அதன்மீது சுன் ஆலும்பு பூசப்பட்டு, அதன்மீதே ஒனியங்கள் வரையப் பட்டன. இவ்வகை ஓவியங்கள் பல விரைவில் அமிந்து போகும் இயல்பு வாய்ந்தமையாலும் போதிய பாதுகாப்பு இல்லாததனாலும், அவற்றின் தொன்மை பற்றியும் அழிக் கொழிந்தன.

தென்னுட்டில் நாமறியக்கூடிய தொன்மையான ஒவியங்களைக் கால சில்லையைக் கருத்திற் கொண்டு, சித்தன்ன கோயில் வாசல் குதை ஒவியம், காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில் ஓவியம், தஞ்சைப் பெருங்கோயில் ஓவியம் என வரிசைப்படுத்திக் கூறுவார். திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த திருமலைபுரக் கோயிற் பழைய சுவர்களிலும் சுவரோவியங்கள் காணப்படுவன. தஞ்சை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் அரசு வீற்றிருந்த மன்னர்களின் கோயில்களும் ஒவியக்களையைப் பெரிதும் வளர்த்தன.

கோயிலின் உள்ளே சின்று கூரையை நோக்கி அண்ணுந்து நோக்குவோமானால் அங்கு பல சித்திரங்கள் திறம் பட வரையப்பட்டிருக்கக் கூண்டின்றன. அண்ணுந்த வாறு நெடு நேரம் இருந்து சிலையிலேயே இக்கலையைக் கோயிற் கூரைகளின் அடித்தளங்களிலும் பொலிவறுச் செய்த சிற்பி, இதன்பொருட்டு மேற்கொண்ட சிராம் உள்ளுந் தாமன்று.

கோயிலின் உட்பிராகாரத்தில் உள் உட்பக்கச் சுவரை மேல் பகுதி நடுபெற்குதி, கீழ்ப் பதுதி என முன்று பதுதி களாகப் பிரித்து, புராணங் கூறும் இறைவனின் பொஞ்சு செயல்களைத் தொடர்ச்சிச் சித்திரமாக எழுதும் மரபு சில கோயில்களில் இருந்துவரக் காணகின்றும். கோயிலில் சுற்றியமையும் சுவரின் மேல் பகுதியில் உள்ள சித்திரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்று, தொடங்கிய இடக் திற்கே திரும்பி வருகின்றன. இவ்வாறே தொடர்ந்து இரண்டாம், முன்னும் வரிசைகளைப் பார்த்து முழுந்ததுமே தொடர்ச்சிச் சித்திர வரிசையின் ஈற்றற அடைகின்றன. ஓவியங்கள் கவின் பேற அமையும் வளப்பு எம்மை யறி யாதே கோயிலே, இடையீடில்லாது இவ்வாறு முன்று முறை வலம் வரும் நிலையைத் தோற்றுவதின்றன.

மேலும், கோயில்களில் சுதை வெலூப்பாடுடைய பகுதிகளிலும், மரங்களால மையும் வாகனங்களிலும், ஓவியங்களிலும் கலைஞரின் நின்னணரிவு சுட்டுவிட்டு பேரோளி வீசிசிற்கக் காணகின்றன.

தென்னிந்தியாவில் கோயிற் கோபுரங்கள் வானாளி உயர்ந்து சிற்பலை. வழிபடவேண்டிக் கோயிலை நோக்கி வங்குகொண்டிருக்கும் அடையவரும் ஏனையோரும் இவற்

மின் கவுனீஸன் போற்றுத்தீர்த் தொலைவில் விற்கும் போட்டே கிரித்து வாண்டும் போற்றியதான் வளப்பு வூயாற்றுவை.

18. କୋମ୍ପାନ୍ତିକା :

சிறுக்கே கோபுரம் அழுவியப் பெற்ற கோயில்கள் பல. இவற்றிற்கு முன்று, ஜந்து, ஏறு, ஒன்பது பதி மூன்று, ஆக பல எண்ணிட்கை கொண்ட மாடங்கள் உள்ளு. இவற்றின் உச்சியிலே முன்று, ஜந்து, ஏறு அவ்வடு ஒன்பது கொடங்கள் பிரவுப்பப்பட்டுள்ளன. கோயில்களை விரோதிக்கப் பொருள் செலவிடும் கொடை வள்ளங்களின் உக்கிள்கெற்பவும், கோயில் கருவறையின் பிரமாணத்திற்கெற்பவும் கோபுரத்தின் உயரம் வெறுபடும், கோபுரம் முன் பின் ஆயிய இரு புறங்களிலாவது, இரு பக்கங்களிலாவது, வின்று அதினால் பார்ப்பவர்க்கு அடி அகன்றும் உயர்ந்துகொண்டு போரும் பதுதயின் அலைம் இரு பக்கங்களிலும் சம அளவாகக் குறைந்தும், கோபுரம் மூல்கோட்டி உயர்ந்து செல்வது தெளிவாகத் தெரியும். கருவறையின் விமானங்களில் காணப்படும் பல்வேறு வெளியீடுகள் இரு கும் இடப்பெறும். ஆயினும் கோபுரத்தில் ஒரே அளவினவாயிய முற்பக்க மூல், பிரஸ்கரமும், வெப்புறம் இடப்புறமாயிய இரு புறங்களில் கட்டிரும் அளவில் மிக அகன்றவை. முற்பக்க மூல், பிரஸ்கக்கமும் நிற்கவாறு சாளரங்கள் அழுவிக்கப் படுகின்றன. இவற்றை விலைகள் என்றும், மாடங்கள் என்றும் கூறுகின்கள். சில கோபுரங்களில் மட்டுயை வேலைப்படு இடம்பெறும். சில கோபுரங்களில் கிள்கிரகங்கள் கூட கொல்யாக அழுக்கப்படுகின்றன. கருவறை வீபாற்றுக்களை ஒரு கோபுரம் உயர்ந்து விளங்குதலே முக்காலமாக கூம் கோயில்கள் எவ்வளவிற்கிறும் காணகின்றும் இதும் தட்டுமா, தீபுமாம், காங்கெதொண்ட கோபுரம் முதலிய இடங்களில் குடும்பக்கீருக்கத்தின்மீது உள்ள விரோதம் அல்லத் தொழிற் கோபுரங்களைக்காட்டி இரும் உயர்ந்துப்படு கோடையாவது. இந்தவற்களில் கோபுரங்களை குடும்ப செலுத்தப்படவில்லை.

கோவில்கள் கட்டுவது உண்ண கோபுரம் மத்தியகோபுரம் அன்றைய, சூரிய, சேஷ்ட, மேற்கு, வடக்கு ஆகிய நிலைகளில் திடூலங்கள் கோபுரங்கள் கட்டுவதற்கின்கைக் கூறினால் அதைப்பற்றி கூற பிடிப்புவனாகவும் முர்வ கோபுரம் கூறின்கோபுரம், பச்சிம கோபுரம், உத்தர கோபுரம், வெப்ப கோபுரம் பெறுவது. இவற்றைச் சிறப்பாகக் கொடுவதற்குப்படியாக எனது கோத்துக் கட்டும், கூறு விடுவதற்குப்படியாக கோவில்களில் ஒன்றியூட்ட கோபுரங்கள் கூடுதல் கோபுரங்கள் விரிவாக்காமல்கூடியது. கோவில்கள் கோபுரங்களும் கூறுவிடும் கூறுவதற்கும் அறநூல் அமைக்கப்படுகிறது.

இறைவன் விகுற்றதிய திருவிளையாடல்களையும் அவன் பேருமையினையும் குறிக்கும் திருவுக்குவங்கள் கோபுரங்களின் பலபகுதிகளில் இடம் பெறுகின்றன.

மாங்காரம் ஜூவகைப் பிராகாரங்களில் கோயிலுக்கு மூற்பகுதியில் கோபுரம் அமைதல் வேண்டும் எனக் கூறி இவற்றைத் தனித்தனியே குறிப்பிடுகின்றது. அந்தர் மண்டபத்திக் கணித்தான் கோபுரம் துவாச சோபை என்று பெயர் பெறும். இதையுத்து இருக்கும் கோபுரம் துவாச சாலை எனப்படும். முன்னால் கோபுரம் துவாச பிராஸதாம் எனவும், கான்காம் ஜந்தாம் கோபுரங்கள் முறையே துவாச ஹர்ம்யம், மஹாமர்யதை எனவும் பெயர்பெறும். இவ்வைந்தாம் கோபுரத்திற்கு மகாகோபுரம், ராஜகோபுரம் என்றும் பெயர்க்கருண்டு. இவ்வைந்து வகைக் கோபுரங்களையும் மாங்காரம் “இவை உத்தமமானவை; இவை யத்திமானவை இவை அதமமானவை” என்று முவகையாகக் குறிப்பிட்டு கோபுரங்களைப் பதினொன்று பிரிவுகளாகக் கூறுவின்றது.

பத்து வகைக் கோபுரங்களுள் ஸ்ரீ போகம், ஸ்ரீ விசாலம், விஷ்ணுகாந்தம், இந்திரகாந்தம் பிரமகாந்தம், ஸ்கந்தகாந்தம், சிரம், சௌம்யகாந்தம் என்னும் எட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சிரம், ஸ்தூபி, களைடம், கூத்ரங்கி ஆகியன கோபுரந்தின் முக்கீய உறுப்புக்கள். பத்தினாங்கு வகைக் கோபுரங்களும் ஒன்று முதல் பதினேழு வரை சிலைகள் (மாடிகள்) உள்ளவாறு உருவாக்கப் படலாம். இவற்றுள் ஜங்கு சிலைகள் உருவா ஏம் முறையை மட்டுங்கூறி மஞ்சார நூலாசிரியர் எனைய வற்றைச் சிற்பியின் தற்பணிக்கு விட்டு விடுதிகளிலிருந்து. ஒவ்வொரு மாழும் அமையவேண்டும் முறையும், அங்கே காலப்படும் அறைகள், தூண்கள் கூவர்கள். முடிகஞ்சு கூடிய விமானங்கள், சிலைகள், சன்னல்கள் முறையை பற்றிய விழங்களும் கூறப்படுகின்றன. கோபுரங்களின் தோற்றும், அமைப்பு முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாகபந்தம், வல்லி, கலாகூழம், குஜராகூழம், ஸ்வஸ்திகம், சாவதோபேதம், நந்தியாவர்த்தம், புவுபதந்தம் முதலிய பெயர்கள் வழங்குகின்றன.

திருக்கோயிலை அமைக்கும் திறச் வாய்ந்த சிற்பியின் வரலாறு பற்றியும் சிறிது தெரிந்திருத்தல் அவசியமாகும். பஸ்டத்தில் தெய்வமாகிய பிரமனின் கான்கு முகங்களிலி குத்தும் விசூவர்யே, மயன், துவவுடா மனு ஆகிய நால்வர் தோன்றினர். இங்கால்வரது புதநர்கள் ஸ்தபதி, குத்தீர் மீண்டும், வர்த்தமி, தகூர்கள் என்னும் நால்வர் பூவுலமில் சீற்பத தோழிலாற்றும் நால்வரைப் பேரினினர்க்கு இவர்கள் ஆச படுத்துகின்றன யீள்கூந்துபவர். ஜீவர்களுள் உயிரிகூட்டுக்கும் சீற்பதி தட்டிடங்க் கலையில் கைதோர்ந்தவர்கள் ஒரு கூட்டு அடுத்தாற்போல் வீவன்கூவுடன் கூட்டுவிராமி:

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆத்னத்தீர்குச்
சிசாந்தமான திருமயிலாடுதுறை
அருள்மிகு மாழூரநாதசுவாமி திருக்கோயில்

5. திருக்கோயில்களின்-அமைப்பும், சிறப்பும்-ஒரு கண்ணேட்டம்

47

இவன் தம்மை அதேதிருக்கும் இருவருக்கும் குருவாக விளங்குபவன். வர்த்தகி தசாறகனுக்குக் குருவாக விளங்குபவன். ஸ்தபதி சாஸ்திரங்களில் வல்லவன். வேத அறிவு மிக்கவன். ஆசாரியராக விளங்கிக் குறிப் பிட்ட கிரியைகளை ஆற்றும் ஆற்றலும் மிக்கவன் என மாநசாரம் கூறுகின்றது. நுத்திரக்கிராஹி வேதங்களையும், சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவனாகவும், ரேகா ஞானம் வாய்ந்தவனாகவும் இருப்பன். வர்த்தகி தேவ அறிவுமிக் கவனியும், சித்திரிக் கலையில், கை தேர்ந்தவனியும் விளங்குவன். நாடுகளுக்குத் தச்சத் தொழிலில் பெருந்தீரகம் உண்டு.

சிவாகமங்களின் அடிப்படையில் கோயில்களின் அமைப்பும் சிறப்பும் குறித்து அறியப்படும் செய்துள்ள இங்குச் சுருக்கித் தரப்பட்டன. மக்கள் இவை பற்றித் தெளிந்த அறிவுடன் வரைந்த விழுபிய முடிவுகளே இவை என்று கூறலாம்.

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும் :

1. நமிற் நாட்டுல் :

ஈழ விராம நேவநைகளிலே காளி அல்லது யானி முதலிடம் பெறுகிறுன்; நிருவொற்றியூரிலே உட்புரி அம்மன், மாயங்கூபுறத்திலே கருக்கிள் அமர்ஸ் தாள், தல்லீசுயிலே காளி, கோயம்புத்தூரிலே கோணியம்மன், சமயபுறத்திலே மாரியம்மன், பாரியூரிலே கொண்டத்துக்காளி, காட்டசன் கோட்டையிலே கண்ணுற்றாள், காரக்குழுயிலே கொப்புடையம்மன். இவை நமிற் நாட்டுல் புது பெற்ற காளி உருவங்களில் வில்.

எல்லை அம்மன், எல்லைப்பிடாரி, வடக்குவாசல் சேல்வி முதலிய பெயர்களுடன் காவல் தெய்வமாகப் பல கார்களிலே காளி வழிபடப் பெறுகிறுன். தமிழகத்தின் தென்னெல்லையைக் குமாரி காத்து நிற்கிறுன். இந்தக் 'கன்யாருமியையல்குசிரியர்கள்' குறிப்பிட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் காவல் கி. பி. முதலின்டு நூற்றுக்கணக்கான்; மதுராப்பியை மதுராயின் காவல் சேவியான், என்று சிவப்பத்தாரம் நெரின்கிறது. மணி சேவியான், தேவ்துட்டித்து காலி ஏற்பட்டபோது, உழுவதின் காவல் தெய்வமாகையை சம்பாதி, அத்துன் பற்றாற் தவிர்ப்பதற்கு வட்டிகை இருந்து தெற்கே போந்தால் என்று கொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காளிப்பிடியாட்டுத்தினை ஆலருக்குக் கோயில் இருந்தது. 'குமரி' என்றும் 'தோன் முதலடி' என்றும், சாத்தான் போற்றுகிறார். இத் தெய்வத்தின் பிரதிநிதியாகத் தற்போதைய கோம் நேவநைகளைக் கருதுவதிலே தவறு இல்லை.

இவையே அன்றி, டோட்டு உர்க்கானியிலிருந்து என்று நிருசூல்கேவியிலே துடியெறிய உச்சி(ரி) யானியையும் நாம் அறிவோம். ஆந்தீ நேரத்திலிருந்து என்று கோயில் கொண்ட சக்கமாதோவி எல் - எல்லமா சேஷங்கும் உண்டு. நினைப்பதி தஞ்சாவூர் பக்கம் என்னைம் தாங்குக்கொண்டான். கூமதக்கினி முனி வரின் பற்றின்யாகை இடைஞாக திருவாருளிலே எல்லை யம்பன் கூதான். இவன் வறியாட்டை அறந்தாங்கி, மட்டுக்கொட்டையிலை கண்ணகி என்ற பற்றின் சிவப்பத்தார் எல்லத்தையே காளியாகக் குறுப்பிட்டிருக்கிறார்.

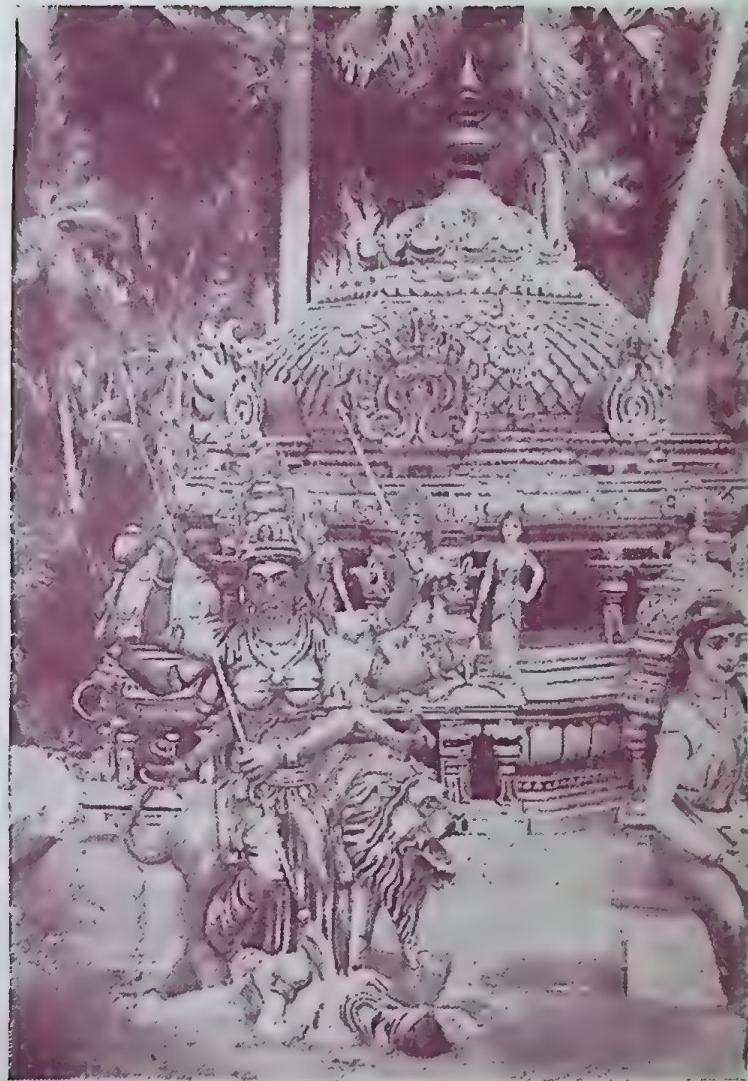
காளி கோயில்களிலே பெதும்பாலும் ஓவிய டென்டா கோவத்தில் இருப்பன். உங்கியான குத்த

நடன் கோப்பற்கள் வெளிப்பட்டுத் தோன்ற. கரங்கள் நான்சிலூம் ஒரும், உடுக்கை, கபாலம், சூரியகை வைவத்திற்குப் பதாக அவனை உருவகப்படுத்தி விக்கிரகம் சமைத்துப் பிரதிட்டை செய்திருக்கிறார்கள். பாமரங்கள் காளியைப் பல்வேறு, பெயர்களில் பல வகையாக வழிபடுகிறார்கள். இவர்கள் வழிபாட்டிலே உயிர்ப்பலியும், தீழியும் மூக்கிய இடம் ஏற்றுவன்னன. உயிர்ப்பலி தற்போது சட்டப்பூர்வ மாய்த் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபாசகரிலே சிலர் தமது உடல் உறுப்புகளைப் பலவிதங்களிலே வருத்தி, நேர்த் திக்கடன் செலுத்துவதும் உண்டு. வேறு சிலர், நவதுர்க்கை வடிவங்களில் ஏதேனும் ஒன்றை அல்லது பத்திரகாளியாக யந்திரத்தைப் பொறித்து, மஞ்சள்பொடி, குங்குமம், அரிசிமாவால் உருவம் சமைத்து வழிபடுவதும் உண்டு. இவ்வழிபாடு பூதசுத்தி, ஆத்மசுத்தியில் தொடங்கி, பலி ஒயத்தில் மூடியும். பீஜங்களைம் ஏதி, தூக்காகுக்கத்தினின்றும் துதிமொழி கள் புகன் று வழிபாட்டைப் பூர்த்திசெய்வார்.

2. அனைத்திந்தியாவிலும் :

தமிழ் மக்களிடையே காளி பிரபலமானது போலவே, அகில் இந்தியாவிலும் தேவி வழிபாட்டுக்கு ஒப்பானது வேறு இல்லை. கால்மீரத்திலே அம்பாள், ராஜுபுதனத்திலே பவாளி, கூர்ஜாத்திலே கல்யாணி, வங்காளத்திலே காளி, அசாமிலே காமருபி, மைதூரிலே சாமுண்டி, தமிழகத்திலே காமாட்சி, மலையாளத்திலே பகவதி இப்படி வெவ்வேறு பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் இந்தியா முழுவதும் சக்தி வழிபாடு நடந்துவருகிறது. பல பிரிவினரான இந்துக்கள் அனைவரும் சக்தியை வழிபடுகிறார்கள்.

பராசக்தி எங்கும் நிறைந்தவள் ஆதவின் அவளைப் பூரணி, ராநூரோஜஸ்வரி, மூலப்பிரகிருதி என்பர். முத்தொழில் புரியும்போது அவன் பிராம்மணி, வைஷ்ணவி குஞ்சனி ஆகின்றன. ஈசுவரனுக்கு ஒப்பாகும்போது துர்க்கை எனப்படுகிறார். கல்லீயாகக் கருதும்போது சாசுவதி என்பர். செல்வமாய்த் திகழும்போது காளி என்பர். அவன் 'புக்தி முக்திப் பிராயிணி' அதாவது போகத்தையும் மோட்சத்தையும் கொடுப்பவன். பிரமன் விஷ்ணு வெள் முதலானேர் தமது வலது காத்தின் அபய முத்திரையால் மோட்சத்தையும், இடது கையில் வாழுத்தையால் போகத்தையும் கொடுப்பர். ஆனால்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை
ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான
நரசிங்கன்பேட்டை அருள்தரு கஸ்தூரி அம்மன்
திருக்கோயில்

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு கொறியும்

தேவி ஒருத்தியில் பாதகமலங்களுக்குத்தான் பக்தர் விரும்பும் பலஸ்களை அவர்கள் விரும்பியதற்கும் மிகதி யாக வழிஸ்தும் வஸ்தமை உண்டு. என்று ஸ்ரீ சங்கரர் அவளுடைய ஸ்ரீரங்கம் மாண்புவப் புகழ்ந்திருக்கிறார், அவள் சிலை அல்லது சிற்பத்தில் வர அபய முத்திரைகள் கைகளில் இல்லாமை இங்கே கருதத் தகுந்தது.

3. தாயான தத்துவம்

சக்தி வழிபாட்டைச் சரிவர ஆராய்ந்தவர் அருடமேயே. ஆராய்ந்த சிலரும் அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டனர். என்று சொல்லுதற்கு இல்லை. உபாசகர் அதை மிகவும் மறை பொருளாகப் பேணி வந்தது அதற்குக் காரணம் ஆகலாம். இந்து மதத்தின் ஆபாசக் காட்சி என்று அதை ஒருவர் வருணித்திருக்கிறார். அங்கும் இங்கும் நிலவுகிற சிற்கில நடைமுறைகளைப் பார்த்து, அவர் இப்படிக் கருதினால்போலும். இக்கருத்தில் வாய்யை இல்லை. அரைகுறையாய் அறியப்பட்டிருக்கும் சக்திவழிபாடு உறுதியான அடிப்படையில்தான் சமைந்திருக்கிறது.

தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலும் இல்லை. பெற்றவள், வளர்ப்பவள். தேற்றுபவள், ஆதாரிப்பவள் தாய் அல்லவா? அன்னையும் பிதாவும் முனனரி தெய்வம், பிதாவினும் முனனதாக அறியப்படும் தெய்வம் அன்னைதான். அவளிடம் குழந்தை மனம்விட்டுப் பேசுகிறது; பழகுகிறது, பக்தன் சிவன் என்னும் தந்தையையிட, சக்தி என்ற தாயிடம் நெருங்கிய நேயெம் கொள்வதில் வியப்பில்லை.

சிவபரம் பொருள் புற உலகைப் பொருட்படுத்துவ தில்லை. அவர் ஒரு தியாகி; துறவி, ஆனந்தமாய்க் கூத்தாடுவார்; இல்லை என்றால், மோன சிலையில் அழுந்தியிருப்பார். தன் அதிகாரத்தைத் தன் தேவியிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார் ஜங்தொழில்களையும் அவளே கவனிக்கிறார். அவள் அருள் எல்லை அற்றது. கருணை வரம்பற்றது. அறிவு அகண்டமானது. ஆற்றல் அளக் கலாகாதது. அவள் பூரணத்துக்கு எங்நாளும் குறைவில்லை. எங்கும் அவள் நிறைமாட்சி உடையவள். பழையோள் மிகப்பழையவள் எனினும் புத்தம் புதியவளாகவே அவள் திக்கிறார். அண்ட கோடுகளை ஈன்றிப்பிற்கும் அவள் தன் நிலைகுலையாது; எங்நாளும் தன்மயமாய் இலங்குகின்றார். ஆதலின் ஏக காலத்தில் அன்னையாகவும் கன்னியாகவும் மிளிர்கின்றார். ‘அகிலாண்ட கோடு ஈன்றும், அன்னையே! பின்னையும் கன்னி என மறைகள் பேச இன்ற ஆனந்த குபமயிலே’ என்று பக்தர்கள் அவளைப் புகழ்கின்றார்கள்.

வேறு விதமாகவும் இதை விளக்கலாம். அங்கிஸ்து எனுதபடி ஆனந்த பூர்த்தியாய்க் கடவுள் இருப்பது மெய்யே. ஆனால் அதை நம்மால் எளிதில் அறிய முடியாது; மனம் வாக்குக்கு எட்டாத பொருள் அது. ஆதலால், உருவற்றதற்கு உருவுத்தைக் கற்பித்து,

ருணம் இல்லாததற்கு அணங்களை ஏற்றி, கணபதி, கார்த்திகேயன், பராசக்தி, பரமேஸ்வர, மதாவிற்கு என்று பல பெயர்களில் வழிபடுகிறோம். எங்கும் சிறை பொருள் ஆதலால் எவ்வளி நினும் அவசர உண்டு. துணில் இருப்பாள் : துரும்பிலும் இங்பாள். அப்பள் அவள் : அம்மையும் அவன். அன்புடைய மாமனும் மாயியும் அவன்தான். எனவே, அவளைத் தாயாகப் பாரிக்கும் தத்துவம் பொருளைடைதே. நானையத் தெய்வங்களை நினைப்பதுதான் உலக சிவதி. தெய்வத்தைத் தாயாக நினைப்பதுதான் சக்தி வழிபாடு. ‘ஈடுருங்கும் எங்கையு மாய் உடன் தோன்றும்’ இறைவனை, ‘தாயவனாகான் உலகிற்குத் தந் நூல்பிலாத தத்துவங்கான்’ என்று பக்தர் பாடுகின்றனர்.

புராணங்களின்படி சக்தி விஷ்ணுவின் தங்கை ; சிவனுக்கு மஜைவி, கணேசனுக்கும் கார்த்திகேயனுக்கும் தாய். தத்துவிதியில் சாக்தம் படைப்பு பரிஞம வாதங்களைச் சமரசப்படுத்துகிறது. சிவனுக்கும் பூமிக்கும் இடையிலே சக்தி தோன்றுகிறது. சக்தியின் தோற்றுமே மாயை அல்லது பிரகிருதி : பிரகிருதியின்றும் ஜங்கு பூதங்கள். அப்படி வகுக்கப் பெற்றிருக்கும் இந்த சாக்த தத்துவத்தின் பெருமை என்னவென்றாலும் அது கோடு தத்துவத்தில் பிராஞ்சுத்திற்கும் இடையிலே தோன்றும் பிளவில் ஒரு பாலத்தைக் கட்டிய குத்திரி சூராங்கிய தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நாஸ்தி காத மாகிய. அதற்கு ஆஸ்திரத்தைமை கொடுக்கிறது. இந்தக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதாம், தந்திர நூக்கள், தென்னுட்பார் ஆகவும் என்பதைத்தான் எட்டாட்டவர் தந்திரம் என்கின்றனர்.

4. சிவசத்தி

தென்னுட்டுச் சைவசமயத்துக்கு ஆகமங்கள்தான் அடிப்படை. கால்மீத்தின் ‘பிரத்யபிக்ஞான’ பிரதி பலிப்பே சைவாமங்கள். சிற்கில வேறுபாடுகளுடன் பிரத்யபிக்ஞான துத்திரங்களைச் சைவர்கள் போலவே சாக்தர்களும் மேற்கொண்டனர். இவ்விருவர்களுக்கும் சிவம் வேறு, சக்தி வேறு அளறு, இவை ஒரே நீது வந்தின் இணைப்பிரியாத இரண்டு அரசங்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்யச் சக்தி இந்க்கிறதா? இல்லாவிட்டால் சிவனே என்றிரு என்பது பாமர் வாய்ச்செல. சிவ பெருமான் சக்தியின் சேர்க்கையின்றி, சுதாயு செய்ய முடியாதவராய் இந்க்கிறார் என்பதைத்தான் அவளைய மொழி உணர்த்துகிறது. சக்திதாண்டவம் சீடா உண்மையை விளக்குகிறது. தமிழ்நாட்டிலே முயச்சா என்ற மருளை மிதித்து மாய்த்து நடாஜர் தாண்டவம் ஆகிறார். இதைப் பார்த்துப்பழக்கத்திற்கு மக்கவடாட்டிலே சவுமேலாக் கிடைக்கும் சிவக்கீழு பாசக்கி பாதம் ஊஸ்ரித் தாண்டவம்புரிவது பொங்கலுவதாகத் தோற்று வில்லை. எனினும், பின்னருமாறு ஓங்கு அறிய கூடிவே பேருண்மை போதிந்திருப்பதைக் கணவாம். சிவன்

அரவங், கடல்நெ. அதாவது 'போக்கும் வரவும் இல்லைப் புன்னியின்' ஆகவால் அதைற்றியும் சுவம் போல்க் கிடக்கிறோன். அவனை ஆதாரமாக்கிக்கொண்டு, யாயாச்சி அளவிலூந் தான்வீல் புரிவிருஷ். அதை உற்றிக்கும் அறிவு சொருபம் விவம் என்றால், சேயலை வாடிக்கொடுத்திருப்பது சக்தி. மகூ பெய்கிறது. வெயில் வரிக்கிறது, விதை முளைக்கிறது, எவ்வும் சக்தியின் நூலைத் தாநான், மேற்கு, விழுநா, உருத்தின், சுவாவுன் எதுவினா, விளை, யாய்விளை என்ற மூந்தி பேஞ்சுள் ஏற்றும் யாயாச்சி ஒருந்தியே சராவதி முதலிய சக்தி போதுள் வழுப் பிற்கான். 'எந்திறு பிற்கான மாசு அத்தாறும் அவரும் நிற்பவன்' என்கிறதறு சாத்தியம்.

தீநல்லூலை தமிழ்காட்டுலை விவாலயம்கள்தோறும் விவரம் சக்தியும் சேர்க்கொடுத்திருக்கன்; காவாயி சக்தியை கடுது அம்மன் சங்கிலி ஒருந்தியிற்கு. அம்மன் சங்கிலியைக் 'வாய்கோட்டம்' என்று முன்னால் வழங்கினார். வி.பி. 11 ஆம் நூற்றுண்டுக்குப்பின் தோன்றிய கோயில்களிலேதான் மூலத்தான்க்கை ஒட்டிக் காம கோட்டம் வழந்து. அதற்கு முந்திய காலங்களில் விவாலயம்களின் வேறுத்தான் அம்மனுக்குத் தனிக் கோயில்கள் இருந்தன; ஒரே ஆலயத்தில் அடுத்து அடிது இருந்தது இல்லை.

5. பார்ப்பொருள் அவள்தான் :

சில வேறு சக்தி வேறு அன்று; ஒரே தத்துவத்தில் இல்லையியாத இன்டு அங்கங்கள் என்றோம். அந்தத் தத்துவத்தின் காவன் விவம் என்பர். சாக்தர் சக்தி விவம், சாக்தர் தொன்கை பின் வருவது. ஆர்சர்த்தலூக்கும் ஆதாரமாய் இருப்பது சக்தி: சக்தி இல்லையே படைத்தல், வாத்தல், அழித்தல் நடவா. புத்தியின் குனாக்கத்தியும் யாத்தில் இல்லாக்கத்தியும் டாலின் வியாசக்தியும் அவனுடைமநான். அவன் அவரி விவரம் அதையாது. யாக்கையைத் தங்கு, இப்புறுப்பாக்களை அறுபவிக்கசேய்து, பின் பிற்கிணை ஒழுங்குப் பேரிப்பத்தைக் கொடுப்பவன் அவள்தான். மூலத்தும், மூதற்பொருளாய், மூத்தொழிற்கும் வித்தாவி, மூன்றாம் மணத்திற்கும் கூடிய போற்றவாய், விளக்குகிற வகையை பார்க்கி, பீரவிய உயினை எஸ்வாம் பேற்று விட விரும்புவதான் தலை கூட்டிப் பிறப்பினையும் கூட்டிக்கொடுவது. பலவும்தான் உலகமாகி அதற்குள் படிக்கும் கூட்டுத் தொகையிலியாக இருந்தும், உடையும் பட்டு உருக சுகங்கட ஜோதியாகத் தொல்கிறது. அவனிப்பி உக்குதான் பியுமன், வங்குமு. குநாக்கு, குநாக்கு, குநாக்கு, குநாக்கு, குநாக்கு, பராக்கத். இல்லைத். குநாக்கு, வியாசக்தி என்ற பஞ்ச சக்தி வழும் தேவத்தை இல்லை உக காரியம் உண்டு விற்கு. சக்தி பேர்த்து பேர்த்து சுலாக்கு இல்லை. அக்குவும் வேண்டுமே! கவலை, ஒழிய வேண்டுமோ! கிடூதை

வேண்டுமோ! அந்த சக்தியிடம் பக்திகொள் என்பார் சாக்தர். அவனே வழி: அவனே குறி.

6. பழையோள் :

இந்தச் சக்தி வழிபாடு எங்கே தோன்றியது. எப்போது தோன்றியது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. தொன்றியதொட்டு நடந்துவாகிறது என்றுதான் பொது வாக்க் சொல்லக்கூடியும். பார்வதி ஓய்யமலையை இடமாக உடையவன். வைஞ்னாவி விந்திய மலையை இடம் கொண்டவன்: துர்க்கையும் (துர்க்கம்-மலை) மலை பில் இருப்பவனே: பண்ணத்த தமிழ் மக்களின் வெற்றித் தெய்வாகிய கொற்றவையும் மலைவாசிதான். வழில் மலைக்கே கானமர் செல்வி (வன துர்க்கங்)வைக் காண கிறோம் (அகம் 345) மலைச்சாரவிலே 'விற்கு கெழு தூஷிக் குப் பலி கொடுத்தலைக், குறுங்தொகை (218) கூறுகிறது. கடவுள் அயிரை - அபிராஹைக் கொற்றவையை சேர் வழிபட்டு வந்தனர். 'வெற்றி வெவ்போர்க் கொற்ற வை விறுவால்' என்று முநகளை நக்கீர் போற்றுகிறார். சிறுவன் என்பதற்கு 'வன துர்க்கையின் புதல்வன்' என்றும், வெல்போர் என்பதற்கு 'அவள் மகிடனைச் சேற்றது' என்றும் நச்சினார்க்கினியர் உரை வகுத்துள்ளார்.

இவற்றைக் கருதும்போது மலைவாசிகளாகிய ஆதி மனிதரிடையே சக்தி வழிபாடு முதன்முதல் தோன்றி யிருந்ததல் கூடும் என்று யூ சிக்கலாம். காலப்போக்கிலே இவ்வழிபாடு பலபடியாக வளர்க்கத்து. உலகம் முழுவாகுமே பாவியிருந்தது. எனினும் இந்தியாவிலேதான் இன்றளவும் விலைத்திருக்கிறது. தனிச்சமயமாகவும், வளர்ந்திருக்கிறது. எனவே இந்தியா இதற்குப் பிறப்பிடம் ஆகலாம்.

7. உலகம்மாள் :

தங்கீர சாத்திரங்கள் தோன்றியின், அதாவது கி.பி. 4, 5 ஆம் நூற்றுண்டுக்குக்குப் பின்னர் இந்து மதத்திலே ஏற்பட்ட பிற்கால வளர்ச்சிதான் சக்கி வழிபாடு என்று சிலர் கருதுகின்றனர். அவர் கருத்துத் தவறுங்கே. மகஞ்சதாரோ ஹப்பாவின் புதை போநூல் ஆராய்ச்சிகளால் சக்தி வழிபாடு அங்கே சிலவி இருந்ததை அந்திருஷ். இதை ஆராய்ந்த சர் ஜான் மார்ஷல் 'இவ்வழிபாடு இந்தியாவிலே தோன்றியது', சிலபேருமாக்குத் தெர்புதூயது. எனினும் சிற்றுரியா, எகிப்து, போன்சியா, கீரிஸ் முதலிய பண்ணடாக்கீர்களைகிறும் இதுபோலும் வழிபாடாக இருந்தது என்கிறோ. 'சிங்காதி தொக்கியும் சுமேரியாவிலும் இவ்வழி காடு ஒன்றுபொல்வே இருந்தது வியப்புக்கு உரியது', என்கிறு. வி.ஆர்.ஆர்.தீட்சிதர், இநுநாகேளிலும் தேவக்கு வாகனம் சிங்கம் ஆதல்போவலே. அவள் கணவருடைய வாகனமும் காணியே. போர்த்தெய்வாகிய அவள் கணவர்யாகவும், மணிவியாகவும் மலைவனங்களிலே வச்ப்பவளர்கவும் இருநாகேளிலுமே. கருதப்பட்டாள்.

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும்

இதனால் சக்தி வழிபாடு பண்டைக்காலத்திலே உலகம் முழுவதும் பல வியிருந்ததை அறிகிறோம். அதனாலும் ஸோக மாதாவாக அம்பாளை நாம் போற்றுவது முற்றிலும் பொருந்துவதே.

இல்லவழிபாடு ஆதி மனிதரிடையே அவர்கள் தாய்வழி உரிமை கொண்டாடி வந்த காலத்திலே தோன் றியிருந்ததல் கூடும். நாகரிக வளர்ச்சியில் தாய்வழி மறைந்து நந்தை வழி தோன் றியது. எனினும், தாயை வழிபட்டு வந்த பண்டைய வழக்கம் மட்டும் தொடர்ந்து நடந்து விஶ්வத்த வழிபாடாகவும் ஆயிற்று. அதனால் பல ஸோக மாதாக்கள் (தாய்த் தெய்வங்கள்) தோன் றினர். அவருள் எழுவரைப் புராணங்கள் போற்றுகின்றன. பிராமி, மகேசுவரி, கௌமாரி, வைஷ்ணவி, வராதி, மகேசுவரி, சாமுண்டி என்ற இவர்கள் தாயின் பல்வேறு வடிவங்களே. தமிழ் நாட்டிலே இவர்கள் வழிபாடு கி. பி. 5 ஆம் நூற்றுண்டுக்கு முன் தொடங்கி, பத்தாம் நூற்றுண்டு வரை வழக்கில் இருந்தது என்பதைப் பண்டைக் கோயிற் சிற்பங்களால் அறியலாம். இத்தாய்மார்களின் மூர்த்தங்கள் ஒரே பிடத்தில் வரிசையாக அவர்களின் அடையாளத் துடன் பதுமாசனத்திலே வீற்றிருப்பது போலச் செய்யப் பட்டிருக்கும். புறக்கணிக்கப்பட்டதால், இச் சிலைகளின் சிதைந்த கோலத்தைப் பழங்கோயிற் பிரகாரங்களிலே பார்க்கலாம். சேட்டை என்ற முறேவியையும் நம் முன்னேர் வழிபட்டு வந்தனர். அவஞ்ஞடைய கொடி காகம், காகம் மயிலாகவும், சேட்டை சுப்பிரமணியராகவும் திருப்பரங்குன் றிலே மாற்றப்பட்டிருப்பதாக டி. ஏ. கோபிநாதராவ் கருதுகிறார்.

8. வேத நெறியே :

வேத காலத்திலே சக்தி வழிபாடு நடந்தது என்பதற்குச் சான்று உண்டா? இது ஆரியர்ல்லாதார்க்கு உரியது எனபர் சிலர். ரிக்வேத சம்கிஞதையில் ஆண்தெய்யங்களே ஆட்சி பெற்றிருப்பதால் அள்ளை வழிபாடு அக்காலத்திலே நடந்தது இல்லை என்று முடிவுக்கட்டுதேல் பொருந்தாது. வேதத்திலே பயிலுகிற உணவு, அதிதி, புனி, வாக் போன்ற பெண் தெய்வங்களை ஆராய்கிற யாரும் அவையாவும் சக்திகளாகவே கந்தப்பட்டிருந்தமையை அறியலாம். ‘மனிதன் மன்னிலே தோன் றினுன்; மன்னி லேயேயே மறைகிறுன்’ என்பதால் வேதகால மக்களும் புவியைத் தாயாகவே போற்றினர். தைத்திரிய உபசிடத்திலே புவித்தாயைக் காணலாம். அறிவுக்கும் சிந்தனைக்கும் செயலுக்கும்கூட ஆதாரமாயிருக்கும் வாக்தேவ வதையை முழுதும் புகழும் தூக்கம் ரிக்வேதத்தில் உண்டு. எல்லாப் பெருமைகளுக்கும் தான்தான் காரணம் என்று வாக் தன் பெருமையைத் தானே விளக்கிச் சொல்லும். அந்த துக்தம் சக்தி உபாசகர்களுக்கு மந்திரமாய்த் திகழ் கிறது. வாக் தெய்வத்தைச் ‘சிந்தாதேவி’ என்பர் தயிறர்.

எனவே, சக்தி வழிபாடு ரிக்வேதத்துக்குப் புதியதோ புறம்பாவதோ அல்ல; இது வேதகாலத்துக்கு முற்பட்டதாக இருக்கலாம். அனுரியரு பழக்கமாகவும் இருக்கலாம். வேத ரிவிகள் ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருந்த வழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டவர் என்று கருவுத்திலே தவறு இல்லை. இது வேத விரோதமானது அன்று.

கேள் உபநிடதம் உமையின் துணையால் இந்திரன் பிரமத்தை அறிந்தான் என்று பேசுகிறது. ஒரு காலத்தில் தேவர்களுக்கும், அசரர்களுக்கும் போர் விடுப்பத்து. பாம்பொருளின் அருளால் அப் போரிலே தேவர்கள் வெற்றிபெற்றுர்கள், ஆனால் வெற்றி வெறியில் அவர்கள் பரம்பொருளை மறந்தார்கள். அவர்களுடைய அறியாகம யைப் போக்க, அவர்கள் முன்னே யட்ச வடிவில் பரம் பொருள் தோன்றியது. இது யார் என்று அறிய அத னிடம் அக்கினியைத் தேவர்கள் அனுப்பினார்கள். கீயார் என்று பரம்பொருள் கேட்கவே, அக்கினி தன் பிரதா பத்தை எடுத்துச் சேர்ந்து. ஒரு புல்லைப் பூமியிலே போட்டு இதை ஏரி என்று பரம்பொருள் கூறியது. அதை ஏரிக் கீக்கினியால் முடியவில்லை. பின் வாயுவும் முயன்று பார்த்தது. அதனாலும் அப்புல்லை அஹசக்க முடியவில்லை. இந்திரன் யட்சனுடைய தத்துவத்தை அறிய முனைந்தான். அப்போது யட்சன் உருவும் மறையவே, வானத்தில் அழகே வடிவெடுத்தாற்போன்ற பெண் ஒருந்தி தோன்றினால். அவள்தான் இமவானின் மகளாகிய உமை. அவளிடம் இந்திரன் அந்த யட்சன் யார் என்று விணவினான். அதுநான் பரம்பொருள் என்று அவள் சொன்னான். இங்கே உமை ஞானத்தின் உருவகம் எனினும், பின் வந்த நூல்களிலே அவள் சிவபெருமானின் துணையாகவே தோன்றுகிறார். வாஜசனேய சம்கிஞத யில் அவள் உருத்தின் சகோதரியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

ஸ்ரீகண்டரும் பட்ட பாஸ்தரும் உம் என்ற பிரணவத்தினின்றும் உமா என்ற சொல் பிறந்தது என்பர். மேலும் துர்க்கை மந்திரம் விஷ்ணு மந்திரங்களிலும் உயர்ந்தது என்று புராணங்கள் முஸ்குகின்றன. இவற்றுல் சக்திவழிபாடு வைத்திமானதுநான் என்பது சிச்சயமாகிறது.

9. சாக்த நந்திரங்கள்:

சக்தி வழிபாட்டை விளக்கியும் விவரித்தும் கி. பி. 4 - ஆம் நூற்றுண்டின் பின்னர் பல நந்திர நூல்கள் எழுந்தன. நாளைடவிலே இவ்வழிபாடு எங்கும் பரவி வந்ததற்கு ஏற்ப, நந்திரங்களும் பலவாயின. செவந்திய வகரியிலே ஸ்ரீசங்கர் நந்திர நூல்களின் எண்ணிக்கை 64 என்றார். இவற்றுக்கும் சிவபெருமாலே ஆசிரியர் என்பது அவர் கருத்து.

வேறுவேள்ளி காக்கி, புதிய புதிய வழிபாட்டு
முறையை தோன் நிறுத்துப்பகுத்ததான் இனி தெரிவிக்
கின்றது. இனி வேற்றுக்கு என்னொன்றையே அல்ல,
வைற்றுவ வேறு முன்னால்தான். வோக்குன் நெறி
உடைக்கும் நூலை அற்றவேண்டும், நூல்க்கு நாட்டிலே
உள்ள பாடங்களும் இறைந்துவிட யான் அடைந்தனர்.
வேறுதான் கல்வாண்டம் ஏற்றத் தட்டுக்கவினா வளர்ச்
கிறாரான வேறுப்பொன் நக்கிர நூல்களிற் காண
கிறது. கிடைத் தகவில், சார்தலகம், காளிகாதந்திரம்,
ஒடுப்பானி, சுவார்ஜனாங் முதலியவை சாக்தருண்டைய
நந்தியும்கூறி கூற. இறைந்த தழுவியவர் வங்காளம்
அதோச் சாந்த நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். இவர்களிலே
ஏன்னாலின் - இட்டங்கூயர் நட்சினஞ்சாரிகள் - வலங்கை
யிர எற்றுகிற பிரிவைச் சொன்னு.

I. பின்தாய்வு

வாய்மாற்றிலே நூக்கை காளி வட்டுமி என் பல்களைச் சுத்தி சொகுபமாகக் கருதி, மறு, மச்சம், மாமிசம், மாது, முத்தினை என்னும் பஞ்சமகாரங்களைக் கொண்டு பூரிப்பார். இவர்களிலே சிலர் நன்னிரவிலே இருக்கும் தோழி போய்ப் புதைத்திருக்கும் பிரேதங்களைத் தோங்கி எடுத்து, அதனை மது மாமிசங்களால் பூரிப்பார், சிலர் போன்களை ஒருநிடப் பூரிப்பார். இதைப் பூரணபிட்சை என்பது, வாய்மாற்க்கத்தின் ஜந்துமகாரங்கள் தவறுதலாய்ப் போருள் செய்யப்பட்டு, சிற்சில இடங்களிலே இழி நிலையிலே ஆலுட்டிக்கூட்டு வருவது வருந்தத்தக்கதே. பால் உணர்வியை ஒழிப்பதற்கு மாருக மாது, காம உணர்விக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறுன். யோக நொறியில் சிறந்தீ மண்டலத்தினின் ரூம் ஒழு கம் அருத்தாரை ரூம் மறு, கன் அஸ்ல் பட்டினி விரதங்களால் உடல் நினைவு ஒடுக்காதற்குத்தான் மாமிசம் அறிதுறியே அங்கி, உண்பதற்க அல்ல. மச்சமும் முத்தினையும் முறையின் இடங்கள் பிஸ்கலை சாடிகளைக் குறிப்பன. இந்த வாய்மாற் வறிபாட்டால் உலகில் உள்ள இன்பங்கள் யாகும் கிடப்பறோடு முத்தியாம் பேரின்பழும் கிணக்கிறது என்பது கூக்கர் கம்பிக்கை. இவர்களைக் கொல்கை என்பது,

2. വാഹനങ്ങളുടെ പാത:

இழிலை வய்தீய வாய்மார்க்கத்தை ஸ்ரீ சுங்கரர் கண்ணுறுத்திற்கிறார். அவன் கலவம் முதல் தட்சினாகரிகள் நல்ல எட்டோனார். ஜிஹங்கன் ஸ்ரீ வித்யோபாசகர் வேத பூர்வை ஏட்டார்பி தழுந்த குருவை அடைந்து, ஸ்ரீ வித்தை முறையை பற்றுவித மகாவித்தை மந்திரம் கோவடி உபாரணிமுறை வழங்கது புகைசெய்து, மாண்பாட்டுக்கு ஒன்று பாரசுத்தையைப் பிரகணன்மாகச் சேய்வு, ஜிதை மாநித சாக்தோபாரசனை தேஷ்முடிப்பு நடைபெற்றிரு. ஜிஹந்த ஆய்ப்பணை செளங்குத்தரமாக்க.

இதற்கு மூலம் கெள்டபாதருடை நுபகோதயமும், சாங்த தங்கிருங்களும் உபநிததங்களுமே.

அந்வைத மந்திர ஸிறுவி, ஸிர்க்குண பிரமத்தைத் தெரிவித்து, ஒவ்ப்பிர்க்க ஜக்கியத்தை மெய்ப்பித்த ஸ்ரீசக்கரர், பழகோவிந்தம் பாடின்றபோலவே அம்பிகை யைத் துறிந்து சௌந்தர்யலகரி பாடினார். இதிலே மஞ்சீர நூல்த் தழுவிய யந்திர தந்திரப் பிரயோகங்கள் உண்டு. தேவியின் அழகைக் காவியரசத்துடன் வருணிப்பதால் சௌந்தர்யலகரி எனப்படுகிறது.

10. ശ്രീവിത്തത്വ :

ஸ்ரீ சங்கரர் தாயித்த வெண்மதுங்களிலே தேவி யாழிபாடும் ஒன்று. ஸ்ரீவித்தையை இவர் பிரகாசப்படுத்தினார். இவரும் இவர் வழிவந்தோரும் ஸ்ரீவிய அத்வைத மடங்களிலே தேவ்யை ஸ்ரீசக்தரத்திலே எழுந்தருளசெய்து, இன்றளவும் வழிபட்டுவேறுகின்றனர். ஸிருங்கேரியில் ஸ்ரீ சங்கரர் ஸ்ரீவிய மடாலயத்திலே ஸ்ரீசக்தத்தில் சாரதாதேவி யைப் பிரதிஷ்டை செய்தார். இதைச் சாரதாபிடம் எனபர். • சர்வவேதாந்த பிரகாசினி பிரமவித்யா சாரதா' என்று சொல்லப்படுவதால் பிரமவித்தையில் வேற்றல் ஸ்ரீஶ்ததை என்பது புலனுகிறது. முக்கியமான சிவாலயங்களிலும் ஸ்ரீசக்ரம் தாயிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றிலே முதன்மையானது காஞ்சியில் காமாட்சி கோயில். இதைக் காமகோடிப்படம் எனபர். சிதம்பரம் சிதாகாச ரகசியத்திலே ரம்மேங்காச் சக்ரம். அதாவது சிவச்சக்ரமும் ஸ்ரீசக்ரமும் பூசிக்கப்படுகிறது. திருக்குற்றாலத்திலே ஸ்ரீ சக்ர பிடம் உண்டு. ஆவுடையார் கோயிலிலே ஸ்ரீ சக்ர பிடத்தின் மீது தேவியின் பாதுகாக வழிபடப்படுகிறது. திருவாணைக்காவில் அவிலாண்டேசுவரியின் காதனி ஸ்ரீ சக்ர வடிவில் அமைந்தது. இந்தப் பட்டியலை இப்படியே பெருக்கிக் கொண்டு போகலாம்.

ஸ்ரீ சுங்கராகுந்துப் பிறகு ஸ்ரீ வித்தையை விளக்கம் செய்த ஞானிகளிலே வித்தையாணியரும் நீலகண்டங்கும் சிறந்தோர் ஆவர். 18-ஆம் நூற்றுண்டிலே பாஸ் கா ராயர் இயற்றிய (வளிதா சகல்ரநாய பாஸ்யம் முதலிய) மூன்று நூல்கள் ஸ்ரீ வித்தையைன் 'பிரஸ்தானத்தீயம்' என்று சொல்லபடுகிறது. சௌங்கரிய வகிரிக்து லட்சமிதூர் உரை எழுதி ஸ்ரீ வித்தையை மேலும் தெளிவு படுத்தினார். காஞ்சி காமாட்சியை முககளி துதித்த ஜங்நாறு சுலோகங்களும் பக்திச்சுலவ மலிந்தலை. கவிப்பண்பும் வாய்ந்தலை. இதைச் செம்பாகமாகத் தமிழ்ச் செய்யுட் களிலே கோவை ஸ்ரீ நடேசுக்கவுண்டார் அவர்கள் மொழி பேயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ்மொழியிலே தேவியின் புத்த பாட எழுந்துள்ள மாலைகள் பதிகங்கள் பல. இவற் றுள் அபிவாயி அந்தாதி சிறந்தது.

11. எழிலா :

ஸ்ரீ வித்தையின் அதிதேவகத லளிதா மகா
தீப்யாங்குரி. சோபை, விலாசம், இனிமை பெருமிதம்,

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும்

தையியர், ஒளி, தகதுப்பு, ஓவதாரியம் என்ற எண்ணானது ஆசிய லளிதா ' துணையும் தொழும் தெய்வாழும் பெற்றதாயுமாய் ' இருக்கின்றன. சிந்தும் போலச் சிவந்த மேளி, புன்முறைவல் பூத்த முகம். கருணை கலை ஏறியும் கண்கள். இப்படி அவன் நிருமேனி வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

" ஆத்தானை எங்கள் அபிராமவல்லியை
அண்டமெல்லாம்
புத்தானை மாதுளம்பூ நிறத்தானை புவி
அடங்கக்

காத்தானை அங்கையிற் பாசாங்குசமும்
கருப்புவில்லும்
சேர்த்தானை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு
ஒரு தீங்கிலையே "

என்கிறார் அபிராமிபட்டர். ஆசையின வழிவமான பாசத்தையும், கோபத்தின அறிகுறியான அங்குசத் தையும், மனத்தின் சின்னமான கருப்பு வில்லையும், பஞ்சதனமாத்திரரைகளாகிய மலரம்புகளையும் தன்கை களில் கொண்டிருக்கிறார் என்று லளிதா சகல்ர நாமம் கூறுகிறத. மிகுந்த வைவத்தோடும் பலகோடி சக்தி கணங்களோடும் அனுக்கிரக மூர்த்தியாய் இவன் எழுங் தருளியிருக்கிறார் என்பது கோட்பாடு. காஞ்சிபுரம் லளிதோ பாச்சையின் முக்கீய தலங்கள் என்று லளிதோபாக்கியானம் கூறுகிறது.

12. ஸ்ரீ சக்ரம் :

லளிதையின் முக்கீய உறைவிடம் மேந. இதை ஸ்ரீ சக்ரம் என்பர். (சிவன் சக்தி இவர்களுடைய சரிராதான் ஸ்ரீ சக்ரம் என்று மந்திர நூல்கள் கூறும்) பூமி, கைலாசம், மேர என்றபேதமுள்ள ஸ்ரீ சக்கரத்திலே லளிதையை ஆராதிப்பார் பலர், லளிதோபாக்கியானத்திலே ஸ்ரீ சக்ர வழிபாடுதான காணப்படுகிறது. லளிதையின் உபாசகை தக்கார்க்குத் தக்கபடி மந்திர ருபமாயும் யந்திர ருபமாயும் சுவோகம், மாலை, கவசம் என்று பலவிதமாகக் காணப்படுகிறது. திரிபுராச்சாஞ் செய்த சிவபிரான் தேவியாய் இருப்பதால், சபலம் சஞ்சலம் வாய்ந்த மனதுடையார் ஒரு நாளும் ஜிவனை உபாசிக்க முடியாது.

இவளுடைய சொருபத்தையும் தத்துவத்தையும் போதிக்கும் மந்திரங்கள் பல. இவற்றுள் பதி'னாந்து எழுத்துள்ள பஞ்ச தசாட்சிரியம், பதினாறு எழுதுதுள்ள சோடசாட்சரியம் முக்கீயமானவை. நாஸ்திலம் உபதேசம் பெற்று ஏதேனும் ஒரு மந்திரத்தை ஒருமை மனத்துடன் செபிப்பவீர் மூலாதாரத்திலே ஒடுக்கி இருக்கும் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி, தம மனக்கண்ணிலே தேவியைத் தரிசிப் பவர், இடைவிடாத செபத்தால் அநை சக்தி மேல்நோக்கிக்

கிளம்பி, சுவாதிட்டானம், மணிபூகம், அநாகதம், விச்சரி என்ற கேந்திரங்களைக் கடந்து, ஆங்கை என்ற ஜிட்தைச் சேர்ந்து ஒர் அனல்கொருந்து வழிவிலே வெளிப்படுகிறது. பின் சகல்ஸ்ராரத்திலே தோன்றும் அருட்சோதியினிற்றும் பெறும் இன்பத்தை எப்போதும் நூய்ப்பர். இதற்க விளக்கமாகச் சில கோயில்கள் உண்டு. திருவாருஷ்மூலாதாரம், காஞ்சி - நாபி, சிதம்பரம் - அநாகதம், மதுரை-துவாதசாந்தம், ஆவுடடயார்கோயில்-மகாசோட சாந்தம், இங்கே ஆத்மநாத சிவனும் யோகாம்பாஞ்சம் ஆயிரம் இதற்க் கூல்ஸ்ராரத்திலே தியானிக்கப்படுகின்றனர்.

13. மூர்த்த பேதங்கள் :

மகாபாரதத்திலே இரண்டிடங்களிலே தூர்க்கையின் பிரார்த்தனை காணப்படுகிறது. விராடன் ககரினே பிரவேசித்த போது யுதிட்டிரன் தூர்க்கையைத் துதித்தான். தேவிக்கும் வக்தேவனுக்கும் மகனுகக் கிருஷ்ணன் பிறந்தான். பின் விந்தியமலையிலே குடி புக்கந்தான். சிவபிரான் தேவி மட்டும் தூர்க்கையைல். பிரம்ம விழுஞ்சுக்களில் தேவியரும் தூர்க்கைகளே. ஆதவின் வைஷ்ணவியை, தூர்க்கை, காளி, யாகாளி, விந்தியா, வாசனி என்று யுதிட்டிரன் போற்றினான். பீஷ்ம பார்வத்திலே கிருஷ்ணன் தூண்டுதோலால் அர்ச்சனான் தூர்க்கையைப் பிரார்த்தித்தான். இப் பிரார்த்தனையிலே அவன், உமா, சங்கரி, சரசுவதி, சாவித்திரி என்று புகழப்படுகிறார்கள். கந்தனுக்குத் தாய் என்றும் சொல்லப்படுகிறார்கள். ஏரே சக்திதான் பல வழங்களிலே தோன்றுகிறார் என்பது இவ்விரு துதி மொழிகளால் நாம் அறிகின்றும்.

இம் மூர்த்தி பேதங்களிலே தூர்க்கை, வட்சமி, சாச வதி, முக்கீயமானவை. சண்டி, சாமுண்டி, கொளிகி, போன்ற பேதங்கள் வெறும் பெயர்கள் மட்டும் அல்ல; ஷவல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே நிகழ்ந்த சக்தியின் அவதாரங்கள்தான் அவை. மகிழ்ச்சை வதைக்க சப்படி ஆனார். சண்டன முண்டனை வதைக்கச் சாமுண்டி ஆனார். சும்பன் நிசுப்பனை வதைக்க கெள்சி ஆனார். பண்டனை வதைக்க யாககுண்டத்தினிற்றும் தோன்றியவளதான் லளிதையும்.

14. காளி:

லளிதையின் வெருளவன் காளி; காளி பயங்கரி; லளிதை சுந்தரி. காளி தத்துவம் அற்புதமானது. கோடானுகோடி யுகங்கள் கற்றங்கள் அடங்கிய காலத் தையே எடுத்து விழுங்கி அநாவது, காலம் கடந்து நிற்பவன், ஆதவின் தேவியை வடமொழியில் காளி, காளிகா என்பர்; தமிழிலே காளி என்பர்.

" காலனமாக வளர்ந்தில் அவர்கள் கொள்ளுமாக
மற்றதின் மது
காலனிட்டு என்ற பெயர் கொண்டு - மின்
கார் மின்டுவையும் ஒரு வள்ளு ".

என்று தொடங்கி, சாகாசியின் புறைப் பாதியார் பாடியிருக்கிறார். என்றும் நீக்கமற விறைந்தவன் எனப்பதால், சில நிறுத்தாக அவன் கற்பக்க செய்யப்பட்டிருக்கிறார். விரிந்து வாழும் பரந்த கடறும் நிலாக்கவே தோன்றுவின்று இல்லையா? ‘மேற்மாகிக் கிழாவி, ஸெயூ நிசையுமாலி விண்ணஞ்சும் மண்ணஞ்சும்’ ஆன விர்ஜீந் தாலை மூடி மறைப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆதாலே அவன் நிர்வாணமாய் நிற்கிறார். அவனை ‘முனைமாலினி’ என்பார். அதாவது, துண்டிக் கூட்டுடையைலை மாலையாகக் கோந்து அணிந்துகொண் டிருக்கிறார். தன்விடமிருந்து தோன்றும் உயிர்கள் தன் எடுப்பே ஒடுநோத்துக்கிரு இந் தலைமாலை. இம்மாலையில் உள்ள பல்வேறு வயதுடைய தலைகள், சிறுநூல் எந்தாறும் இருப்பார் என்பதற்கு விளக்கம். மக்கள் சேய்யு விஸி அணித்திற்கும் சக்தியாய் இருப்ப வன் அவன்தான் என்பதற்கு அடையாளமாக வெட்டிய கங்கீஸ் சரமாகத் தோட்டுத் தாரையிலே அவன் கட்டி யிருக்கிறார். அவன் சாகாராமுந்தி என்பதை நாவீ விருந்து கொட்டும் இரத்தம் தெரியக்கிறது. கணங்தோறும் அவன் நிராசிகளை வகுக்கிறார், வெட்டுகிறார், மாய்க் கிறார். உலகோர் சிந்தும் கண்ணினை அவன் பொருட் படுத்துவதில்லை. மக்கள் மதிலின்றனர். நகர்கள் அறி கிடைத்; நாடுகள் வடாகின்றன, அவன் ஹாம் என்றால் அண்டங்கள் குன்றுவேயா. இந்த அழிவைக் கண்டு அஞ்சவள் அவனை ஏற்பட உரியார் அல்லர். கூயங்கல்ப பற்றும், ஆணவற்றிழப்பும், போரையும் வாய்ந்தவர்க்கு அவன் பயங்கரிதான். வழிதவறியவன் அவன் வாளி விள்ளும் தப்பறுமானால், நல்வழியில் உடப்பவன் அவனைக் கண்டு அஞ்சவற்றில்லை. உயிரைத் தீர்மானம் மதிக்கும் ஆண்ட தியாவிதான் அவனை வணங்கும் துதுதி வாய்ந்த வன். உயிர்ந்த கொள்கைக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுத்து, எவன் பேருமித்துடன் மாய்கிருகே அழனுக்குத்தான் அவனை அறாம்பேய்கிறார். மாணபயம் அவனுக்குக் கு கிடையு. இத்தாலைய ஆண்ம வீர் மலிந்திநூத்தால் முந் வாழ்ந்தின்யாடு பல்குறைகளிலும் முன்னேயிருந்தாகு

பண்டைய தமிழ் வீர் சேந்த ஆத்ம பரித்தியாக
கங்கொல் கல்லூர்த்துப் பரவி புதுக்கிராது. இதன் காலம்
கி. பி. 11 ஆம் நூற்றுண்டு. தமது உடலுறுப்புக்களையும்
தடித்தியும் தான் கூறுத்துப் பண்பிடத்திலே கோர்த்திக்
வரும் வகையும் இவர்கள் களிமை வழிபட்டார்கள்.
வளிஸ்தம், கடாரம், சாவகம் போன்ற தோலைதான்
காடுகளை இவர்கள் வென்றதில் வியப்பியில்லை. தஞ்சைப்
போலை தோலைக் கட்டியது இவர்களுக்கு எப்பாத்திரா?
களினோயில்லே,

“ சவியாத தனி ஆண்மைத் தறு கண் வீரர்,
 ‘தருக வரம்; வரத்தினுக்குத் தக்கதாகப்
 பவியாக உறுப்பவிந்து தருதும்’ என்று
 பரவும் ஒனி கடல் ஒலிபோல் பரவுமாலோ
 அடிக் கழுத்தினுடன் சிரத்தை அரிவராலோ
 அரிந்தசிரம் அணங்கின் கைக்

கொடுப்பாராலோ

கொடுத்த சிரம் கொற்றவைகளைப்
பரவுமாலோ

குறையுடலும் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ “

என்று சயங்கொண்டார் பாடுகின்றார். இது வெறும் கற்பனை அன்று. வீரர்களும் தேவி உபாசகர்களும் தலைப் பலி தந்து தமது பிரார்த்தனைகளைச் செலுத்திவந்த பெந்து செயலை மகாபலிபுரம், நிருச்சிராப்பள்ளி முதலிய இடங்களில் உள்ள பல்லவச் சிற்பங்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

கம்பவர்மன் ஆட்சியில் அமைந்த பத்தாம் நூற்றுண்டு சாசனம் ஒன்றுண்டு. வீரன் ஒருவன் தன் தலையை ஒரே வாள்வீச்சில் அறுத்து, தேவியின் பலிபீடத்திலே அதைத் தன் கையாலே வைத்தமாதிரி சிலை ஒன்று கிடைத் திருக்கிறது. இவ்வாறு பலி இட்ட அருஞ்செயலைப் பாராட்டி, ஊரார் அமைத்த அறப்புறம் அச்சிலையிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ‘படாரிக் குகை குறைத்திலை அறுத்துப் பிடலிக்கமேல் வைத்தானுக்கு ஊரார் வைத்த பரிசாவது என்று அச்சாசனம் தொடங்குகிறது. இவ்விரதம் தேவிக்குப் பரணிகாணக் கொண்டாடப்பட்டது. இப்பரணி நோன்பை மக ஸி நு ம் நோற்றுவந்தனர். இன்னுள் மணைவியும் இன்னுள் மகனுமான இவள் பரணி தோற்றுத்தீ தீஷு’ என்று பொறிக்கப்பெற்றுள்ள கற்றுண்கள் திருக்கோவலூர்ப்பக்கம் காணப்படுகின்றன. இவை கி. பி. 9, 10 ஆம் நூற்றுண்டுக்கு உரியவை.

கி. பி. 7-ஆம் நூற்றுண்டிலே மகேந்திரவர்மன் சிங்கவரத்தில் குடங்குள்ள குகைக்கோயில் சுவரிலே புடைப்புச் சிற்பமாக மகிழாகரமர்த்தனி விளங்குகிறார். இதன் சிறப்பு என்னவென்றால், பிற சிற்பங்களிற்போல் இல்லாது, தேவி வலதுகாலை மட்டும் ஏருமைத் தலையேல் வைத்து, திடுகாலைத் தரையிலே ஊன்றி, சுங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கி, பக்கவாட்டிலே சற்று சாய்ந் திருப்புதுதான். இதன் வலதுபுறந்திலே ஒரு வீரன் மண்டியிட்டு, வலதுகையின் வாஸ்கொண்டு, தனது திடுகால் தொடுடையத் துண்டிக்கிறார். எதிரிலே பூசாரி யந்திரங்களைச் சேபித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

ாவிப்பும்பட்டினத்துச் சுகோட்டில் இருந்த காளி கோயிலிச் சற்றிலும், உயிர்க்கடன் கொடுத்தோரது தலைகள் தொங்குகின்ற மரங்கள் வளர்ந்திருந்ததை மனி வேலை குறிப்பிடுகிறது. சிலப்பதிகாரத்திலே வெடர்கள் அவ்விய எப்படி விப்பட்டார்கள் என்பதை இளங்கோ

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும்

55

வழகள் விவரமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நோய்வாய்ப்பட்டு விரியாத வீரரது பழங்குழியிலே ஒரு கன்னிப்பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவனுக்குக் கொற்றவையின் கோலம் செய்விக்கிறார்கள். வேண்டும் வரிசைகள் நல்கி அவளை மேளதாளத்துடன் காளி கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லு விருந்துகள், பலிபீடத்தைத் தொழுது தூர்க்கையை ‘அமரி, குமரி, கவுரி, சமரி’ என்று அர்ச்சிக்கிறார்கள். ‘பிறை நூடியவளே, முக்கண்ணி, நீலகண்டி’ என்று போற்றுகிறார்கள். “யானைத்தோல் போர்த்து புலித் தோலை அடையிலே கட்டி, ஏருமைத் தலைமிது வின்றூய். இது என்ன மாயமோ? உன்னைத் தேவர்கள் வணங்குகின்றனர். வேதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட மறைபொருள் நி, வளைக்கையில் வாள் ஏந்தி, நி, மகிழாக்கரணை வதைத்தாய். மும் மூர்த்திகளின் மனக்கமலத்திலே கோதி வீளக்காய்

நிற்பவள் அல்லவா நி, உன் திருவடிகளை வணங்குவிடும், நாங்கள் செலுத்தும் கடன் இதோ எங்கள் கடுத்திவிந்து சொரியும் இருத்துமே. இதை ஏற்றுக்கொள் சங்கரி, அந்தி’ என்று துகித்து வேடர்கள் குருதிப்பளி (அவிப்பளி) கொடுக் கின்றனர். இப்படி வழிபடும் வேடர்குலமே சிறந்த குலமாம்.

இளங்கோ காலத்திலேயே தேவியைப் பற்றிய புராண கதைகள் (தேவி மான்யியம், தேவி பாகவதம்) வளர்ந்து பூர்த்தியாகிவிட்டன. இக் கதைகளில் தமிழ் மக்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கை உறுதியானது. இக் காலப் பல்லவ பாண்டியர்களின் புகழ்ச் சின்னமான சிற்ப வடி வங்களிலே மிகவும் சிறந்தது மகிழாக்கரமர்த்தனி என்பதும் இங்கே கருத்துக்கது.

7. நவக்கிரகத் திருக்கோயில்களும் மக்கள் வழிபாடும் :

1. நவக்கிரக வழிபாடு மற்றும் :

மக்கள் பக்திரேதுதும் தெய்வத்திருவருவங்கள், சிவதெனிட்டு திருக்கோயில்களில் சிவனிஸ்கத்திருமேனி உள்ளிட்ட இபுக்கதைந்து மரிசுவரத் திருமேனி என், சோழ வாலத்திலேயே ஒன்பது கோள்களை வழிபடும் சமயப்பண்பாடு பரவலாயிற்று. அம்மூலமாக வழிபாட்டுடன் நவக்கிரக வழிபாடும் மக்களால் உற்பாக்தத்துடன் நடைபெற தொடர்பியது. வாழ்க்கையில் எதிர்ப்பாடும் நன்மை தீவிரமாக ஒட்டி அவ்வழிபாடும் பரவலாக மலரத் தொடர்பு விட்டது. ஒவ்வொரு திருக்கோயிலிலும் நவக்கிரகப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது. சில குறிப்பிட்ட திருக்கோயில்களை ஒன்பது கோள்களில் தனித்தனியே கோள்களுக்கு உரியவை என்ற கருதும் மரபும் தொடர்ந்தது. சிவதெனிட்டு கோட்டாட்டில், நவக்கிரக வழிபாடு புதுவுதற்கு “வெடிய தோளி பங்கள்” என்ற திருஞான மீபந்தா திருப்பதியம் மூல இலக்கியம் ஆயிற்றிலே என்றும் ஏதுத் தீடும் உண்டு. “சிவ பிராணை வழிபட்டால் கோள்கள் நல்ல நல்ல” என்று இறை வழிபாட்டில் கூற்றும் கூட்டுத் தலை பாலருவாயில் குறித்தோன். ஆனால் தமிழகச் சமூதாயம், அடிப்படையை மறந்து கோள் வழிபாட்டிலையே அடிக் காட்டும் கொள்ள வைத்து. இது போகுன்னனராது வினாத்தபுதிய மரபு என்று கருவது நவக்கிரகது

நவக்கிரகவண்ணப் பற்றியும், அவை சிறப்பாக வழிபடப்பெறும் திருக்கோயில்களைப் பற்றி யும் இப்பகுதியில் விவரங்களுமிழும்.

2. குரியன் :

நவக்கிரகவண்ணப் பற்றியும், அவை சிறப்பாக வழிபடப்பெறும் திருக்கோயில்களைப் பற்றி யும் இப்பகுதியில் விவரங்களுமிழும்.

இம் எங்ற ஒவியிலிருந்து குரியன் தோன்றி வருன். முசூர்த்திகளின் அம்சம் குரியன், காசிப முனிவருக்கும் அதித்திக்கும் பிறந்தவன் என்பது பாரத வரலாறு. அதனால் அவனுக்கு ஆதித்தியன் என்றும் பெயர். குரியன் சஞ்சிகை என்பவனை மனந்ததாகவும் பல மக்கள் பிறந்ததாகவும் வரலாறு உண்டு. சஞ்சிகை குரிய வெப்பம் தாங்காமல் தன் நிழலைப் பெண் வடிவாக்கி அதைச் சூரியனிடம் அனுப்பினான். சாயாதேவி என்று பெயர்பெற்ற அப்பெண் தன் நிலையைச் சூரியனுக்குத் தெரிவிக்காமல் அவனுடன் வாழ்ந்து பல மக்களைப் பெற்றான். பின்பு உண்மை தெரிந்து சாயாதேவியும், சஞ்சிகையும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்ந்து வரலானுர்கள். இவர்கள் தவிர பல மணவியர் குரியனுக்கு உண்டு. குரியன் பெற்ற பின்னோகள் பிருது, வாஸ்மிகர், அகத் தியர், வசிஷ்டர், கரணன், சுக்ரீவன் முதலியோர்.

குரியன் மிக்க தவம் செய்து கிரணங்களில் மிகுந்த வளிமை பெற்றவன். குரிய கிரணங்களால் தான் மழை, பனி, வெப்பம் உண்டாகிறது. உலகில் குரியனவிட ஒளி பொருந்திய பொருள் கிடையாது. மற்றை எட்டுக் கிரகங்களுக்கும் ஒளி அளிப்பவன். ஒற்றைச் சக்கரமுடைய ரதத்தில் ஏழு குதிரை பூட்டி வருபவன். அருணன் என்பவர் குரியனுடைய சாரதி. அனுமானுக்கு நவ வியாகரணங்களையும் கற்றுக்கொடுத்தவன் குரியன்.

குரியன் ஒரு ராசியிலிருந்து மற்றொரு ராசிக்குச் செல்லும்போது மாதம் பிறக்கிறது. இதை விஷா புண்ணிய காலம் என்கின்றோம். தை மாதப்பிறப்பு உத்தராயணம், ஆடி மாதப் பிறப்பு தசிஞாயணம், மற்றும் அர்த்தோதாதய புண்ணிய காலம் முக்கியமானவை. குரியனும் சந்திரனும் சேர்க்குதின்கள் காலம் அயாவாசை, ராகு, கேதுக்கள் பற்றுவதால் குரிய கிரகணம் உண்டாகின்றது என்பது புராணம். வின்ருான் அடிப்படையில் அப்படி தடப்பதில்லை.

திருக்கியலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச்

சொந்தமான

சூரியனுரோகோயில்

அருள்மிகு சிவசூரியப்பெருமான் திருக்கோயில்

குரியன் வென்தாமரையில் வீற்றிருப்பவன் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இரண்டு கைகள் ஒரு முகத்துடன் குரிய மண்டலத் தின் தடுவே சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். அப்போது சிவகுரியன் என்று சிவாகமம் கூறுகின்றது. குரிய மண்டலத்தின் நடுவில் விஷ்ணு திகழும் போது அவன் குரியநாராயணன் என்று அழைக்கப்படுவதாக விஷ்ணு புராணம் கூறுகின்றது.

தைமாதப் பிறப்பு, மகரசங்கராந்தி, சைவர்களும் வைணவர்களும் குரியனைப் பூசிக்கின்றனர். குரியனை வழிபடுவதால் கண்ணோய். இருதயநோய் காமாலை முதலிய நோய்கள் நீங்குகின்றன.

வால்மீகி ராமாயணத்தில் கதிரவனுடைய துதியாக “ஆதித்திய ஹிருதயம்” என்ற பகுதி உள்ளது. இராவண யுத்தத்தில் இரமர்சோர்வடையாமல் இருக்க அகத்தியமுனிவர் உபதேசித்தது. குரியனுடைய திருநாமங்கள் பல. ஆதித்தியன், ஸவிதா, குரியன், ககன்பூஷா, பானு, கபஸ்திமான், ஹிரண்யரேதஸ் ஸப்தஸப்தி, பாஸ்கரன், மார்த்தாண்டன், ரவி, பிங்களன் மற்றும் நாற்றுக்கணக்கானவை.

ராகு, கேதுக்களை அமிர்தம் கடையும்போது காட்டிக் கொடுத்ததால் அவர்கள் அவனைப் பிடிப் பதாகவும் அதுதான் கிரகணம் என்று புராணம் கூறுகின்றது.

பாகவதத்தில் குரியன் மேருமலையை வலம் வருவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மார்க்கண்டேய புராணம், பிரம்ம புராணம் முதலியவற்றில் குரியன் வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நால்களில் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோ அடிகள் “ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்” என்று குரியனை வாழ்த்துகின்றார். கண்ணகிக்குச் குரியனுடைய குரல் அசரியாக சாட்சி சொல்லியதாகப் பாடல் உள்ளது, “கள்வனே அல்லன் ”

குரியன் பாலை நிலத்திற்குத் தலைவன். கவித்தொகையில் நச்சினார்க்கிளியர் குரியனைப் பற்றி உரை எழுதியளார்

திருமுருகாற்றுப்படை, சிலப்பதிகாரம், புறநானூறு, குரியன் சிறப்பைக் கூறுகின்றன.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் குரியன் கோயில் இருந்ததாக இளங்கோ அடிகள் கூறியுள்ளார். “பகல் வாயில் உச்சிக்கிழாள் கோட்டம்”

சங்கதமும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான முத்துஶாமி தீட்சிதார் நவக்கிரகங்களின் மீது 9 சீர்த்தங்கள் பாடியுள்ளார்.

குரியனைப்பற்றி “குரியமூர்த்தே நமோஸ்துடே” என்று பாடியுள்ளார்,

குரியன் சிம்ம ராசிக்கு அதிபதி. அதிதேவதை அக்னி. பிரதி அதிதேவதை - ருத்ரன்.

குரிய நமஸ்காரம் சிறப்பானது; அதற்குத் தனி மந்திரம் உண்டு. கண் ஒளி பெருகும். “கண்கெட்ட பிறகு குரிய நமஸ்காரம்” என்பது பழமொழி.

மயூரகவி என்ற புலவர் “குரிய சதகம்” என்ற நால் இயற்றியுள்ளார்.

விஞ்ஞானிகள் குரியனைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டே இநுகின்றார்கள். கவிஞர்கள் குரியனுடைய அழகைக் காவியங்களில் வருணிக் கின்றார்கள். குரியன் நம் நாட்டுக்கு மட்டுமல்லாமல் உலகில் எல்லா நாடுகளுக்கும் தேவைப்பட்டவன். அவனைப் பாடாத மொழியில்லை: வணங்காத மக்கள் இல்லை. வேதங்கள் அவன் புகழை கூறியுள்ளார். குரியன் கமலமல்லர் மலர்த்துபவன்.

அமரகவி பாரதியார் குரியனைப்பற்றி “நீ ஒளி. நீ சுடர். நீ விளக்கம். நீ காட்சி. மின்னல், ரத்தினம், கனல், தீக்கொழுந்து” என்று கவிதை புனைந்துள்ளார்.

மக்கள் குரியனைப் பல விதத்தில் பூசை செய்வார்கள். யந்திரத்தில் ஆவானம் செய்தும் உருவம் எழுதியும் வழிபடுவார்கள். சிவாலயத்தில் பரிவார தேவதையாக குரியன் உள்ளான். நவக் கிரகத்தில் ஒன்றாக வைத்து வலம் வருகின்றார்கள்.

குரியனுக்குத் தமிழ் நாட்டிலும் மற்றும் வடநாட்டிலும் பல கோயில்கள் உள்ளன.

சோழநாட்டில் குரியனார்கோயில் ஏன் ரதலத்தில் குரியனுக்குத் தனிக்கோயில் உள்ளது. மற்ற கிரகங்களுக்கும் அங்கு கோயில் உண்டு. இக்கோயில் திருவாவடுதை ஆதைத்தநகர் சார்ந்தது.

21. மற்றும் பல கோயில்கள்:

சிரம்பாத்திரின்து 16 கல் தொலைவில் உள்ள உடையார் குடும்பம் செம்பியன் மாதேவியால் கட்டப்பட்ட கோயில் உள்ளது. குரியதேவர் விழுக்காம் உள்ளது. திருக்கோவிலூரை அடுத்த சீரை நிறச்சி மாவட்டம் அங்கூர் ஆஸ்மபாக்கம், கும்பகோணம் நாலுக்காடுக்காநாதகவாமி கோயில், திருக்கோட்டை, திருக்கோவிலூர் விரட்டானம், தெங்குடிக்காடு மாவட்டம் ஏறும்பூர் புதுக்கோட்டை, பக்கவில் உள்ள நீர் பழனி, திருச்சி கருர் பழந்திமலை அங்கூர், நாவலூர் திருமெய்ஞ் ஜாவாம், திருப்புத்துக்குடி, திருசோற்றுத்துறை, திருக்கங்கிழமூர். கும்பகோணம் நாகேஸ்வரர் கோயில், திருச்சி மாவட்டம் திருக்கட்டிமா, முழுவார் முதலியன் குரியதூக்கு நிறப்பான பூட்டுவன், புளர் காலி 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் குபிய வழிபாடு இருந்தது.

கங்கைகாண்டசோழபுரத்தில் நவக்கிரகங்கள் அமைக்கும் ஒரே கல்லில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 7 குறிரைகளால் இழுக்கப்பட்ட ரத்தின் அருகில் அருணன் தேவோப்பதுமபிடமாக அமைந்துள்ள ஒரே வட்ட வடிவக்கல்லில் குரியதூம், சுற்றிலும் 8 கிளங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற கல்கிரா அமைப்பு வேறு எங்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை, வைத்தில்லவர்களோயிலில் “நவக்கிர பந்தரம்” கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அங்காரக்கால் கோயில் பக்கவில் உள்ளது.

வடநாட்டில் “கோன்டா” என்ற இடத்தில் குபியதூத் தலி கோயில் உள்ளது என்று உறுதியளிக்கிறது.

“குபி காந்தக் கல்” என்ற ஒரு கல் உண்டு. இதில் குபி ஒரி பட்டால் தெருப்பைக் கக்கும்.

“காந்தி இதுமாத்துக் கட்டிரோவியால் எங்கும் பூர்வ உல்லோர் பொற்றப் போகிப்புடன் கைத்தை [நல்கும் வாசி ஒழுகையை தேர்வீசும் மாசிரி வலமாய்வந்த கேள்வி; மொசுட்டிப்பாப், செங்கிரவேணபோற்றி”

என்றுமாறு:

குபிக் கல்லில் ஓவாத்மா. புமியிலிருந்து 93,000.000 மைல் கால்காலி உள்ளது. வெப்பம் 1,000.000.000. பூட்டுப்போல் 332000 மட்டு கூட முன்னால் மற்றும் 1,300,000 மட்டுக்கு பெரியது. அங்க் கல்லம் 4,5000 மைல். அதன் கூடு மூர் 2000 கோடி வருடங்கள். குபிக் கல்

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்

நெருப்புக் கோளம். சமீபத்தில் விஞ்ஞானிகள் குரியன் என்றுமே அழியாது என்று கண்டுபிடித் துள்ளார்கள்.

3. ரந்திரன் :

குரியனுக்கு அடுத்தபடியாக நவக்கிரக மண்டலத்தில் வருபவன் சந்திரன். குரியன் வெங்குதி ரோன். சந்திரன் தண்கதிரோன். சந்தி ரீ ஜீ எல்லோரும் விரும்புவர். அதனால் அவனுக்கு ஶோகப்பிரியன் என்று பெயர். அழகன், பெண்களின் உள்ளாம் கோள்ஜீகொள்பவன். பயிர் வளர் சந்திரன் உதவி தேவை. கலிகளின் உணர்ச்சியை ஊட்டுபவன். கல்லஞ்செழுமை, ஒவியர்களும் சந்திரனை அதிகமாகத் தீட்டுவார்கள்.

வேதங்களில் இவனுக்கு ஶோமன் என்று பெயர். சந்திரன் பற்றிப் பல கதைகள் உண்டு. தகூ பிரஜா பதி கதை யாவரும் அறிந்ததே. அதனால் அவனுக்கு வளர்ப்பிறை தேய்ப்பிறை ஏற்பட்டது. இதிகாசத்திலும், பாரதத்திலும் அவன் வருகிறான். வில்லிபுத்துார் ஆழ்வார் தம் பாரதத்தில் சந்திரனைப் பாடியுள்ளார், சிவபெருமான் முடிமேல் இருப்பவன். தேவர்கள் அழு கை தக்கடைந்த பொழுது அவ் வெப்பத்தைத் தணித்த வன். அந்தணர்கள் சந்திரனை வழிபடுகின்றனர்.

நந்தபுராணத்தில் சந்திரன் வரலாறுகளைக் காணலாம். சந்திரன் தேவாலயங்களில் பரிவார தேவதையில் ஒருவன். சந்திரன் தூய வெண்ணிற முடையவன். வெள்ளை ஆடை உடுப்பவன். “சிற்பரத்தினம்” என்னும் நால் சந்திரனைத் தேரில் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்டுகின்றது.

அவனுடைய தேவியர் காந்தி, சோபை என்ற இருவர். ரோகினி சந்திரன் பக்கவில் உள்ளதாக பூர்வகாரண ஆகமம் கூறுகின்றது. நவக்கிரக ஆராதனம் என்னும் நால் சந்திரனை வழிபடும் முறைகளைக் கூறுகின்றது. கற்கடகராசிக்கு அதிபன் சந்திரன். “நவக்கிரக தோத்திர சங்கிரகம்” என்னும் நாலில் சந்திரனுக்கு 28 பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சுதாதரன். குழுதப்பிரியன் என்ற நாயக்கள் விசேஷமானவை.

சந்திரன் உள் காணப்படும் நிழல் மான் போன்றது. அவன் ரோகினிபதி; மூலிகைகளுக்கு வராச்சி தகுவதால் “ஒளங்கிரிசன்” என்ற பெயர். பட்டத்திருப்பள்ளுக்கு நாயகன்.

7. நவக்கிரகத் திருக்கோயில்களும் மக்கள் வழிபாடும்

பாண்டிய மன்னர்கள் சந்திர வமசத்தில் தோன்றியவர்கள், இனிய உருவான அவனுக்கு இனிப்பு மிகவும் விருப்பம். யோகிள் அன்பன், அவர்கள் முச்சைச் சத்திரகலை என்பர்.

சிலப்பதிகாரத்தில் “திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்” என்று இளங்கொடிகள் பாடியுள்ளார். பூம்புகார் நகரில் நிலாக்கோட்டம் என்று சந்திரன் கோயில் இருந்தது என்பர்.

குறுந்தொகையில் “தொழுது காண்பிறை” என்று கூறப்பட்டுள்ளது, மக்கள் பிறையைக் காண்பது பழைய வழக்கம். திருக்கோவையாளில் சந்திரனைப் பற்றிய பாடல் உள்ளது. “மைவார் கருங்கண்ணி செங்கரம் வெள்ளைச் சிறுபிறைக்கே”

“பிள்ளைத்தமிழ்” என்ற பிரபந்தத்தில் அம்புவிப் பருவம் என்று தனியே ஒரு பகுதி உள்ளது. பாரதியார் சந்திரனைக் காதல் தெய்வம் என்று கூறியுள்ளார்.

“சோமதேவன் புகழ்” என்ற பாட்டைப் பாடியுள்ளார்.

அவன் தேர் 10 சக்கரங்களையும் 2 குதிரைகளையும் உடையது. வெள்ளை அல்லியை உடையவன். அலங்காரப் பிரியன். வெண் குடைமீது சிங்கக் கொடி உடையவன்.

பிறைச் சந்திரனை ஆயுள் வளரும் பொருட்டுத் தொழுவார்கள். 1000 பிறை கண்டவர்கள் உண்டு. திருவிளையாடற் புராணம் சான்று.

சித்தாந்த சேகரம், சிற்பரத்தினம் முதலியன் சந்திரனைப்பற்றி கூறும் நூல்கள்.

குரியனிடமிருந்து சந்திரன் பிரிந்து நிற்கும் நாள் பெளர்ன்மை, நிறைமதி என்று பெயர். “நாலாம் பிறைச் சந்திரனைக் கண்டால் நாய்பட்டபாடு படுவர்” என்பது பழமொழி.

மூஸ்லீம்கள் பிறை தொழுதலைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவார்கள்.

திருவக்கரை, திருக்கருகாவூர், திலதைப்பதி, திரு இடைமருதார், திருக்கோவலூர், நீர்பழனி, திருக்கட்டளை, புகார் நகர் முதலிய தலங்கள் சந்திர னுக்கு உரியவை.

திருவேங்கடம் சிறப்பான சந்திர சேஷத்திரம்.

2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் பூம்புகாரில் சந்திர வழிபாடு இருந்தது.

சந்திரனுக்கு அந்தேவதை - நீர் (வருணர்) பிரதி அதிதேவதை-கௌரி.

“சாந்திர மாணம்” என்னும் கணக்கும் உண்டு. தெலுங்கு நாட்டில் சிறப்பு.

சந்திரன் ஆயுளை வளர்ப்பவன், 1000 பிறைகளைக் கண்டவர்கள் சதாபிஷேகம் என்ற சாந்தியைச் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

“சந்திரகாந்தக் கல்” என்ற ஒரு கல் உண்டு. இதில் சந்திரன் ஒளி பட்டால் அதனின்று நீர் துளிக்கும்.

விஞ்ஞானம்:- சந்திரன் பூமியைச் சுற்றி வரும் கிரகம். குரிய ஒளியைப் பெற்று அதைப் பூமிக்குப் பிரதிபலிக்கின்றது. குரிய சந்திர கிரகணங்களுக்கு ஆதாரமானது. அமாவாசை, பெளர்ன்மைக்குக் கந்திரனே காரணம். சமீபத்தில் சந்திரமண்டலத்தை மனி தன் சுற்றியதும் - அடைந்ததும் விஞ்ஞான உலகின் முன்னேற்றம்,

“அலைகடல் அழுதந்தன்னில் அன்று வந்துதித்துமிக்க கலைவளர் திங்களாகிக் கடவுளோர்க் கழுதம் ஈயும் சிலைநுதல் உழையாள் பங்கன் செஞ்சடைப் பிறை பிராய்மேரு மலைவலமாக வந்த மதியமே போற்றி போற்றி”

4. அங்காரகன் : (செவ்வாய்)

நவக்கிரக மண்டலத்தில் மூன்றாவதாக வருபவன் அங்காரகன், மங்களன், குஜன், செவ்வாய், செம்மின் முதலிய பெயர்களும் இவனுக்கு உண்டு. பூமிதேவியினால் வளர்க்கப்பெற்றவன். அதனுல்குஜன் என்ற பெயர் வந்தது.

சிலபெருமாளின் நெற்றிக்கண்ணால் வேர்வை உண்டாகிப் பூமியில் விழுந்தது, அதிலிருந்து குழந்தை வடிவாகத் தோன்றினான் என்பது புராணம். அவன் தவம் செய்து கிரக பதவியை அடைந்தான். மற்றொரு வரலாறு பாரத்வாஜ முனிவர்பால் தோன்றிய கருவிலிருந்து வளர்ந்தான். அவனிடத்தில் கலைகள் பயின்றன. (அபிதான சிந்தாமணி)

வீரபத்திரரே அங்காரகன் என்றும் கூறுவர். தக்க யாகத்தில் வீரபத்திரன் தக்கனை சம்ஹாரம் செய்து பராக்கிரமத்தால் உலகை நடுங்கவைத்தான். தேவர்கள் அஞ்சிப் பெருமானை வணங்கி வேண்டியர் வீரபத்திரர் தம் பயங்கர உருவத்தை மாற்றி சாந்த சொருபமாய் அங்காரகனுய்த் தோன்றினார். வீரபத்திரருக்குச் செவ்வாய்க் கிழமை சிறந்தநாள்.

அந்தும் அங்காரக்குமிடு அந்த நாள் சிறப்பாக அமைந்தது. செல்வாய்க்கிழவை விரதம் பற்றி உபதோ காண்டம் சொல்லின்றது.

அங்காரக் குடும்போல் சிவந்த உதகத்தை உடையவன். செல்வாய் அவற்றுக்கு விருப்பம், கூடாது உடையவன். அப்போ, சுதி, ஆயுதம், மூத், குழம் முதலியலை கொண்டவன். அங்காரக் கீசு வாகைம் பொறுத்து (ஆடு). எட்டுக் குதிரைகள் பூட்டிய உதிரி செல்வாய் என்று அறின்றோம்.

முத்துவாயி தீட்டிரி "அங்காரகம் ஆச்சிரயாயி" என்று பாடியுள்ளார். தன்னை வணங்கு பல்லிக்குக்கு நால்லை செய்யவன். மேற ராசிக்கும் விருத்திக் காசித்தும் உடையவன், அங்காரக்கீசு வழி பலுவதால் வெட்டுக்காயம், புண் முதலியவைகளால் உடைஞ்சும் நுப்பால் நீங்கும். அங்காரக்குக்கு சிவப்புக் குடையன்டு. மேற்கை வலம் வருபவன்.

முத்துவாயில் செந்திரோட்டம் உடைய ஒரு வாக்குவிட்டு. அதற்கு "அங்காரக்" என்று பெயர். சிலப்பதியாரத்தில் இது கூறப்பட்டுள்ளது. செல்வாய் ஆஸ் கிரகம்; துவரை, செப்புப் பாத்திரம். பலழம் முதலியவற்றைத் தானம் செல்வாக் அங்காரக் கீசு பிழிஸ்சி அடைவான். அங்காரக் கீப கிரகம். ஆனால் மங்கல உருவம் உடையவன்.

வினாவுடைய கண்ணிலிருந்து தோன்றியதால் இல்லை முதுவன் அங்கம் என்று கூறப்படுகிறது. செல்வாய்க்கிழவையென்று முகுவழிபாடு சிறப்பு. அங்காரக்கும், முதலூங்கும் பல ஒற்றுமைகள் உண்டு.

பழைய காவத்தில் ஓய்யர்கள் செல்வாயைக் கடவுளாகக் கொண்டாடினார் என்று சரித்திரும் கூறிறது. அங்கு அவற்றுக்கு மார்ஸ் என்று பெயர், பல சோசிஸ்கேன்யும் ஓய்யர்கள் கட்டினார்.

"செல்வாயன் செல் மேனிசு
செல்வாய் செல் மாசியினுன்
கால்வாய் வெல துவக
அடற்கை ஜோன் மங்கலத்தான்
போகால் தாடோருக்
ஊாசி தீவ் மகட்டுக்
ஏது பேப் அங்காரக்"

உடல்களுக்குத் திடுநாமக்கள் பல, அவன் கோல்வாய் மேலையை நினைப்பூட்டுகின்றன. பூட்டுக்கால், குத்தாப்புதூரையை, குத்தவாணன், ஏதால், குமரால், மகாநாயன், மங்கலை, தனப்

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்

பிரதன், ஹெமகுண்டலி, ரோகநாசனன், ரக்தவஸ் தரதரன் மற்றும் பல (நவக்கிரக ஸ்தோத்திர சுங்கிரகம்)

நவக்கிரக்குத் தலங்களில் ஒன்றான பழநி அங்காரக்கு உரிய தலம். வைத்தில்வரங் கோயிலில் ஆங்காரகன் பூரித்துப் பலன் பெற்றதால் இதுவும் அங்காரக்குத் தலமாகக் கூறப்படுகின்றது. இதற்கு கல்லில் மூலஸ்தான மூர்த்தியும் அழகான செப்புத் திருமேனியும் உள்ளது. ஒவ்வொரு செவ்வாயும் அங்காரகன் ஆட்டு வாகனத்தின்மீது இங்கு வலம் வருகின்றன.

"முந்தீர் நாப்பண் திமில் சுடர் போலச் செம்மீன் இமைக்கும் மாகவிசும்பின்"

என்பது புதநானுறு.

திருச்சிருகுடியில் அங்காரக்குக்கு ஆலயம் உள்ளது. அங்காரகன் அவந்தி நாட்டவன். பாரதவாஜ் கோத்ரம். தேவி சத்திதேவி. இவன் முமாரன் க்ரேசன் என்று சித்தாந்த சேகரம் என்னும் நூல் கூறுகின்றது.

அதிதேவதை - பிருதிவி, பிரதி அதிதேவதை - கோத்திர பாலகன்.

செவ்வாய் கிரகம் தணல்போல் காணப்படும், குரியீனச் சுற்றிவர 687 நாட்கள் ஆகும். சுமார் 2 வருடம், ரோமர்களால் போர்க்கடவுளாக வணங்கப் பட்டது. இவை விஞ்ஞான விளக்கம்.

செல்வாய்க்குத் தோத்திரம்:

"வசனநல் தைரியந்தான் மன்னைவர் சபையில் வார்த்தை புசபல பராக்ரமங்கள் போர்த்தனில் வெற்றி ஆண்மை நிசமுடன் அவரவர்க்கு நீணிலந் தன்னில் நல்கும் குசநில மகனுகு செவ்வாய் குரைகழல் போற்றி போற்றி"

5. புதன் :

புதன் சந்திரனுக்கும் தாரைக்கும் உதித்தவன். புதனைப் பூசித்தால் அறிவு ஒச்சும். வித்தைகள் என்றில் உரும்.

குருவின் மணவியாகிய தாரை சிலகாலம் சந்திரனுடன் வசித்துப் புதனைப்பெற்றார். அவன் பாகுடைய புதல்வன் என்று குத்தைக் கூடுதலாக வர, தாரை சந்திரனுடைய புதல்வன் என்று வெளியிட்டார். புதன் அறிவில்

சிறந்தவனாக விளங்கினான். இளன் என்னும் அரசன் ஒரு காலத்தில் அம்பிகையின் சாபத்தால் இனொ என்ற பெண் ஆனான். புதன் இனாயுடன் இன்புற்றான். இனொ அம்பிகையின் சாபத்தால் பின்பு வரத்தால் ஒரு மாதம் ஆணைவும், ஒரு மாதம் பெண்ணைவும், மாறிமாறி வாழ்ந்தாள். புதனுக்கு புகுரவ என்ற மகனைப் பெற்றான். புதன் சிவபெரு மானைத் துதித்து இனாயை மறுபடியும் இளன் ஆக்கினான்.

புதன் வரலாற்றைப் பாரதமும், பாகவதமும் கூறுகின்றன. தாரைக்கும் சந்திரனுக்கும் உதித்த தால் பிரமன் அவனைச் சூரியன் பகவில் உறையும் படி செய்தான். ஐயங்கார் பாகவதம் என்னும் நால் இதைப்பற்றி கூறுகின்றது.

புதன் சிவனைத் துதித்து நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான். புதன் பிரதிட்டை செய்த இலிங்கம் காசியில் உள்ளது (காசி காண்டம்)

ரிக்வேதத்தின் ர-வது காண்ட அதிகாரி புதன் (அபிதான சிந்தாமணி).

புதன் சிங்கவாகனம் உடையவன். மஞ்சள் மாலை அணிந்தவன். பொன்மீது ஆசை உடையவன். மஞ்சள் ஆடை புனைபவன். 4 கரங்களிலும் வரதம், வாள் கேடையம், கதை உடையவன். புதன் விஷ ணு வைப் போல் தோற்றமுடையவன். விஷஞ்சுத்தரமோத்தரம் என்னும் நால் இதைக் கூறுகிறது. பச்சை நிறத்தையும் விரும்புகின்றவன்.

முத்துசாமி தீட்சிதர் புதனைப்பாடியுள்ளார். புதன் மிதுன ராசிக்கும் கன்யா ராசிக்கும் அதிபதி. புத்தகத்தைக் கையிலே கொண்டவன். புதன் அவி உருவினன் என்று கூறுவர். புதனைப் பூசித்தால் கவிபாடும் திறமை ஏற்படும். அதிதேவதை - விஷஞ்சு. பிரதி அதிதேவதை - நாராயணன்.

புதனுக்குப் பல பெயர்கள் உண்டு. சில முக்கியமானவை - புத்திமதாம் சிரேஷ்டன், புத்தி தாதா, புத்தி விவரத்தனன், தனப்பிரதன் மனோஹரன், விஷஞ்சுருபி, சிரக பீடாஹரன் என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு. மற்றைக் கிரகங்களால் ஏற்படும் பீடையை நீக்குபவன் (நவக்கிரக ஸ்தோத்ர சங்கிரஹம்).

புதன் சுபகிரகம், புதன் சேஷத்திரம் மதுரை, திருவெண்காட்டைப் புதன் சேஷத்திரம் என்று கூறுகின்றார்கள். இங்குப் புதனுக்கும் கோயில் உண்டு. புதனுக்குக் காசியில் கோயில் உண்டு. புதவார விரதம்பற்றி “விரத சூடாமணியில்” கூறப்பட்டுள்ளது. புதன் வியாபாரத்தில் கெட்டிக் காரன்.

“பொன் அகப்பட்டாலும் புதன் அகப்பட்டது”

என்பது பழமொழி. புதன் வாதனோய் தீர்ப்பான், தர்க்க சாஸ்திரத்தில் நிபுணன்.

விஞ்ஞானம்: புதன் ஒளியுள்ள கிரகம். சூரியன் பக்கத்தில் இருப்பதால் அதிகமாகக் காணப்பட்டியாது. சில மாதங்கள் சூரிய உதயத்திற்கு முன்னும் சில மாதங்கள் சூரிய அஸ்தமனத்திற்குப் பின்னும் ஒரு மணி நேரம் காணலாம். புதன் சூரியனைச் சுற்றிவர 88 நாள் ஆகும். சூரியனுக்கு மிக மிகப்பக்கமுள்ள கிரகம் புதன். மிகத்தூரமுள்ள கிரகம் சனி, ரோமானியர்களால் சாதுர்யமான தேவதையாகக் கருதப்பட்டது,

“மதனநூல் முதலாவுள்ள மறைகளும் கல்வி ஞானம் விதமுடன் அவரவர்க்கு விஞ்சைகள் அருள்வோன் திங்கள் சுதன் பலிசு பாக்கியங்கள் சுகம்பல கொடுக்க வல்லன். புதன்கவி புலவன் சீர்மால் பூங்கழல் போற்றி போற்றி! ”

6. பிரகஸ்பதி (வியாழன்)

பிரகஸ்பதி என்றால் மேதாவி என்று பொருள். அறிவிலே சிறந்தவன். நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான பிரகஸ்பதியை வியாழன் என்று கூறுகின்றேனும். குரு என்றும் பெயர். பிரம்மாவின் பேரன், ஆங்கிரைவிக்கும் சிரத்தா தேவிக்கும் பிறந்தவன். மனைவி மார் தாரை, சங்கினி.

பிரகஸ்பதி காசியில் ரால்காலம் தவம் செய்து தேவர்களுக்கு குருவாக விளங்கும் பதவி பெற்றார். பிரகஸ்பதி ஒரு நீதி நூல் இயற்றியதாகத் திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையில் காணப்படுகின்றது.

ஒரு சமயம் பிரகஸ்பதி நீராடச்சென்றபோது நீர் தெளிவாக இல்லாததால் அதைச் சபித்தார்; தவளை, மீன் முதலியவற்றால் நீர் வைக்கமைடை என்று சாபம் கொடுத்தார்.

பிரகஸ்பதியின் தேர் 4 சக்கரங்கள் கொண்டது. 8 குதிரைகள் பூட்டப்பட்டது. ஒரு முகம் 4 கைகள் கொண்டவர் பிரகஸ்பதி. ஜபமாலை, கமண்டலம், யோக தண்டம், அபயம் கொண்டவர். இவர் நிறம் பொன்னிறம். சாந்த மூர்த்தி; அதிகேதவதை - பிரமன், பிரதி அதிதேவதை - இந்திரன்.

விழுப்பு நடவோதாம் என்றால் நான்
‘இருங்கிடி இந்த சமுத்தையை’ என்று
உறுத்தின்றேன். ஏத்தன்மும் அதே மாண்பும் ஏத்திக்
வெள்ளிட்டுப்படை.

தெவகுதி, “காப்பளியார்”, கு என்ற
திருமாமல்கள், இந்தியாவில், தெவக்கும் இவர்
பட்டத்தோல் நானை செற்றான். வழிபாட்டு
தூணியல் - கடல். சுதாவில் தெருத் மாணவர்
குருவா வழிபாட்டுக் கடல் நானை செய்து
ஏதே செய்திட்டால் வெற்றி காண்பார் என்பது
ஒரு நம்பிக்கை.

அரு பிராமண குத்தில் உதித்தவர் என்று நிட்டிரை பாராட்டிப்பாடுகின்றார். தன் வெப் பணித்தலைக்கட்டு வெள்ளடியவற்றைக் கொடுப்பார். பிராமணப்பகு இயற்றிய நால் ஒன்று உண்டு.

“அமிகா என்னில்லை” என்ற மந்திரத்தைச் சுல்லியோடுமிருந்து அறிந்துவர தன் மகன் கெள்ள பிரச்சனைப்படி அலுப்பி அவன் மூலம் கற்று வேற்றுவார் என்று மகாபாரதம் கூறுகின்றது.

வோழ நாட்டில் திருத்தேஷுர் என்ற தலத்தில் பிராண்பதிக்குந் தனி இடம் உண்டு. தலத்து இறைவன் பெயா நேவுகுநாதன். திருவாரூர், அலங்குடி, மாழூரம், இத்தலங்களை குருஸ்தலமாவையும் நட்சினும் குத்தி வடிவத்தை தக்குவுமாவையும் குறித் மக்கள் வழிபடுகின்றனர். திருச்செந்தூர் திறப்புப் பேற்ற குருதலம். தொன்னலட்சுமி திருவல்தாயம் குருதலம்.

பிரகஸ்பதி ஆனார் ராசிக்கும் மன ராசிக்கும் தீவிரமாக.

விற்குளம்: குடும்பங்கள் கற்றிலர் 12 வகுப்புகள் ஆகின்றன (4332 நாட்டுக்) பூமியைப் போல் 1360 மட்கு பெரியது. இதற்கு 12 உபகிராண்டான் உள்ளன. குரியஸ்தாக்கும் பூமிக்கும் உள்ள தாரம் போல் 8 மட்கு அதிகம் சீ. ஏ. குரியஸ்தாக்கும் உள்ள தாரம். சிரகங்களில் கூட பெரியது. ஜோமிக்கால் தேவஷதகளுக்கு அரசாங்கம் குதுப்பட்டது. மலைக்கு அதிபதி என்ற பெயர்.

"மாறுமிகு என்றால் வானவர்க்கு
அரசர் மந்திரி
உறுதியோடு ஏப்படி பொன்றாட்டிலுக்கு
அப்பகுதி
உறுதலைக் கிடிகை மந்திரம் நடு போகுத்தை
நல்கும்
இறைவர் குருவியாழன் இணையடி போற்றி
போற்றி"

7. ஈக்ஸிரன் (வெஸ்டி) :

சுக்கிரன் நவக்கிரக மண்டலத்தில் 6-வது ஆக்ருரியலுக்குக் கிழக்கில் சுப்பிரகமாக விளங்குபவன். இவன் அசரகுரு. பிருகு முல்லவருக்கும் புலோமஶை என்பவருக்கும் பிறந்தவன். பார்க்கவன் என்ற பெயருடையவன்.

விவரமானைக் குறித்துத் தவமிசெய்து
அமிர்த சஞ்சினினி மந்திரத்தை உபதேசம் ஆகப்
பெற்றவன். இது இரந்தவர்களை எழுப்பும்
தன்மை உடையது. அசுரர்கள் இதை அறிந்து
இவண்ட தங்கள் குருவாகப் பெற்றனர்.
இப்பற்றாற்றலக் காசிக்காண்டம் கூறுகின்றது.

தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் ஏற்பட்ட போரில் இறந்த அசுரர்கள் மீண்டும் மீண்டும் உயிர்பெற்று எழுந்தனர். தேவர்கள் சூட்டம் குறைந்தது. அவர்கள் சிவனிடம் முறையிட்டனர். குபோன் சிவனிடம் முறையிட்டான்; இதை அறிந்த சிவன் பார்க்கவனை உடனே அழைத்துவரச் செய்து அவனை எடுத்து விழுங்கினார். சிவன் வழிற்றில் பலகாலம் இருந்து பின்பு தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி பார்க்கவனை சுக்கில வழியாக வெளியே வரச்செய்தார். அதனால் சுக்கிரன் என்றும் தூய வெண்ணமையாக வந்ததால் வெள்ளி என்றும் பெயர் பெற்றான். (காசிக்காண்டம்)

மகாபலியிடம் விஷ்ணு வாமனரூப வந்து 3 அடி மண்டேட் பொழுது கமண்டல நீரை வெளி வராமல் வண்டு உருவம் எடுத்துத் துவாரத்தை அடைக்க, திருமால் தருப்பையால் குத்த சுக்கிரன் கண் ஊனமடைந்தது, அதனால் ஒற்றைக்கண் உடையவனுள்ளன். அசரப்பெண்ணை மணந்து பல அசரர்களைப் பெற்றெடுத்தான். இரண்டு மனைவியர், புதல்வர் நால்வர், தேவயாண, அரசை என்ற இரண்டு பெண்கள் உண்டு. கயமுகாசரன், சுக்ரன் மகன் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் கந்த புராணத்தில் வரும் கயமுகாசரன் இவன் இல்லை.

மகாபாரதத்தில் தேவயானிபற்றிய வரலாறு வருகின்றது. தேவயானியை மனந்த பிறகு யயாதி அவனுடைய தோழியைக் காதலித்ததால் கோபித்து மூப்பு அடையுமாறு யயாதியைச் சபித்தான் கங்கள். மூப்பை யாராவது மாற்றிக்கொள்ள இருக்கந்தால் அவருக்குக் கொடுக்கலாம் என்றும் அருளினான்.

கங்கிரஸ் வரலாறுகள் பல உள்ளன. ‘சுக்ரதீ’ என்ற நால் கங்கிரஸுல் செய்யப்பட்டது. நான் வாசி ஷ்டம் என்ற நால் கங்கிரஸுடைய வருவாறுகள் குறுகின்றது.

எட்டுக் குதிரைகள் பூட்டிய ஜங்கோண வடிவமும் 4 சக்கரங்களும் கொண்ட வெள்ளித் தேரை உடையவன் சுக்கிரன். ஒரு முகம் 2 கைகள். சடைமுடி மரவரி தரித்திருப்பவன். சுக்கிரத்தி என்ற தேவியைப்பெற்றவன். விஷ்ணு தர்மோத் திரம் என்னும் நூல், சுக்கிரன் ஒரு முகம் 2 கைகள் கொண்டவன் என்கின்றது. நிதியும் புத்தகமும் தாங்கியவன்.

ஸ்ரீ முத்துசாமி தீட்சிதார் சுக்கிரனின் பெருமை களைக் கீர்த்தனை வாயிலாகக் கூறுகின்றார். சுக்கிரன் தன்னை வழிபடுகின்றவர்களுக்குச் செல்லத்தை அளிப்பவன். சுபகாரியங்களைச் செய்விப்பவன்.

அதிதேவதை — இந்திராணி
பிரதி அதிதேவதை — இந்திர மருத்துவன்.

மேருவை வலம் வருபவன் சுக்கிரன்:

சுக்கிரத் தலங்கள்:

பாண்டிய நாடு — திருவாடானை
தொண்டை நாடு — திருவேற்காடு
சோழ நாடு — ஸ்ரீரங்கம்.

வடமொழி நூல் ஒன்றில் சுக்கிரனை எப்படிப் பூஜிக்க வேண்டுமென்ற செய்திகள் உள்ளன.

சுக்கிரனுக்கு பிரதியான வண்ணம் வெண்மை. சுக்கிரன் ஆனந்த மயமாக இருப்பவன். உசநன் என்ற பெயர் உண்டு. மற்ற பெயர்கள் காவியன், ஹிமாபன், குந்தவளன், சுக்லாம்பரதரன், வேத வேதாங்க பாரகன், நீதிக்ஞன், பிரபு. கருணைசிந்து முதலியன. பதவியால் வந்த பெயர் குரு. மழை பெய்ய உதவுபவன், இளிப்புப் பாண்டங்கள், மணி, வைரம், பூஷணங்கள் இவை விருப்பமானவை.

சுக்கிரதசைதான் மிகவும் பெரியது. 20 ஆண்டுக் காலம் சுக்கிரதசையில் துண்பப்படுவர்களும் உண்டு; சுக்கிரன் விருஷ்ப துலாராசிக்கு அதிபதி.

விஞ்ஞானம் :

சுக்கிரனுக்குச் சூரியனைச் சுற்றிவர 235 நாட்கள் ஆகும். சுமார் 8 மாதம், ரோமார்களால் காதல் தெய்வமாக வணங்கப்பட்டது. மிக அழகான பெண்ணாகவும் வணங்கினர்.

“முர்க்கவான் சூரன் வாணன் முதலினேர் குதுவாய் வையங் காக்கவான் மழை பெய்விக்கும் கவிமகன் கனகம் ஈவோன்

தீர்க்க வானவர்கள் போற்ற செத்தவர்தாம எழுப்பும் பார்க்கவன் சுக்ராச்சாரி பாத பங்கயிமே போற்றி! போற்றி!!”

8. சனி பகவான் :

சனி பகவான் நவக்கிரக மன்றலத்தில் 7 ஆவதாக சூரியனுக்கு மேற்கில் அசப சிரகமாக விளங்குபவன். இவன் பயங் கரமானவன். எல்லோரையும் ஆட்டிவைப்பவன். ஆனால் தன்னை வழிபட்டவர்களுக்கு அருள் புரியும் வள்ளல்.

சூரியனுக்கும் சாயா தேவிக்கும் இரண்டாவது குமாரனாகத் தோன்றியவன் சனி. சனி பகவான், சனீச்சுவரன், சனைச்சரன் என்றும் கூறுவர்

சனி, தன் பெரிய தாயாரான சஞ்சிகையை உதாசினமாகப் பேசினான். அதனால் அவனுடைய குமாரனான யமனால் தண்டத்தால் காவில் அடிக்கப் பட்டுக் கால் ஊனமடைந்தான். அதனால் வலக் கால் சிறிது நோன்றி ஆயிற்று. மெல்ல நொண்டித் தடப்பவன். தக்கயாகத்தில் சனிக்கு ஒரு சண் போயிற்று என்ற கதை உண்டு

சனிக்கு மூன்று மணவிகள். அவர்கள் நீலா, மந்தா, சேஷ்டை. சனியின் புதல்வன் குளிகள். குளிகளில் எது செய்தாலும் மேலும் மேலும் பெருகும். அதனால் நல்ல காரியங்களை செய்வர். தீயன் செய்யக்கூடாது. சனியின் பிடியில் சிக்கித் தவிப்பவர் பலர்.

சனி, சிவனைக் குறித்துத் தவம் செய்து காசியில் இலிங்கம் பிரதிட்டை செய்து சிரப்பதவி அடைந்தான்.

ஒருமுகம் 4 கைகள், அம்பு, வில், வாள், வரதம் முதலியன கொண்டவன். நீலமேனி, சடைமுடி, கருநிற ஆடை, கருஞ் சந்தனம், நீல மணிமாலை முதலியன உடையவன் என்று நவக்கிரக ஆராதனம் கூறுகின்றது. சனி ஒரு முகம் 2 கைகள் உடையவன் என்று விஷ்ணு தர்மோத்திரம் கூறுகின்றது.

சனி பகவான் வாகனம் காக்கை. கழுகு வாகனம் உடையவன் என்றும் கூறுவர். சனிபகவான் தோத்திரம் என்ற நூல் 12 பாடல்களால் சனி கிரகத்தைத் துதிக்கின்றது (காசிமடம் வெளியீடு) அதில்வரும் ஒவ்வொரு பாடத்ரும் “ஸ்ரீயே காக்மேறும் தம்பிரானே” என்ற முடிகின்றது. வடமொழியில் கழு கூக வாகனமாகக் கூற கின்றார்கள்.

சனிக்கு . 108 நாமங்கள் உண்டு. சனிக்கு மந்தன், பினிமுகன், முதுமகன், முடவன், காரி என்ற பெயர்கள் தமிழ் நால்களில் வருகின்றன.

பிரியமான மலர் வன்னி. சனி தாமத குண முடையவன். பிரியமான உலோகம் - இரும்பு. தானியம்-என்; சவை-கசப்பு. இவனுக்கு ஜடாதரன் என்றும் பெயர் உண்டு.

சனியை ஆயுள் காரகனுக் சோதிட்டால் சொல் தின்றது, இவனை வழிபட்டால் நீண்ட ஆயுஞ்சன் வாழலாம்.

"சனியைப்போல் கொடுப்பாரும் இல்லை, கெடுப்பவரும் இல்லை" என்பது பழுமொழி.

சனிக்குச் சிறப்பான கோயில் உள்ள இடம் திருநள்ளாறு. சனிப்பெயர்ச்சி நாளன்று அங்கு லட்சக்கணக்கான மக்கள் கூடி வழிபடுவர். நளனுக்குத் துன்பம் நீங்கியத் தலம் திருநள்ளாறு. அதிதேவதை - யமன். பிரதி அதிதேவதை - பிர ஜாபதி.

"வெய்ய சடரோன் சாயை
மேவு மகன் குற்கரத்தான்
பைய நடக்கின்ற
பங்கு கரு மெய்யன்
இனியன் அருளுங்கால்
இன்றேற் கொடியன்
சனியன் அவன் சிற்றம் தவிர் "

சனி பகவானுக்குத் தனியே 108 நாமங்கள் உண்டு. வடமொழியிலும் தமிழிலும் இவனைப் பற்றிய துதிகள் பல உண்டு.

விஞ்ணானம் :

சனிக்கிரகம் சூரிய மண்டலத்திலிருந்து அதிக தாரம் உள்ளது. இது சூரியனைச் சுற்றிவர 10789 நாட்கள் (29²) வருடம் ஆகும். இதைச் சுற்றி ஒரு மோதிரம் போன்ற வளையம் உள்ளது. சனியை வளைங்கைக்கு அரசன் என்று ரோமார்கள் கருதினர்.

"முனிவர்கள் தேவர்களை முர்த்திகள்
முதலானேர்கள்
மனிதர்கள் சகலவாழ்வுன் மகிமை அல்லால்
வேறுண்டோ
கனிவள தெய்வம் நீயே கதிர்சேயே !
காகம் ஏறும்
சனியனே உண்ணைத் துதித்தேன் தமியனேற்
கருள்செய்வாயே "
- நவக்கிரக தோத்திரம்.

9. ராது :

ராது நவக்கிரக மண்டலத்தில் 8 ஆவதாக சூரியனுக்குத் தெற்கில் அசுபக் கிரகமாக விளங்குபவன். இவன் சாயாகிரகம் என்று கூறப்படுவன், விப்ரசித்தி என்ற அசானுக்கும் தட்சனின் பெண்ணை சிம்மிகை என்பவனுக்கும் பிறந்தவன், சுக்கிரனுடைய அன்பன்.

திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த வரலாறு நாம் அறிந்ததே. ராது சுக்கிரன் அருளால் தேவவடிவம் பெற்று, அமிர்தத்தை வாங்கி உண்டான். சூரிய சந்திரர் இதைக் குறிப்பால் காட்டத் திருமால் தன் கையிலிருந்த சட்டுவத்தால் ராது தலையில் அடித்தார். தலை துண்டித்து வீழ்ந்தது. கைகள் உடல் மற்ற உறுப்புகள் வேறு இடத்தில் போய் வீழ்ந்தன, ராது அமிர்தம் உண்ட தால் தலை அழியாமல் வளர்ச்சிபெற்றுப் பின்பு பாம்புடல் ஒன்றுடன் சேர்ந்தது.

பின்பு விரோதம் காரணமாக சூரிய சந்திரர்களைப் பிடிக்கத் தொடங்கினான், அதுதான் கிரகனம் என்று கூறப்படுகின்றது, விஞ்ஞானரிதியாக இது வேறு விதமாகக் கூறப்படுகின்றது,

தவத்தின் வலிமையால் கிரக பதவி அடைந்தவன் ராது. ராதுவின் மனைவி சிம்ஹி, மகன் அமுதசடிகள். கரிய ஆடை, கரிய உடல் உடையவன். சூலம், கேடயம், வாள், வரதம் கொண்டவன். கருணைப்பெருதும் கண்கள் உடையவன். "சிற்பரத்தினம்" என்னும் நால் இவை களைக் கூறுகின்றது. முறம்போன்ற வடிவமான ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பவன். வாகனமாகச் சிங்கத்தையும், ஆட்டையும் உடையவன்.

அதிதேவதை - துர்க்கை அல்லது பசு. பிரதி அதி தேவதை - காலன் அல்லது பாம்பு. திருக்கோயில்களில் ராதுவைத் தனியே வைத்துப் பூசிக்கின்றனர். விடப் பிராணிகளால் உண்டாகும் உபாதையை நீக்குபவன் ராது.

ராதுவின் தலம் - காளஹஸ்தி. திருமாலைக் குறித்துத் தவம் செய்து கிரக பதவி அடைந்தான். ராது மேருவை அப்பிரதஷ்டனமாகச் சுற்றி வருகிறான்.

"கயானசித்ர" என்று தொடங்கும் மந்திரம் ராதுவை வழிபட உரியது. வாமதேவி ரிஷி இயற்றியது.

ராதுக்கு உரிய தானியம் உளுந்து. ஆட்டை வாகனமாகக் கொண்டவன், சனிக்கும் சுக்கிரனுக்கும்

7. நவக்கிரகத் திருக்கோயில்களும் மக்கள் வழிபாடும்

65

நன்பன். ஞானகுருவாகிய முருகனுக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பவன்.

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ காமாட்சி அம்பாள் கோயில் அருகில் உள்ள ஊரகம் உலகளந்த பெருமாளைத் தரிசனம் செய்தால் ராகு பிர்தியாகும் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

முத்துசாமி திட்சிதர் ராகு வைப்பற் றி பாடியுள்ளார்.

" வாகுசேர் நெடுமால் முன்னம்
வானவர்க்கு அழுதம் ஈய
ஏகி நீநடு விருக்க இருசிரம்
அற்று வெய்ய
பாகுசேர் மொழியாள் பங்கள்
பரங்கையில் சிரமே பெற்ற
ராகுவே! உன்னைத் துதித்தேன்
ரட்சிப்பாயே! ரட்சிப்பாயே! "

விஞ்ஞானம் :

" ராகு கேதுக்கள் கிரகங்கள் அல்ல. அவைகளை Nodes என்று கூறுவர். அவை மாயாமயமானவை." (Imaginary points) என்பர்.

10. கேது:

ராகுவின் கதையைப் போலவே கேதுவின் கதையும் உள்ளது. இரண்டும் ஒன்றுதான். தலை துண்டிக்கப்பட்டதும் இரண்டு உடல்கள் ஏற்பட்டன. தலை ராகு என்றும், உடல் கேது என்றும் பெயர் பெற்று வாழுவாயின.

கேது பின்பு விஷ்ணுவை நோக்கித் தவம் செய்து பாம்புத்தலை பெற்றார். கேது செம்பாம்பு உருவமுடையவன் என்று கூறுவர். கேது தேவ லோகத்திலிருந்து பூலோகத்தில் வீழ்ந்ததும் மினி என்ற பிராமணன் எடுத்து வார்த்தான். கேது நிறம் கறுப்பு. இரண்டு கைகள் உடையவன். ஒருங்க அபயத்தைக் காட்டும். மற்றென்று கதை பிடித் திருக்கும். பத்துக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் வருவான். "கேதுமக்ருண்வன்" என்பது அவனுடைய மந்திரம். அதற்கு ரிஷி மதுச்சந்தர். அதை அன்றி "ஓம்க்ரும்" என்ற மந்திரமும் உண்டு. அதற்கு ரிஷி ஜயச்சந்தர். சித்தாந்த பஞ்சாங்கம் இதைக் கூறுகின்றது.

கேது மிகவும் கோபமுடையவன். முக்கோண வடிவம் பெற்ற கொடியை உடையவன். முருக வேஞ்குக்கு வெண் கவரியை விசுபவன். மேருவை இடமாகச் சுற்றுபவன்.

கேதுவுக்கு எட்டுப்பிள்ளைகள் உண்டு. புகை நிற மேனியன் என்றும் கூறுவர். கழுகின் மேல்

ஹர்பவன், அதிதேவதை - சித்திரகுப்தன். பிராதி அதிதேவதை - பிரம்மா. காலன் என்ற பெயரும் உண்டு. தும்ர கேது, லோக கேது, மஹா கேது, சர்வ கேது முதலிய பெயர்கள் உண்டு. சினமுடைய வன். ஆதலால் ரெளத்திர கேது என்ற பெயரும் உண்டு.

கேதுவை அலி என்றும் கூறுவர். பிரியமான ரத்தினம் - வைகுரியம், தானியம் - கொள், மலர் - செவ்வல்லி, சுவை - புளிப்பு, சிங்க வாகனமும், 6 குதிரைகள் பூட்டிய ரதமும் உண்டு என்று கூறுவர்.

ராகுவுக்கும் கேதுவுக்கும் தோற்றுத்தில் சில ஒற்றுலைகள் உண்டு.

கேதுவின் மனைவி சித்ரலேகா. எட்டுப் பிள்ளைகளில் அவமிருது என்பவன் ஒருவன்.

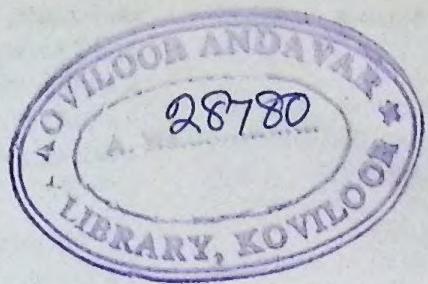
குர்யசந்திரர் விரோதி. சுக்கிரன், சவி நன்பர் கள். கேது, படத்துடன் கூடிய 3 அல்லது 5 தலைகள் கொண்ட பாம்புத் தலையுடையவன்

கேது நவக்கிரகங்களில் ஒன்றாக வைத்துப் பூசிக்கப்படுகின்றன. சகல பீடைகளையும் நீக்கு பவன். தெரியம், செல்வம், வெற்றி. ஞானம் முதலியன் தருபவன்.

கேதுத்தலம் காளஹஸ்தி என்று கூறுவர். மாதுசேர் நெடுமால் முன்னம் வானவர்க்கு அழுதம் ஈயும் போதும் நடுவிருக்கப் புன்சிரம் அற்று வெய்யத் தீதில் சேர் கதிர்விளங்கச்சிவன் கையில் சிரமே பெற்ற கேதுவே! உன்னைத் துதித்தேன் கீர்த்தியாய் ரட்சிப்பாயே.

நவக்கிரகத் தலங்கள்:

1. சூரியன் - சூரியனூர் கோயில் (தஞ்சை மாவட்டம்)
2. சந்திரன் - திருப்பதி (ஆந்திரம்)
3. செவ்வாய் - பழனி, வைத்தில்வரன்கோயில் (தஞ்சை மாவட்டம்)
4. புதன் - மதுரை, திருவெண்காடு.
5. பிரகஸ்பதி - திருச்செந்தூர், திருவிகும்புளை (ஆவங்குடி)
6. சுக்கிரன் - பூர்வங்கம்
7. சனி - திருநள்ளாறு.
8. ராகு } திருநாகேச்வரம்
9. கேது } ஸ்ரீ காளஹஸ்தி (ஆந்திர தேசம்)

பயன்பட்ட நூல்கள் :

செவ இலக்கிய வரலாறு	- ஓளவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை
கல்லெழுத்தில் தேவார மூவர்	- கே. எம். வேங்கட்ராமையா
சாசனத் தயிழ்க்கலி சரிதம்	- மு. ராகவையங்கார்
செவத் திருக்கோயிற் கிரியை நேறி	- கைலாசநாதக் குருக்கள்
கனகாபிழேக மலர்	- தருமையாதீனம்
புள்ளிருக்கு வேஞுர் கும்பாபிழேக மலர்	- வைத்யநாதசுவாமி திருக்கோயில் வைத்தீசுவரன்கோயில்
தருமையாதீனத் தேவாரப் பதிகங்கள்	- உரைப் பதிப்புக்கள்.

